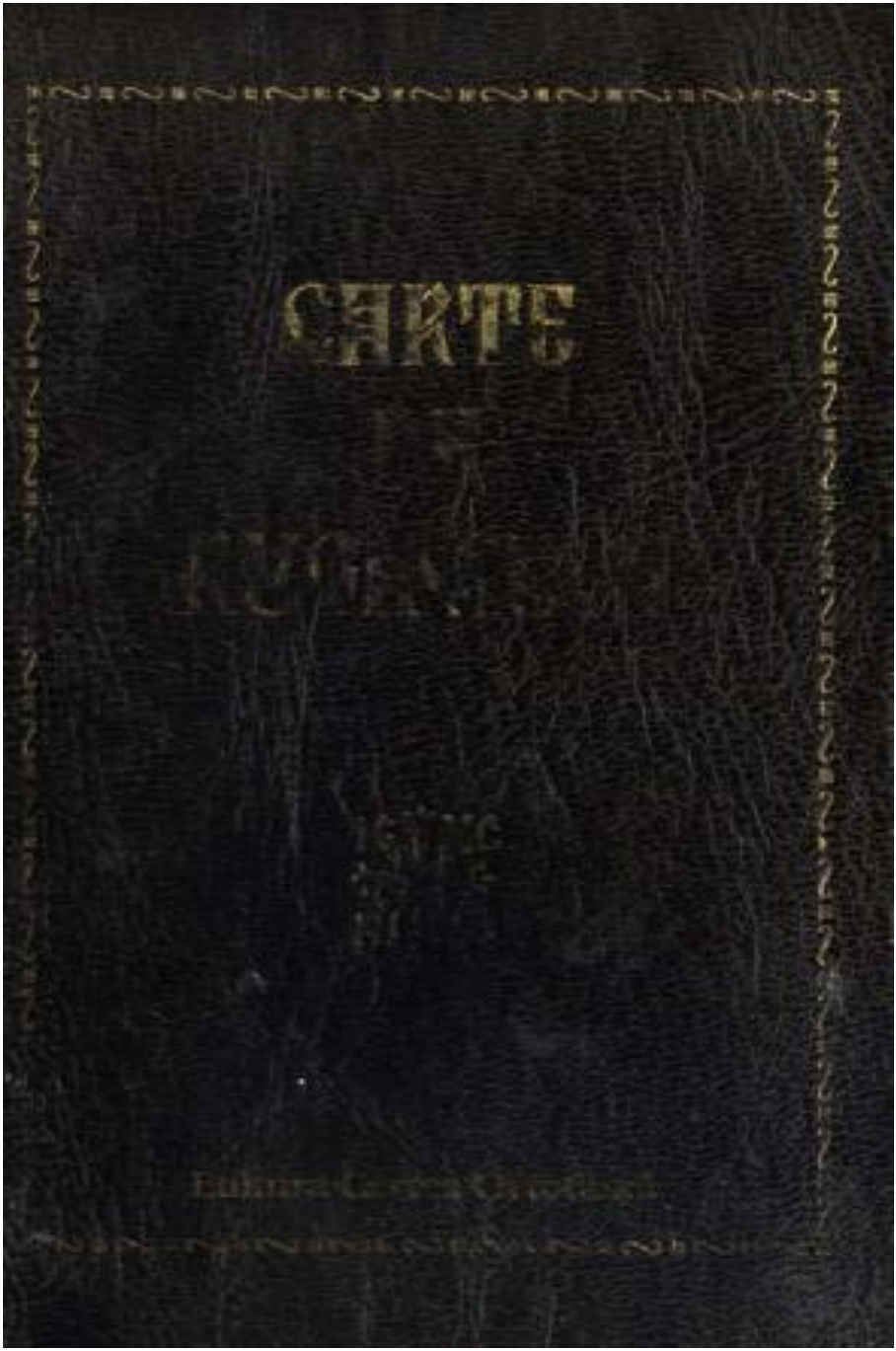

CARTE
DE
RUGĂCIUNI
PENTRU TOT CREȘTINUL

CUPRINZÂND RUGĂCIUNILE DE TREBUINȚĂ,
CÂNTĂRILE SFINTEI LITURGHII, ÎNSEMNĂRI
DIN TIPIC ȘI FELURITE POVĂȚUIRI
DE FOLOS OBȘTESC

TIPĂRITĂ CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD ȘI PRIN STĂRUINȚA
ÎNALT PREASFINȚITULUI
ȘI PREAFERICITULUI
JUSTINIAN,
PATRIARHUL ROMÂNIEI

EDITURA
CENTRULUI MITROPOLITAN AL UNGROVLAHIEI
1951

CARTE
DE
RUGĂCIUNI
PENTRU TOT CREȘTINUL

CUPRINZÂND RUGĂCIUNILE DE TREBUINȚĂ,
CÂNTĂRILE SFINTEI LITURGHII, ÎNSEMNĂRI
DIN TIPIC ȘI FELURITE POVĂȚUIRI
DE FOLOS OBȘTESC

TIPĂRITĂ DIN INIȚIATIVA ȘI CU BINECUVÂNTAREA
PREASFINȚITULUI PĂRINTE
GALACTION,
EPISCOPUL ALEXANDRIEI ȘI TELEORMANULUI

Editura Cartea Ortodoxă
Alexandria – 2006

ISBN: (10) 973-7891-93-7
(13) 978-973-7891-93-8

CUVÂNT CĂTRE CITITORI

Potrivit învățăturii sfintei noastre Biserici, rugăciunea este cererea către Dumnezeu, rostită cu credință curată și cu nădejde tare ca să dobândim ceea ce cerem, după voia Lui cea sfântă. „Tot ce veți cere cu credință, veți dobândi" *grăiește Mântuitorul. Cu alte cuvinte, rugăciunea este înălțarea inimii, a minții și a voinței noastre către Dumnezeu, prin care-L lăudăm pentru puterea sa cea veșnică, Îi mulțumim pentru bunătățile revărsate cu îndestulare asupra noastră și-L rugăm să ne ierte păcatele și să ne apere de primejdia celui viclean.*

Rugăciunea poate îmbrăca chipuri felurite, după cum felurite și nesfârșite sunt și prilejurile în care o facem. Înainte de toate, rugăciunea înseamnă închinare „în duh și adevăr", iar închinarea aceasta nu se poate săvârși fără smerenie, adică fără lepădarea de sine. Dacă nu suntem smeriți, noi nu putem păși cu folos pe calea rugăciunii și cine cutează să se roage cu mândrie, să știe că rugăciunea lui este zadarnică.

Binefacerile rugăciunii sunt negrăite. Rugăciunea este aripa credinței, roada nădejdii, oglinda dragostei, pecetea virtuții și zăvorul păcatului. Ea este izvor nesecat de sfințenie și de trăire creștinească; este pavăza care ne ocrotește de boldul ispitelor; este cheia cu care deschidem porțile cerului și lăsăm să se coboare asupra noastră harul lui Dumnezeu. Rugăciunea îmbărbătează pe cel deznădăjduit, ridică pe cel căzut, mângâie pe cel întristat, înviorează pe cel obosit de povara vieții, întoarce la pocăință pe cel păcătos, întărește pe cel îndoielnic în credință și smerește pe cel trufaș; pe cel aspru îl îmblânzește, pe cel pizmaș îl potolește și către lucrarea faptelor bune pe toți îi povățuiește. Nimeni nu este oprit să se bucure de mântuitoarea roadă a rugăciunii, nici cei buni, nici cei răi; nici cei veseli, nici cei întristați; nici cei sănătoși și nici cei bolnavi.

Căutând spre aceste binefaceri odrăslite din rugăciune, Sf. Apostol Iacob ne

învață: „Rugați-vă unii pentru alții, ca să vă vindecați, căci mult poate rugăciunea stăruitoare a celui drept”. *Iar Sf. Apostol Pavel ne povățuiește să facem* „rugăciuni, cereri, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii”. *De aceea și Biserica neîncetat se roagă lui Dumnezeu* „pentru pacea a toată lumea”, *știind că rugăciunea pentru pacea între oameni și popoare este cu atât mai firească și mai mântuitoare, cu cât* „spre pace ne-a chemat Dumnezeu”.

Sfântul și îndreptătorul nostru Sinod, cunoscând trebuința credincioșilor pentru toate aceste rugăciuni, cu părintească dragoste a hotărât să se dea la lumină această carte, întocmită cu multă grijă și luare-aminte.

Gândul bun, care a călăuzit Sfântul Sinod la întocmirea acestei cărți, a purces din dorința nestrămutată de a pune la îndemâna credincioșilor și a slujitorilor din întreaga Biserică ortodoxă română o singură și cât mai bogată Carte de rugăciuni, care să îmbrățișeze laolaltă trebuințele fiecărui creștin, potrivite pe măsura diferitelor vârste. Iconomia acestei cărți se desprinde din cele cinci părți mari din care ea este alcătuită, și anume:

I. **Rugăciunea cea mai scurtă,** *pentru treapta începătorilor și chiar a vârstnicilor, care din diferite împrejurări nu au vremea sau putința să se roage mai îndelung.*

II. **Pravila pe scurt,** *adică o prescurtare a celor șapte laude, din care s-au cules și rânduit rugăciunile îndătinate, îmbinate cu pomenirea viilor și a morților, precum și cu cercetarea cugetului, atât de folositoare pentru împrejurările grele ale vieții.*

III. **Rugăciunile de zi și de noapte,** *la care s-au adăugat rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și rugăciuni la diferite trebuințe.*

IV. **Îmbisericirea,** *– numită așa pentru că cuprinde rugăciunile creștinului în legătură cu biserica – începe cu rugăciunile de închinare, cu troparele și cântările utreniei din duminici și sărbători, după care urmează cântările Sfintei Liturghii și alte câteva cântări ziditoare de suflet, așezate pe note muzicale, pentru trebuința credincioșilor la catehizare și cântarea în comun în biserică. Pentru credincioșii osârduitori s-au mai adăugat apoi psalmi și rugăciuni din Rânduiala celor șapte laude, troparele și condacele de peste săptămână, ale sfinților de obște, ale Triodului și ale Praznicelor împărătești, precum și Rânduiala spovedaniei, însoțită de rugăciunile Sfintei împărtășanii.*

V. Partea **Pentru sporirea duhovnicească** *cuprinde Acatistele Domnului Hristos, al Bunei Vestiri și al Sfintei Cruci, Paraclisul Maicii*

Domnului și Canonul de umilință către Mântuitorul.

Pentru folosul sufletesc al credincioșilor, cartea se începe cu un mănunchi de scurte **învățături,** *culese din scrierile Sfinților Părinți, și se sfârșește cu un adaos numit* **Orânduiri bisericești,** *unde s-a așezat Sinaxarul sfinților de peste an și felurite însemnări din Tipic, cu arătarea psalmilor care se citesc în împrejurări grele. Iar pentru desfătarea ochiului și a mintii, s-a îmbogățit această Carte de rugăciuni cu podoabe și înfloriturі, lucrate cu iscusință, după datina noastră bisericească.*

Drept aceea, Smerenia Noastră vă îndeamnă și vă sfătuiește pe voi pe toți, iubiți fii duhovnicești: citiți această carte cu osârdie și „neîncetat vă rugați”. *Dar mai cu seamă luați aminte că în zilele noastre se cade ca fiecare în rugăciunile sale de seara și dimineața să se roage pentru* domnia păcii în toată lumea. *Numai în acest chip veți putea afla folos pentru sufletele voastre, veți dobândi bună călăuzire în viață și veți agonisi sporuri de trăire creștinească spre mântuirea voastră veșnică.*

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți. Amin.

2 August 1951

† Justinian

Patriarhul României

ÎNVĂȚĂTURI

ÎNVĂȚĂTURI

Să se știe că aceste învățături nu sunt rugăciuni. Ci ele sunt trebuincioase oricărui creștin, ca să știe cum să se închine, cum să se roage lui Dumnezeu și cum trebuie să fie rugăciunea sa. Rugăciunile încep de la pagina 15 înainte a acestei cărți.

SFÂNTA CRUCE este armă lucrată de Dumnezeu, pavăza credinței, coif neclătit în războaie, sabie cu două ascuțișuri a credincioșilor împotriva văzuților și nevăzuților vrăjmași, văpaie de care se topește nerușinatul diavol, cum se topește ceara de fața focului. Pentru aceea zice Sfântul Chiril al Ierusalimului: „Fă semnul cinstitei cruci la orice trebuință: când mănânci, când bei, când te așezi, când te scoli, când vorbești sau când umbli; și nu începe lucrul tău fără semnul crucii; în casă, la drum, ziua și noaptea și în orice loc sau timp".

Dar să nu faci cinstitul semn întru batjocură și cu păcat. Ci crucea ta să fie dreaptă și adevărată. Adică: împreunează, cum se cuvine, cele trei degete mari ale dreptei – căci ele închipuie Treimea cea de-o ființă: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh; iar degetele mici lipește-le strâns în podul palmei – de vreme ce ele arată pe Adam și Eva, care, cu smerenie și pocăință, se pleacă nedespărțitei Treimi. După aceea, du dreapta ta la frunte și zi: *În numele Tatălui;* la pântece: *Și al Fiului;* la cei doi umeri: *Și al Sfântului Duh;* iar la sfârșit zici: *Amin.* Pentru că fruntea închipuie cerul; pântecele, pământul; iar umerii, locul și semnul puterii. Așa spun Sfinții Părinți. Și tot ei arată, în tâlcuirile lor, că ridicând mâna la frunte cerem Tatălui din ceruri – Înțelepciunea și Cugetul cel mai înalt – să sfințească neputincioasa și slăbănoaga noastră minte și s-o izbăvească de gânduri rele; pogorând-o la pântece, ne rugăm Fiului, care s-a pogorât pe pământ pentru mântuirea

noastră, să ne scape de lăcomie, de beții și de desfrânare; înălțând dreapta către umeri, chemăm pe Duhul Sfânt, care plinește lucrarea mântuirii și toate le sfințește, să întărească și să sfințească puterile noastre spre săvârșirea faptelor bune; iar când zicem „amin", făgăduim înaintea lui Dumnezeu să ne facem vrednici de semnul crucii, pentru că vorba amin înseamnă: „Așa să fie".

METANIILE, ÎNCHINĂCIUNILE ȘI ÎNGENUNCHERILE fac parte din închinarea pe care dreptcredinciosul creștin o datorește lui Dumnezeu. Ele sunt semnele smereniei duhovnicești și ale trupeștii nevoințe. De asemenea, sunt tainice închipuiri ale dumnezeiestei lucrări de mântuire. De-o pildă: plecarea genunchilor la pământ înseamnă căderea omului în tina păcatului; iar scularea de la pământ închipuie ridicarea neamului omenesc din osânda păcatului strămoșesc, prin jertfa Fiului lui Dumnezeu. De aceea, metaniile, închinăciunile și îngenuncherile, împreunate cu lacrimi și cu rugăciuni, moaie uscăciunea inimii și umilesc trufia gândului în orice vreme, dar mai ales în timpul sfintelor posturi. Creștinul să nu se lipsească deci, niciodată, de aceste arme ale duhului. Și-n deosebi să știe cum să le folosească și cum să le facă. În această privință, pravila grăiește:

Metaniile mari se cheamă plecările până la pământ. Credinciosul face, mai întâi, semnul sfintei cruci. Apoi se pleacă până când atinge pământul cu palmele, cu genunchii și cu fruntea și, ridicându-se, face iarăși cruce. La fiecare metanie rostește rugăciunea: *„Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul",* când metania este pentru Mântuitorul; iar când este pentru Maica Domnului, zice: *„Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, mântuiește-mă pe mine, păcătosul".*

Închinăciunile sunt plecările cu mâna până la pământ, după ce ți-ai făcut semnul crucii.

Î*ngenuncherile* se fac în timpul Sfintei Liturghii: la Evanghelie, la ieșirea cu Sfintele Daruri, la Axion, precum și la orice rugăciune, când cineva are dragoste și evlavie. Creștinii dreptcredincioși pun la pământ amândoi genunchii, nu numai unul singur, după obiceiul catolicilor.

RUGĂCIUNEA. Un pustnic numește rugăciunea: „plugăria sufletului". Potrivită este asemănarea aceasta. De vreme ce, numai prin rugăciune îndurarea lui Dumnezeu desțelenește sufletele noastre și numai printr-însa

milostivirea cerescului Părinte rourează uscăciunea inimilor omenești și odrăslește, din pământul lor, lanuri cu bune roade. Despre negrăita ei putere și nespusul ei folos, un alt pustnic zice: „Precum vederea este mai mare decât toate simțirile, așa și rugăciunea este mai mare decât toate faptele bune", vrând să spună prin aceste graiuri că: numai cine se roagă poate să aibă și fapte bune.

Dar, pentru ca rugăciunea ta să fie rug de foc, ce urcă de la pământ la cer, și ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii tale în zi și în noapte, la vreme de primejdie și de boală, la lucrul și la neputința ta, precum și la orice trebuință, se cade să faci această rugăciune:

Cu lacrimi de pocăință și cu zdrobire de cuget, după cuvântul care zice: „Dă-mi lacrimi să mă pocăiesc".

Cu duh umilit, cu inimă înfrântă și smerită, așa cum se ruga prorocul David, cântând: „... duhul umilit, inima înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi".

Cu nebiruită și *neobosită nădejde,* căci așa spune Mântuitorul: „Toate câte cereți rugându-vă, să credeți că veți lua și va fi vouă" (Marcu, XI, 24).

Cu nespurcate buze, adică să nu ceri lui Dumnezeu cele ce sunt spre răul tău și al aproapelui, fiindcă atunci rugăciunea ta se preface întru păcat.

Cu neîncetare, după porunca Mântuitorului care ne îndeamnă: „Neîncetat vă rugați".

Și astfel rugându-vă, se vor da vouă toate și se vor umple inimile și casele voastre de untuldelemn al bucuriei, de duhovnicească alifie a vindecărilor, de roua mântuirii veșnice, de grâu, de vin și de toate bunătățile cele de pe pământ și cele veșnice.

Ci să mai știi și acestea, frate: Pentru marile și grelele tale trebuințe, mergi la biserică și la preoții ei, ca să se roage pentru tine, căci aceia au plinirea tuturor harurilor.

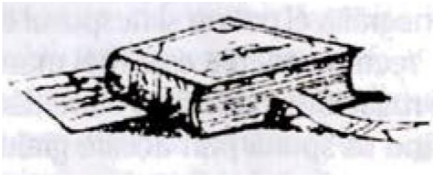

RUGĂCIUNEA CEA MAI SCURTĂ

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului.
Dumnezeule, curățește păcatele mele și mă miluiește.

POVĂȚUIRE

Rugăciunea, oricare ar fi ea și în orice împrejurare e făcută, trebuie să țâșnească numai din inima omului. Altminteri, ea este sunet gol de chimval răsunător.

O rugăciune scurtă și făcută din *„toată inima, din tot cugetul și din tot sufletul”* nostru ajunge și e primită ca o mireasmă înaintea marelui și veșnicului Dumnezeu.

Așa ne învață Scriptura, așa ne învață Sfinții Părinți, așa ne învață și Sfânta Biserică.

Domnul nostru Iisus Hristos spune: *„Când vă rugați, nu grăiți multe”* (Matei VI, 7). Iar Sfântul Ioan Scărarul învață: *„Nu încercați să spuneți multe, ca să nu vi se împrăștie cugetul în căutarea cuvintelor. Un singur cuvânt al vameșului a atras mila lui Dumnezeu și un singur cuvânt rostit cu credință l-a mântuit pe tâlhar”.*

Cunoscând alcătuirea și măsura sufletului omenesc, îndemnurile acestea sunt îndreptățite. Fiindcă, cu cât vor fi mai mistuitoare foamea și setea noastră după Dumnezeu, cu cât dorințele, râvna și evlavia noastră vor fi mai arzătoare, cu atât va fi mai greu să stăpânim zborul rugăciunii.

Nevoile, cererile puternice și adânci nu pot încăpea decât în rugăciuni scurte, mereu repetate.

Un strigăt al făpturii, din adâncuri, către Dumnezeu sau un simplu stih dintr-un psalm străpunge cerul, dacă e rostit *„cu trup și suflet”.*

„Rugăciunea mică de tot, cât o răsuflare, aprinde toată ființa și, repetată, crește ca o roată heruvimică. Domnul dragostei nu poate să nu o audă”, zice un sfânt părinte.

Iar sfântul Grigorie Sinaitul îndeamnă: *„Rugăciunea cea scurtă să-ți umple tot sufletul”.*

Deci, în gând sau cu glas tare, în orice timp al zilei și în orice împrejurare,

lucrând sau mergând, deprinde-te să rostești una sau mai multe din aceste scurte și foarte folositoare rugăciuni.

RUGĂCIUNEA CEA MAI SCURTĂ

LA SEMNUL SFINTEI CRUCI

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

ALTA, LA SEMNUL SFINTEI CRUCI

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul. Amin.

TOT LA SEMNUL SFINTEI CRUCI

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi.

DOXOLOGIA MICĂ

Una din cele mai vechi rugăciuni

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

LA VREME DE NECAZ ȘI ISPITĂ

Se rostește tare sau în gând, cu mintea și inima, făcând parte din rugăciunea necurmată. Repetată de 40 de ori, este plata păcatelor noastre de peste zi.

Doamne miluiește.

sau

Iisuse, miluiește-mă.

sau

Hristoase, miluiește-mă.

sau

Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.
sau
Preasfântă Treime, miluiește-mă.
sau
Maica lui Dumnezeu, miluiește-mă.
sau
Îngerul lui Hristos, miluiește-mă.
sau
Sfinte (pomenește numele sfântului al cărui nume îl porți) ocrotitorul meu, miluiește-mă.
Sau toate laolaltă.

CELE 12 ÎNCHINĂCIUNI

Se pot rosti oricând, dar mai ales în Postul Mare, repetându-se toate de trei ori.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului.
(o închinăciune)
Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul.
(o închinăciune)
Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluiește-mă.
(o închinăciune)
Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă.
(o închinăciune)

STIHURI DIN PSALMI

Se poate alege și învăța pe de rost orice verset din Psaltire.

La nevoie de ajutor:

Grăbește, Doamne, de-mi ajută! Doamne, vino degrabă în ajutorul meu! (Ps. 69, 1)

Eu sunt necăjit și sărac, Dumnezeule, vino degrabă în ajutorul meu! Nu zăbovi, Doamne, că Tu ești scutul și izbăvitorul meu! (Ps. 69, 7)

La necazuri:

Dă-mi, Doamne, ajutor la vreme de necaz! (Ps. 59, 12)

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează! Fă să

strălucească fața Ta peste noi! (Ps. 66, 1)

Ajutorul meu vine de la Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul. (Ps. 120, 2)

La asupriri:

Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeule! (Ps. 3, 7)

Doamne, cine este ca Tine, cel ce izbăvești pe cel slab din mâna celui mai tare decât el și pe cel sărac și necăjit de cel ce îl jefuiește? (Ps. 34, 10)

Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-Te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele! (Ps. 34, 23)

Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea, nici Te odihni, Dumnezeule! (Ps. 82, 1)

Miluiește-ne, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară (Ps. 122, 5)

Scapă-mă, Doamne, de omul viclean, și de bărbatul nedrept mă izbăvește! (Ps. 139, 1)

La deznădejde:

Dumnezeu e mântuirea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu; nădejdea mea e în Dumnezeu. (Ps. 61, 7)

Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul cel ce nădăjduiește în Tine! (Ps. 83, 13)

Ridică-ne iar, Dumnezeul mântuirii noastre, și-Ți abate mânia Ta de la noi. (Ps. 84, 4)

Când ai greșit:

Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele! (Ps. 138, 23)

Pentru iertarea păcatelor:

Ajută-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău! Izbăvește-ne și ne iartă păcatele pentru numele Tău! (Ps. 79, 9)

Învață-mă, Doamne, căile Tale și voi merge în adevărul Tău! Întărește, în sufletul meu, frica de numele Tău! (Ps. 85, 11)

Când mulțumești lui Dumnezeu:

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! (Ps. 107. 1)

Slăvi-Te-voi, Doamne, din toată inima mea și înaintea îngerilor Te voi cânta, că ai ascultat toate graiurile gurii mele! (Ps. 137, 1)

Închina-mă-voi la biserica Ta cea sfântă și voi slăvi numele Tău pentru mila și credincioșia Ta, că Ți-ai preamărit peste tot numele Tău. (Ps. 137, 2)

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului! (Ps. 144, 2)

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum până în veac. (Ps. 112, 2)

Făgăduințe față de Dumnezeu:

Chematu-Te-am din toată inima mea, auzi-mă, Doamne, și voi păzi așezămintele Tale! (Ps. 118, 145)

Dorit-am, Doamne, mântuirea Ta, și legea Ta e desfătarea mea! (Ps. 118, 174)

Pentru slăvirea lui Dumnezeu:

Slăvi-Te-vom, Dumnezeule, slăvi-Te-vom! Chema-vom numele Tău și vom vesti toate minunile Tale! (Ps. 74, 1)

Binecuvântează, suflete al meu pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu să binecuvânteze numele cel sfânt al Lui! (Ps. 102, 1)

Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele.

Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare. Doamne, dă-mi răbdare și voie nebiruită și blândețe.

Doamne, sădește în mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea.

Doamne, învrednicește-mă să Te iubesc cu tot sufletul și gândul meu și să fac întru toate voia Ta.

Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de draci și de patimile trupești și de toate celelalte lucruri necuvioase.

Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci să fie și întru mine, păcătosul, voia Ta.

Că binecuvântat ești în veci. Amin.

PRAVILA PE SCURT

**Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-mă pe mine, păcătosul.**

POVĂȚUIRE

Sunt împrejurări grele și în afară de voință sau pricini deosebite: boală, călătorie, lucru necontenit, neputința de a avea la îndemână cartea de rugăciuni și altele, când creștinul nu poate sau nu are răgazul trebuitor să se roage pe larg.

Pentru astfel de împrejurări și pricini, s-a așezat aci *pravila pe scurt*. Ea acoperă îndatoririle de obște de peste zi și noapte ale creștinului, adică rânduiala cea mare a rugăciunilor. De vreme ce cuprinde părțile cele mai de seamă ale celor șapte laude, însușite și săvârșite de timpuriu de Biserica Ortodoxă, după cuvântul proorocului și neîntrecutului psalmist David: *„De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății tale”* (Ps. 119).

Săvârșirea timpurie a celor șapte laude e întărită într-o tâlcuire a psalmului 118, pusă pe seama Sf. Ioan Gură-de-Aur, unde zice: *„Toți oamenii buni și evlavioși se roagă lui Dumnezeu de șapte ori pe zi; și anume: mai întâi noaptea... după aceea dimineața... la ceasul al șaselea și la ceasul al nouălea... la apusul soarelui și, la urmă, când ne ducem la somn; care (rugăciuni) alcătuiesc la un loc numărul șapte”.*

Firul celor șapte laude, în pravila pe scurt, se vede în: *psalmul 50* - rugăciune de umilință cu care întâmpinăm *miezul nopții* și zorile deșteptării noastre din nou la viață și lucru – și rugăciunea de luminare a minții către Mântuitorul, din ceasul întâi; apoi, mărturisirea de credință sau crezul – testamentul pe scurt al oricărui creștin, rostit în *pragul dimineții; troparul ceasului al treilea,* în care a avut loc sfătuirea pentru uciderea lui Hristos și pogorârea Duhului Sfânt peste sfinții Apostoli, și *troparul ceasului al șaselea,* care ne amintește de înfricoșatele chinuri ale Mântuitorului: scuiparea și batjocorirea, cununa de spini și trestia în dreapta Lui, răstignirea pe cruce; *iar vremea de seară* este înfățișată prin minunate rugăciuni de nădejde în Sfânta Treime și punerea sub ocrotirea de slavă a Maicii Domnului: „Cel ce

în toată vremea...", pentru ceasul al nouălea, „Lumină lină...", pentru slujba de seară, și următoarele, pentru mergerea către somn.

La locul cuvenit, s-au rânduit câteva rugăciuni de pomenire și cercetare a cugetului, împreună cu rugăciunile neapărat trebuitoare pentru iertarea păcatelor.

PRAVILA PE SCURT

Să se știe că această pravilă pe scurt este un fel de pogorământ, adică un fel de scutire de rânduială pe larg a rugăciunilor, dar numai pentru împrejurările amintite mai sus.

Fiind scurtă și ca să fie oricând la îndemână, creștinul se cuvine s-o învețe pe de rost.

Altfel, creștinul este îndatorat să-și facă rânduială pe larg, de la *„Rugăciuni de zi și de noapte”* din această carte; aceea fiind pravila de mijloc a oricărui credincios, cuvenită lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletului.

STIHURI PREGĂTITOARE

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului.
(o închinăciune)
Dumnezeule, curățește păcatele mele și mă miluiește.
(o închinăciune)
Cel ce m-ai zidit, Doamne, miluiește-mă.
(o închinăciune)
Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă.
(o închinăciune)
Stăpâna mea, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuiește-mă pe mine, păcătosul.
(o închinăciune)
Îngere, păzitorul meu cel sfânt, păzește-mă de tot răul.
(o închinăciune)
Sfinte (apostole, sau mucenice, sau cuvioase părinte – se zice numele sfântului al cărui hram îl porți) roagă-te lui Dumnezeu pentru

mine.

(o închinăciune)

RUGĂCIUNILE ÎNCEPĂTOARE

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

(de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru,, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru.

Apoi rostește cu umilință aceste rugăciuni de căpetenie:

PSALMUL 50, AL LUI DAVID

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea!

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, încât, drept ești în hotărârile Tale și în judecățile Tale cu totul curat.

Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și întru păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele.

Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească

zidurile Ierusalimului.

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

RUGĂCIUNE CĂTRE MÂNTUITORUL HRISTOS

Hristoase, lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Îndreaptă pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

CREZUL SAU SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, unul născut, care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vie cu slavă, să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

TROPARE

Bine ești cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ție.

Cel ce în ziua și în ceasul al șaselea pe cruce ai pironit păcatul cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai, și zapisul greșelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

RUGĂCIUNE CĂTRE MÂNTUITORUL HRISTOS

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult milosârde;

Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești;

Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie;

Însuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreaptă viața noastră spre poruncile Tale;

Sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreaptă, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi din tot necazul celor rele și al durerii.

Ocolește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNILE DE POMENIRE ȘI CERCETAREA CUGETULUI

Pentru Biserică:

Mai întâi, adu-Ți aminte, Doamne, de sobornicească și apostolească Ta Biserică, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău. Întemeiaz-o, întărește-o, răspândește-o, înmulțește-o, împac-o și o păzește nebiruită de porțile iadului în veci, iar dezbinările ei le potolește.

(o închinăciune)

Pentru părinți și rudenii:

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părinții mei, (numele) pe frații, surorile, pe toate rudeniile cele după duh și după trup, și pe prieteni și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume.

(o închinăciune)

Pentru tine însuți:

Mântuiește, Doamne, miluiește și îmi iartă tot ceea ce eu, ca un om neputincios, am greșit Ție și m-am smintit și nebunește m-am depărtat de la calea mântuirii, iar prin deșertăciunea minții mele, m-am abătut, ca un ticălos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar: întoarce-mă iarăși pe calea mântuirii, prin dumnezeiasca Ta iconomie.

(o închinăciune)

RUGĂCIUNE DE POCĂINȚĂ

Mărturisesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, celui în Treime slăvit și închinat: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh – păcatele mele făcute în toate zilele vieții mele și până în ceasul de față cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, cu vederea, cu auzul, cu mirosul, cu gustul, cu pipăitul și cu toate simțirile mele sufletești și trupești, prin care te-am mâniat pe Tine, Dumnezeul meu, și am nedreptățit pe aproapele.

Pentru toate acestea mă simt vinovat înaintea Ta și vreau să mă pocăiesc. De aceea, cu smerenie, mă rog: iartă-mă și mă dezleagă de toate păcatele, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

(Aici urmează cercetarea cugetului, după însemnările de la pag. xxx-xxx).

Pentru morți:

Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, părinții mei (numele), frații, surorile și toate rudeniile mele după duh și după trup, iertându-le lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Dăruiește-le împărăția și împărtășirea veșnicelor Tale bunătăți, îndulcirea Ta cea fără de sfârșit și fericită viață.

(o închinăciune)

Apoi:

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și

lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea; Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNILE DE SFÂRȘIT

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Iisuse Hristoase, viind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea spre Tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul Tău.

Doamne miluiește.

(de 40 ori)

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te slăvim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește

(de 3 ori)

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

RUGĂCIUNI DE ZI

ȘI DE NOAPTE

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi;
Doamne, curățește păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează și vindecă neputințele
noastre, pentru numele Tău.

RUGĂCIUNI DE ZI ȘI DE NOAPTE

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ

Nu uita ceasurile tale de rugăciune, că nu știi ce va urma. Sfatul este al sfântului, marelui și duhovnicescului Grigorie.

Așadar, după ce te scoli și te speli, adună-ți gândurile, alungă toate grijile, fă semnul sfintei cruci și, cu evlavie și fără grăbire, zi mai întâi de toate rugăciunile începătoare: **În numele Tatălui... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne miluiește... Tatăl nostru** (caută-le la pag. 24 din carte). Urmează, apoi, cu rugăciunile de mai jos:

TROPARE

Sculându-ne din somn cădem către Tine, Bunule, și cântarea îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, și inima și buzele mele le deschide ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor Amin!

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi. Ci, cu frică, să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește
(de 12 ori)

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTA TREIME

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Ție, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta și pentru îndelungă răbdarea Ta, nu te-ai mâniat pe mine, leneșul și păcătosul, nici m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; și întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mânec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii și să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Apoi îndată:

PSALMUL 50

(caută-l la pag. 25).

CREZUL

(caută-l la pag. 26).

RUGĂCIUNE CĂTRE DUMNEZEU TATĂL

Doamne atotțiitorule, Dumnezeul puterilor și al tuturor trupurilor, care întru cele de sus locuiești și spre cele de jos privești; Cel ce ispitești inimile și rărunchii și tainele oamenilor le știi adevărat; Lumină fără de început și pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primește rugăciunile noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre necurate întru acest ceas al nopții, îndrăznind pentru mulțimea milelor Tale. Lasă nouă greșelile ce am greșit înaintea Ta, cu cuvântul, cu lucrul, din știință și din neștiință. Curățește-ne pe noi de toate întinăciunile trupești și sufletești, făcându-ne pe noi casă cinstitului și sfântului Tău Duh. Și ne dăruiește nouă cu inimă veghetoare și curată să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-

Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți și să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând și dormitând, ci priveghind și sculați întru lucrarea poruncilor Lui și să fim gata a intra în bucuria și în cămara slavei Lui celei dumnezeiești, unde este glasul cel neîncetat al lăudătorilor și nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu ești lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești toate și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER, PĂZITORUL VIEȚII NOASTRE

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la sfântul botez spre păzirea sufletului și a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpetea, cu mâncarea cea fără de saț, cu beția, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat ca un câine? Sau cu ce ochi, îngere ai lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am împleticit așa de rău în lucrurile întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare faptelor mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul robul tău, și-mi fi mie întru ajutor și sprijinitor asupra pizmașului meu cel rău, cu sfintele tale rugăciuni, și Împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș cu toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni izgonește de la mine, smeritul și ticălosul robul tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele spurcate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele și aduceri aminte și năravuri și de toate faptele cele rele mă slobozește. Că binecuvântată ești de toate neamurile și preacinstitul Tău nume se slăvește în vecii vecilor. Amin.

Urmează rugăciunile de încheiere: **Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Și acum... Doamne miluiește** (de 3 ori) și sfârșitul: **Pentru rugăciunile...** (vezi pag. 30).

Apoi:

Urmează aici micul canon cu rugăciunile de pomenire ale viilor și ale celor morți și mărturisirea păcatelor (vezi pag. 28-29).

RUGĂCIUNE
CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU

Împărăteasa mea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiților, acoperitoarea necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de Tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de Tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNILE DE PESTE ZI

RUGĂCIUNE PENTRU ÎNCEPEREA LUCRULUI

După **Rugăciunile începătoare** (pag.24), cu mare evlavie, te roagă așa:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule, Unule Născut al Tatălui celui fără de început, - Tu ești cel ce prin gura proorocului Tău David ai zis: Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Tu ai zis și prin gura fericitului Pavel apostolul: Cel ce nu lucrează, să nu mănânce. Și iarăși Tu Însuți ai zis cu preacurată gura Ta: Fără de Mine nu puteți face nimic. Doamne, Doamne, ascult din tot sufletul și din toată inima dumnezeiești Tale cuvinte și cu umilință alerg la bunătatea Ta. Ajută-mi mie, păcătosul, cu darul Tău, să săvârșesc lucrul ce încep acum: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNE DUPĂ SFÂRȘIREA LUCRULUI

După **Rugăciunile începătoare** (pag.24), cu mare evlavie, te roagă așa:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea și îndurarea, care ai nemăsurată milă, nespusă și neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică și cu cutremur, aduc Ție mulțumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul robul Tău. Te slăvesc și Te laud și Te cânt ca pe un Domn, Stăpân și Făcător de bine și iarăși, căzând înaintea Ta, îți mulțumesc și cu smerenie mă rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri ca și de acum înainte să-mi dăruiești faceri de bine, ca să sporesc în dragostea Ta și a aproapelui meu. Izbăvește-mă de tot răul și necazul. Dăruiește-mi liniște. Și mă învrednicește în toate zilele vieții mele totdeauna mulțumire să-Ți aduc Ție și să grăiesc și să cânt

cele preabune Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNILE DE LA VREMEA MESEI

Înaintea gustării de dimineață

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

După gustarea de dimineață

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut; pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

La amiază

Tatăl nostru...

După masa de la amiază

Mulțumim Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești. Nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește. Amin.

Seara, înainte de cină

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

Seara, după cină

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrul mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feței

Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea din rodul grâului, al vinului și al untului de lemn, ce s-au înmulțit. Cu pace mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde m-ai așezat.

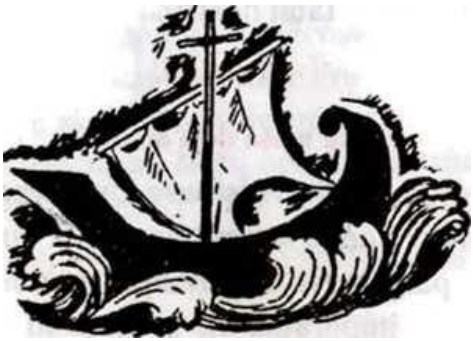

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

Mergând să te culci, rostește mai întâi de toate rugăciunile începătoare: **În numele Tatălui... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne miluiește... Tatăl nostru** (caută-le la pag. 25 din carte). Urmează apoi cu rugăciunile de mai jos, cu aceeași evlavie:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii, robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Doamne, miluiește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește

(de 12 ori)

RUGĂCIUNEA CĂTRE DUMNEZEU TATĂL
a Sfântului Macarie cel Mare

Dumnezeule veșnice și Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până întru acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut întru această zi, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul și curățește, Doamne, smeritul meu suflet de toată spurcăciunea trupului și a sufletului. Și-mi dă, Doamne, întru această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieții mele și să calc pe vrăjmașii cei ce mă luptă, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Și mă izbăvește, Doamne, de gândurile cele deșarte, care mă spurcă, și de poftele cele rele. Că a Ta este împărăția, puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA
CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS
a Sfântului Antioh

Atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, cel ce ești Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putreziciunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, celuia ce ne închinăm, Împărate sfinte, Iisuse Hristoase, dormind mă păzește cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel sfânt, cu care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, și mie nevredniculuI robul Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii sfintei Evangheliei Tale, sufletul meu cu dragostea crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește și mă ridică, la vremea cuvioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu cel fără de început al Tău Părinte și cu prea Sfântul Duh în veci. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE DUHUL SFÂNT

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate,

milostivește-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greșit Ție astăzi ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe și din obiceiul cel rău și care sunt din voia cea slobodă și din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Făcătorul meu, pe mine, lenesul și nevrednicul robul Tău, și mă ușurează și mă slobozește și mă iartă, ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm, eu, păcătosul, și necuratul, și ticălosul, și să mă închin și să cânt și să preaslăvesc preacinstitul numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia Născut Fiul lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului tău și Dumnezeului nostru spre pătimașul meu suflet și, cu rugăciunile tale, mă îndreaptă spre fapte bune; ca cealaltă vreme a vieții mele fără de prihană să o trec și prin tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ești una curată și binecuvântată.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER, PĂZITORUL VIEȚII NOASTRE

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și acoperitorul sufletului

și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește; ca să nu mânii nici cu un păcat pe Dumnezeul meu, și te roagă pentru mine, păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu, Iisus Hristos, și tuturor sfinților. Amin.

Iar cel ce are râvnă și răgaz, să rostească și aceste preafrumoase rugăciuni de la Pavecerniță:

RUGĂCIUNILE DE LA PAVECERNIȚĂ

RUGĂCIUNEA CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU
a lui Pavel monahul

Nespurcată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă; Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare! Nu te scârbi de mine, păcătosul și spurcatul, care cu urâte gânduri, și cu cuvinte, și cu fapte de tot netrebnic m-am făcut și, prin lenea dulcților vieții, cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni, milostivește-te spre mine, păcătosul și spurcatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce Ție din buze spurcate; iar pe Fiul Tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăzneala ta, ca o Maică, cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale. Și trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine, întru această viață de acum caldă folositoare și ajutătoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor draci departe de dânsul izgonindu-le. Iar în ziua înfricoșatei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului Tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și

dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia Născut Fiului Tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu cel fără de început al lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS
a lui Antioh monahul

Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulcеții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug, zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc îl adoarme. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și preaîncuviințatul Tău nume: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de trei ori). Și **Pentru rugăciunile...,** (**caută-le la p**ag.).

Aici adaugă **Rugăciunile de pomenire și cercetarea cugetului,** arătate la pag. .

RUGĂCIUNEA ÎNAINTE DE CULCARE
a Sfântului Ioan Damaschin

(pe care o zici înaintea patului)

Stăpâne, iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înainte și iată moartea îmi stă înainte. De judecata Ta,

Doamne, mă tem și de munca cea fără de sfârșit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Doamne, Dumnezeul meu, pururea Te mânii și pe Preacurată Maica Ta, și pe toate puterile cerești, și pe sfântul înger păzitorul meu. Și știu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda și munca. Ci rogu-Te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe dreptul, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nicio minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine, păcătosul, să minunezi mila Ta, întru aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea și milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voiești, tocmește pentru mine lucrul.

Apoi, cu închinăciune până la pământ, rostește aceste rugăciuni:

Închinu-mă Ție, Preasfântă Treime, care ești o ființă de viață făcătoare și nedespărțită: Părinte, Fiule și Duhule Sfinte; cred întru Tine și Te mărturisesc și Te slăvesc; mulțumescu-Ți și Te laud; cinstescu-Te și Te preaînalț și Te rog: miluiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău.

(de trei ori)

Închinu-mă Ție, preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu nașterea Ta, împărăteasa cerului și a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor și împăciuitoarea tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă și mă apără de toate nevoile și împresurările sufletești și trupești. Și-mi fi folositoare cu preaputernicele Tale rugăciuni, rogu-mă.

(o închinăciune)

Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, primește această puțină rugăciune și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

(o închinăciune)

Toate puterile cerești: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii și Îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, rogu-mă și mă

cuceresc vouă.

(o închinăciune)

Sfinte și mare prorocule Ioan, Înainte-Mergătorule și Botezătorul Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos și ai luat îndrăzneală pentru Stăpânul, roagă-Te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale.

(o închinăciune)

Sfinților ai lui Dumnezeu: apostolilor, prorocilor, mucenicilor, arhiereilor, pustnicilor, temătorilor de Dumnezeu, drepților, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor și toți sfinții care ați pătimit pentru Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre.

(o închinăciune)

Sfinte Ioane Gură-de-Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și cu făcătorul de minuni Nicolae, cu toți sfinții începători preoției, ajutați-mi și miluiți-mă cu rugăciunile și ajutorul vostru.

(o închinăciune)

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenițe, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit lui Dumnezeu cum se cade, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

(o închinăciune)

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci cu puterea ta mă acoperă de toată ispita cea trupească și sufletească.

(o închinăciune)

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, fără numai pe tine cea cu totul nevinovată, Stăpâna mea și Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeul meu, pentru aceea mă rog: Miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele și roagă pe milostivul Fiul tău și Dumnezeul meu, ca să miluiască ticălosul meu suflet, să mă izbăvească de veșnicele munci și să mă învrednicească împărăției sale.

(o închinăciune)

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Și în urmă, vrând să șezi pe așternut, zi acestea:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh,

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăvește-mă de dânsele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisindu-te că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ți săruți crucea ta și să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, așijderea și pe toate laturile, grăind rugăciunea cinstitei cruci:

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui și să fugă de la fața lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară, cum piere fumul; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară dracii de la fața celor ce iubesc pe Dumnezeu și se înseamnă cu semnul crucii și zic cu veselie: Bucură-te preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe draci cu puterea Celui ce s-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și s-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit nouă pe tine, cinstită crucea sa, spre alungarea a tot pizmașul. O, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului! Ajută-mi cu sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și cu toți sfinții în veci. Amin.

Apoi, făcându-ți semnul sfintei cruci și cu rugăciunea în gură adormind, gândește-te la ziua judecății, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNI

PENTRU FIECARE ZI

A SĂPTĂMÂNII

Fecioara, astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște, și pământul peștera Celui neapropiat aduce; îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

RUGĂCIUNI
PENTRU FIECARE ZI A SĂPTĂMÂNII
Care se adaugă la rugăciunile
de dimineața sau de seara

Pentru Luni,

O, veșnice Dumnezeule, Doamne Iisuse Hristoase, cu adâncă și mare smerenie a inimii mele cunosc și mărturisesc că greșesc în toate zilele dumnezeiești Tale dragoste. Pentru aceasta astăzi, că este Luni și începutul săptămânii, cer ca să-mi lași păcatele și să mi le ierți, rugându-mă cu smerenie milostivirii Tale celei mari să-mi dai har să pun început bun, să port grijă și să ostenesc pentru sufletul meu, pentru care ai petrecut atâtea osteneli și ispite la sfânta Ta răstignire, ca să mântuiești zidirea Ta. Și Te rog, Dumnezeul meu și Ziditorul meu, să mă îndrepți de astăzi înainte spre bine până la sfârșitul vieții mele, întru cinstea și mărirea împărăției Tale și pentru mântuirea mea. O, Doamne! Astăzi îți dau sufletul și trupul meu și voința mea, rugându-Te să fie voia Ta în mine precum Îți place. Dă-mi îngăduială să pot răbda și mă pedepsește aici întru această lume, după mila Ta, iar nu în cealaltă viață. Și iartă pe cei vii și pe cei morți, după rugăciunile sfintei Tale biserici, și mă învrednicește și pe mine și pe ceilalți, să ne bucurăm de mărirea Ta în rai. La acestea pun mijlocitori pe sfinții Tăi îngeri, către care zic: O, cerești slujitori și slugi ale lui Dumnezeu! Păzitori ai oamenilor și vrăjmași ai diavolilor, mă închin vouă, fericite duhuri, și mă bucur de mărirea voastră, căci pururea stați neadormiți întru voințele Dumnezeului nostru, cu multă pripă și

credință; voi pururea căutați și nu dormiți, pururea slujiți și nu osteniți, pururea luptați și pururea biruiți și nu este alta grija voastră, fără numai să depărtați pe vrăjmașii lui Dumnezeu de la zidirea Lui. O, binecuvântați păzitori ai oamenilor! Mă închin vouă și vă mulțumesc pentru ajutorul cel de toate zilele ce ne dați, pentru povățuirea ce ne faceți, pentru darul ce-l cereți adesea de la Dumnezeu pentru noi, și deosebi vă binecuvântez pentru grija ce aveți de mine, nevrednicul și păcătosul. O, sfinte îngere, păzitorul sufletului meu, și tu, Mihaile Arhanghele, ajutorul meu! Nu vă scârbiți de mine, nici mă lăsați pustiu, ci mă păziți ziua și noaptea, până îmi voi da cu bună pocăință sufletul în mâinile lui Dumnezeu, Ziditorul meu; măcar că eu nu vă ascult, nici primesc luminările și povățuirile, ce îmi faceți pentru folosul meu.

Încă vă rog să aveți grija sufletului meu și să opriți puterea vrăjmașului, pentru ca să nu mă împresoare. Și să mă mântuiți de toți vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, pentru ca să nu mai greșesc de acum înaintea Dumnezeului meu; și mă învredniciți să vă văd la moartea mea și să stați împrejurul meu și să-mi mântuiți sufletul meu și să-l duceți în ceruri, să se închine măririi feței lui Dumnezeu și să vadă bucuria sfinților Lui; pentru ca să am pricină să vă mulțumesc acolo, pentru purtarea de grijă ce ați avut pentru mine și să spun binele vostru cu glas neîncetat în vecii vecilor. Amin.

Pentru Marți

O, Doamne și Dumnezeul meu! Astăzi stau osândit înaintea feței Tale celei sfinte și-mi mărturisesc nevrednicia, și neputința, și nestarea mea, și sărăcia mea cea mare. Pentru aceasta, o, Izvor dulce și Noianul milei, mă rog să deschizi stavilele cerului și să reverși peste mine bunătățile milostivirii Tale, pentru ca să pot scoate lacrimi, să plâng și să spăl și să luminez sufletul meu de împuțiciunea păcatelor cu pocăință tare și adevărată. La aceasta, îți aduc mijlocitor pe Înainte-Mergătorul Ioan să Te roage să-mi dai darul acesta, către care zic: O, învățătorule al pocăinței și făclie luminată a Soarelui celui de taină, Hristos Dumnezeu! Primește ticăloasa mea rugăciune. O, mărite prorocule! Care ești mai mare decât toți prorocii, precum Fiul lui

Dumnezeu te-a numit în Evanghelie, tu cel ce ai dezlegat legăturile stârpiciunii părinților Tăi, tu care ai arătat pe Stăpânul Hristos poporului, tu care L-ai botezat în Iordan și ai văzut cerurile deschizându-se, tu care ai auzit glasul cel părintesc și ai văzut pe Duhul Sfânt pogorându-Se peste dânsul ca un porumb, ascultă cererea, aprinde făclia păcătosului meu suflet și mă luminează cu darul tău, pentru că eu sunt spurcat cu gândurile mele cele rele și grozave, de vreme ce am risipit părinteasca mea moștenire și m-am făcut asemenea cu dobitoacele cele nepricepute și pasc împreună cu ele, ticălosul, la aceste pământești, fără de a gândi vreodată la cele cerești. Adevărat, îngere pământesc al lui Dumnezeu și omule ceresc, eu am covârșit pe toți oamenii întru răutăți și întru lucrurile cele necuviincioase și pururea mă tăvălesc în tina păcatului și n-am rămas nici zi, nici ceas, nici clipă de ceas în voia lui Dumnezeu; ci am făcut numai voia vrăjmașului meu, legat și tras de dânsul cu voia mea, ca Samson cu cei străini de neam, și mort în groapa poftelor mele celor rele, ca odinioară Olofern, care era mai mult beat de poftă sa cea rea, decât de vinul ce i-a dat înțeleapta și viteaza Iudita, care ca pe un nevrednic vieții l-a omorât. Deci, te rog, înviază-mă cu mijlocirea ta de această moarte, tu care stai în cer înaintea Celui fără de moarte și veșnicului Judecător, făcându-L să se milostivească asupra mea. Ca cel ce ai multă îndrăzneală la dragostea Lui, întinde mâna cu care L-ai botezat și strică gândurile mele cele rele și mă întărește să săvârșesc viața mea pe calea cea bună a lui Dumnezeu. Și precum în viață învățai poporul cu limba ta, așa și acum învață-mă și pe mine cu darul tău și luminează mintea mea în poruncile Domnului, depărtează de la mine toate împotrivirile sufletului, mântuiește-mă de veșnica muncă și mă învrednicește împărăției cerului întru care te bucuri; pentru ca să laud și să măresc numele tău cel sfânt. O, prorocule și botezătorule! Scrie cuvintele mele în inima ta și înseamnă ale tale întru a mea, pentru ca să țin minte și să le păzesc până voi săvârși viața mea. Să stai lângă mine în ceasul morții mele, pentru ca să mă păzești de tot păcatul și să mă duci pocăit înaintea Stăpânului meu, Dumnezeu. Roagă-te încă și pentru toată lumea, să dea Dumnezeu creștinilor ajutor, și celor vii, și celor morți; să-i odihnească de nevoile cele multe și, ca un

Preaputernic, să le dăruiască toate cele trebuincioase și să-i învrednicească împărăției sale. Amin.

Pentru Miercuri

Preaputernice și iubitul meu Doamne! Mi-aduc aminte că Te-ai născut om din Sfânta Fecioară în peșteră și că Te-ai vândut cu treizeci de arginți de ucenicul Tău cel viclean, pentru ca să ne răscumperi pe noi, păcătoșii, din mâinile diavolului. Pentru aceasta, Te rog să Te milostivești asupra mea, păcătosul, și să mă răscumperi pe mine, vânzătorul, și de toate zilele ucigașul. Și aceasta să o faci pentru ca să cinstesc Nașterea Ta cea sfântă și mă închin dumnezeirii Tale. Dă-mi, Doamne, iertare păcatelor mele cele multe și putere să stau împotriva relelor trupului și ale sufletului. Primește această mică a mea rugăciune și smerita mea voință, că mă întristez pentru că Te-am întristat și mă amărăsc pentru că Te-am mâhnit peste măsură. Încă, mă aduc pe mine Ție și de voia mea mă dau în mâinile Tale, pentru ca să mă pedepsești precum mi se cade și să mă tămăduiești cu ierburi amare, ca un doctor bun, precum vei vrea; pentru că altul nu poate să mă vindece, fără numai Tu, Dumnezeul meu și Ziditorul meu. La Tine, drept aceea, din toată nădejdea mea, crezând că pe cum ai primit să Te vinzi pentru mine, așa îmi vei dărui și acum mila Ta, să mă răscumperi din veșnica muncă și să mă așezi întru împărăția Ta. Nu Te depărta de la mine, care sunt mai rău vânzător decât Iuda; nu lăsa să am în inima mea cugetele cele deșarte ale lumii; nu mă slobozi să Te îmbrățișez și să Te sărut cu sărutare vicleană și cu buze spurcate, nici să-Ți zic: „Bucură-Te, învățătorule", cu gura mea cea spurcată, nici să Te mai răstignesc în toate zilele cu faptele mele cele fără de lege, nici să Te batjocoresc cu gândurile mele cele rele, precum făceau vrăjmașii Tăi pe vremea patimilor Tale. Ci, ca femeia cea păcătoasă, să Te spăl, nu cu mir, ci cu lacrimile ochilor mei; pentru ca să mă învrednicesc să aud și eu din gura Ta cea dulce: „Iertate să-ți fie păcatele". Amin.

Și troparul:

Doamne, armă asupra diavolului crucea Ta ne-ai dat-o nouă, că se scutură și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea ai surpat. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării

și învierii Tale.

Pentru Joi

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, precum în ziua de astăzi Te-ai sculat de la cină și ai spălat cu mare smerenie picioarele ucenicilor Tăi și ale vânzătorului și întru această seară le-ai dat Sfântul Tău Trup și Sângele Tău, luând întru mâinile Tale cele sfinte pâine și vin și, binecuvântându-le și făcându-le Trupul și Sângele Tău, i-ai împărtășit zicând: „Luați, mâncați, acesta aste Trupul și Sângele meu, pentru ca să se ierte păcatele voastre", întru care zi Te-ai înălțat la ceruri și ai șezut de-a-dreapta lui Dumnezeu Tatălui Tău, să împărățești ca un Fiu iubit împreună cu El în veci –, și eu Te rog, pentru rugăciunile ucenicilor Tăi și ale sfântului Nicolae, să ierți greșelile tuturor păcătoșilor, și ale celor vii și ale celor morți, și să-mi dai lacrimi fierbinți și darul Tău cel curățitor, ce a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să spele și să curețe astăzi inima mea cea spurcată și sufletul meu și să deschizi mintea mea, pentru ca să mă împărtășesc cu curăție, cu cucernicie și cu smerenie cu sfintele Tale Taine, și acum și în vremea morții mele, și să se suie cu bucurie sufletul meu în ceasul despărțirii mele împreună cu Tine, și fără de nicio frică sau întrebare sau împiedicare să trec vămile văzduhului și să intru întru cereasca Ta mărire; ca să slăvesc și să mă închin în veci numelui Tău celui sfânt. Amin.

Pentru Vineri

Doamne, Iisuse Hristoase, dulcele Mântuitor al sufletului meu! Mărturisesc înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, întru care ai pătimit și ai luat moarte, pentru păcatele noastre, pe cruce, că eu sunt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe și cu fărădelegile mele cele rele. Pentru aceea mă rog bunătății Tale celei nespuse, să mă faci și pe mine părtaș sfintelor Tale patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să mă învrednicesc, prin harul Tău, să rabd și eu asemenea pentru dragostea Ta, precum Tu, cel milostiv, le-ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă întru aceasta pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut, când Te-au

răstignit nemulțumitorii farisei, întărește-mă drept aceea, Doamne, să ridic cu bucurie, de astăzi înainte, crucea Ta cu mare pocăință. Și, pentru urâciunea cugetelor și voințelor mele cele rele, sădește în inima mea întristarea morții Tale, să o simt precum au simțit-o iubita Ta Maică, ucenicii Tăi și femeile cele purtătoare de mir, ce stăteau lângă crucea Ta. Și îmi luminează simțirile mele cele sufletești, pentru ca să se miște și să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut zidirile cele neînsuflețite; când s-au mișcat la răstignirea Ta, și mai vârtos cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și Ți s-a plecat, de l-ai așezat în rai. Dă-mi, Doamne, și mie, tâlharul cel rău, darul Tău, precum ai dat atunci aceluia, și-mi iartă păcatele, pentru sfintele Tale patimi, și mă așază cu bună întoarcere și pocăință împreună cu el în rai, ca un Dumnezeu și ziditor ce ești. Asemenea fă și la toți creștinii vii și morți, precum se roagă în toate zilele sfânta Ta Biserică, și le lasă lor păcatele și-i învrednicește pe ei împărăției Tale, pentru ca să vadă lumina Ta și să Te slăvească. Mă închin crucii Tale, Hristoase, și zic către dânsa, pentru dragostea Ta: „Bucură-te, cinstită cruce a lui Hristos! Că tu ai mântuit lumea, prin pironirea lui Iisus pe tine; bucură-te, pom binecuvântat, pentru că tu ai ținut rodul vieții ce ne-a izbăvit din moartea păcatului; bucură-Te, drugul cel tare, ce ai sfărâmat ușile iadului; bucură-Te, cheie împărătească, ce ai deschis ușa raiului. Mă bucur și eu, pentru că văd pe vrăjmașii Tăi surpați jos și pe prietenii Tăi împărățind în ceruri, pe vrăjmașii Tăi biruiți de povara Ta și pe creștinii ce Ți se închină înarmați cu puterea Ta". O, răstignitul meu Hristoase, câte ai pătimit pentru noi! O, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri și câtă necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai încă pilda adevăratei răbdări! Drept aceea, cum pot să fug de cruce, văzând pe Dumnezeul meu ridicat pe ea; să-mi pară grele caznele văzând pe Stăpânul meu că le iubește, le cere și le socotește de mare mărire? Rușine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii sau pentru ispitele ce-mi aduc vrăjmașii, trupul și gândul meu cel rău, sau pentru sărăcia și bolile ce-mi vin din depărtarea lui Dumnezeu de la mine, pentru păcatele mele. De vreme ce, acestea toate le trimite Dumnezeu, pentru ca să mă apropii de El mai mult și pentru ca să-L slăvesc, și mă

pedepsește întru această viață pentru binele meu și pentru ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru împărăția Lui. Așa fiind, înmulțește-mi, Doamne, ostenelile, ispitele și durerile mele, ca să-mi înmulțești cu prisosință răbdarea, puterea, mulțumita și binecuvântarea în patimile ce voi suferi. Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneț, rău de nu mă vei preface, pierdut de nu mă vei cerca, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogată și dumnezeiasca Ta putere și cu darul sfintei Tale cruci; căreia mă închin, o slăvesc, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și troparele:

Cel ce în ziua și în ceasul al șaselea pe cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai; și zapisul greșelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

Văzând tâlharul pe începătorul vieții pe cruce răstignit, a zis: De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat acesta, care cu noi s-a răstignit, soarele nu și-ar fi ascuns razele sale, nici nu s-ar fi clătinat pământul, cutremurându-se; ci Cel ce toate le-ai suferit, pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Pentru Sâmbătă

Doamne, Iisuse Hristoase, Judecătorul meu și veșnice Dumnezeule, cunosc cu adevărat că păcatele mele nu poate nici condeiul să le scrie, nici limba să le povestească, nici mintea să le priceapă, căci sunt fără de număr și covârșesc stelele cerului și nisipul mării. Pentru aceea, Te rog, întru această zi întru care Te-ai așezat în groapă de Iosif și Nicodim și Te-ai pogorât în iad cu sfântul și îndumnezeitul Tău suflet, și ai izgonit întunericul de acolo cu lumina dumnezeirii Tale, și ai adus bucurie mare strămoșilor noștri, și i-ai mântuit dintru acea cumplită robie și i-ai suit în rai, îngroapă și păcatele mele și gândurile mele cele rele și cugetele mele cele viclene, în groapa uitării; pentru ca să piară din mintea mea și să nu mai stea vii, să lupte cu sufletul meu. Și mă curățește de astăzi înainte, sufletește și trupește, de urâtele și necuratele mele lucruri, și luminează întunecatul iad al inimii mele, și îndepărtează întunericul păcatelor mele și suie mintea mea la cer,

pentru ca să mă bucur de fața Ta. Așa, Doamne, primește rugăciunea mea ca o tămâie mirositoare, pentru rugăciunile iubitei Tale Maici, care Te-a născut fecioară și Te-a ținut, și Te-a aplecat, și Te-a crescut, care auzea învățăturile Tale și se bucura, care vedea minunile Tale și se veselea duhul ei, care căuta fața Ta cea sfântă și se bucura sufletul ei, care Te-a văzut pe cruce pironit între doi tâlhari și de durerile Tale i s-a rănit inima, care împreună cu învățăceii și cu mironosițele Te-a pus în mormânt, care Te-a văzut a treia zi din morți înviat și, la înălțarea Ta, Te-a văzut suindu-Te de pe pământ la cer, însoțit de sfinții Tăi îngeri, încă, Doamne, și pentru dragostea sfinților Tăi, care Te roagă împreună cu toți pentru întreaga lume, fă milă și cu cei vii și cu cei morți, către care zic și eu nevrednicul: O, fericiți oameni ai lui Dumnezeu! Nu conteniți a vă ruga ziua și noaptea lui Dumnezeu, pentru noi, ticăloșii și păcătoșii, care pururea Îi greșim cu atâtea nenumărate păcate; aduceți-vă aminte că și voi ați călătorit, ca și noi, întru această lume, ispitiți și depărtați de cei răi, și aveați trebuință de darul lui Dumnezeu, pe care cu multe lacrimi l-ați cerut atunci și l-ați câștigat și v-ați slujit de dânsul; și faceți, sfinți ai lui Dumnezeu, să-l câștigăm și noi, că ne trebuie foarte darul și ajutorul lui Dumnezeu, și nu-l avem, nici nu-l aflăm; căci nu-l cerem precum se cade și precum vrea Dumnezeu și legea lui. Voi vedeți și socotiți ce trebuie în Biserica lui Dumnezeu și ce lucru lipsește fiecărui om. Drept aceea, cereți lui Dumnezeu la vreme și nu încetați niciodată rugându-vă pentru ca să câștige pururea, prin rugăciunile voastre, păcătoșii iertarea, săracii ajutorul, întristații mângâierea, bolnavii sănătatea, nebunii înțelepciunea, tulburații liniștea, cei depărtați ocrotirea și toți împreună darul lui Dumnezeu și folosul cel sufletesc; întru mărirea lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, căruia se cuvine cinstea și închinăciunea în veci. Amin.

Pentru Duminică

De vreme ce ziua Duminicii îmi aduce aminte de atotputernicia Ta, Stăpâne, cu care ai zidit lumea și ai răscumpărat pe om; pentru aceasta, iubitorule de oameni, Doamne, mă închin Ție și-Ți mulțumesc foarte pentru darurile cele mari, ce ai făcut tuturor zidirilor Tale. Cu

adevărat, se bucură și se veselește inima mea, când stau și cuget că numai Tu singur ești Dumnezeu sfânt, înțelept, milostiv, purtător de grijă, bun, puternic, necuprins și, în puține cuvinte, nu-Ți lipsește vreo bunătate sau vreo mărire. Mă bucur, de asemenea, că Tu ești Dumnezeu în trei fețe: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să se tulbure, Domnul meu, toți cei ce se închină la alți dumnezei; că nu este alt Dumnezeu afară de Tine. Pentru aceasta, fă să sporească creștinii în slavă și bunătate; de vreme ce ei numai pe Tine Te cunosc Dumnezeu adevărat și Te mărturisesc, și Te măresc, și Ți se închină, și-Ți slujesc pururea, cu toată inima și cu toată puterea. O, Părinte sfinte, miluiește-ne! O, binecuvântate Fiule ai lui Dumnezeu! Mântuiește-ne de iad. O, Duhule Sfinte, dă-ne darul Tău și acoperământul Tău. Așa Doamne și Ziditorul meu, ascultă rugăciunile și cererile sufletului meu cel păcătos și dă-mi mie, smeritul și nevrednicul, darul Tău; ca să cinstesc astăzi această Duminică după porunca Ta și după porunca Bisericii Tale și Maicii noastre. Dăruiește-mi pocăință adevărată, pentru ca să-mi plâng păcatele ce am făcut împotriva Împărăției Tale și împotriva sufletului meu și a vecinului meu. Te rog, mult milostive Doamne, să uiți de astăzi înainte greșelile mele cele multe. După mulțimea milelor Tale, mulțumesc din toată inima mea pentru atâtea bunătăți, ce-mi trimiți în toate zilele, și mai vârtos pentru înnoirea sufletului meu, pentru răbdarea Ta cea mare; că nu m-ai pedepsit după mulțimea păcatelor mele, ci mă îngădui și-mi aștepți pocăința, ca un iertător bun și milostiv. Încă mă rog, Doamne Iisuse Hristoase, să-mi dai har să petrec bine și creștinește întru această săptămână, fără de a-Ți greși cu gândul, cu voința, cu cuvântul, cu fapta, întru slava și cinstea bunei vestiri a sfintei Maicii Tale și a învierii Tale celei de a treia zi și a venirii Duhului Tău cel sfânt asupra apostolilor. Deosebi, încă, mă rog întru această rugăciune a mea pentru tot sufletul creștinesc cel scârbit și dosădit, ca să se învrednicească milei și ajutorului Tău. Iar, pentru sfintele Tale patimi și moartea Ta cea slăvită, dumirește pe păcătoși, să se cunoască și să se căiască de păcatele lor, să se îndrepte prin mărturisire, să urască păcatele lor și să se lase de ele și să se afle gata și cuminecați, cu inimă curată, în ceasul morții lor, și-i învrednicește pe toți, și pe cei vii și pe cei morți,

veșnicei Tale împărății; răscumpără-i pe ei și pe noi cu preasfânt Sângele Tău; învie-ză-ne cu învierea Ta; suie-ne la cer cu înălțarea Ta, pentru ca să Te mărim în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI

LA FELURITE TREBUINȚE

Născătoare de Dumnezeu,
ceea ce ești izvorul milei,
înveșnicește-ne și pe noi milostivirii tale.

RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNEA ÎNVĂȚĂCEILOR

Dumnezeule Preasfinte, izvor de înțelepciune și de bunătate nemărginită, făcător al tuturor celor văzute și nevăzute, ascultă rugăciunea noastră, ce înălțăm către Tine cu multă umilință. Întărește, Bunule, pe cârmuitorii noștri bisericești și lumești. Dă-le lor să cugete cele bune și folositoare pentru Biserica și țara noastră. Apără-i de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, ca să ne poată îndrepta pe calea propășirii, cu pace și cu dragoste.

Iar nouă, umiliților, luminează-ne mintea, ca să înțelegem învățăturile ce ni se dau și întru toate și de-a pururea să păzim poruncile Tale și să facem voia Ta cea sfântă; ca, astfel, să putem fi folositori nouă înșine, părinților, fraților, surorilor și poporului în mijlocul căruia trăim;

Să aducem bucurie și mulțumire învățătorilor și făcătorilor noștri de bine; și să plinim toate îndatoririle către țară, către obște, către familie și aproapele nostru. Primește plecarea genunchilor noștri și rugăciunea ce o facem ca o tămâie bine mirositoare înaintea Ta.

Trimite harul Tău asupra noastră și ne învrednicește să trecem cu bună rânduială cursul învățăturii. Povățuiește-ne să umblăm și să lucrăm cu înțelepciune în tot cursul vieții noastre; ca să se slăvească de noi și prin noi preasfânt numele Tău în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA PĂRINȚILOR PENTRU FII

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce cu înțelepciunea Ta ai zidit pe om din țărână și ai suflat în fața lui suflare de viață și, binecuvântându-l, ai zis: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; iar la Cana Galileii,

prin Unul Născut Fiul Tău, ai binecuvântat nunta și deci nașterea de fii, - cu multă umilință rog marea Ta bunătate ca neîncetat să reverși harul Tău și să Te milostivești asupra copiilor mei, pe care Tu ai binevoit să mi-i dăruiești. Umple-i pe ei de înțelepciune și pricepere. Apără-i de toate cursele vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Poruncește îngerilor Tăi ca totdeauna să fie călăuzele și povățuitorii lor spre toate faptele cele bune, ca de-a-pururea să Te poată lăuda și preamări în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA SOȚILOR UNUL PENTRU ALTUL

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai învățat ca totdeauna să ne rugăm unul pentru altul, căci așa vom împlini legea Ta și ne vom arăta vrednici de mila Ta, - caută cu îndurare și păzește de vrăjmașii văzuți și nevăzuți pe soțul meu (soția mea), pe care mi l-ai dăruit (mi-ai dăruit-o) a petrece împreună până la moarte. Dăruiește-i sănătate și deplină înțelepciune, ca să-și poată îndeplini datoriile sale, după voia și poruncile Tale. Ferește-l (o) de ispitele pe care n-ar fi în stare să le poarte. Întărește-l (o) în dreapta credință și-n dragoste desăvârșită, ca să lucrăm împreună faptele bune și să tocmim viața noastră după sfintele Tale așezări și porunci. Că a Ta este stăpânirea și puterea în veci. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU CĂLĂTORIE

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești calea, adevărul și viața, și ai călătorit împreună cu sluga Ta, Iosif, precum și cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, - Însuți Stăpâne, călătorește și cu mine, robul Tău, binecuvântând călătoria mea. Trimite și mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povățuitor și păzitor și să mă ferească nevătămat de toată reaua întâmplare. Și, astfel, cu pace, sănătate și bună sporire, să mă întorc întru ale mele și toată viața mea să proslăvesc preacinstit și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

PSALMUL 64
— La semănatul grânelor -

Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. În Sion și în Ierusalim Ți se vor împlini juruințele. La tine va alerga tot trupul, că Tu asculți rugăciunea. Faptele nelegiuite ne doboară, dar Tu ne vei curăți de nelegiuirile noastre. Ferice de cel ce l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile Tale. Sătura-mă-voi de bunătățile casei Tale și de sfințenia bisericii Tale. Înfricoșatule Judecător, cel ce ești încins cu putere și cu tăria ai așezat munții, cel ce liniștești mugetul mărilor și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor, auzi-ne Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celora ce sunt pe mare departe. Teme-se-vor de semnele Tale cei ce locuiesc la marginile lumii: vei deștepta pe dânșii dimineața și seara ca să Te slăvească pe Tine. Când cercetezi Tu pământul, potolești setea lui și verși peste el belșug de bogăție. Adâncurile Tale, Doamne, sunt pline de apă: cu ele faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților. Pentru aceasta, însă, pregătești ogorul și netezești bulgării lui; apoi îi moi cu picăturile de ploaie și binecuvântezi rodurile lui.

Așa încununezi anul cu bunătățile Tale: câmpiile izvorăsc belșug și pe urmele Tale izvorăște grăsime, dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acoperă cu holde de grâu: toate se bucură și cântă. Amin.

RUGĂCIUNE LA NECONTENIREA PLOILOR

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește smerita mea rugăciune și nu ne pierde întru mânia Ta cu vărsarea ploilor necontenite. Ci poruncește norilor să se împrăștie și razelor soarelui să strălucească pe pământ, spre înmulțirea roadelor pământului și adunarea lor: ca toată îndestularea având, să proslăvim numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU OCROTIREA DE GRINDINĂ

Doamne atotputernice, Stăpânitorul și Dumnezeul nostru, Părinte,

Fiule și Duhule Sfinte, - știm că am greșit la cer și înaintea Ta, și am mâniat bunătatea Ta, și am pornit certarea Ta spre noi, și suntem vrednici de cea mai cumplită certare a Ta. Însă, știind iubirea Ta de oameni - că precum este mărirea Ta, așa și bunătatea și milostivirea Ta - cădem cu umilință la marea Ta milostivire și Te rugăm pe Tine, Cel ce nu vrei moartea păcătoșilor, - îmblânzește-Ți și-Ți întoarce groaznica Ta mânie de la noi, credincioșii robii Tăi, și nu ne pierde cu dreapta Ta mânie, întru fărădelegile noastre. Oprește, Doamne, și stinge focul mâniei Tale, pornit asupra noastră; iară norii cei întunecați, cu grindină stricătoare, risipește-i de grabă și-i gonește la munți și-n locuri pustii, unde nu este viețuirea robilor Tăi.

Iară nouă, slugilor Tale, ne trimite ploaie lină și curată, numai cât este pentru trebuința și roada pământului nostru și spre folosul norodului Tău. Așa, Stăpâne, Doamne, cu puterea dumnezeirii Tale, poruncește degrabă văzduhului să stea întru liniște și să se arate senin, curat, vesel și cu strălucire de soare, ca, bucurându-ne și mulțumind Ție, să Te mărim pe Tine, preabunule, Dumnezeul nostru. Că bun și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI MODEST

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel milostiv și plin de bunătate, care cu înțelepciune ai făcut toată făptura cea înțelegătoare și simțitoare; Cel ce verși îndurările Tale peste toate cele făcute de Tine și, prin purtarea Ta de grijă, ai rânduit și Te îngrijești de orice făptură materialnică și nematerialnică, cuvântătoare și necuvântătoare, însuflețită și neînsuflețită, oricât ar fi ea de însemnată sau neînsemnată, - Ție ne rugăm, Stăpâne preabune și atoate făcător, și Te chemăm pe Tine, pricina vieții. Ascultă rugăciunea noastră și gonește orice boală sau vătămare de moarte de la boii, caii, asinii, mularii, oile, caprele, albinele și de la celelalte dobitoace care sunt spre hrana și trebuința noastră.

Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, după obișnuita Ta milostivire, îndură-Te asupra acestor dobitoace, care pătimesc și sunt tăiate de secera morții. Căci neavând cuvânt, atâta mugesc și fără de glas se

tânguiesc, din pricina durerii și a pătimirii lor, încât și pe cei cuvântători îi fac să pătimească pentru dânsele. Milostivește-Te, Bunule, asupra noastră, ca să putem lucra pământul și să scoatem roade dintr-însul, prin bună stare și prin înmulțirea boilor, precum și a tuturor dobitoacelor, date nouă spre folosire. Și astfel având noi toată îndestularea și belșugul, să Te putem slăvi pe Tine, dătătorul tuturor bunătăților, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

RUGĂCIUNE LA NECAZURI ȘI SUPĂRĂRI

Doamne, viforul necazurilor se ridică asupra mea și ape intrat-au până la sufletul meu, - dar întru Tine este toată nădejdea mea. Tu cunoști pricina răului ce mă bântuie. La Tine perii capului meu sunt numărați. La Tine, deci, scap și pe Tine Te rog să depărtezi de la mine orice rău pierzător de suflet și să-mi ajuți a birui toate ispitele ce mă învăluie, - că Tu ești întărirea, scăparea și izbăvitorul meu, Hristoase Dumnezeule, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU ÎMPĂCARE

Doamne, miluiește pe cei ce mă urăsc, mă zavistuiesc și mă ocărăsc; așijderea, **și pe cei ce mă grăiesc de rău. Ca nu cumva vreunul din ei să pătimească ceva rău pentru mine, ne-curatul, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie. Ci-i sfințește pe dânșii cu mila Ta, și-i acoperă de bunătatea Ta, preabunule Stăpâne. Amin.**

RUGĂCIUNE LA TIMP DE BOALĂ

Sfântă mare muceniță a lui Hristos, Filofteie, ne rugăm ție cu genunchii plecați și cu fierbinți lacrimi. Adu-ți aminte de neputința firii omenești, care cuprinde și înfășoară pe tot muritorul, de la naștere, întocmai ca mrejele păianjenului. Întru aceste mreji fiind căzuți și noi, smeriții, și neputând scăpa de ele fără ajutorul lui Dumnezeu, te rugăm pe tine să ne fii mijlocitoare către Dânsul. Căci El însuși te-a preamărit și te-a trimis în această țară, ca s-o aperi și să o păzești de toate răutățile.

Așa, sfântă mare muceniță a lui Hristos, Filofteie, milostivește-te

spre lacrimile bătrânilor, spre suspinele maicilor, spre cererile pruncilor, și spre noi, care cădem cu genunchii plecați și cerem, prin rugăciunile tale cele sfinte, ajutor și mântuire din supărările ce ne cuprind. Căci știm, sfântă muceniță, că pentru păcatele noastre pătimim acestea toate, adică: boli, sărăcie, prigoniri de la vrăjmași, neploaie la vreme și alte asemenea răutăți. Pentru aceasta, cădem la milostivirea ta, ca să nu pătimească și cei nevinovați pentru noi. Fie-ți milă și te roagă lui Dumnezeu pentru noi, ca să strigăm ție: bucură-te, fecioară, mare muceniță Filofteie. Amin.

RUGĂCIUNE PE PATUL DE MOARTE

Slăvindu-Te, Te slăvesc pe Tine, Doamne, că ai căutat spre smerenia mea și nu m-ai dat în mâinile vrăjmașilor, ci ai mântuit din nevoie sufletul meu. Și acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta, și să vină peste mine mila Ta, că s-a tulburat sufletul meu și amarnic îi este să iasă din acest ticălos și spurcat trup al meu. Ca nu cumva vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine și să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine, cu neștiință și cu știință, în viața aceasta. Milostiv fii mie, Stăpâne, și să nu vadă sufletul meu întunecatul chip al viclenilor draci; ci să-l ia îngerii Tăi cei străluciți și luminați. Dă slavă numelui Tău celui sfânt și cu puterea Ta mă ridică la dumnezeiasca Ta judecată.

Iar când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă surpe pe mine păcătosul în adâncul iadului, - ci stai lângă mine și-mi fi mântuitor și sprijinitor, pentru că muncile acestea trupești veselie sunt robilor Tăi. Miluiește, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieții acesteia și curat pe el, prin pocăință și prin mărturisire, îl primește; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU IZBĂVIRE DE VRĂJMAȘI

Doamne, învață-mă să cunosc mărirea și bunătatea Ta. Dă-mi inimă curată și lesne iertătoare și căință pentru supărările ce-am făcut altora. Fă să am dragoste creștinească și să pot răbda cu pace toate necazurile din partea lor, făcând porunca Ta. Mă făgăduiesc să nu mai fac rău,

celor ce-mi fac rău, și pe cel ce mă blestemă, îl voi binecuvânta. De va flămânzi vrăjmașul meu, îi voi da pâine; iar de va înseta, îl voi adăpa. De va cădea, îl voi ridica și de se va rătăci, îl voi povățui.

Doamne, eu nu sunt decât om neputincios. De aceea, ajută-mă cu darul Tău să fiu statornic în poruncile Tale. Trimite binecuvântările Tale peste vrăjmașii mei și întoarce inima lor cu dragoste asupra mea. Alungă suferințele și neodihna ce am de către ei și ne împacă pe noi. Dă-mi pacea Ta, Doamne, ca să putem a vieți pe pământ cu pace, cu bucurie și să-Ți zicem în unire, cu față senină și cu inimă curată: „Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri". Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea în veci. Amin.

RUGĂCIUNE LA ZIUA NUMELUI

Dumnezeule Preasfinte, cum voi putea să-Ți mulțumesc cu vrednicie pentru viața ce mi-ai dat? Tu m-ai scos din întunericul neființei și viața mea este un dar al bunătății Tale, care m-a păzit până acum, mă sprijină în necazuri și întâmpină trebuințele mele. Tu ești cel ce priveghezi asupra mea, îndrepți pașii mei în calea binelui și mă aperi de ispite. Când mă rătăcesc, Tu mă întorci în calea poruncilor Tale; când mă poticnesc, Tu mă sprijini; când cad, Tu mă ridici; și când păcătuiesc, Tu mă întorci și-mi deschizi părintești Tale brațe. O, cât de multe sunt datoriile mele către Tine, pentru că mi-ai dat viață și mi-ai dat în toate zilele semne despre părintească Ta bunătate și îngrijire. Plin, dar, de vie recunoștință, Ție îți închin toate zilele vieții mele și mai ales această zi de sărbătoare pentru mine, și mă rog cu umilință că bunătatea Ta să nu mă părăsească în tot timpul vieții mele, și înțelepciunea Ta să mă povățuiască totdeauna în calea binelui și fericirii pentru rugăciunile și mijlocirile sfântului (numele sfântului al cărui hram porți) **și ale Preacuratei Maicii Tale. Amin.**

RUGĂCIUNE LA VREME DE ÎNDOIALĂ ȘI ISPITĂ

Doamne, Doamne, cel ce ai îngăduit diavolului să ispitească în rai pe strămoșii noștri, Adam și Eva, spre a le încerca ascultarea și supunerea lor; Cel ce așijderea ai îngăduit diavolului să ispitească cu îngroziri și cu suferințe grele pe dreptul Iov, robul Tău, pentru a se

vădi și mai lămurit virtuțile și credința lui cea întru Tine; Cel ce ai dat îngăduință satanei să se apropie cu ispitire de însuși Fiul Tău spre a-L îmbia și a-L momi cu poftele și deșertăciunile acestei lumi, pentru ca înfrânt și rușinat acest duh blestemat să audă din gura Mântuitorului lumii cuvintele: Înapoia mea, satano, căci scris este, Domnului Dumnezeului Tău să Te închini și numai Lui unuia să-I slujești; Cel ce tuturor drepților și sfinților Tăi le-ai dat vremi de ispitire și de grele îndoieli, pentru ca prin ele, lămurindu-se, să iasă și să rămână și mai întăriți în credința, în nădejdea, în dragostea și în supunerea cea către Tine; Însuți, atotputernice și preabunule Stăpâne, ajută-mi mie în această clipă grea, când duhul satanei îmi tulbură mintea cu îndoieli și cu îmboldiri și amăgiri viclene frământă inima și sufletul meu; arată-mi mie, Milostive, adevărul și calea Ta cea dreaptă, pentru ca, biruind uneltirile lui de acum, să mă pot bucura de cuvintele apostolului Tău, Iacob, ce zice: Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El.

Dăruiește-mi, Stăpâne, inimă curată și credință tare, pentru ca în aceste clipe să pot cânta dimpreună cu prorocul Tău, David: Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui! Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, și slava mea, și Cel ce înalți fruntea mea! Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui! A Domnului este mântuirea și peste tot poporul Tău binecuvântarea Ta. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU BINEFĂCĂTORUL TĂU

Dumnezeule al dragostei, Ție îți sunt dator a mulțumi pentru dulcele simțământ al dragostei și ocrotirii, de care mă bucur. O, Cel ce ești izvorul tuturor bunătăților, revarsă binecuvântarea și binefacerile Tale peste acela pe care inima mea îl cinstește și îl iubește, peste robul tău (numele)**. Apără-l de toate primejdiile ce înconjoară viața muritorilor de pe pământ. Fă să răsară asupra lui totdeauna un soare strălucitor, ca să risipească norii grijilor și suferințelor. Umple inima lui de bucuria mântuirii Tale. Povățuiește pașii lui în căi drepte, în**

căile mântuirii și ale fericirii. Nu lăsa ca apăsătoarele suferințe să-i înnoureze fruntea și să-i amărască inima. Nenorocirile lui să nu facă a se pogorî lacrimi în ochii lui și inima lui să nu fie jertfă întristărilor. Fă ca fiecare din zilele lui să fie o frumoasă zi de primăvară, și viața lui să se asemene unui râu limpede și lin, ce curge prin grădini înverzite și printre flori. Iar dacă va fi amenințat de nenorocire, fii apărătorul și ocrotitorul lui, precum el este apărătorul meu. Ori în ce parte va merge sau se va afla, umbrește-l cu bunătatea și apărarea Ta. Dă-i, Dumnezeul meu, toate plăcerile și toate bucuriile iertate muritorilor, care păzesc poruncile Tale și fac bine de-aproapelui lor. Îngerul Tău cel bun să-l însoțească și să-l păzească în toată viața lui; și după o viață lungă, plină de binefaceri și fapte bune, să se învrednicească a dobândi bunătățile Tale cele fără de sfârșit, gătite pentru toți cei ce lucrează virtutea. Amin.

RUGĂCIUNE LA VREME DE SECETĂ ȘI FOAMETE

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește rugăciunea nevrednicului robului Tău. Întoarce-Ți mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră. Nu ne omorî cu foame și cu sete pe noi, oamenii și dobitoacele. Ci cu milostivire poruncește norilor din cer să sloboadă pământului ploaie la vreme, ca să-l răcorească și să crească iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor și să aducă roadele cele de trebuință vieții noastre; ca să preaslăvim sfânt numele Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU BINEFACERILE PRIMITE DE LA DUMNEZEU

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea și îndurarea, care ai nemăsurată milă, nespusă și neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică și cu cutremur, aduc Ție mulțumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul Tău rob. Te slăvesc, Te laud și Te cânt ca pe un Domn, Stăpân și Făcător de bine. Și iarăși, căzând înaintea Ta, îți mulțumesc și cu smerenie mă rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri, ca și de acum înainte să-mi dăruiești faceri de bine, ca să sporesc în dragostea Ta și a aproapelui meu. Izbăvește-mă de tot răul

și necazul. Dăruiește-mi liniște. Și mă învrednicește în toate zilele vieții mele totdeauna mulțumire să-Ți aduc și să grăiesc și să cânt cele preabune Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE PENTRU MÂNTUIRE

După **Rugăciunile începătoare** (pag xx-xx), cu multă evlavie roagă-te așa:

Dumnezeul meu, cred întru Tine, dar mă rog Ție, întărește credința mea. Te iubesc, dar sporește dragostea mea. Mă pocăiesc, dar fă să prisosească a mea căință. Te slăvesc ca pe întâiul meu început. Te doresc ca pe cea mai de căpetenie dorință a mea. Îți mulțumesc că binefăcătorului meu celui veșnic. Te chem ca pe puternicul meu apărător.

Dumnezeul meu, binevoiește a mă povățui prin înțelepciunea Ta, a mă călăuzi prin dreptatea Ta, a mă mângâia prin milostivirea Ta, a mă apăra cu puterea Ta.

Îți închin, o, Dumnezeule, gândurile mele, faptele mele, suferințele mele, ca în viitor să mă gândesc la Tine, să grăiesc de Tine, să lucrez după voia Ta, să sufăr pentru Tine.

Doamne, eu voiesc ceea ce voiești Tu, pentru că Tu voiești să mă supun voii Tale și făgăduiesc să fac tot ce voiești Tu.

Te rog cu umilință, luminează mintea mea, oțelește-mi voia, curăță-mi trupul și-mi sfințește sufletul.

Dumnezeule preabun, ajută-mi să mă curăț de greșelile trecute, să biruiesc ispitele viitoare și să lucrez cuvenitele virtuți.

Umple inima mea de dragoste pentru bunătatea Ta, de ură pentru greșelile mele, de râvnă pentru binele aproapelui și de defăimare pentru deșertăciunile lumii. Fă-mă să fiu supus mai-marilor mei, cu dragoste către cei mai mici, credincios prietenilor și iertător vrăjmașilor mei.

Vino, Atotputernice, într-ajutorul meu, ca să biruiesc cele șapte păcate de căpetenie, care sunt pricina tuturor păcatelor. Să biruiesc adică: mândria prin smerenie creștinească, iubirea de argint prin milostenie, pizma prin dragoste și bucurie pentru binele aproapelui,

desfrânarea prin înfrânare și curăție, lăcomia prin cumpătare, mânia prin răbdare și lenea prin bărbăție creștinească.

Așijderea să biruiesc și toate celelalte patimi și păcate ce izvorăsc din acestea. Și-mi dă virtuțile creștinești: credința, nădejdea și dragostea.

Dumnezeul meu, fă-mă înțelept în lucrările mele, curajos în primejdii, răbdător în nenorociri și smerit în norociri.

Nu mă lăsa să uit vreodată de a fi cu luare-aminte la rugăciuni și în biserică, cumpătat la masă, repede la împlinirea datoriilor și statornic în hotărâri. Doamne, insuflă-mi grija să am totdeauna conștiință dreaptă, înfățișare cuviincioasă, vorbire folositoare și purtare în bună rânduială.

Dă-mi harul Tău, ca să mă deprind a-mi stăpâni totdeauna patimile, a mă învrednici de darurile Tale, a păzi legea Ta și a merita mântuirea.

Dumnezeul meu, fă să cunosc cât de mici sunt bunătățile pământești și cât de mari sunt cele cerești, cât de scurt este timpul acestei vieți și cât de nemărginită este veșnicia.

Ajută-mi să fiu totdeauna gata de moarte și să nu mă cutremur de judecata Ta, să scap de muncile de veci, și să dobândesc raiul prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

ÎMBISERICIREA

RUGĂCIUNI
CÂND MERGI LA BISERICĂ

Bine ești cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru,
Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat,
trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii
lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

RUGĂCIUNI CÂND MERGI LA BISERICĂ

RUGĂCIUNE CÂND INTRĂM ÎN BISERICĂ

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului voi merge. Iar eu întru mulțimea îndurărilor Tale, Doamne, voi intra în casa Ta; închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă; Doamne, povățuiește-mă cu dreptatea Ta, pentru vrăjmașii mei îndreaptă înaintea Ta calea mea, ca fără alunecare să preaslăvesc o Dumnezeire, pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE LA ICOANA MÂNTUITORULUI

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerșind iertarea greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că ai binevoit să Te sui cu trupul pe cruce, de bunăvoie. Pentru aceasta, cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Tu care ai venit să mântuiești lumea. Amin.

RUGĂCIUNE LA ICOANA MAICII DOMNULUI

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul milei, înveșnicește-ne și pe noi milostivirii. Caută spre poporul cel păcătos. Arată-ți puterea ta ca totdeauna. Căci nădăjduind întru tine îți strigăm, cum ți-a strigat oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri, bucură-te.

RUGĂCIUNE ÎNAINTE DE ÎNCEPEREA DUMNEZEIEȘTEI LITURGHII

Doamne, Iisuse Hristoase, care ești îndurat și milostiv tuturor celor care Te cheamă pe Tine, Ție mă rog: dăruiește-mi putere și

învrednicește-mă ca, întru frica lui Dumnezeu, cu toată înțelegerea și cu toată luarea-aminte, să pot sta până la sfârșit cu inimă înfrântă și să ascult din toată inima cuvintele Tale dătătoare de viață și să pot slăvi cu cuvinte curate jertfa cea fără de sânge a sfintei și dumnezeiești Liturghii. Alungă din inima mea toate gândurile deșarte, luminează-mi mintea cu strălucirea cunoștinței de Dumnezeu, revarsă în inima mea mila Ta cea izvorâtoare de încredere, întărește-mă și mă luminează întru frica Ta, care este începutul oricărei înțelepciuni. Așa, Doamne Împărate, auzi-mă când Te chem pe Tine și-mi dăruiește iertare tuturor păcatelor mele. Că Tu unul ești binecuvântat cu Tatăl și cu Sfântul Duh în veci. Amin.

RUGĂCIUNE ÎN TIMPUL HERUVICULUI

Slavă Ție, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Unule fără de moarte, iubitorule de oameni. Slavă Ție, care din sânul Părintelui și din slava cerească ai venit, din Sfânta Fecioară Te-ai făcut om și, cu chip trupesc, Te-ai smerit pentru noi, ca să ne faci chipuri ale slavei. Slavă Ție, Cel ce ai intrat în Ierusalim pe mânz de asină, ca să rabzi acolo răni și răstignire.

Tu, care ai luat moarte de bunăvoie, pentru mântuirea noastră, dă acum, Hristoase, lacrimi ochilor mei, ca să spele întinăciunea fărădelegilor mele. Și, precum ai învrednicit pe Iosif și pe Nicodim să ia de pe cruce preacinstitul Tău Trup și cu frică să-L poarte, așa și pe mine mă învrednicește astăzi, văzând eu aducându-se cinstitele și dumnezeieștile Daruri, cu frică să mă închin Ție, Cel ce ședzi pe scaunul slavei cerești.

Pentru toată cercarea și cunoașterea Ta, cu vrednicie Îți mulțumesc și cu suspin mă mărturisesc Ție, Dumnezeul și Mântuitorul meu. Iar Tu, Milostive, primește acestea de la mine și-mi dăruiește sfârșit bun vieții, învrednicindu-mă în ziua judecății să stau de-a dreapta Ta și să aud glasul Tău cel bun: Veniți, binecuvântații Părintelui meu, de moșteniți Împărăția cerului care este gătită vouă. Amin.

RUGĂCIUNE LA IEȘIREA CU SFINTELE DARURI

Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.
Pomenește-mă, Stăpâne, când vei veni întru Împărăția Ta.
Pomenește-mă, Sfinte, când vei veni întru Împărăția Ta.

Adu-Ți aminte, Doamne, de părinții și frații noștri, de toți drept-măritorii creștini și de robii Tăi (aici pomenește-ți părinții, rudele și prietenii). **Pomenește, Doamne, pe adormiții robii Tăi** (pomenește aici pe toți răposații din neamul tău, pe binefăcători și prieteni).

RUGĂCIUNE DUPĂ IEȘIREA CU SFINTELE DARURI

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, nu mă lăsa pe mine – pentru patimile Tale: răstignirea pe cruce și îngroparea –, să pier în păcate, pentru că sunt foarte păcătos. Ci, după mulțimea îndurărilor Tale, curăță toate fărădelegile mele și mă acoperă cu folosințele Tale, ca fără de primejdie să-mi petrec viața și să mă învrednicesc a fi părtaș bucuriei sfinților; ca un bun și iubitor de oameni. Amin.

RUGĂCIUNE LA SFÂRȘITUL DUMNEZEIEȘTEI LITURGHII

Mulțumesc Ție, Doamne atotțiitorule, că m-ai învrednicit pe mine păcătosul, în această zi, în sfânta și dumnezeiasca Ta biserică, de jertfă dumnezeiască și fără de sânge, care Ți s-a adus Ție în cuvinte de slavă de preotul slujitorul Tău, pentru păcatele noastre și întru aducerea-aminte a înfricoșătoarelor patimi ale Domnului și Mântuitorului nostru, Iisus Hristos. Mă rog Ție dar, Stăpâne, iubitorule de oameni, iartă-mi toate păcatele mele și-mi dă mie întru toate zilele vieții mele să-mi aduc aminte de binefacerile Tale și întru cuget curat mulțumiri și rugăciuni să-Ți aduc Ție, Părintelui celui fără de început, împreună și Unuia Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE LA IEȘIREA DIN BISERICĂ

Doamne, Dumnezeul meu, Ție-Ți încredințez toată viața mea și pe Tine Te rog, apără-mă, mântuiește-mă și mă fă părtaș de îndurarea Ta, dă-mi mie îndreptarea vieții și purtare înțeleaptă, dăruiește-mi sfârșit creștinesc, ne-rușinat și pașnic și mă ferește de toată răutatea și

bântuirea potrivnicului. Iar în ziua înfricoșatei Tale judecăți, să-mi fii blând mie, robului Tău, și să mă numeri pe mine cu oile cele alese de-a dreapta Ta, ca împreună cu aceștia să Te slăvesc în veci. Amin.

TROPARELE ȘI CÂNTĂRILE UTRENIEI

DIN DUMINICI ȘI SĂRBĂTORI

Cu curgerile lacrimilor Tale, nerodirea pustiului ai lucrat-o, și cu suspinurile cele dintru adânc spre însutite osteneli ai făcut-o roditoare și Te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile.

TROPARELE ȘI CÂNTĂRILE UTRENIEI DIN DUMINICI ȘI SĂRBĂTORI

TROPARELE GLASURILOR:

Glas 1

Piatra fiind pecetluită de iudei, și ostașii strejuind preacurat Trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ție, dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase, mărire Împărăției Tale, mărire purtării Tale de grijă, Unule iubitorule de oameni.

Glas 2

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul ai omorât cu strălucirea dumnezeirii; și când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule viață, Hristoase Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Glas 3

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești, că a făcut biruință cu brațul său Domnul; călcat-a cu moartea pe moarte, începător învierii morților s-a făcut, din pântecele iadului ne-a mântuit pe noi și a dat lumii mare milă.

Glas 4

Propovăduirea Învierii cea luminată, înțelegând-o de la înger ucenicele Domnului și lepădând tânguirea cea strămoșească, apostolilor lăudându-se au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-s-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Glas 5

Pe Cuvântul, Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să I ne închinăm, că bine a voit a Se sui cu Trupul pe cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți întru mărită învierea sa.

Glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău și străjerii au amorțit, și sta Maria la mormânt, căutând preacurat Trupul Tău; prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioară, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire Ție.

Glas 7

Stricat-ai cu crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul, plângerea mironosițelor ai schimbat-o și apostolilor Tăi a propovădui ai poruncit; că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Glas 8

Dintru înălțime Te-ai coborât, Milostive, și îngropare ai luat de trei zile, ca să ne slobozi pe noi din patimi, Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, mărire Ție.

TROPARELE ÎNVIERII

Glas 5

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. (se repetă după fiecare tropar)

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine între cei morți socotit și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu Tine

pe Adam ridicându-l și din iad pe toți slobozindu-i.

Pentru ce miruri, prin milostivire, cu lacrimi amestecate, o, ucenițe, - grăit-a îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, către mironosițe, - vedeți voi mormântul și cunoașteți că Mântuitorul a înviat din mormânt

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la groapa ta tânguindu-se, ci înainte a stătut lângă dânsele îngerul și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci Apostolilor spuneți învierea.

Mironosițele femei cu miruri, venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către ele a grăit zicând: Drept ce socotiți pe Cel viu cu morții, că a înviat din mormânt ca un Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Țiului și Sfântului Duh.

Închinămu-ne Tatălui și Fiului acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, sfânt, sfânt ești, Doamne.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin

Pe dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit și bucurie Evei, în locul întristării, i-ai dăruit; pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat, Cel ce S-a întrupat din Tine Dumnezeu și om.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă, Ție, Dumnezeule.

(de 3 ori)

POLIELEUL

Psalmul 134

Robii, robii Domnului, Aliluia!
Lăudați numele Domnului, lăudați, slugi, pe Domnul, Aliluia!
Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru,
Lăudați-L pe Domnul, că e bun Domnul.
Cântați numele Lui, că e bun,
Că pe Iacov Și-a ales Sieși Domnul,
Pe Israel spre moștenire Sieși.
Că eu am cunoscut că e mare Domnul.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii;
Toate câte a vrut, a făcut
În cer și pe pământ,
În mări și în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pământului,
Fulgerele în ploaie le-a prefăcut,
Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale,
Care a lovit pe cei întâi născuți ai Egiptului
De la om până la dobitoc.
Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
Întru faraon și întru toate slugile lui.
Care a bătut neamuri multe.
Și a ucis împărați tari:
Pe Sihon, împăratul amoreilor,
Și pe Og, împăratul Vasanului,
Și toate împărățiile lui Hanaan
Și a dat pământul lor moștenire,
Moștenire lui Israel, poporului său.
Doamne, numele Tău e în veac,
Și pomenirea Ta în neam și în neam!
Că va judeca Domnul pe poporul Său
Și pentru slugile Sale Se va mângâia.
Idolii neamurilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești;
Gură au și nu vor grăi,
Ochi au și nu vor vedea,
Urechi au și nu vor auzi,
Că nu este duh în gura lor.
Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe dânșii
Și toți cei ce nădăjduiesc într-înșii.
Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul.
Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.
Bine este cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.
Mărturisiți-vă Domnului, că este bun; aliluia, că în veac e mila Lui.

Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor; aliluia, că în veac e mila Lui. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului domnilor,
Celui ce face minuni mari, Unuia,
Celui ce a făcut cerurile cu înțelepciune,
Celui ce a întărit pământul peste ape;
Celui ce a făcut luminători mari, Unuia,
Soarele spre stăpânirea zilei,
Luna și stelele spre stăpânirea nopții;
Celui ce a lovit Egiptul cu cei întâi născuți ai lor,
Și a scos pe Israel din mijlocul lor,
Cu mână tare și cu braț înalt;
Celui ce a despărțit Marea Roșie întru despărțituri.
Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei,
Și a răsturnat scuturând pe faraon și puterea lui în Marea Roșie;
Celui ce a călăuzit poporul Său în pustie;
Celui ce a bătut împărați mari,
Și a omorât împărați tari;
Pe Sihon, împăratul amoreilor,
Și pe Og, împăratul Vasanului,
Și a dat pământul lor moștenire,
Moștenire lui Israel, slugii sale.
Că întru smerenia noastră Și-a adus aminte de noi Domnul;
Și ne-a mântuit pe noi de vrăjmașii noștri,
Cel ce dă hrană la tot trupul.
Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc.

ÎNVIEREA LUI HRISTOS

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domn Iisus, Unuia celui fără de păcat.

Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că, iată, a venit prin cruce bucurie la toată

lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

După psalmul 50

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh,

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curăță mulțimea greșelilor noastre.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăță mulțimea greșelilor noastre.

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, curăță fărădelegile noastre.

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai-nainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

STIHURILE DE LA LAUDE

Toată suflarea să laude pe Domnul; lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cei de Sus; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-L pe El, toți îngerii Lui, lăudați-L pe El, toate Puterile lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Ca să facă într-înșii judecată scrisă, slava aceasta este tuturor curioșilor Lui.

Lăudați-L pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare; toată suflarea să laude pe Domnul.

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate

minunile Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din Tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a slobozit, moartea s-a omorât, și noi am înviat; pentru aceasta cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce bine ai voit așa, mărire Ție.

DOXOLOGIA

de GHELASIE BASARABEANUL

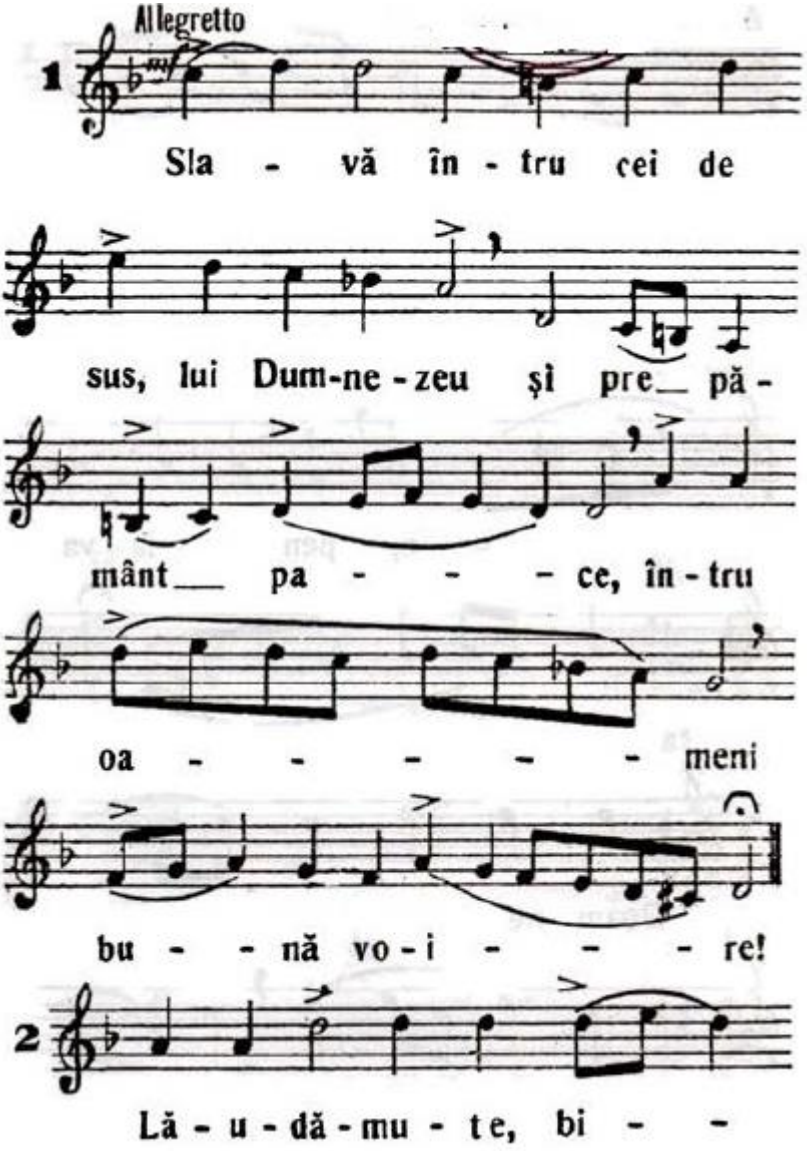

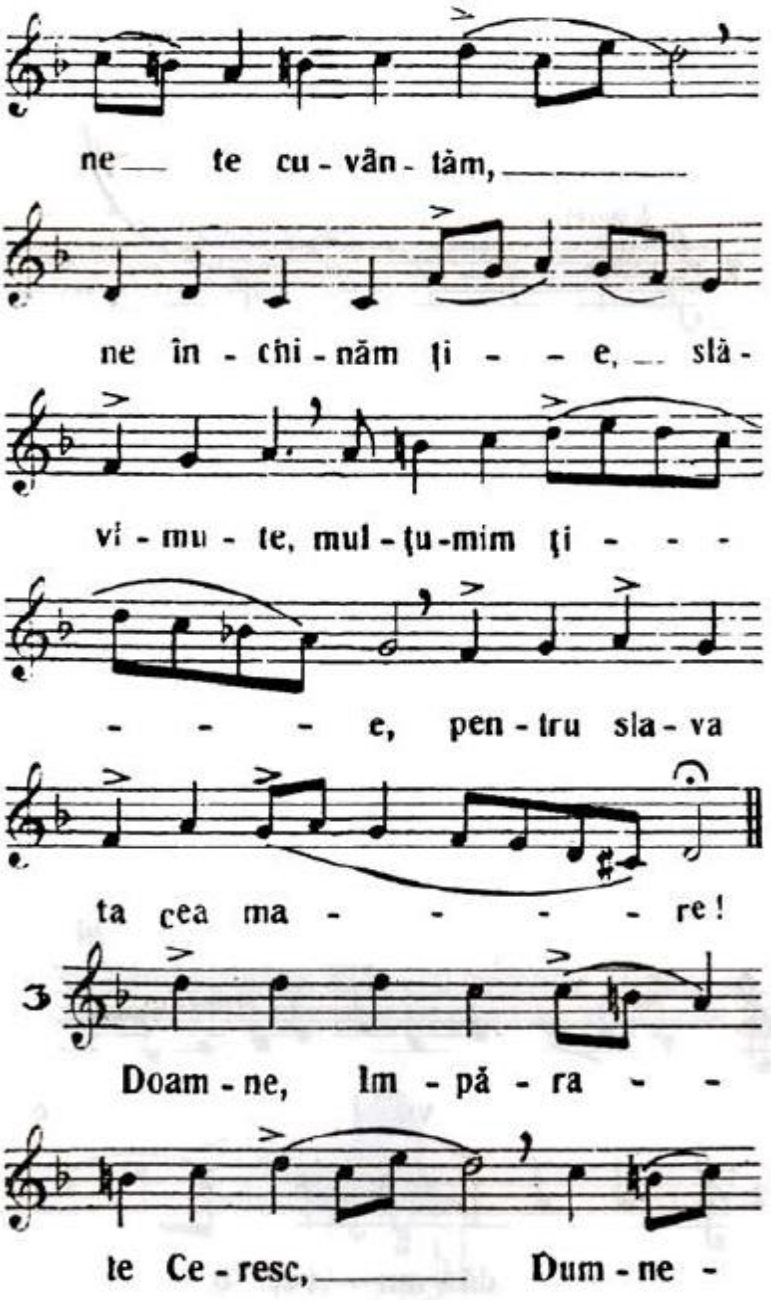
ne te cu - vân - tăm,
ne în - chi - năm ți - e, slă -
vi - mu - te, mul - țu - mim ți - - -
- - - e, pen - tru sla - va
ta cea ma - - - - re!
3
Doam - ne, Im - pă - ra - -
te Ce - resc, Dum - ne -

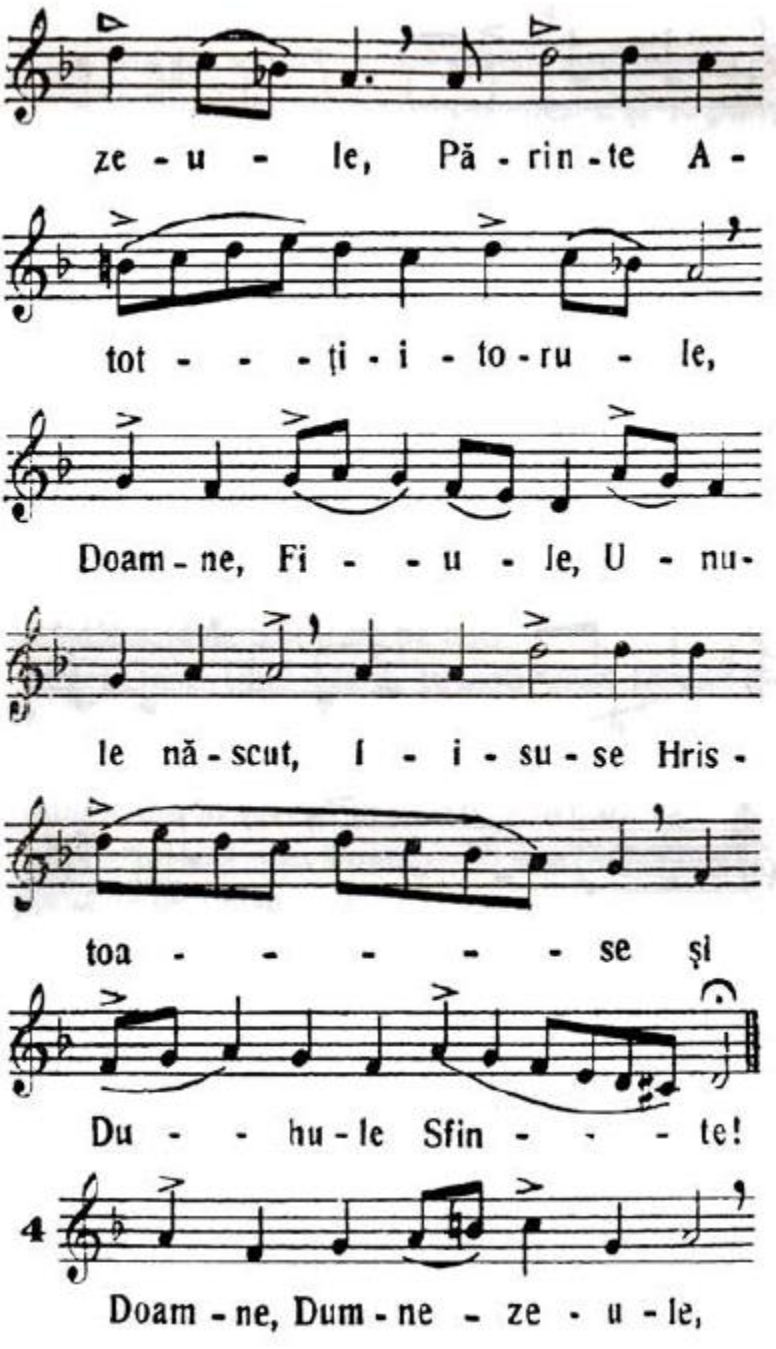
ze - u - le, Pă - rin - te A -
tot - - - ți - i - to - ru - le,
Doam - ne, Fi - - u - le, U - nu -
le nă - scut, I - i - su - se Hris -
toa - - - - - se și
Du - - hu - le Sfin - - - te!
4
Doam - ne, Dum - ne - ze - u - le,

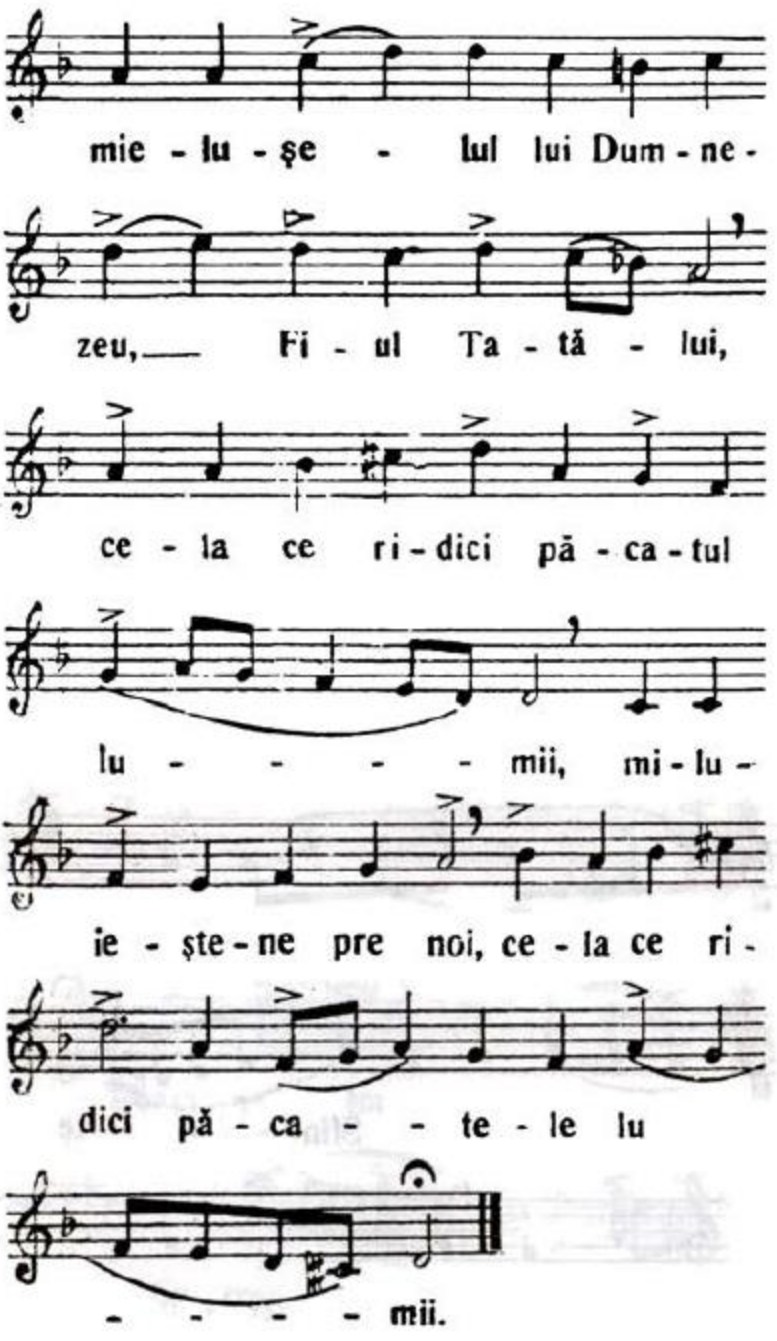
mie - lu - şe - lul lui Dum - ne -
zeu, Fi - ul Ta - tă - lui,
ce - la ce ri - dici pă - ca - tul
lu - - - - - mii, mi - lu -
ie - şte - ne pre noi, ce - la ce ri -
dici pă - ca - - te - le lu
- - - - - mii.

DOXOLOGIA CEA MARE

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina! Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudându-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Îți mulțumim Ție, Te mărim pe Tine, pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule părinte, Atotțiitorule, Doamne Fiule Unule născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ștergi păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ștergi păcatele lumii.

Primește rugăciunile noastre, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn: Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatălui. Amin.

În toate zilele bine Te vom cuvânta și vom lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale (de 3 ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă, în neam și în neam; eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

TROPARE DUPĂ DOXOLOGIA CEA MARE

Glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și începătorului vieții noastre, că stricând cu moartea pe moarte, ne-a dăruit nouă viață și mare milă.

Glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului le-ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului mântuindu-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis pe ei la propovăduire și, printr-înșii, pacea Ta ai dăruit lumii, Unule mult milostive.

CÂNTĂRILE

SFINTEI LITURGHII

Noi, care pe Heruvimi, ca taină, închipuim
și făcătoarei de viață Treimi,
Întreit sfântă cântare aducem, toată grija
cea lumească acum s-o lepădăm.

CÂNTĂRILE SFINTEI LITURGHII

ECTENIA MARE

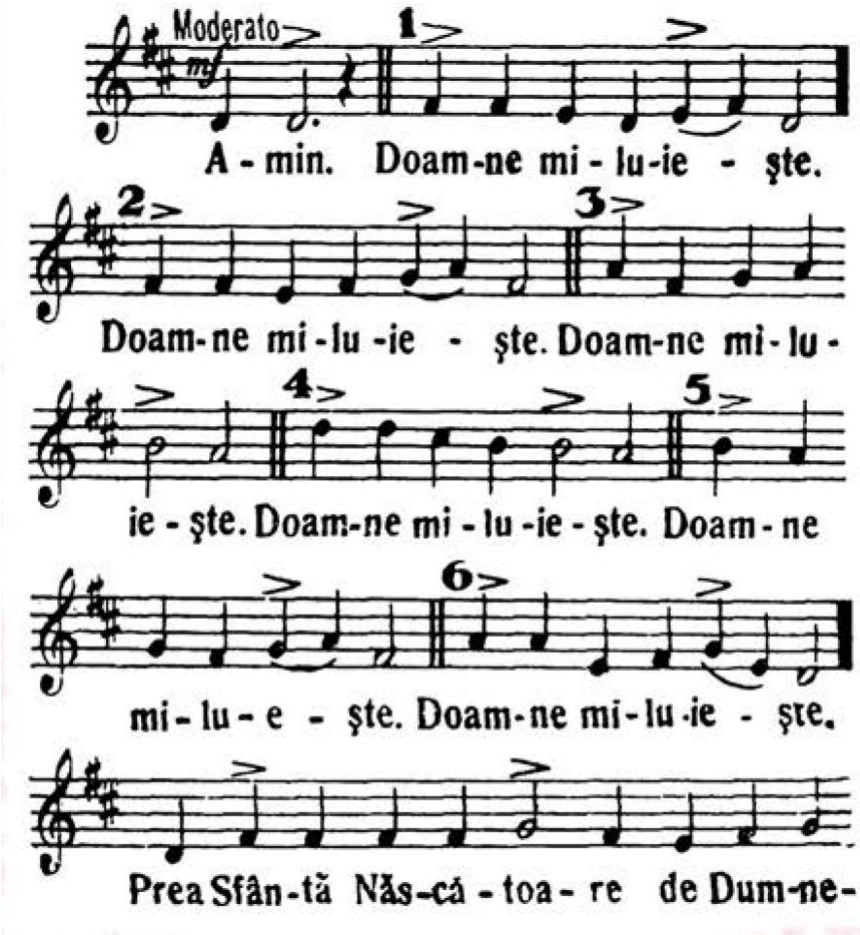

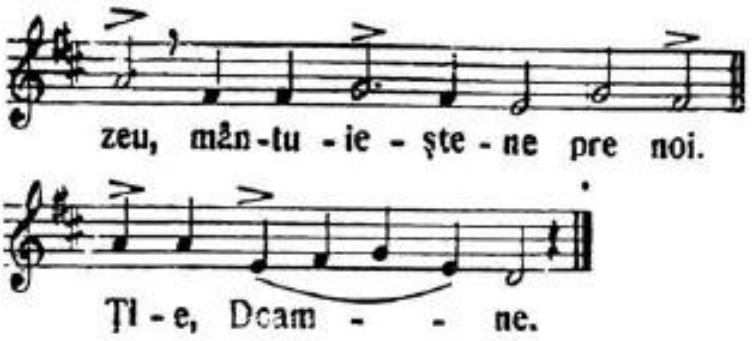

ANTIFONUL I

Mărire... Și acum... Binecuvintează

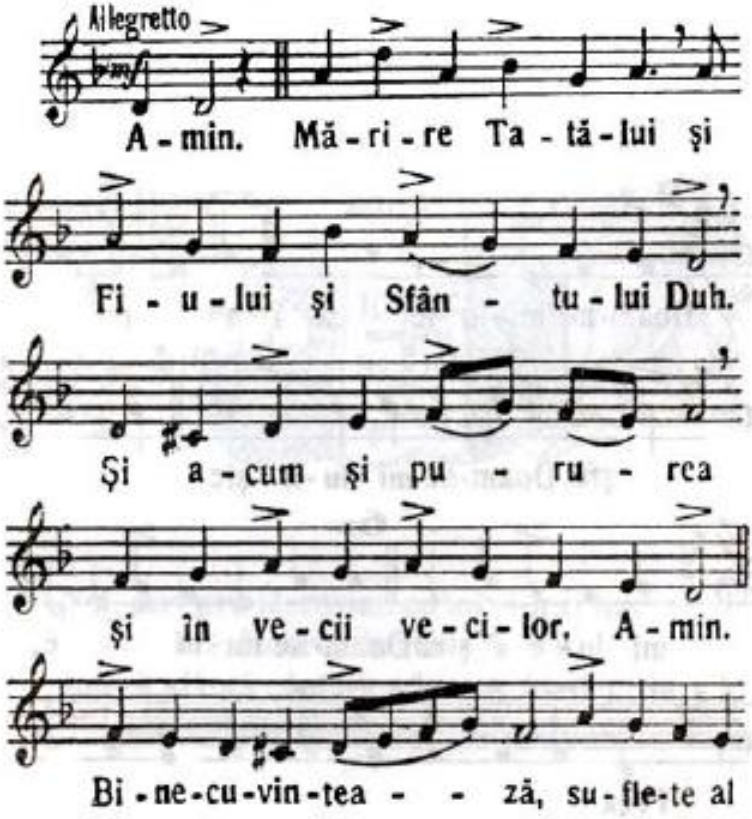

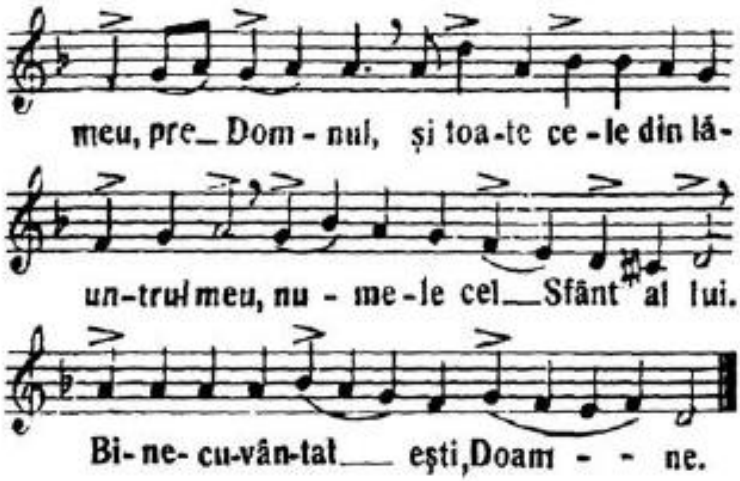

ECTENIE MICĂ

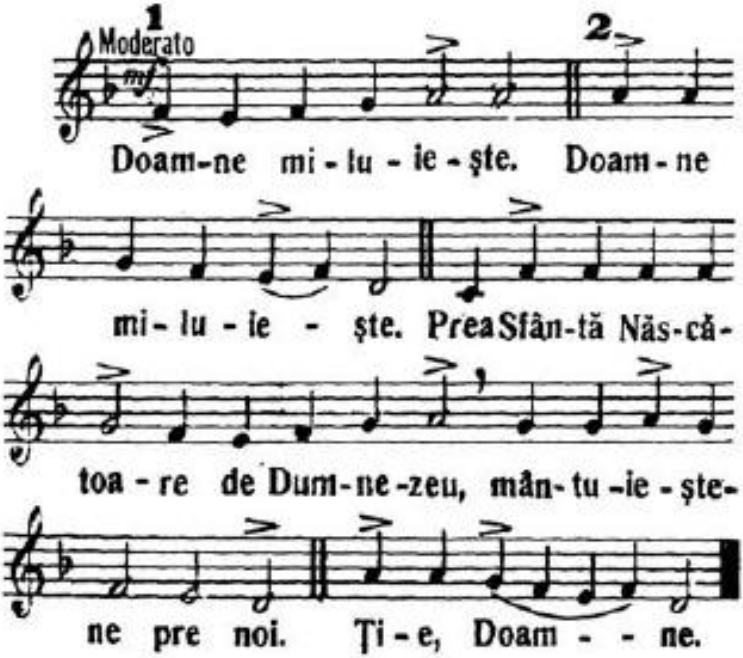

La sărbătorile praznicale la antifonul I, în loc de „Mărire... Binecuvântează”, se cântă:

PENTRU RUGĂCIUNILE

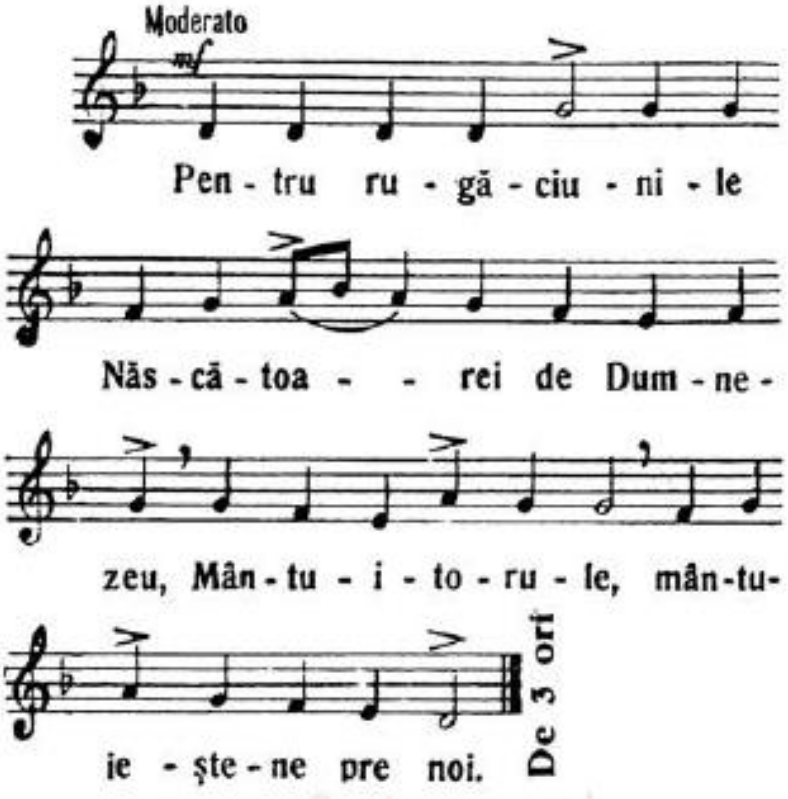

Urmează „Ectenia mică”; „Mântuiește-ne pe noi “ ca la Vohod – și apoi „Mărire... Unul născut “

ANTIFONUL II

Mărire... Și acum... Unule născut

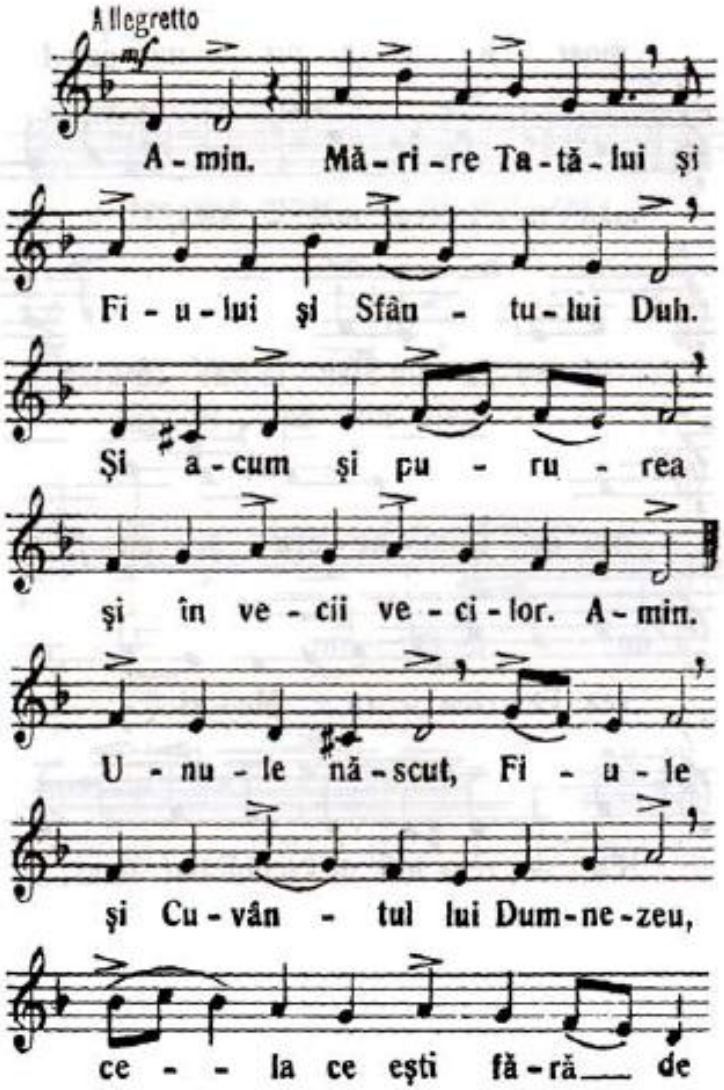

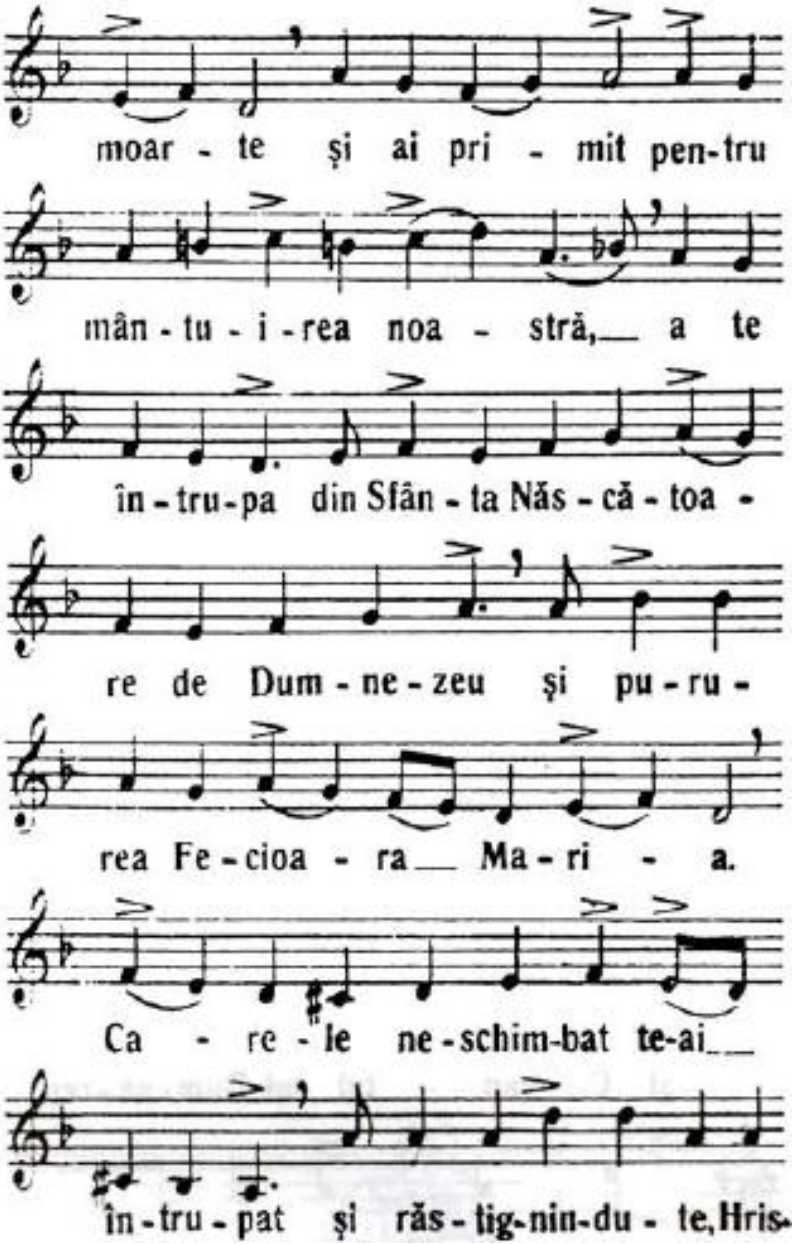
moar - te și ai pri - mit pen-tru
mân - tu - i - rea noa - stră, a te
în - tru - pa din Sfân - ta Năs - că - toa -
re de Dum - ne - zeu și pu - ru -
rea Fe - cioa - ra Ma - ri - a.
Ca - re - le ne - schim-bat te-ai
în - tru - pat și răs - tig-nin-du - te, Hris-

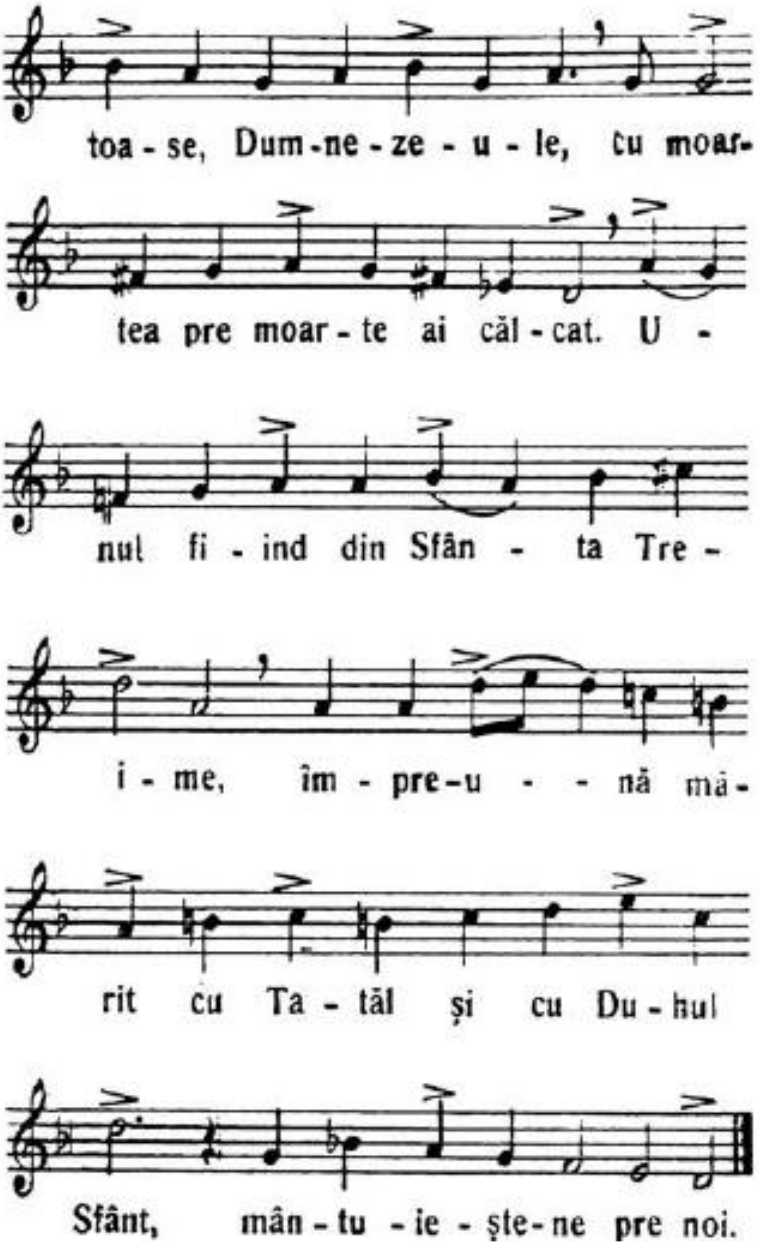
toa - se, Dum - ne - ze - u - le, cu moar-
tea pre moar - te ai căl - cat. U -
nul fi - ind din Sfân - ta Tre -
i - me, îm - pre - u - - nă mă -
rit cu Ta - tăl și cu Du - hul
Sfânt, mân - tu - ie - ște - ne pre noi.

ANTIFONUL III

Apărătoare Doamnă

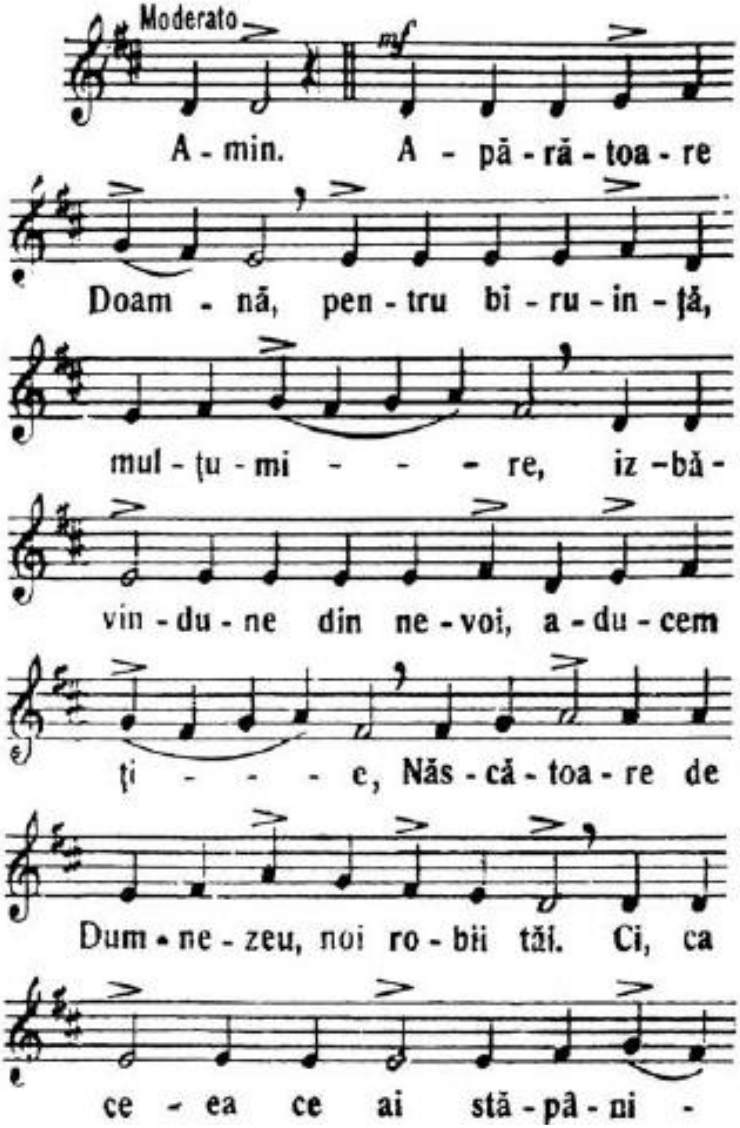

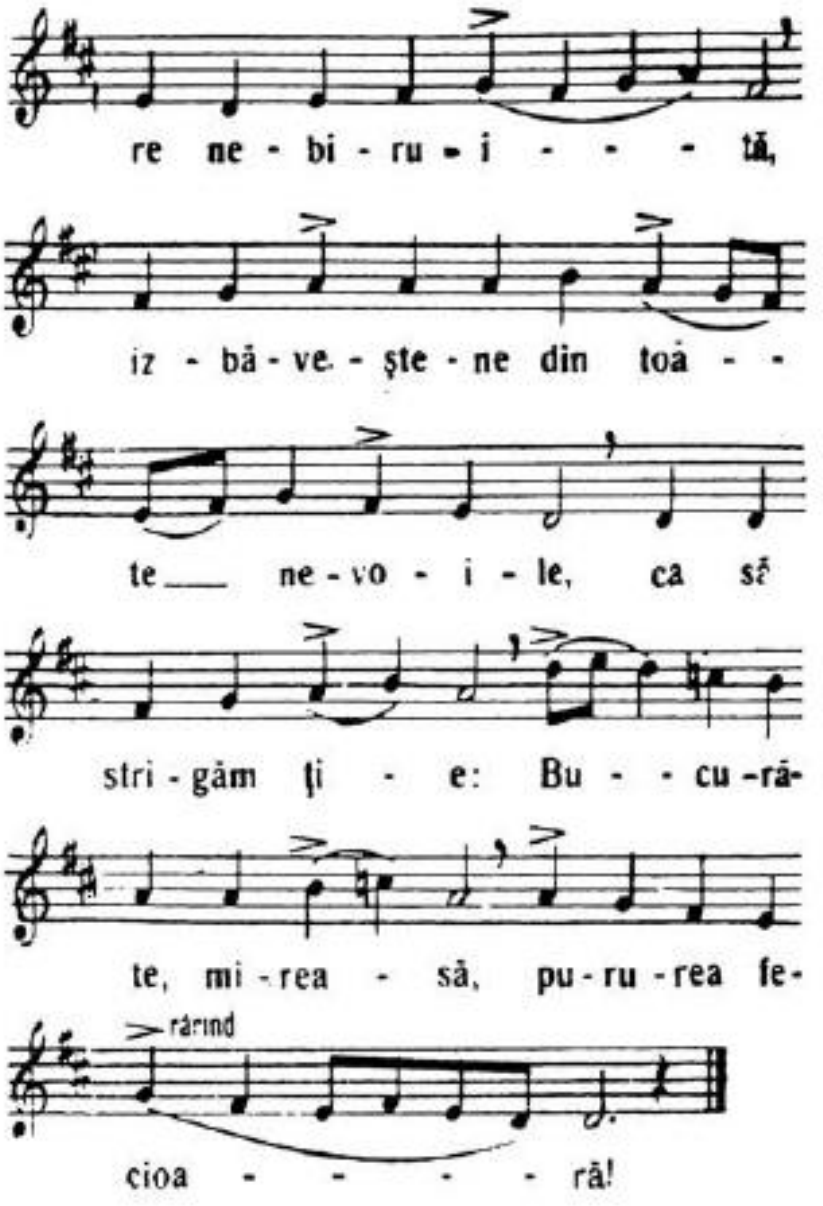
re ne - bi - ru - i - - - tă,
iz - bă - ve - şte - ne din toa - -
te ne - vo - i - le, ca să
stri - găm ţi - e: Bu - - cu - ră-
te, mi - rea - să, pu - ru - rea fe-
răsind
cioa - - - - - ră!

VENIȚI SĂ NE ÎNCHINĂM

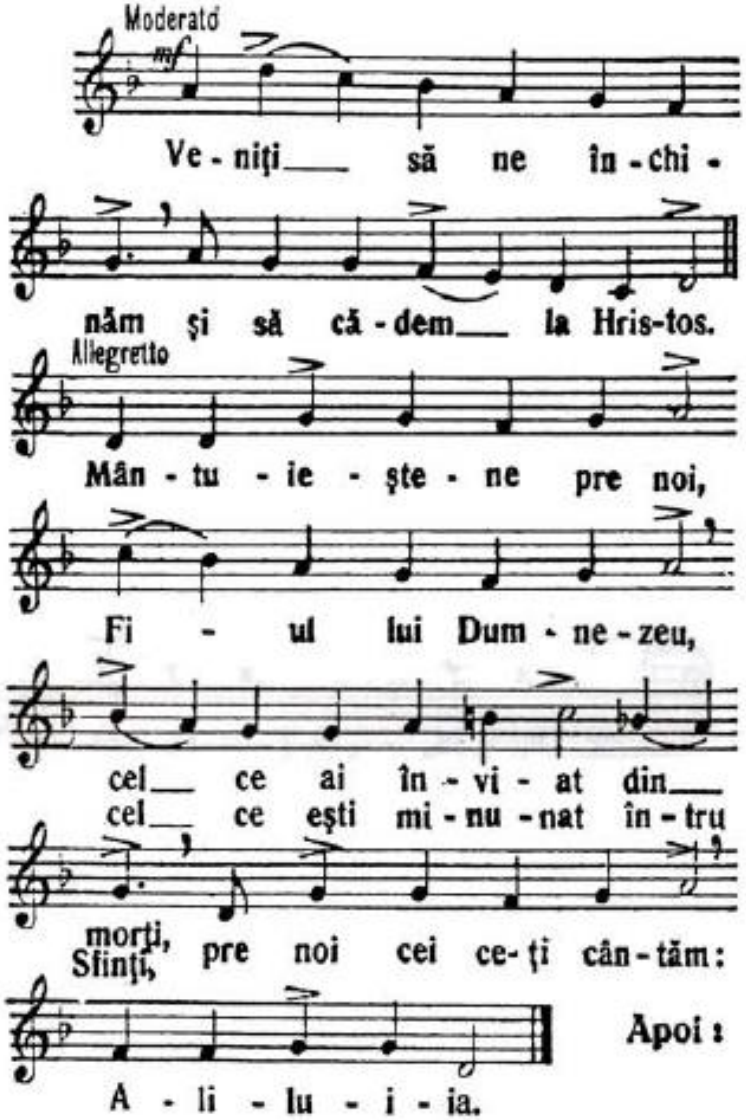

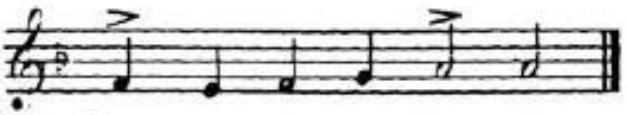

La sărbătorile mari, sau când slujește Arhiereul, se cântă înainte de „Sfinte Dumnezeule“:

DOAMNE MÀNTUIEȘTE

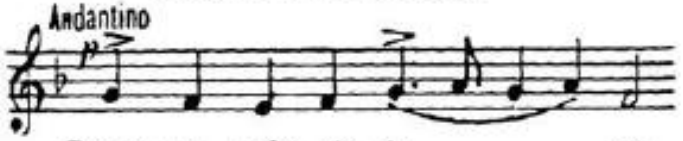

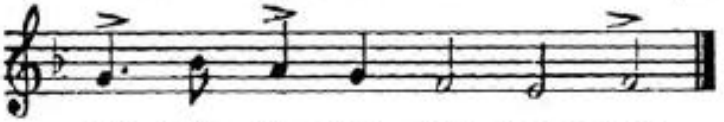

ȘI NE AUZI

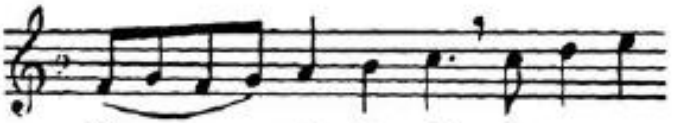

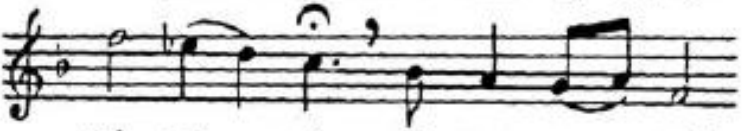

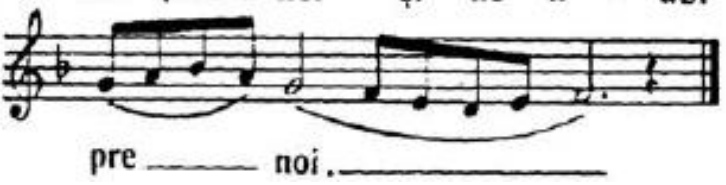

SFINTE DUMNEZEULE

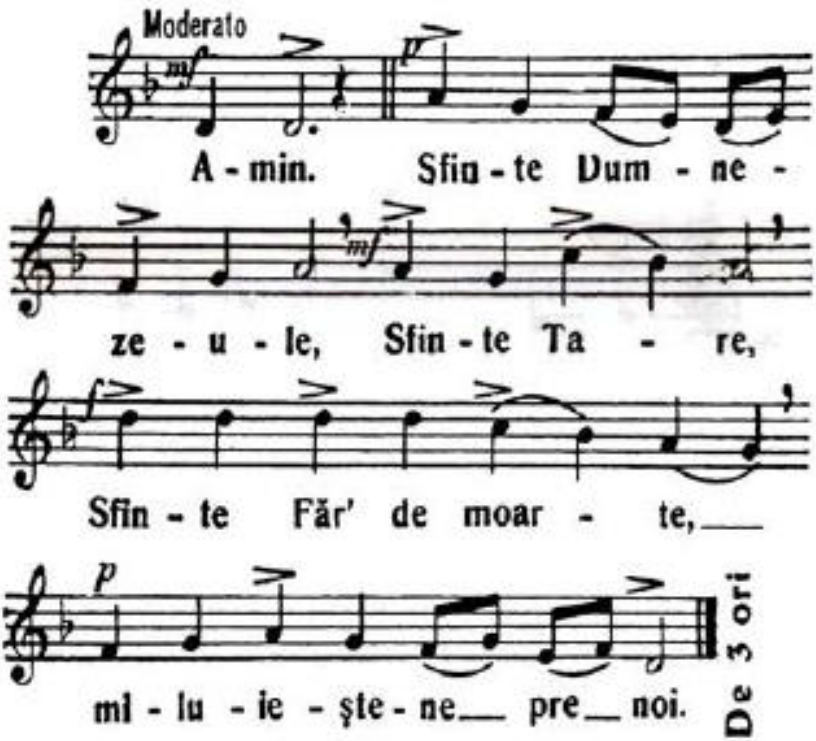

Apoi:

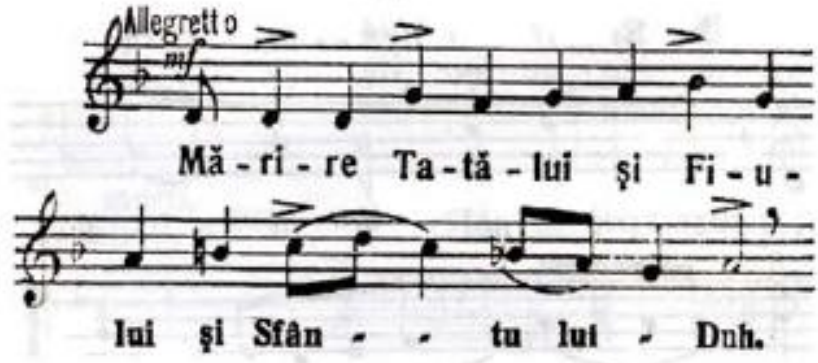

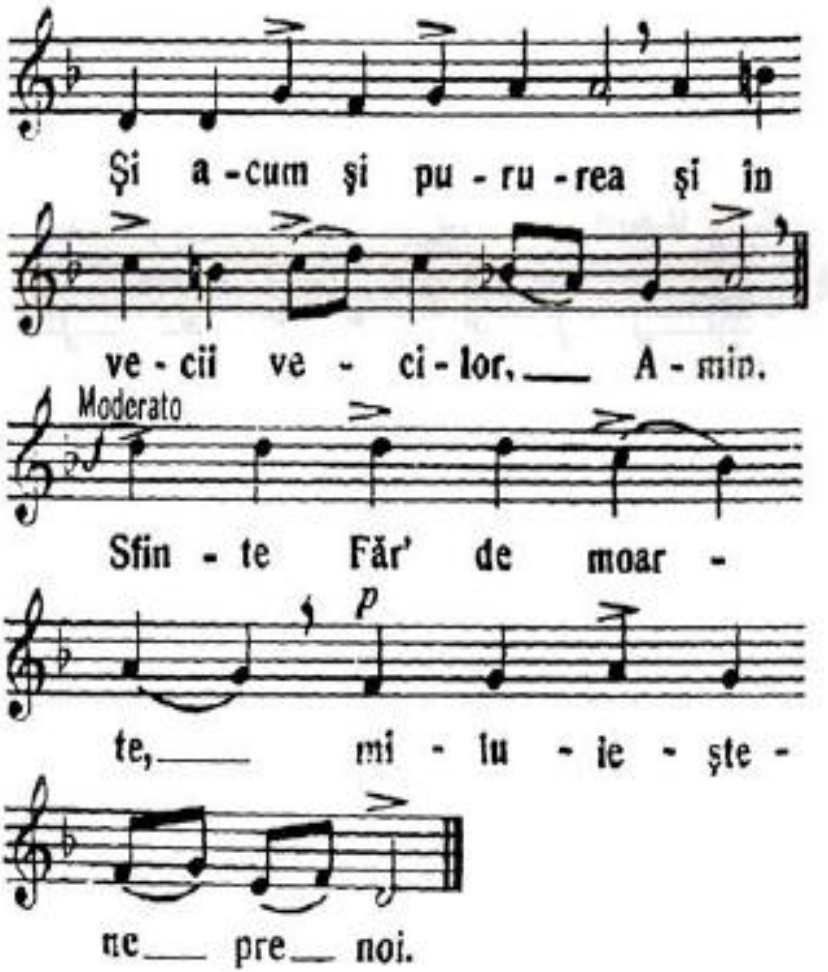

Se cântă încă o dată, însă mai rar și cu voce puternică:

„Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi”.

La sărbători împărătești, în loc de: „Sfinte Dumnezeule...” se cântă: „Câți în Hristos v-ați botezat...”

În loc de „Sfinte Dumnezeule…”, la praznice se cântă:

CÂȚI ÎN HRISTOS

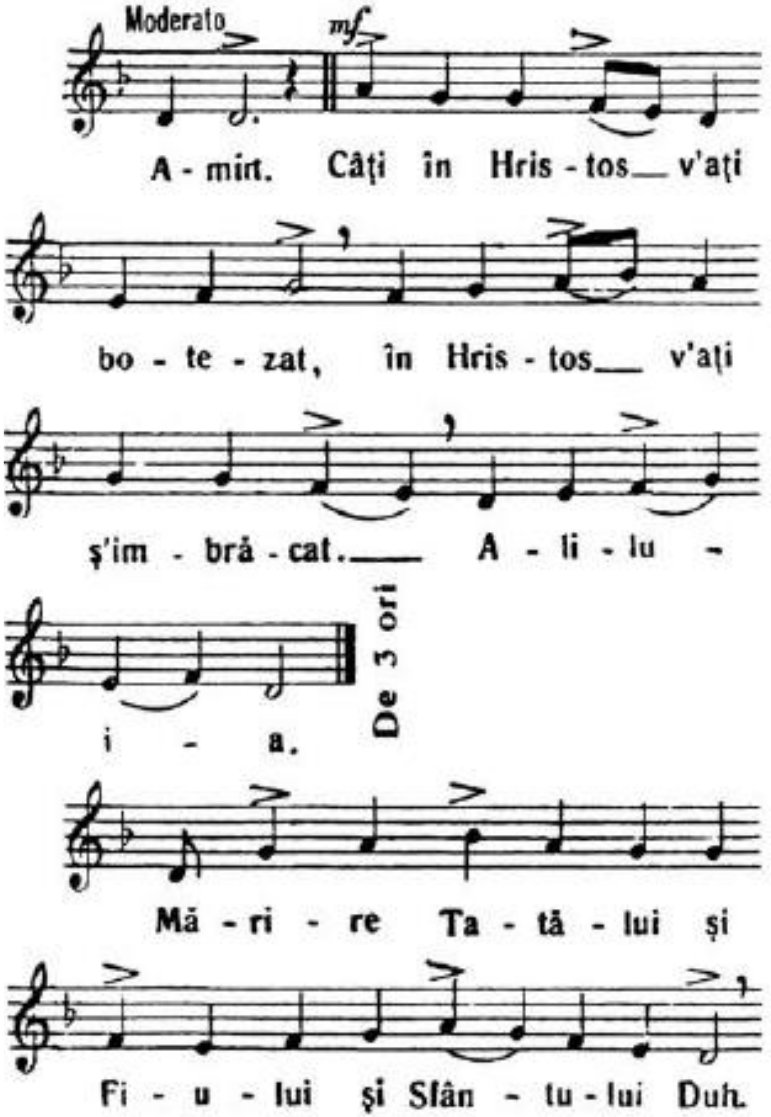

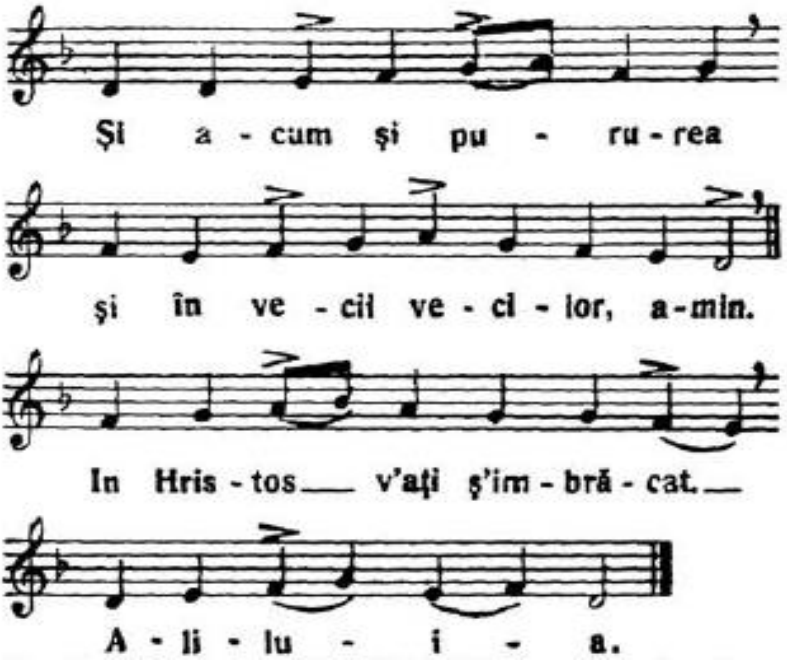

Se cântă încă o dată „Câți în Hristos", însă mai rar și cu vece puternică.

La sărbătorile Cinstitei Cruci (14 Septembrie și Duminica a III-a din postul Paștelui), în loc de „Sfinte Dumnezeule", se cântă:

CRUCII TALE

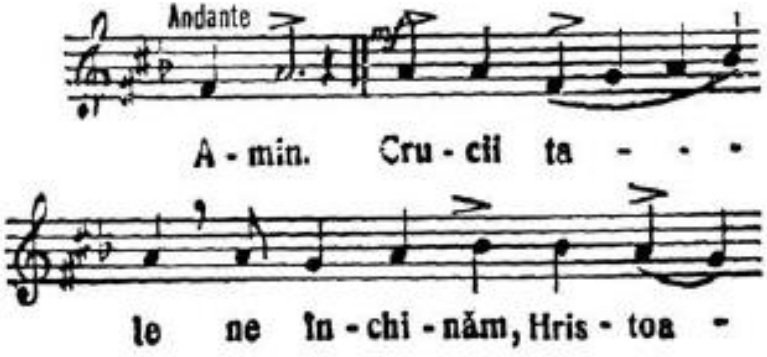

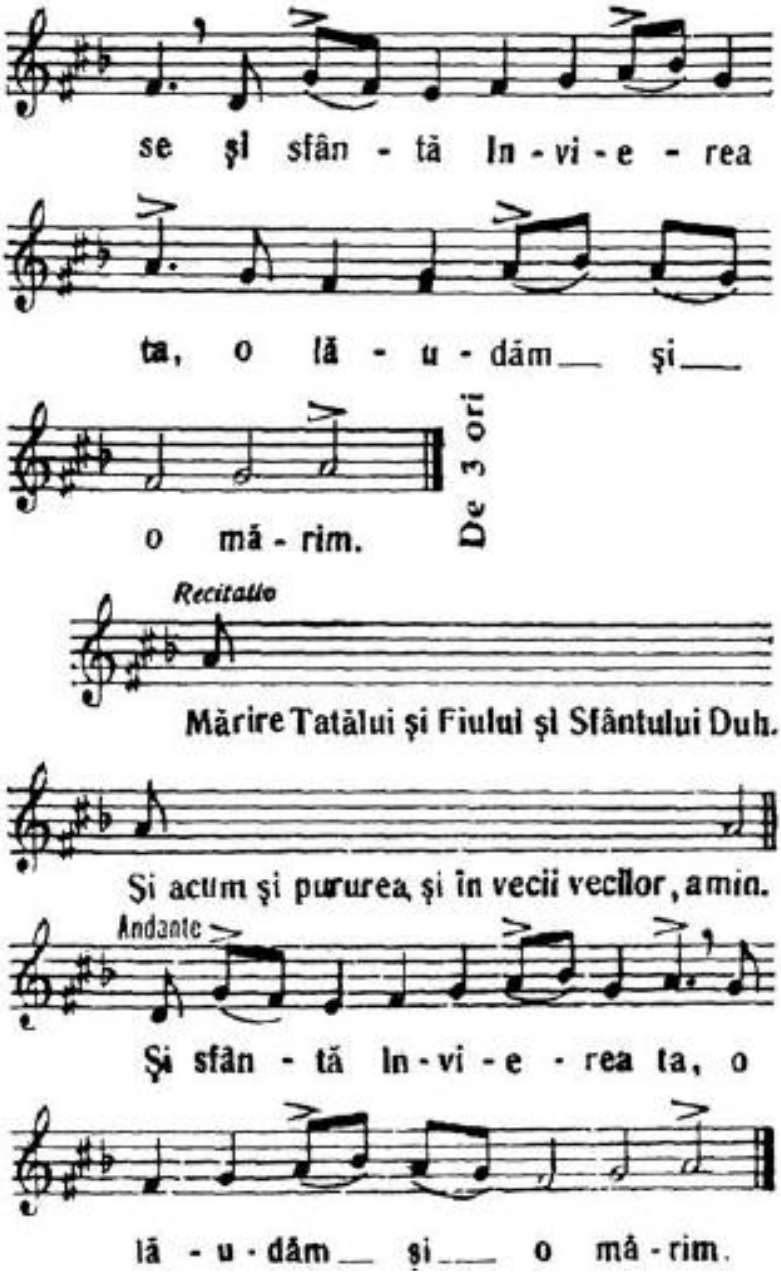
se şi sfân - tă In - vi - e - rea
ta, o lă - u - dăm__ şi__
o mă - rim.
De 3 ori
Recitatio
Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea, şi în vecii vecilor, amin.
Andante
Şi sfân - tă In - vi - e - rea ta, o
lă - u - dăm__ şi__ o mă - rim.

Se cântă încă o dată „Crucii Tale”, însă mai rar și cu voce puternică. După citirea „Apostolului”, se cântă:

ALILUIA

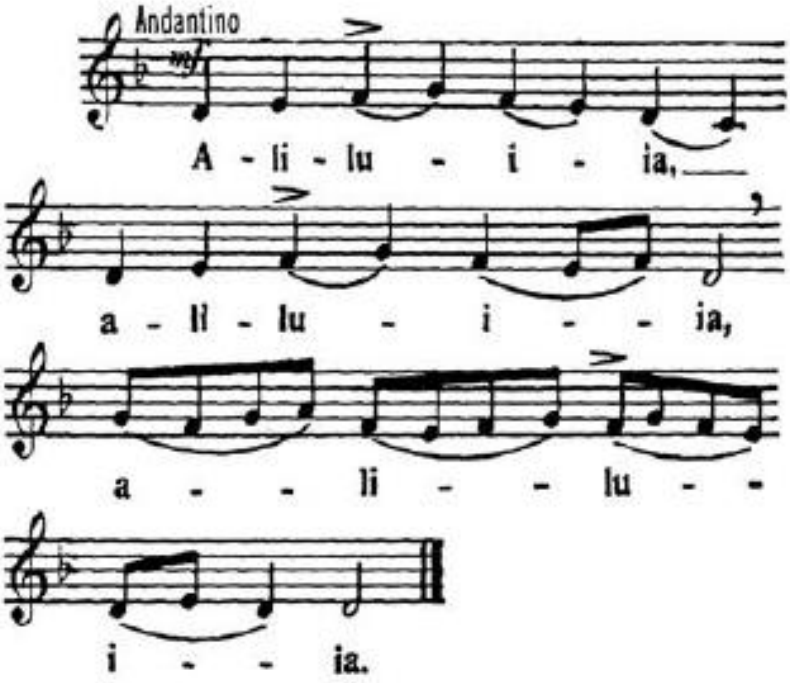

ȘI DUHULUI TĂU

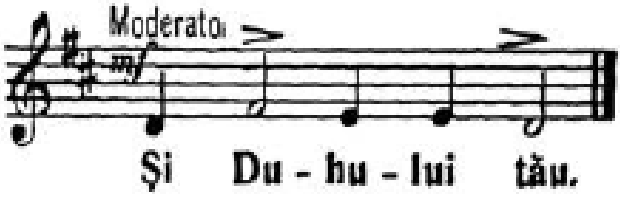

MĂRIRE ȚIE, DOAMNE

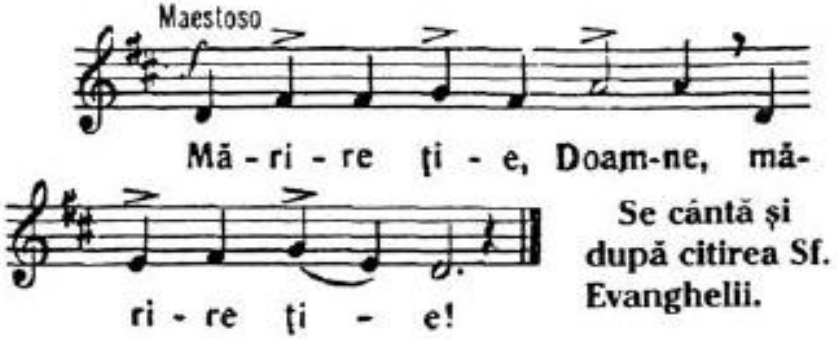

După Sfânta Evanghelie:

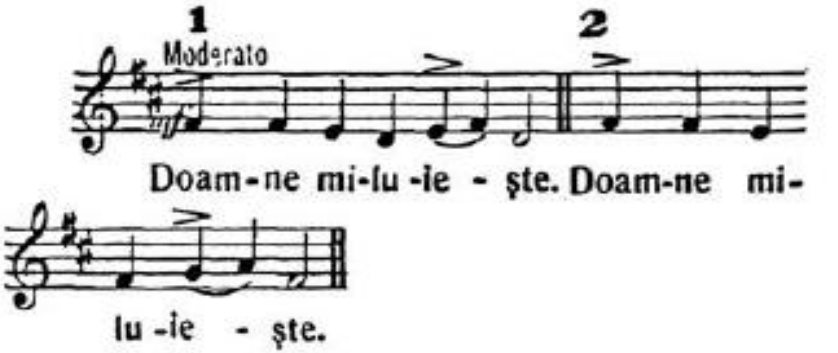

DOAMNE MILUIEȘTE ÎNTREIT

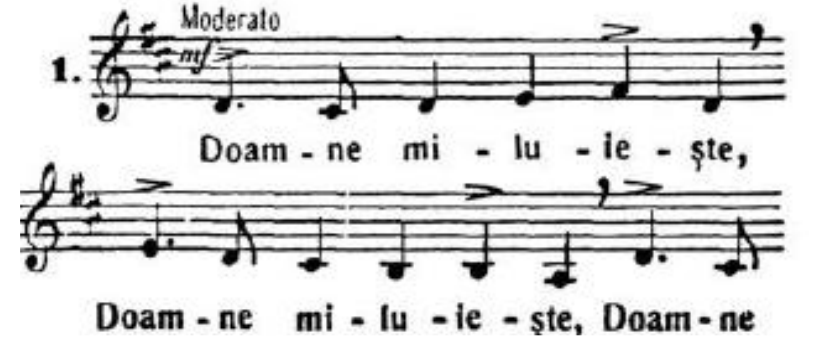

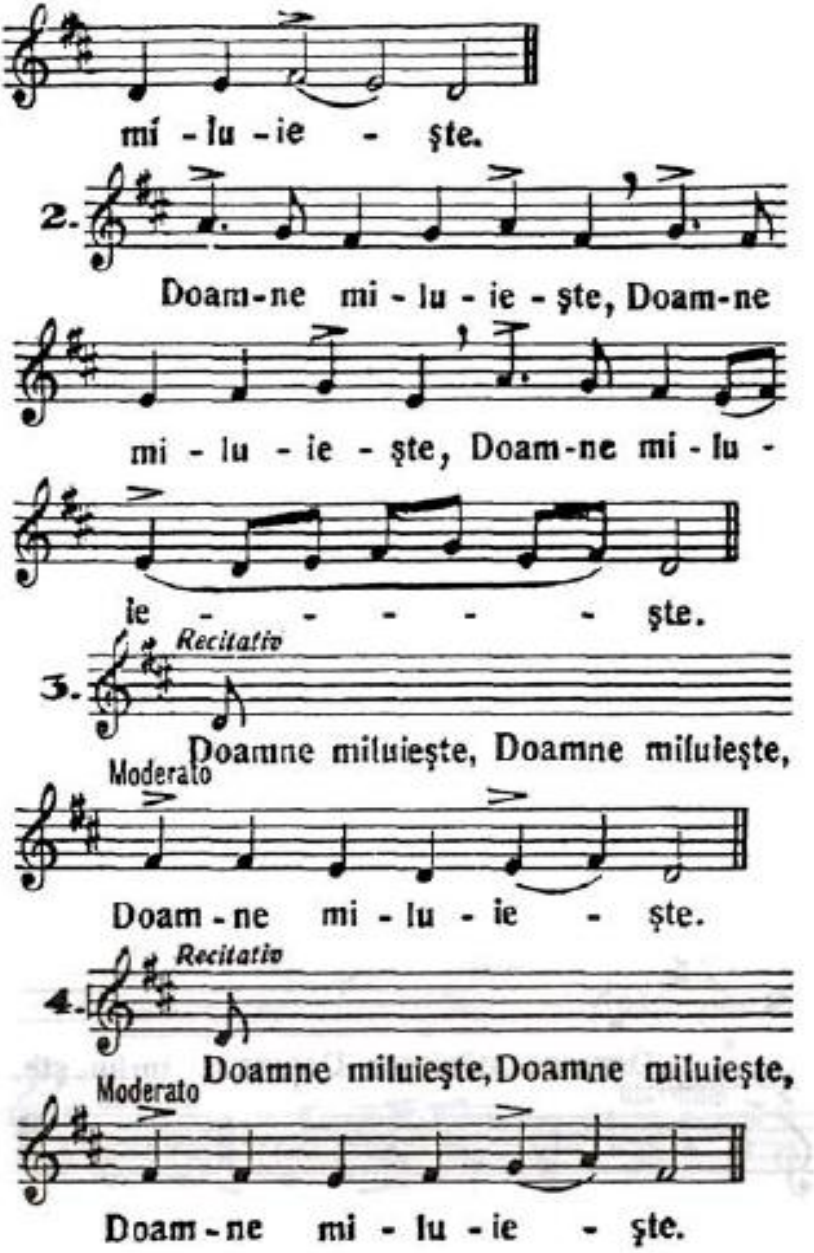
mi - lu - ie - şte.
2.
Doam-ne mi - lu - ie - şte, Doam-ne
mi - lu - ie - şte, Doam-ne mi - lu -
ie - - - - - şte.
3.
Recitativ
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte,
Moderato
Doam - ne mi - lu - ie - şte.
4.
Recitativ
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte,
Moderato
Doam - ne mi - lu - ie - şte.

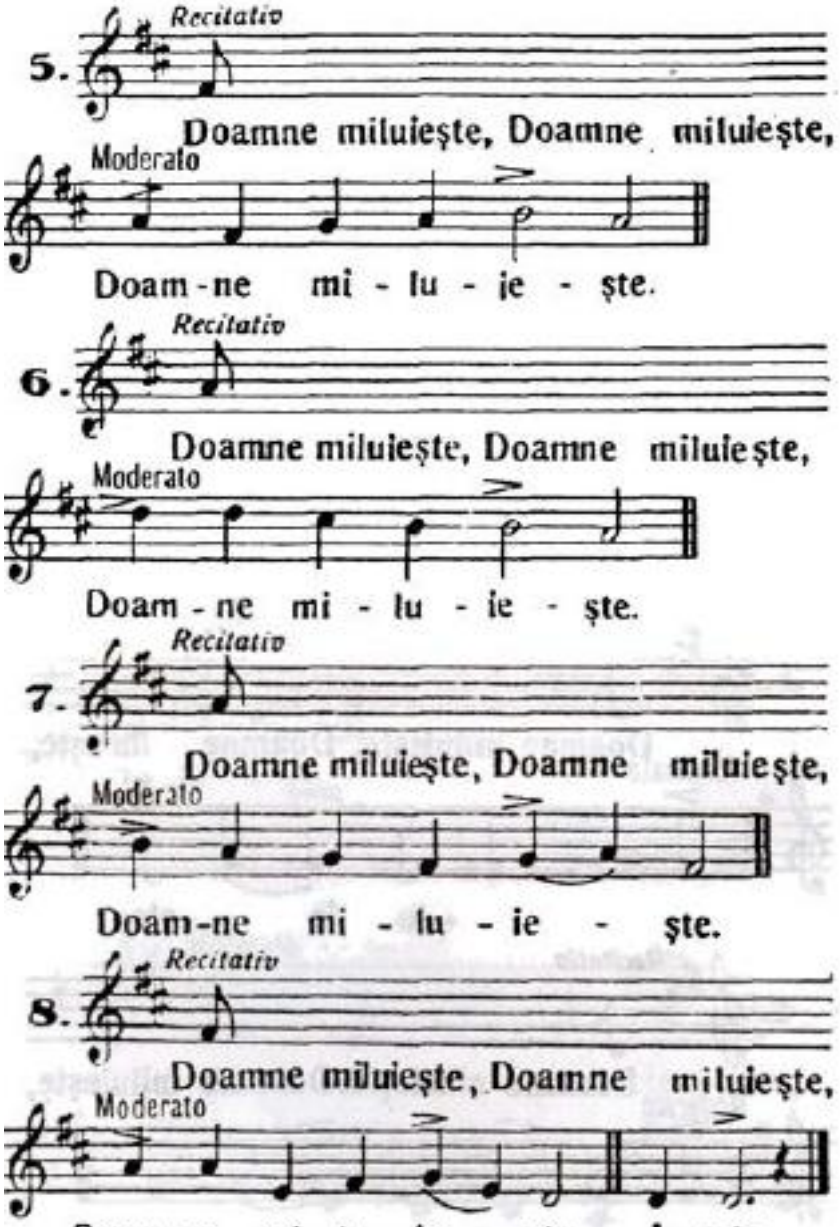
5.
Recitativ
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte,
Moderato
Doam-ne mi-lu-ie-şte.
6.
Recitativ
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte,
Moderato
Doam-ne mi-lu-ie-şte.
7.
Recitativ
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte,
Moderato
Doam-ne mi-lu-ie-şte.
8.
Recitativ
Doamne miluieşte, Doamne miluieşte,
Moderato
Doam-ne mi-lu-ie-şte. A-min.

HERUVIC

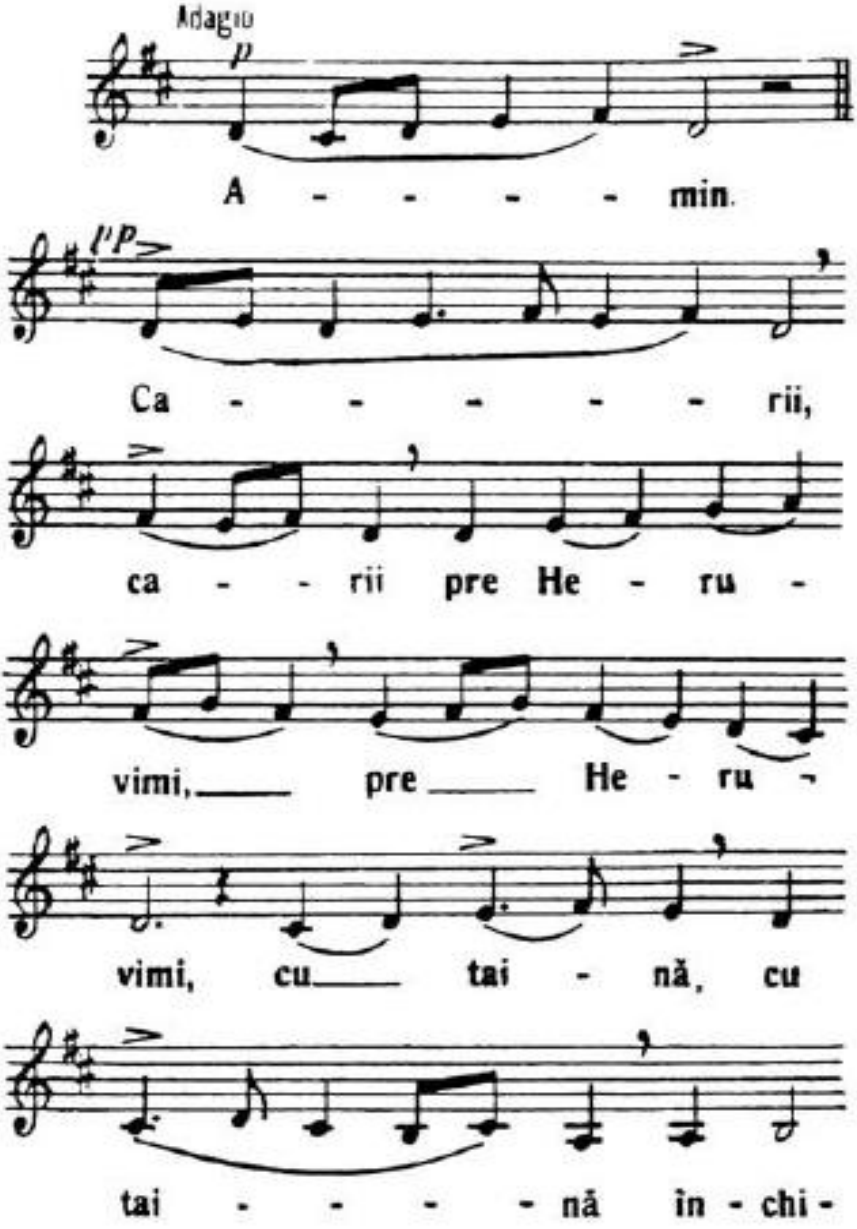
Adagio
p
A - - - - - min.
l'P
Ca - - - - - - rii,
ca - - rii pre He - ru -
vimi, pre He - ru -
vimi, cu tai - nă, cu
tai - - - - nă în - chi -

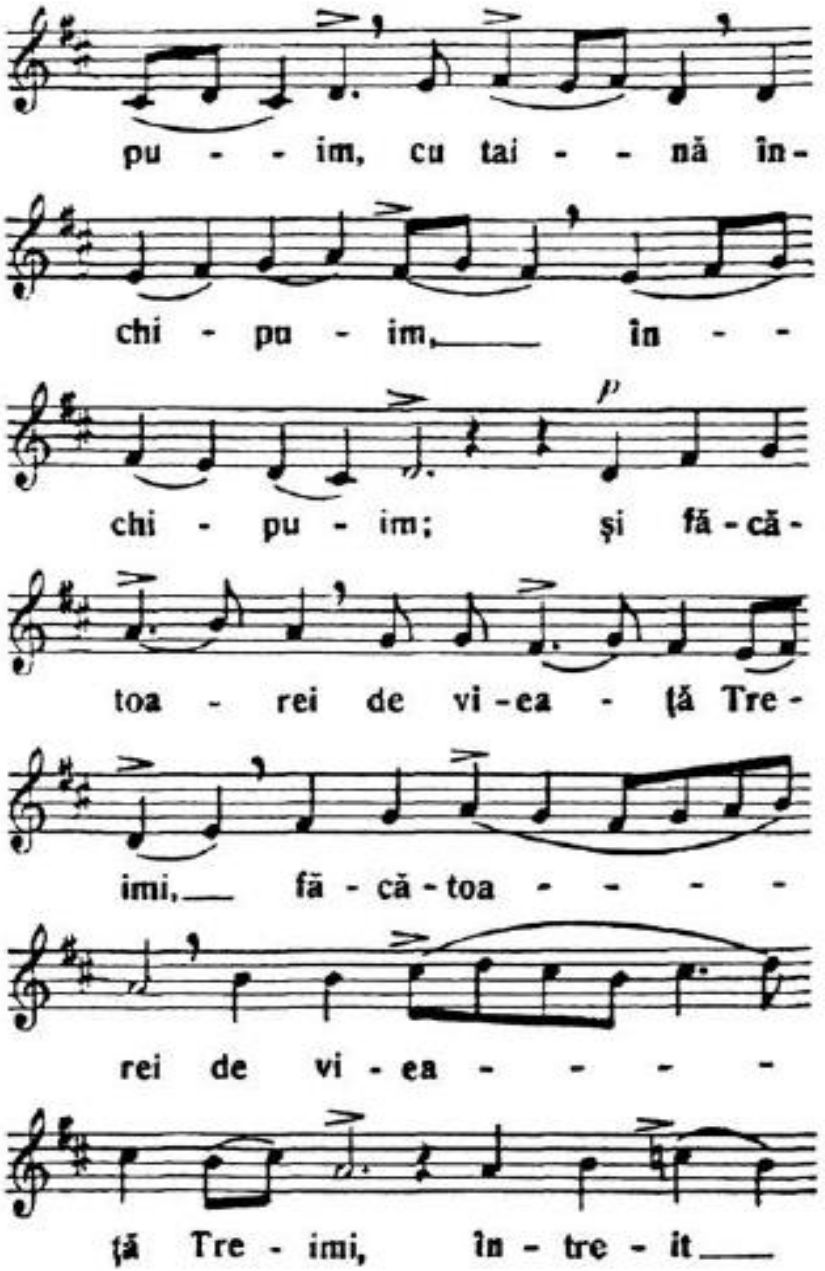
pu - - - im, cu tai - - - nă în -
chi - pu - im, în - -
chi - pu - im; şi fă - că -
toa - rei de vi - ea - ţă Tre -
imi, fă - că - toa - - - - -
rei de vi - ea - - - - -
ţă Tre - imi, în - tre - it

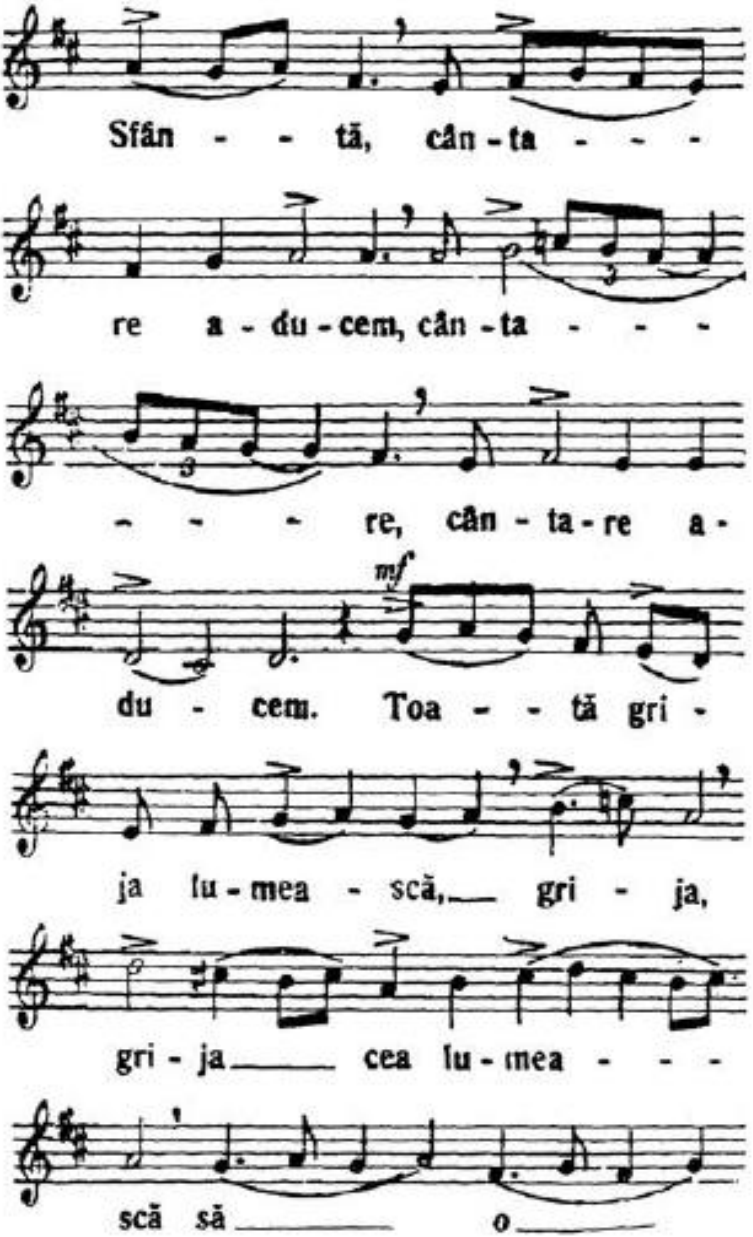
Sfân - - tă, cân - ta - - -
re a - du - cem, cân - ta - - -
- - - re, cân - ta - re a -
mf
du - cem. Toa - - tă gri -
ja lu - mea - scă, gri - ja,
gri - ja cea lu - mea - - -
scă să o

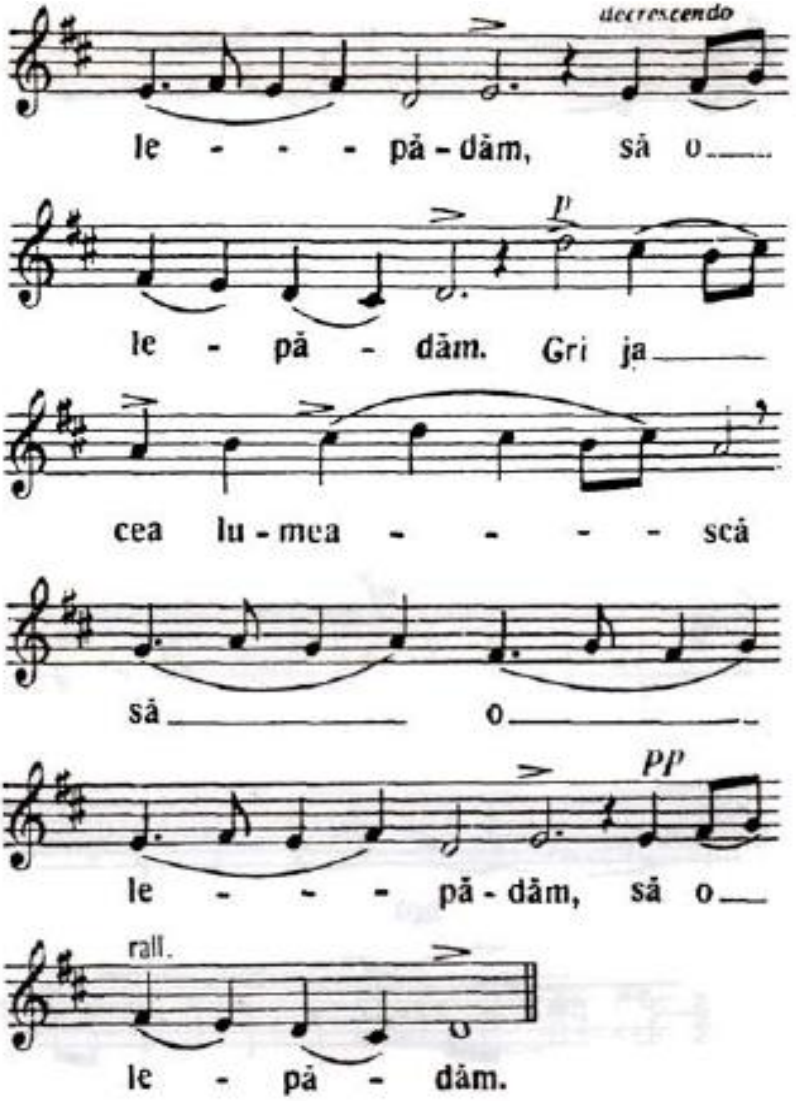

La **pomenirile din timpul ieșirii cu Sfintele Daruri, se** răspunde:

CA PE ÎMPĂRATUL

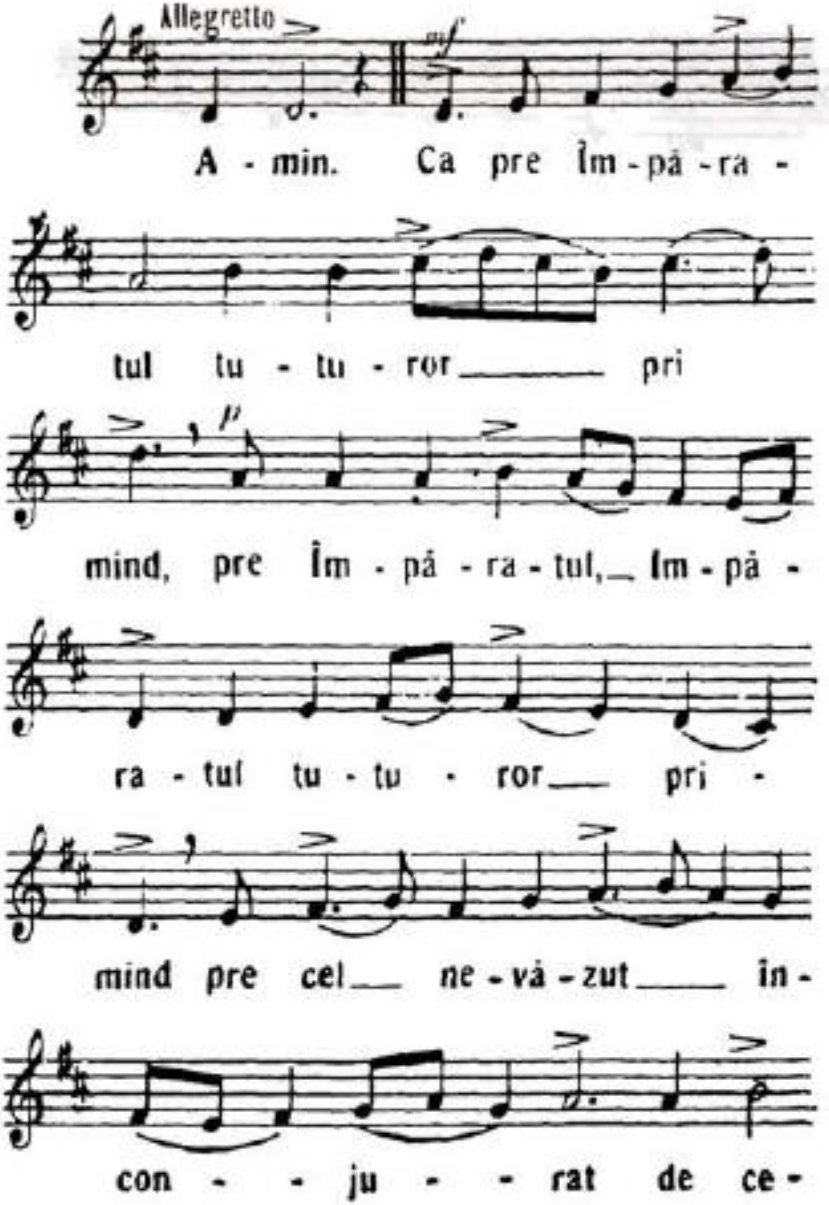

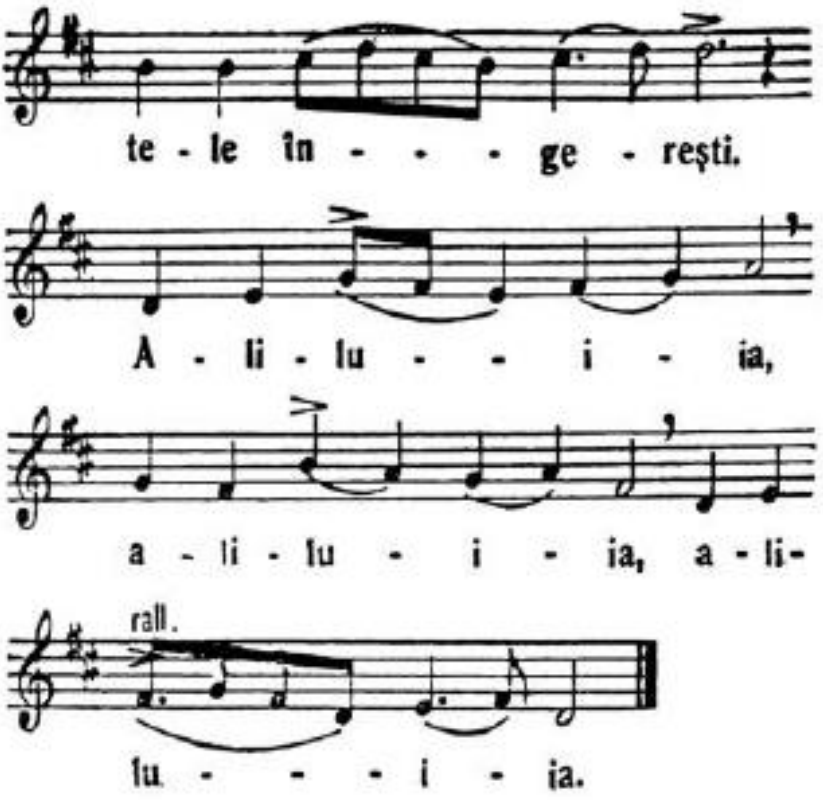

ECTENIA PUNERII ÎNAINTE

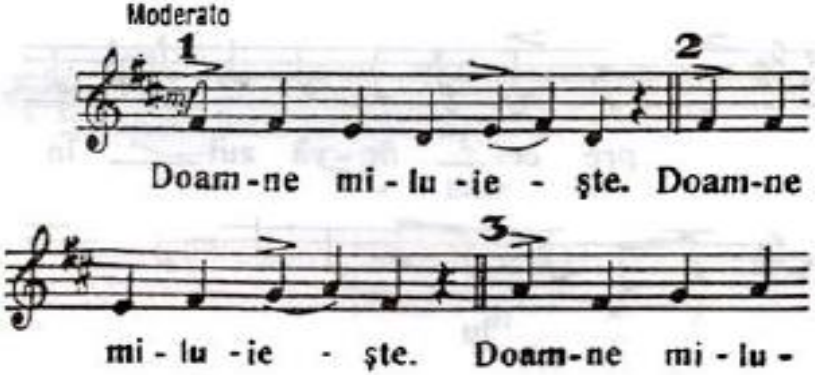

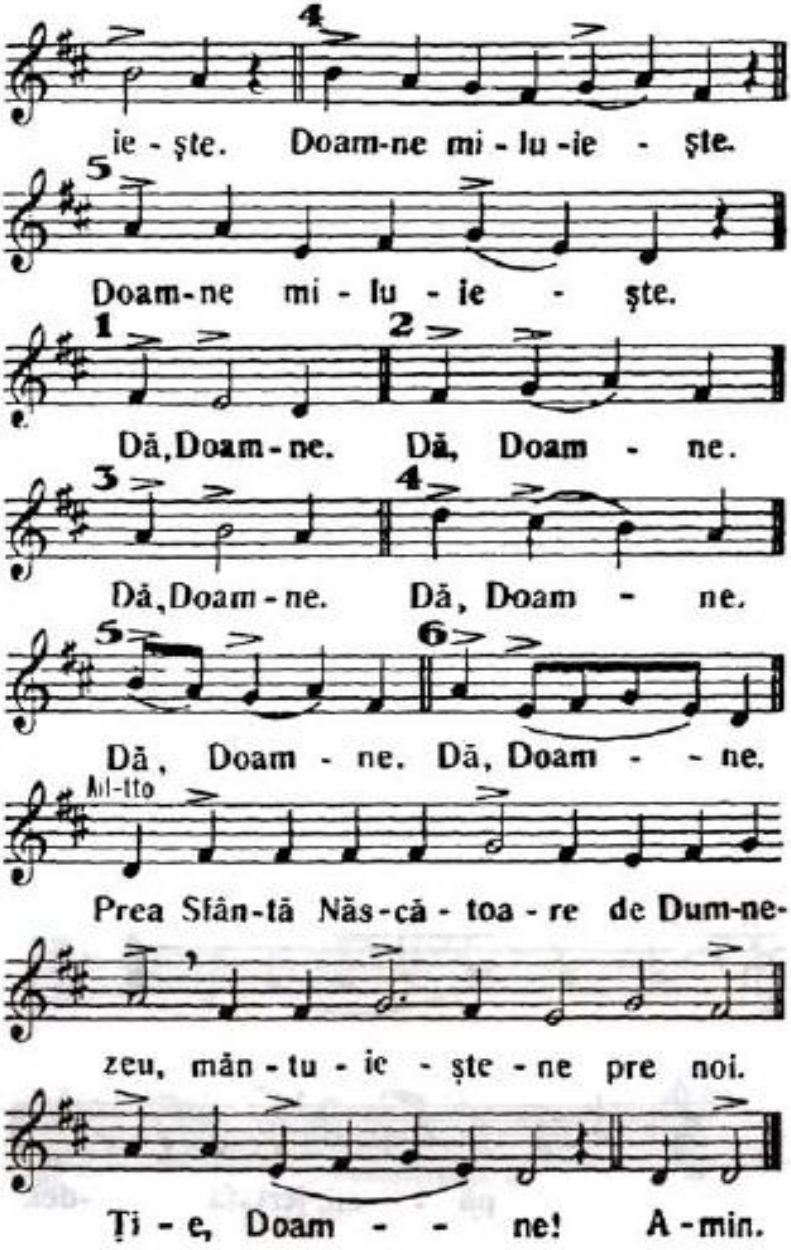
ie - ște. Doam-ne mi - lu - ie - ște.
Doam-ne mi - lu - ie - ște.
Dă, Doam-ne. Dă, Doam - ne.
Dă, Doam-ne. Dă, Doam - ne.
Dă, Doam - ne. Dă, Doam - - ne.
Mi-tto
Prea Sfân-tă Năs-că - toa - re de Dum-ne-
zeu, măn - tu - ie - ște - ne pre noi.
Ți - e, Doam - - ne! A - min.

RĂSPUNSURILE MARI
după A. Pann

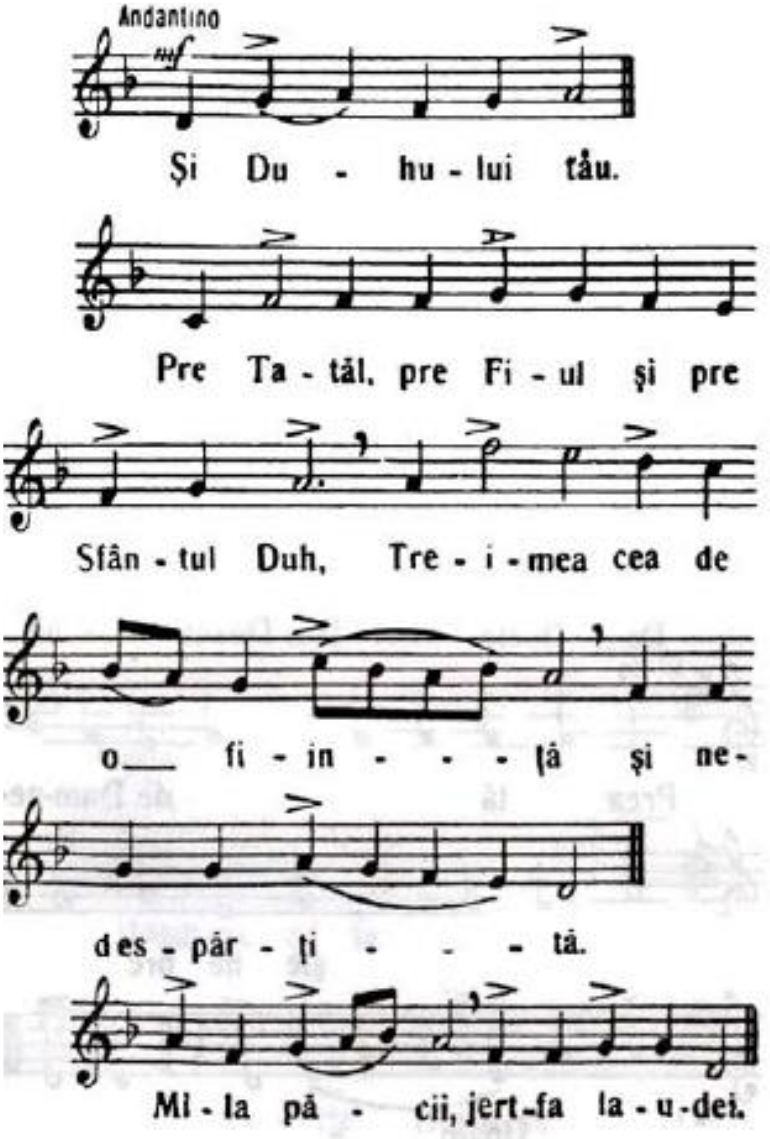

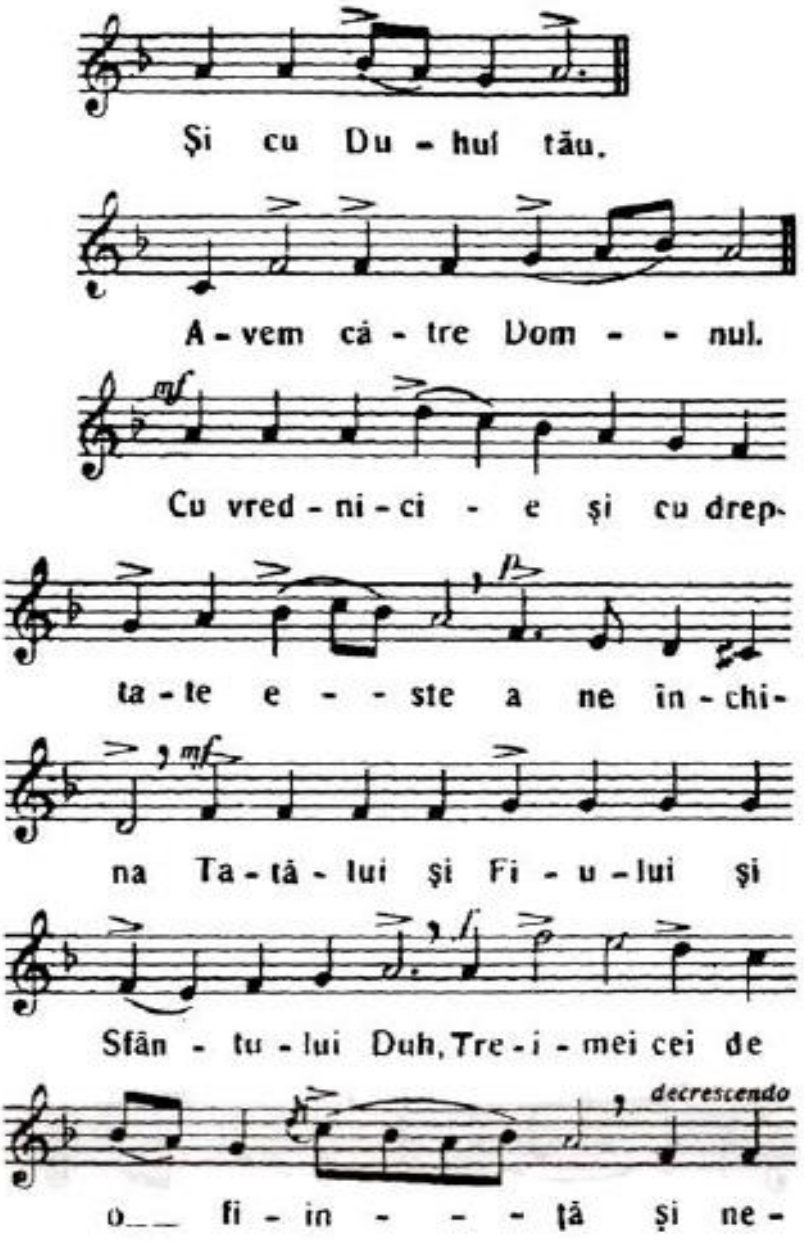
Şi cu Du - hul tău.
A - vem că - tre Dom - - nul.
mf
Cu vred - ni - ci - e şi cu drep-
ta - te e - - ste a ne în - chi-
mf
na Ta - tă - lui şi Fi - u - lui şi
Sfân - tu - lui Duh, Tre - i - mei cei de
decrescendo
o fi - in - - - tă şi ne -

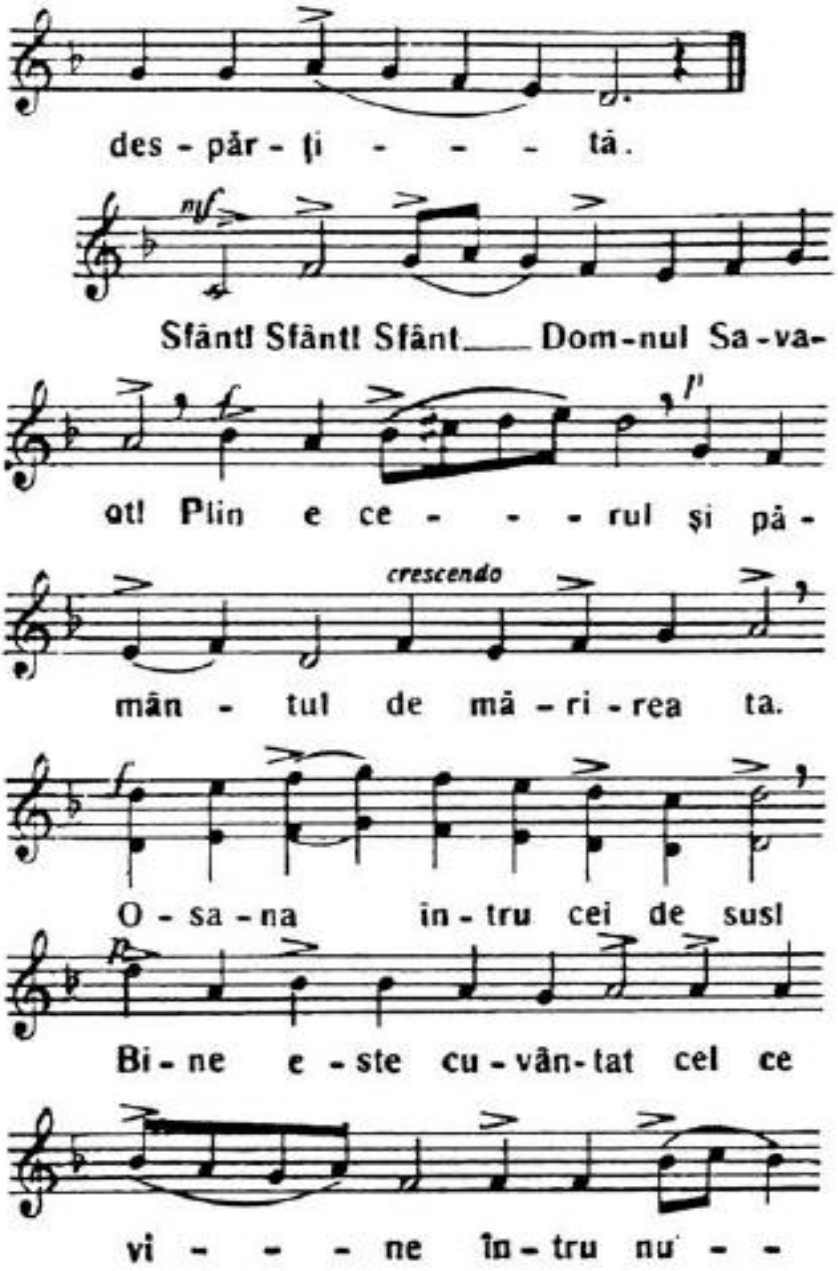
des - păr - ți - - - - tă.
nf
Sfânt! Sfânt! Sfânt___ Dom-nul Sa-va-
ot! Plin e ce - - - - rul și pă -
crescendo
mân - tul de mă - ri - rea ta.
O - sa - na in - tru cei de sus!
p
Bi - ne e - ste cu - vân - tat cel ce
vi - - - - ne în - tru nu' - -

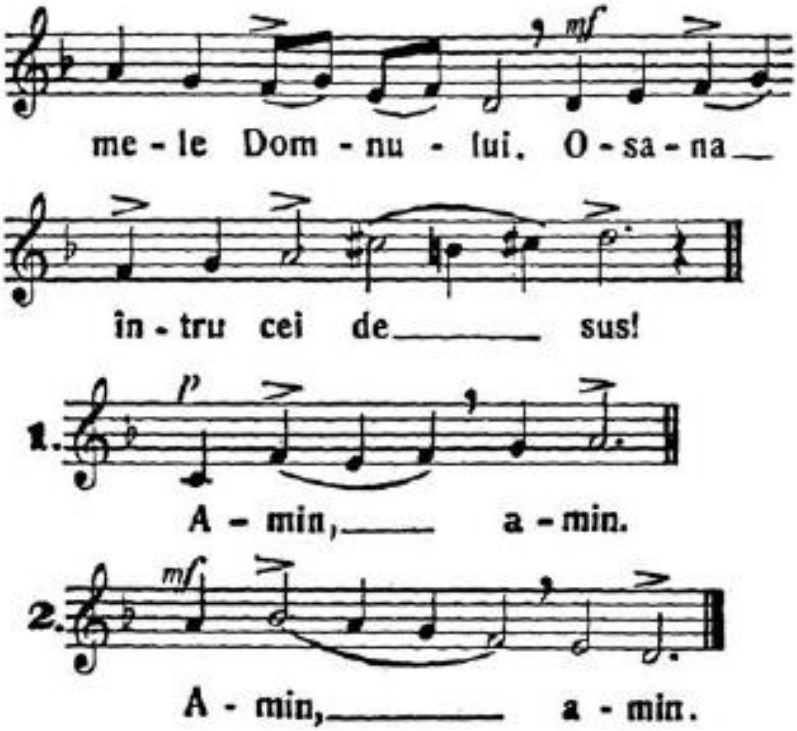
mf
me - le Dom - nu - lui. O - sa - na
în - tru cei de sus!
1.
p
A - min, a - min.
2.
mf
A - min, a - min.

PE TINE

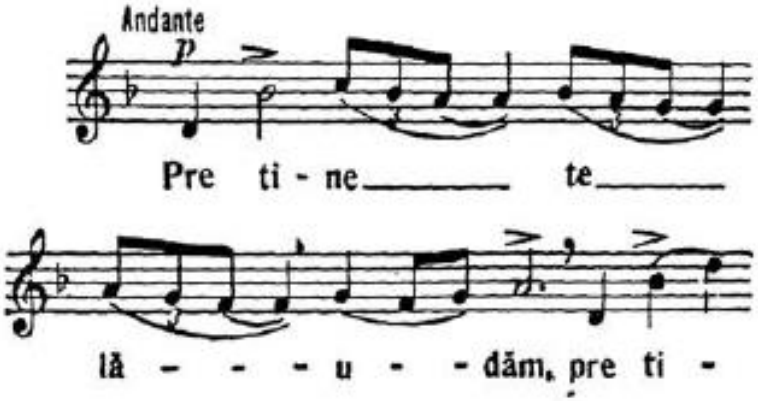
Andante
p
Pre ti - ne te
lă - - - u - - dăm, pre ti -

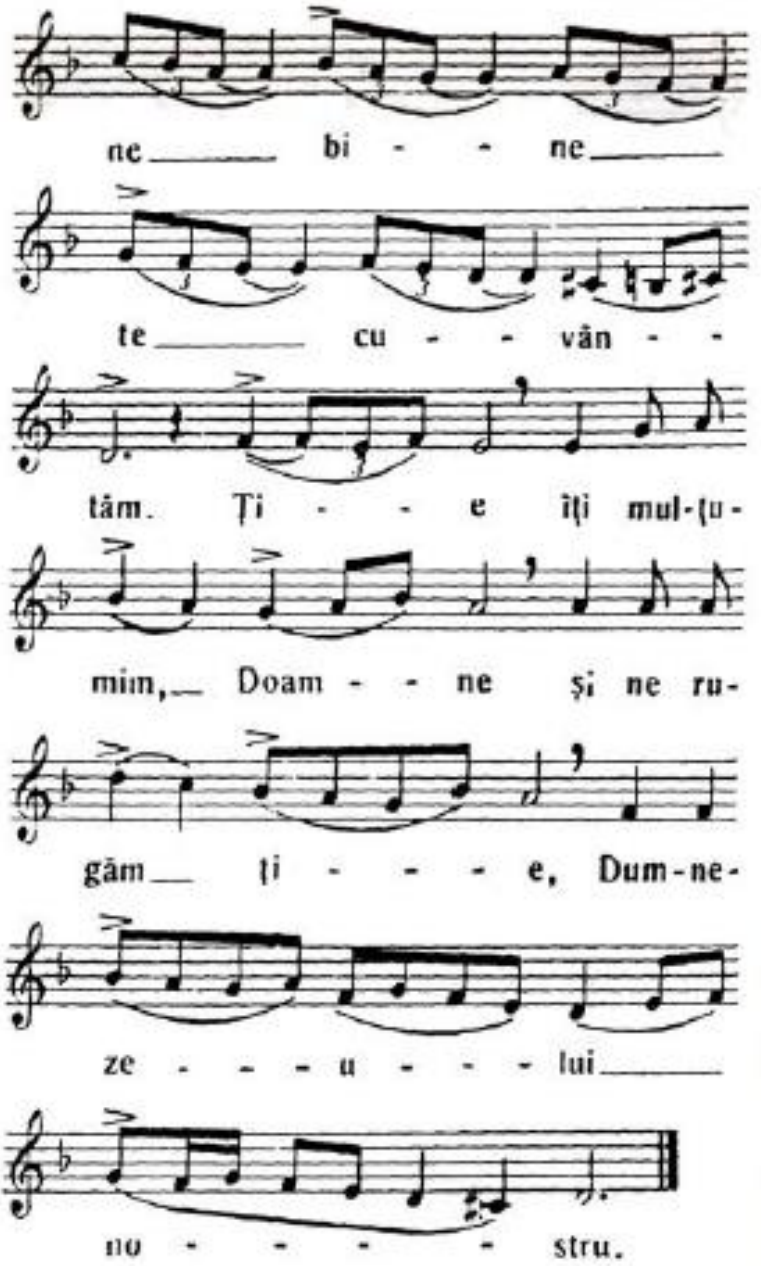
ne bi - - ne
te cu - - vân - -
tăm. Ți - - e îți mul-țu-
mim, Doam - - ne și ne ru-
găm ți - - - - e, Dum-ne-
ze - - - u - - - lui
no - - - - - stru.

AXIONUL

de I. Popescu-Pasărea

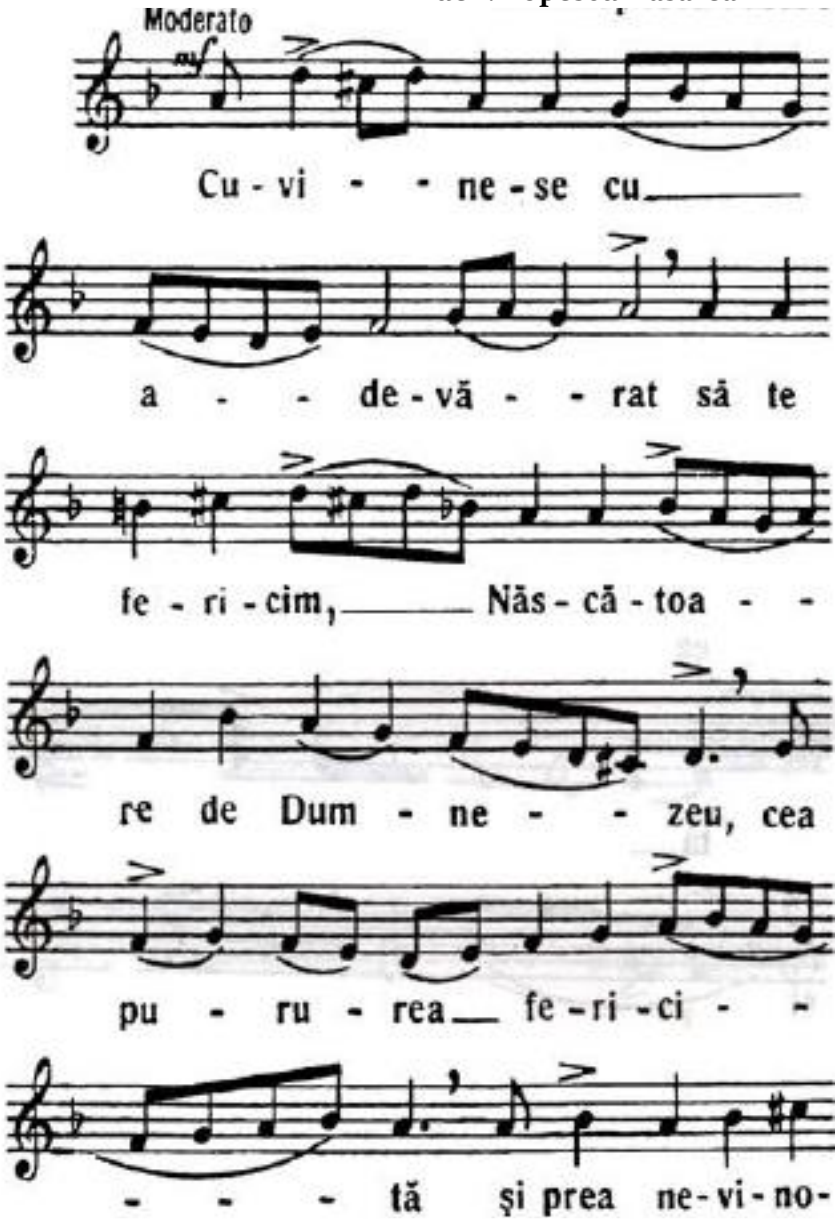

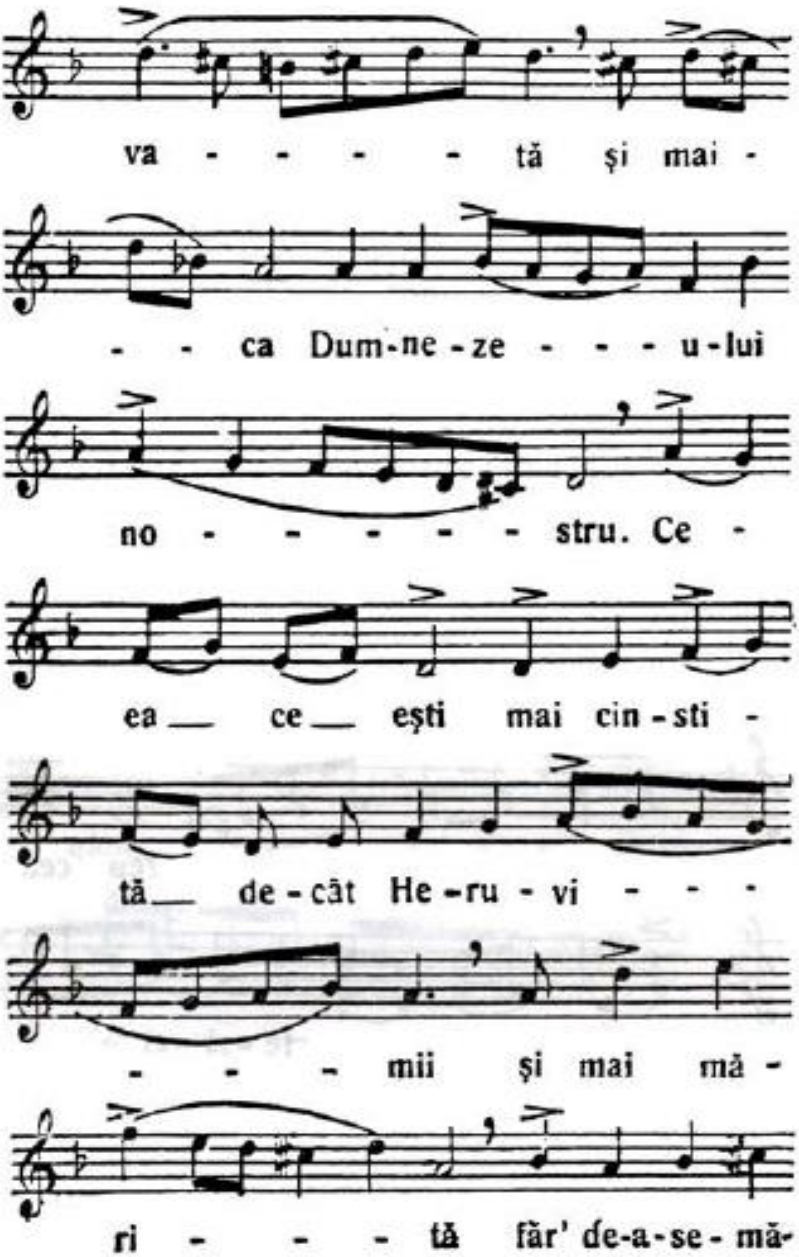
va - - - - - tă şi mai -
- - ca Dum-ne-ze - - - u-lui
no - - - - - - stru. Ce -
ea__ ce__ eşti mai cin-sti -
tă__ de-cât He-ru-vi - - -
- - - - mii şi mai mă -
ri - - - - tă făr' de-a-se-mă-

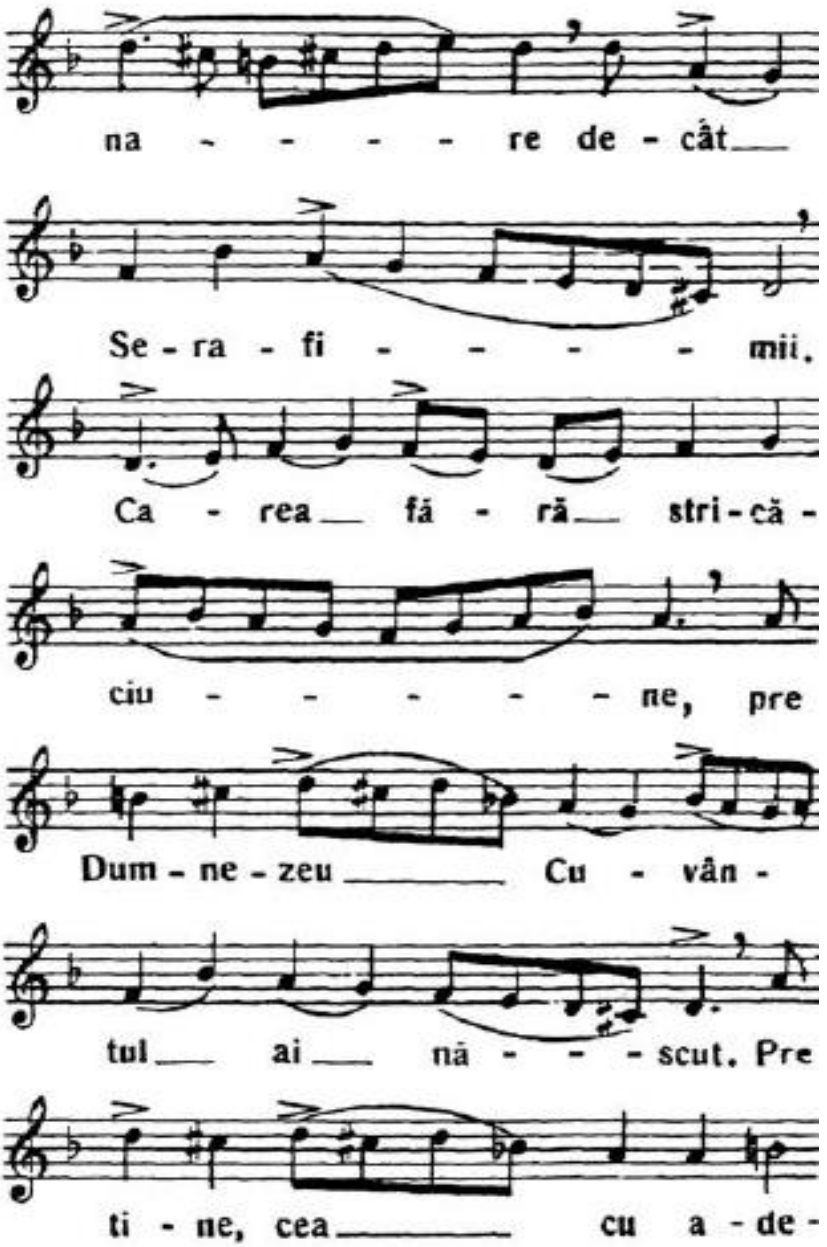
na - - - - - re de - cât
Se - ra - fi - - - - - mii,
Ca - rea fă - ră stri - că -
ciu - - - - - - ne, pre
Dum - ne - zeu Cu - vân -
tul ai nă - - - scut. Pre
ti - ne, cea cu a - de -

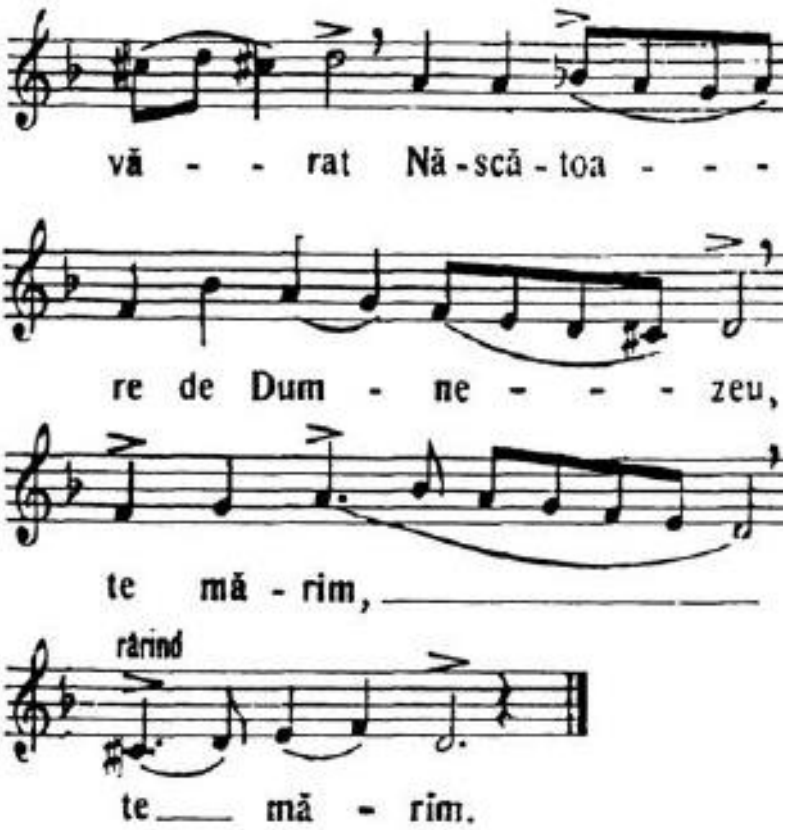

PE TOȚI ȘI PE TOATE

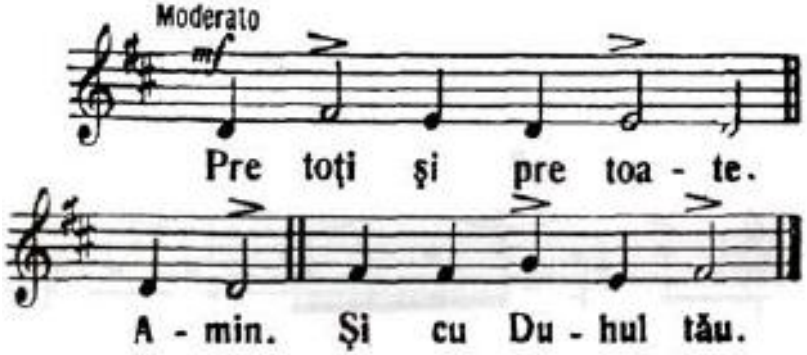

TATĂL NOSTRU

după A. Pann

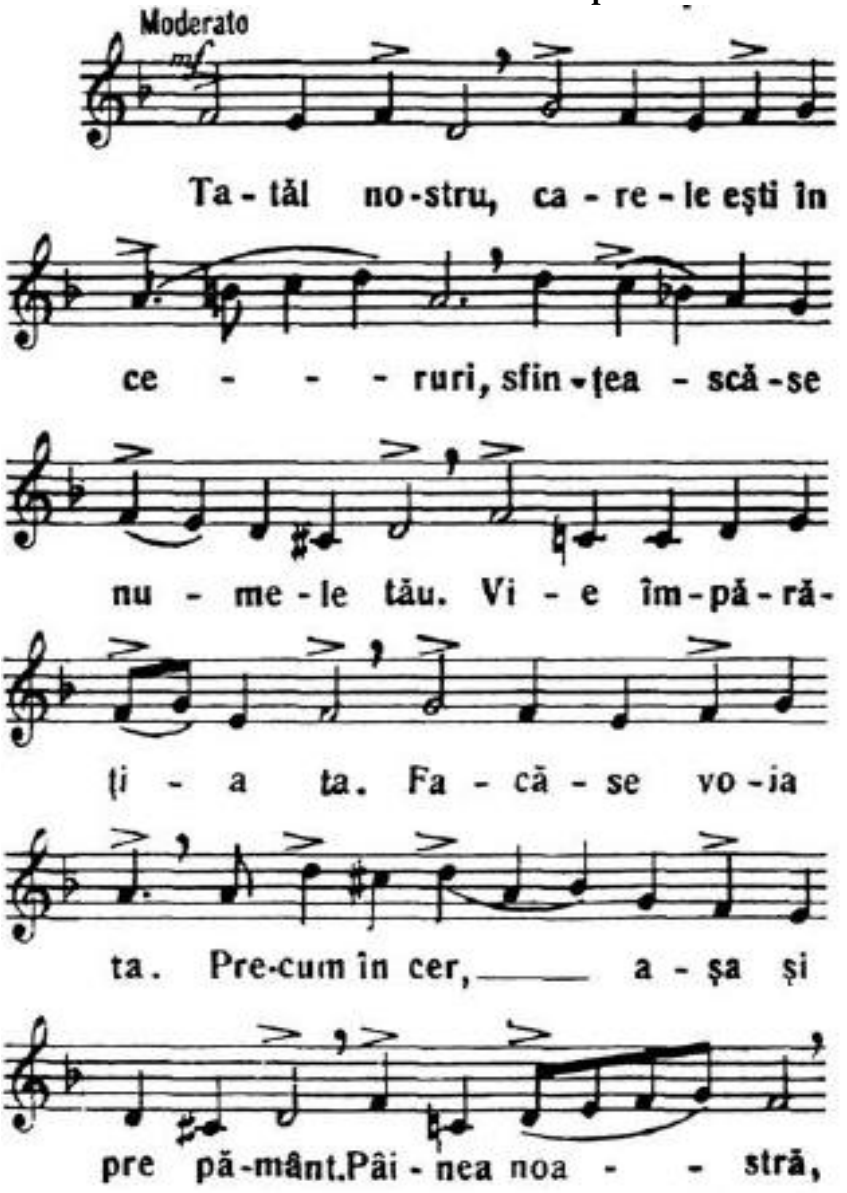

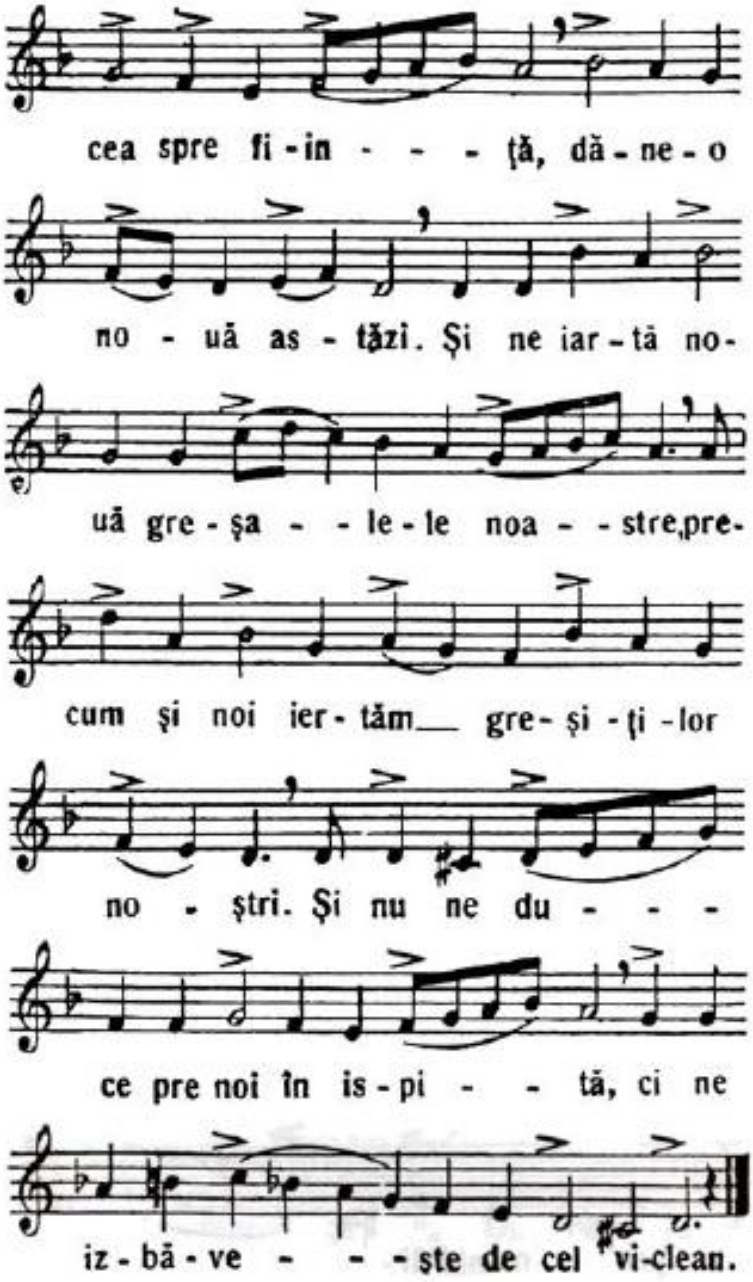
cea spre fi-in - - - ţă, dă-ne-o
no - uă as - tăzi. Şi ne iar-tă no-
uă gre - şa - - le - le noa - - stre,pre-
cum şi noi ier - tăm__ gre - şi - ţi - lor
no - ştri. Şi nu ne du - - -
ce pre noi în is - pi - - tă, ci ne
iz - bă - ve - - - ste de cel vi-clean.

După „Tatăl nostru”, se răspunde:

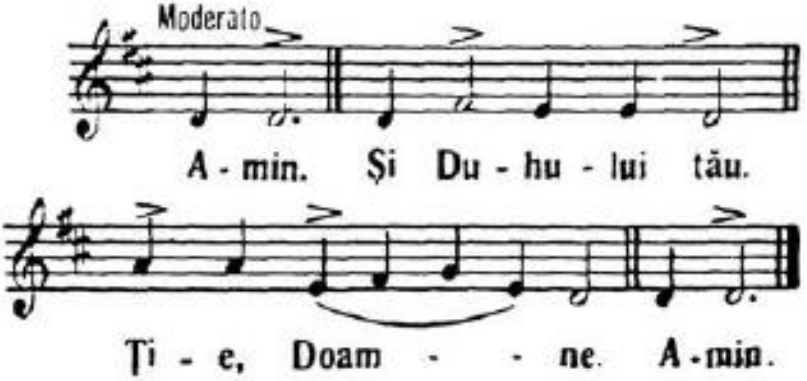

UNUL SFÂNT

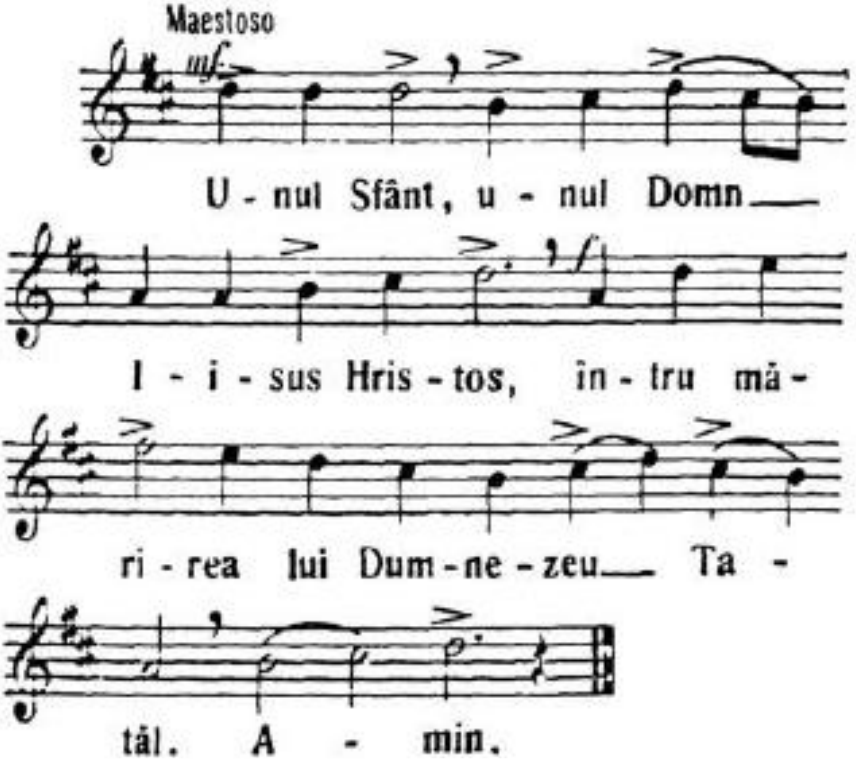

BINE ESTE CUVÂNTAT

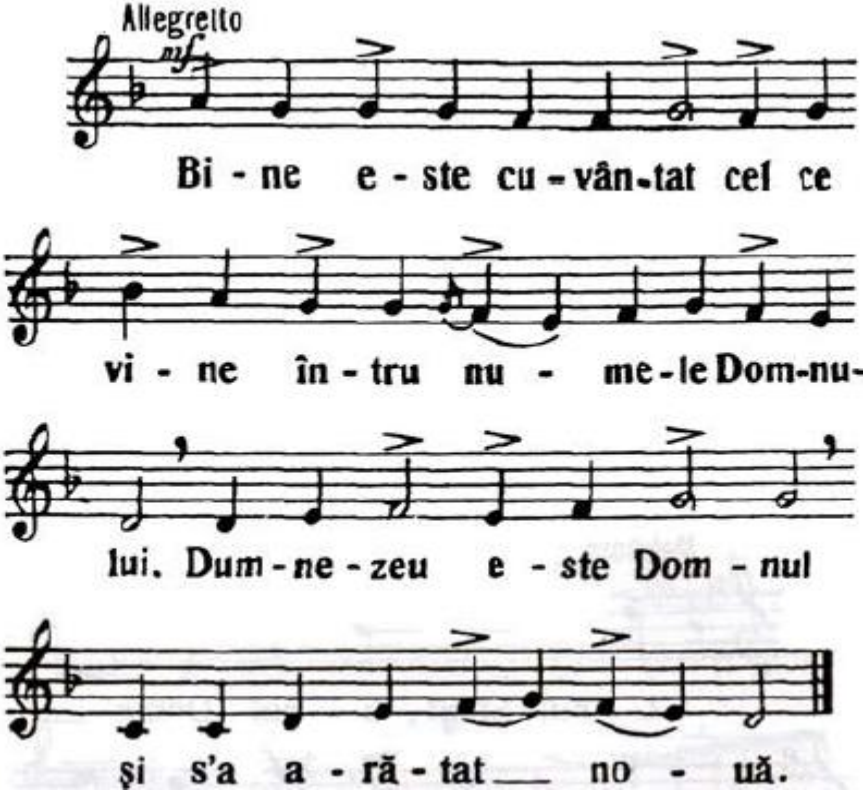

AM VĂZUT LUMINA

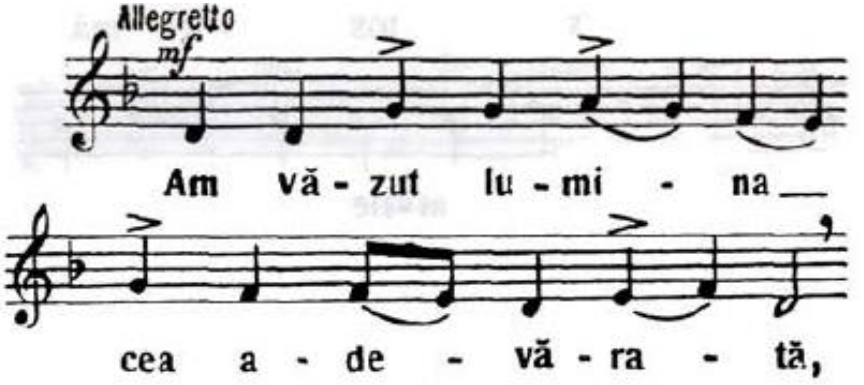

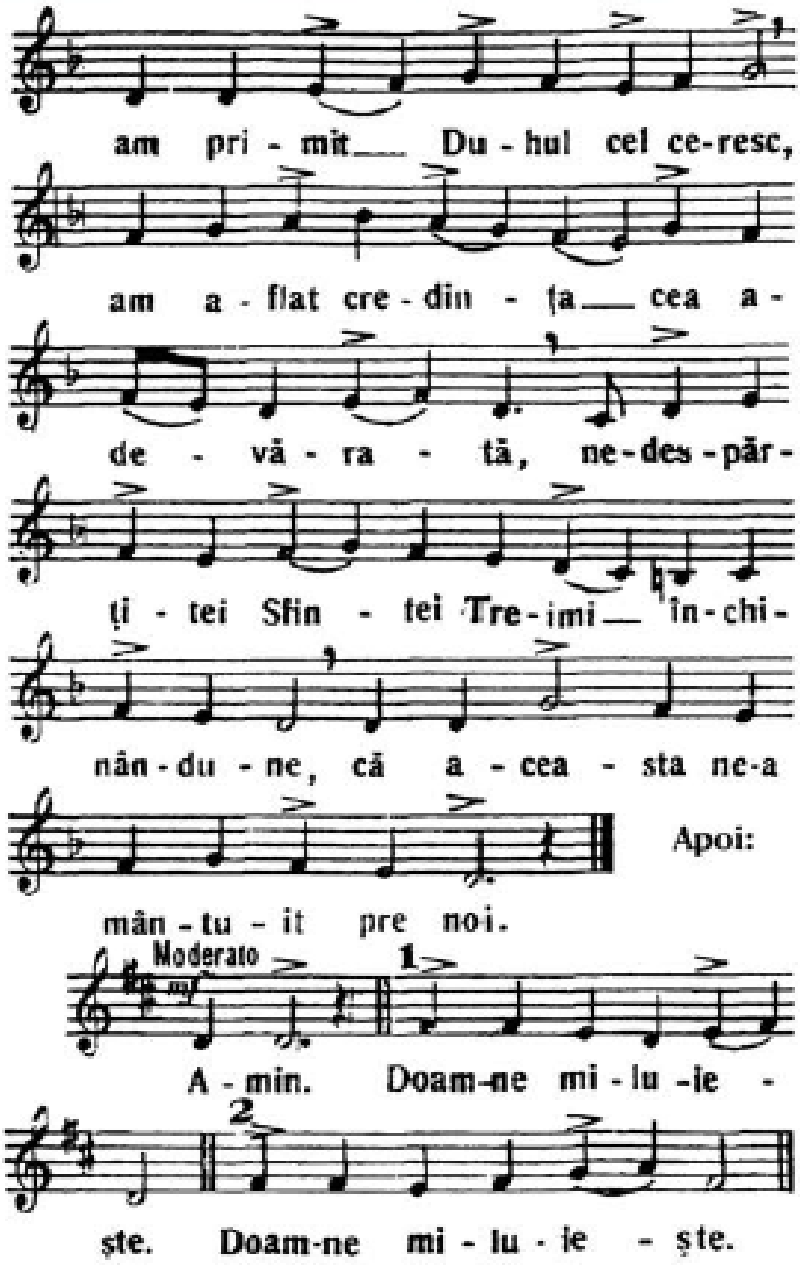
am pri - mit Du - hul cel ce-resc,
am a - flat cre - din - ța cea a -
de - vă - ra - tă, ne-des-păr -
ți - tei Sfin - tei Tre-imi în-chi -
nân - du - ne, că a - cea - sta ne-a
mân - tu - it pre noi.
Apoi:
Moderato
mf
1
A - min. Doam-ne mi - lu - ie -
2
ște. Doam-ne mi - lu - ie - ște.

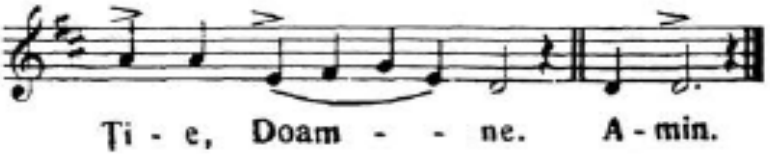

După „Rugăciunea Amvonului", răspundem:

ÎNTRU NUMELE DOMNULUI

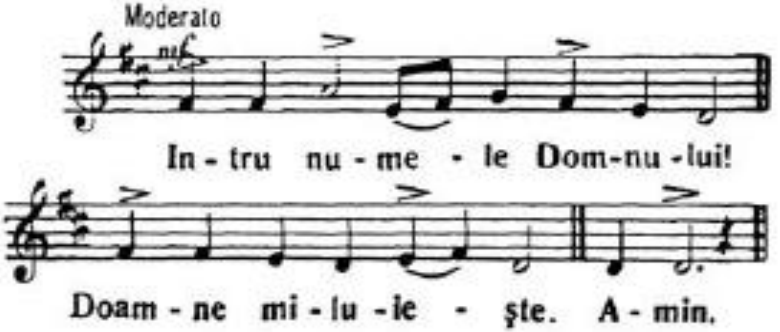

FIE NUMELE DOMNULUI

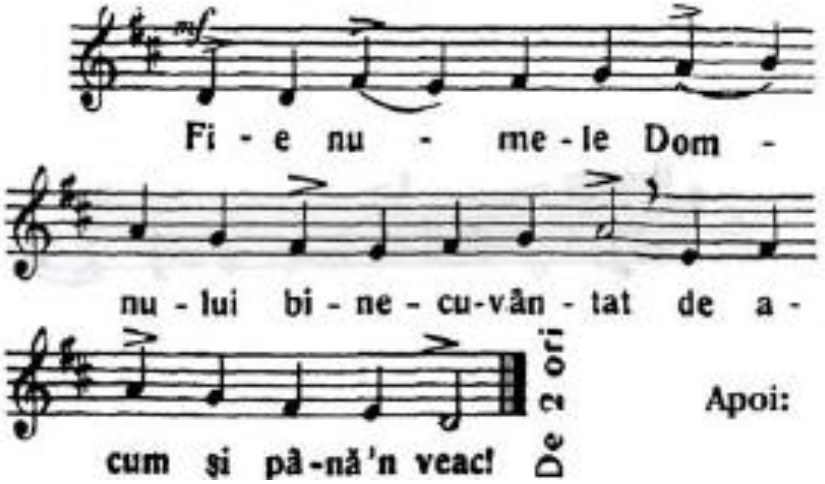

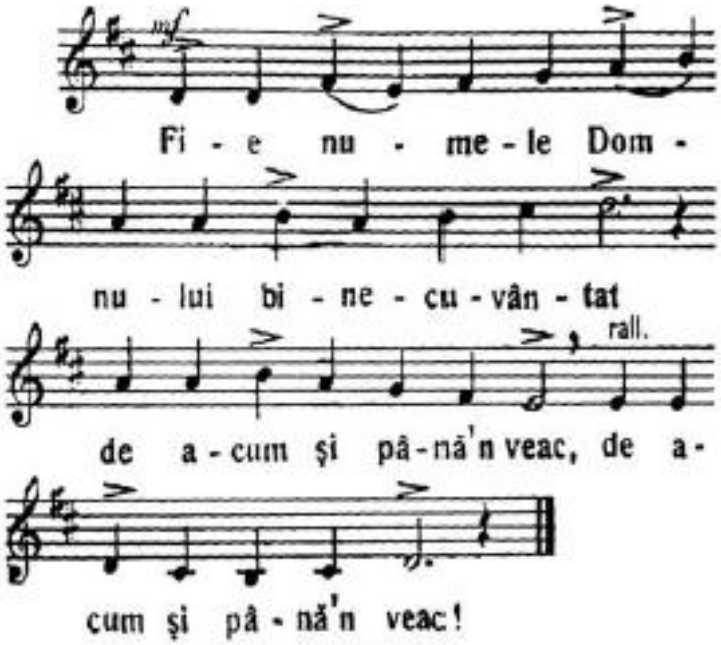
mf
Fi - e nu - me - le Dom -
nu - lui bi - ne - cu - vân - tat
rall.
de a - cum şi pâ - nă'n veac, de a -
cum şi pâ - nă'n veac!

APOLISUL

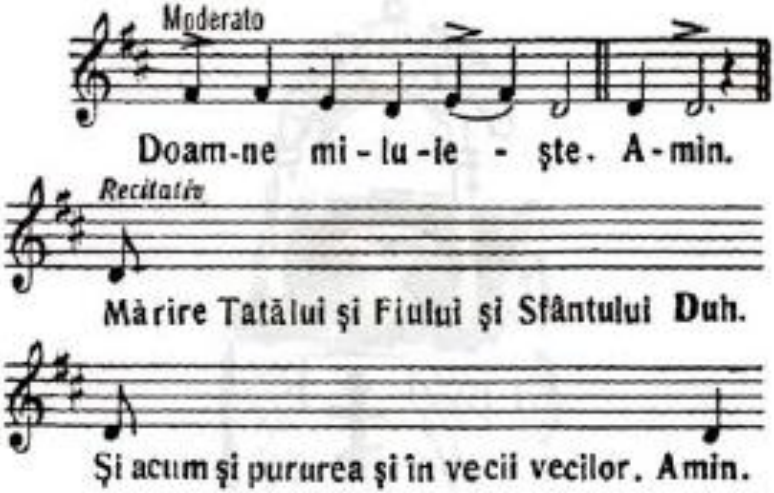
Moderato
Doam-ne mi - lu - ie - ste. A - min.
Recitativ
Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

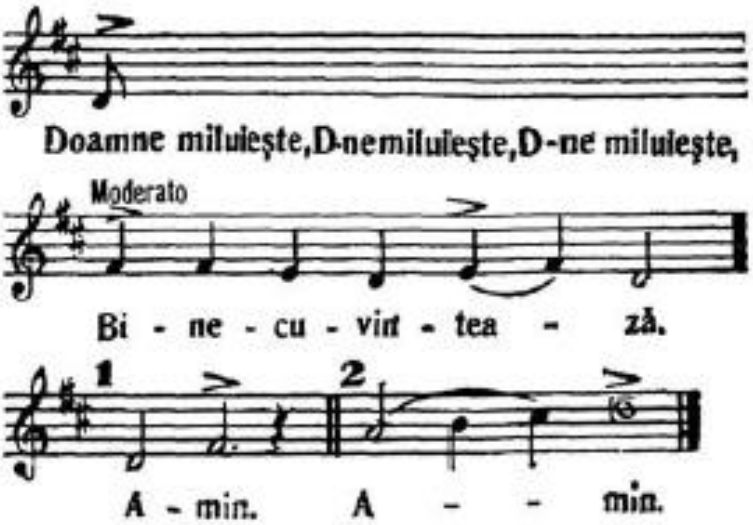
Doamne miluieşte,D-nemiluieşte,D-ne miluieşte,
Moderato
Bi - ne - cu - vînt - tea - zǎ.
1
2
A - min.
A - - min.

RÂNDUIALA LAUDELOR

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie,
poporului Tău, celui nou numit cu numele Tău,
îndurările Tale dăruiește-i,
Hristoase Dumnezeule.

POVĂȚUIRE

Precum s-a spus la Pravila pe scurt, s-a înfiripat încă de timpuriu în Biserica Ortodoxă miezul celor șapte rânduieli ale rugăciunii obștești de fiecare zi. Rădăcina lor o găsim în Vechiul Testament. Acolo întâlnim mărturisirile proorocului David: *„De șapte ori în zi Te-am lăudat, pentru judecățile dreptății Tale”;* sau: *„La miezul nopții m-am sculat, ca să-Ți mulțumesc Ție, pentru judecățile dreptății Tale”.*

Aceste rânduieli, însușite și sporite de Biserică, sunt: Miezonoptica, Utrenia cu Ceasul întâi, Ceasul al treilea, Ceasul al șaselea, Ceasul al nouălea, Vecernia și Pavecernița.

Se mai numesc și *laude* și fiecare dintre ele înfățișează, pe lângă alte tâlcuiri de taină, desfășurări din lucrarea de mântuire a neamului omenesc, precum și trepte dumnezeiești din viața Mântuitorului, a Apostolilor și a Bisericii.

Astfel, *Miezonoptica* se săvârșește de la miezul nopții înainte și amintește Învierea lui Hristos, care a avut loc „foarte de dimineață”, precum și a doua venire. În așteptarea acestei sosiri înfricoșate, creștinul trebuie să fie de-a pururi gata, după cuvântul: *„Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omenesc”* (Matei 25,13).

Urmează îndată *Utrenia,* care sfârșește către zorii dimineții și închipuie începutul și zorii mântuirii și dimineața cunoștinței adevărului. Presimțirea acestor zori ai mântuirii o aflăm în cei *șase psalmi* ai Vechiului Testament, care „sunt atât de duioși, mângâietori și ziditori, încât deșteaptă simțăminte de pocăință și nădejde în îndurarea și ajutorul Mântuitorului, chiar și în cel mai mare păcătos”.

Unit cu Utrenia este *Ceasul întâi,* laudă și jertfă de laudă a începutului

zilei, pe care le aducem, odată cu îngerii, slavei lui Dumnezeu.

Ceasul al treilea se citește înainte de sfânta Liturghie, în ceasul al treilea s-a pus la cale uciderea Mântuitorului și tot la aceeași oră s-a pogorât Duhul Sfânt peste Apostoli. Psalmii lui sunt plini de întristarea omului care năzuiește după grabnică mântuire.

După el, urmează *Ceasul al șaselea,* a cărui slujbă amintește de înfricoșata răstignire a Domnului, cununa de spini, scuiparea și batjocorirea lui. Apoi, începe sfânta Liturghie.

Când nu se face sfânta Liturghie, se citește – în locul său – *Obednița,* care închipuie întruparea lui Hristos.

La vreme de seară, și potrivit tipicului, Biserica a rânduit aceste slăvite slujbe:

Ceasul al nouălea, ale cărui rugăciuni ne aduc aminte de clipa în care Fiul lui Dumnezeu și-a dat sufletul pe cruce, pentru răscumpărarea păcatelor lumii.

Îndată urmează Vecernia, care povestește întreaga iconomie a mântuirii: facerea lumii și purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru toată făptura, căderea omului în păcat, alungarea din rai, venirea Mântuitorului pe pământ.

După un răstimp, mergând spre somn, încheiem ziua cu *Pavecernița:* mulțumită pentru începutul nopții și aducerea-aminte de moarte, care nu trebuie să ne întâmpine fără de veste.

Precum s-a băgat de seamă, cele șapte laude sunt grupate trei câte trei, închipuind cele trei fețe ale Sfintei Treimi sau cele nouă cete îngerești, înmănuncheate trei câte trei. Gruparea laudelor s-a făcut și după timp: trei laude, după miezul nopții; trei, aproape de amiază și trei, seara.

Între aceste mănunchiuri de slujbe, a rânduit Biserica să se miște viața creștinului, ca să se umple ea de sfințenie, de împărtășirea harului dumnezeiesc și de nădejdea fericirii veșnice.

Dreptarul acesta, deși se păstrează zilnic și întru totul numai în mănăstiri, iar în bisericile de sat numai Duminica și la sărbătorile mari, este de trebuință și creștinului grijelnic de sufletul său.

N-a fost cu putință să fie pus în întregime într-o carte de rugăciuni obișnuită, el aflându-se în cărțile de slujbă bisericească. S-a socotit, însă, ca măcar miezul acestui dreptar de rugăciune, adică al celor șapte laude, să se așeze aci.

Creștinul osârduitor și care își află timp și pentru suflet, monahii și chiar preoții găsesc aci: *Cei șase psalmi* pentru Miezonoptică, Utrenie și Ceasul întâi, *Obednița* pentru cazul când nu se face sfânta Liturghie și *Pavecernița* pentru Ceasul al nouălea, Vecernie și Pavecerniță.

Rostindu-le la timpul lor: dimineața, *Cei șase psalmi* și *Obednița*, iar seara, înainte de culcare, *Pavecernița*, osârdnicii rugători pot fi împăcați că își fac pravila pe larg și plinesc și porunca Mântuitorului: „Neîncetat vă rugați”.

CEI ȘASE PSALMI

Rostește mai întâi rugăciunile începătoare: **În numele Tatălui... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne miluiește... Tatăl nostru...** (caută-le la pag. xx-xx) și îndată: **Veniți să ne închinăm.**

(de trei ori).

Apoi:

Psalmul 19

Audă-te Domnul în ziua necazului, ocrotească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

Trimită ție ajutor din sfântul locașul său și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta și arderea cea de tot a ta să-i fie bine primită. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Dumnezeu pe unsul Său; auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui. Aceștia se încred în care de război și aceștia în cai, iar noi întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mândri. Ei s-au împiedicat și au căzut; iar noi ne-am sculat și am stat drepți. Doamne, mântuiește pe Împăratul Tău și ne auzi pe noi ori în ce zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și de mântuirea Ta se va bucura foarte. Pofta inimii lui i-ai dat lui și de cererea buzelor lui

nu l-ai lipsit pe dânsul. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântări de bunătate, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui zile multe în veacul veacului. Mare este slava lui din pricina ajutorului Tău, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește spre Domnul și din mila celui Preaînalt nu se va clăti. Mâna Ta va găsi pe toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Că vei fi pentru ei ca un cuptor de foc, în ziua arătării Tale. Domnul, în mânia Sa, îi va tulbura pe ei și-i va mistui pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde și semința lor dintre fiii oamenilor, că au plecat asupra Ta rele, cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să rămână. Că îi vei face pe dânșii să dea dosul, găti-vei fața lor să primească rămășițele din tolba arcului Tău. Înalță-Te, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule...
(de 3 ori)

Tatăl nostru...

TROPARELE

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință drept-credincioșilor creștini, asupra celui potrivnic, dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe bine-credincioșii creștini, dăruindu-le biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Folositoare înfricoșată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce

ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu, întărește viața cea de obște a ortodocșilor. Mântuiește pe aceia cărora le-ai poruncit să domnească și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne miluiește

(de 12 ori)

Și începem îndată cei șase psalmi, rostindu-i cu umilință, stând în picioare. Se rostesc rar, cu ton blând și cu multă luare-aminte:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

(de 3 ori)

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

(de 2 ori)

Psalmul 8

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea, mulți zic despre sufletul meu: „Nu este mântuire pentru el la Dumnezeul lui". Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care de pretutindeni mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă certi. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai apăsat peste mine mâna Ta. Nu este sănătate în trupul meu din pricina mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat asupra mea. Împuțitu-

s-au și au putrezit rănile mele, din pricina nebuniei mele; chinuitu-m-am și m-am gârbovit peste măsură, toată ziua mâhnit umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nimic sănătos nu este în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am de suspinul inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea, și suspinul meu de Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a virtutea mea, și lumina ochilor mei nici aceasta nu o mai am. Prietenii mei și vecinii mei s-au apropiat, dar au stat în preajmă, și cei mai de aproape ai mei departe de mine au stat; și mă alungau cei ce căutau sufletul meu și cei ce căutau să-mi facă rău mă cleveteau și vicleșuguri toată ziua unelteau. Eu însă, ca un surd, nu auzeam, și ca un mut ce nu deschide gura sa; și m-am făcut ca un om care nu aude și nu are în gura lui mustrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu vei auzi, Doamne Dumnezeul meu. Că am zis: „Să nu se bucure cândva de mine vrăjmașii mei"; și când s-au clătinat picioarele mele, au grăit despre mine vorbe mari. Că eu spre bătăi gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o cunosc și mă voi griji din pricina păcatului meu. Dar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept; cei ce-mi plătesc cu rău pentru bine mă cleveteau pentru că urmez binele. Nu mă părăsi, Doamne; Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine. Vino în ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă părăsi, Doamne; Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine. Vino în ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, spre Tine mânec; însetat-a de Tine sufletul meu. De câte ori a însetat de Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă! Așa, întru cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în toată viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca din seu și din grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, până dimineața am cugetat

la Tine; că ai fost ajutorul meu, și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în zadar au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în puterea sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu, lăuda-se-va tot cel ce se jură pe el, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

Până dimineața am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

(de 3 ori)

Apoi:

Doamne miluiește

(de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acestea se zic, stând drept, și cu multă luare-aminte, fără a se face închinăciuni.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta: să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta la ruga mea. Că s-a umplut de rele sufletul meu, și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, ajuns-am ca un om neajutorat, liber printre cei morți, ca niște răniți ce zac în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care de mâna Ta au fost lepădați. Aruncatu-m-au în groapa iadului, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus asupra mea. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine și urât

m-ai făcut înaintea lor. Strâmtorat sunt și fără de ieșire. Ochii mei au slăbit de suferință; strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, tins-am către Tine mâinile mele. Au doară pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și se vor mărturisi Ție? Au doară va povesti cineva, în mormânt, mila Ta și adevărul Tău în locașul pierzării? Oare cunoaște-se-vor întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământul uitării? Dar eu către Tine, Doamne, am strigat și rugăciunea mea Te va întâmpina dis-de-dimineață. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine? Necăjit sunt eu și întru suferință din tinerețele mele, dar după ce am fost înălțat, am fost smerit și mâhnit. Peste mine au trecut urgiile Tale, înfricoșările Tale m-au tulburat; înconjuratu-m-au, ca apa, toată ziua, și m-au împresurat deodată. Depărtat-am de la mine pe prietenul și pe aproapele și pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta: să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta la ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui; binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui; pe Cel ce curăță toate fărădelegile tale, pe cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește de stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătăți dorința ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate, cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv; nu până în sfârșit se va întărâta, nici în veac se va mânia; nu după fărădelegile noastre a făcut nouă. Că pe cât e de mare înălțimea cerului de la pământ, așa a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul; pe cât de departe este răsăritul de apus, atât a depărtat de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii,

așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul, că El a cunoscut făptura noastră, adusu-Și-a aminte că țărână suntem. Omul! Ca iarba-s zilele lui; ca o floare a câmpului, așa va înflori; că duh a trecut într-însul, și nu va fi și nu-și va mai cunoaște locul său. Dar mila Domnului, din veac și până în veac, este peste cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui peste fiii fiilor, peste cei ce păzesc așezământul legii Lui și-și aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer Și-a pus scaunul Său și Împărăția Lui pe toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici în virtute, care împliniți cuvântul Lui și ascultați glasul cuvintelor Lui; binecuvântați pe Domnul, toate oștile Lui, slugi ale Lui, care faceți voia Lui; binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri în judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta niciun om viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întuneric ca pe morții cei din veac și s-a mâhnit duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult și am cugetat la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele și sufletul meu ca un pământ fără de apă. Degrabă, auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu; să nu întorci fața Ta de la mine și nu mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit; arată-mi, Doamne, calea pe care voi merge, că spre Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, Doamne, că la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu; duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; și întru

dreptatea Ta vei nimici pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu; că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri în judecată cu robul Tău (de 2 ori).

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Apoi:

Doamne miluiește

(de 3 ori)

Și îndată:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

OBEDNIȚA

Credinciosul citește rânduiala Obedniței rostind, mai întâi, **Rugăciunile începătoare** (caută-le la pag. xx-xx), **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) și

Apoi:

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui; binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui...

(vezi pag. xxx).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Bine ești cuvântat, Doamne.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea; cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi. Nu vă nădăjduiți în boieri și în fiii oamenilor, întru care nu este mântuire. Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pământul lor; în ziua aceea vor pieri toate gândurile lor. Fericit este acela căruia Dumnezeul lui Iacov îi este ajutor; nădejdea lui este spre Domnul Dumnezeul lui, Cel ce a făcut

cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, Cel ce păzește adevărul în veac, Cel ce face dreptate celor năpăstuiți, Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește pe cei orbi, Domnul ridică pe cei căzuți, Domnul iubește pe cei drepți, Domnul păzește pe cei străini, pe orfan și pe văduvă va ocroti și calea păcătoșilor o va nimici. Împărăți-va Domnul în veac; Dumnezeul Tău, Sioane, va domni în neam și în neam.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mântuirea noastră, a TE întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, care neschimbat Te-ai întrupat și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat, Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

Trebuie să se știe că în Postul cel mare nu citim psalmii de la Obedniță: ci după rugăciunea: **Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru...** (de la sfârșitul ceasului al 9-lea),

Zicem îndată:

FERICIRILE

Întru Împărăția Ta, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei izgoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi, când vă vor ocărî și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minținд pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă... Și acum...

Aici punem și Fericirile din fiecare zi, după care citim Apostolul și Evanghelia. Apoi, zicem:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăția Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Stih: Apropiați-vă către Dânsul și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ceata sfinților îngeri și a arhanghelilor cu toate cerești puteri, Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cred întru Unul Dumnezeu...

(caută-l la pag. xx).

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știință și cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Tatăl nostru...

Apoi condacele: al praznicului, al zilei și al sfântului, pe care le cauți mai jos, de la pag. xxx-xxx.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Sfârșitul:

Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori) **și**: **Pentru rugăciunile...** (vezi pag. xx-xx).

Însemnare:

Când citești Obednița în Postul Mare adăugi și rânduiala care se găsește la locul său în Ceaslov.

PAVECERNIȚA MICĂ

Se citește, la vreme de seară, peste tot anul, în fiecare zi; iar în Postul cel Mare, Sâmbătă și Duminică seara.

Rostești mai întâi Rugăciunile începătoare: **În numele Tatălui..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă Tatălui..., Preasfântă Treime..., Doamne miluiește..., Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm...** (caută-le la pag. xx-xx).

Apoi:

Psalmul 50

Miluiește-mă Dumnezeule...

(Vezi pag. 34).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze, cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată, rușinându-se, cei ce-mi grăiesc mie: bine este, bine este. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea: Mărit fie Domnul! Cei ce iubesc mântuirea Ta. Iar eu sărac sunt și lipsit, Dumnezeule, ajută-mi. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142
Doamne, auzi rugăciunea mea...
(Vezi pag. xxx)

Doxologia mare
Slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu...
(Vezi pag. xxx)

Simbolul credinței
Cred întru unul Dumnezeu...
(Vezi pag. xx)

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat.. Sfinte Dumnezeule (de 3 ori) și după **Tatăl nostru** troparul hramului și al zilei.

Apoi

Troparele, glas 4,

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră. Cu sângele Mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca ș cu o porfiră și cu vizon Biserica Ta împodobită fiind, prin ei strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: poporului Tău trimite-i îndurările Tale pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...
Cu sfinții odihnește, Hristoase...
(Vezi pag. xxx)
Și acum...

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea ta dă-o nouă, și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Iar Vineri seara, în locul troparelor de mai sus, citește acestea:

Tropar, glas 2.

Apostolilor, Mucenicilor și Prorocilor, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Cu sfinții odihnește...

(Vezi pag. xxx)

Și acum...

Ca niște pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoare de Dumnezeu, păzește-o, mult milostive.

Iar Sâmbătă seara, condacul glasului de rând, și la praznic și sfinții mari, condacele lor.

Apoi:

Doamne miluiește (de 40 ori)**, Cel ce în toată vremea și în tot ceasul...** (vezi pag. xx)**, Doamne miluiește** (de 3 ori)**, Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită** (vezi pag. xx-xx) **și Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...**

Îndată:

Rugăciunea către Născătoarea de Dumnezeu

Nespurcată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară...

(Vezi pag. xx)

Rugăciunea către Domnul nostru, Iisus Hristos.

Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn...

(Caută la pag. xx)

Sfârșitul:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

RÂNDUIALA

CELOR DOISPREZECE PSALMI

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.
Lăuda-voi pe Domnul în viața mea;
Cânta-voi Dumnezeului meu
Până ce voi fi.

POVĂȚUIRE

Rânduiala celor doisprezece psalmi este foarte veche în Biserica ortodoxă de Răsărit și se săvârșea, îndeosebi, de părinții din pustia Egiptului, la slujbele de seară, ca și la cele de dimineață. Despre ea se pomenește în cărțile părinților și în viețile și pătimirile a multor mucenici. De aceea această rânduială purta numele de „liturghia deșertului".

Din Muntele Atos, ea a fost adusă și în părțile noastre de cuviosul Dorotei de la Pecersca, răspândindu-se în toate mănăstirile țării.

Când nu este timp să se săvârșească slujba de noapte (Utrenia), și câteodată nici celelalte slujbe din zi și din noapte, se citește rânduiala celor doisprezece psalmi, socotindu-se ca ținând locul întregii pravile.

S-a așezat în această Carte de rugăciuni atât pentru monahi, cât și pentru credincioșii sârguitori și înaintați în viața duhovnicească, ca să le fie la îndemână pentru împrejurările când nu au răgazul trebuitor să citească Rânduiala laudelor.

RÂNDUIALA
CELOR DOISPREZECE PSALMI

După ce se citește Miezonoptica, fără catismă, și după cei șase psalmi, cântăm: **Dumnezeu este Domnul** și troparele după rânduială. Apoi, **Veniți să ne închinăm** (de 3 ori) și îndată:

Psalmul 26

Domnul este luminarea mea și mântuitorul meu; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce-mi fac mie rău, ca să mănânce cărnurile mele, cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui asupra mea tabără de război, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica asupra mea război, spre Dânsul eu nădăjduiesc. Un lucru am cerut de la Domnul, acesta voi căuta: să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez biserica cea sfântă a Lui. Că m-a ascuns pe mine în cortul Său în ziua necazurilor mele; acoperitu-m-a în ascunzătoarea cortului Său, pe piatră m-a înălțat. Și acum iată a înălțat capul meu deasupra vrăjmașilor mei; înconjurat-am altarul și am jertfit în cortul Său jertfă de laudă și de strigare, glăsui-voi și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: „Pe Domnul voi căuta”; pe Tine Te-a căutat fața mea, fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața de la mine și să nu Te abați cu mânie de la robul Tău. Ajutor fii mie, nu mă lepăda și să nu mă părăsești, Dumnezeule, mântuitorul meu. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit, însă Domnul m-a primit. Lege pune mie, Doamne, calea Ta și mă îndreaptă pe cărările dreptății,

din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine în seama sufletelor celor ce mă necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte și au mințit cu strâmbătate. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-Te și să se întărească inima Ta, și așteaptă pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și cărora li s-au acoperit păcatele; fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, învechitu-s-au oasele mele, strigând eu toată ziua; că ziua și noaptea mă apasă mâna Ta; răsucitu-m-am de durere, când se înfigea ghimpele. Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu nu l-am acoperit; zis-am: „Mărturisi-voi Domnului fărădelegea mea"; și Tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceea, se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită și chiar potop de ape de s-ar stârni, de dânsul nu se va apropia. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă împresoară; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. „Înțelepți-te-voi și te voi călăuzi pe calea aceasta, pe care vei merge, ochii mei vor fi asupra ta". Nu fiți ca un cal sau catâr, care nu au pricepere; cu zăbală și cu frâu vei strânge fălcile celor ce nu se apropie de Tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește spre Domnul mila îl va înconjura. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați întru El toți cei drepți cu inima.

Psalmul 56

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că în Tine a nădăjduit sufletul meu și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, către Dumnezeul cel ce mi-a făcut mie bine. Trimis-a din cer ajutor și m-a mântuit, dat-a ocară pe cei ce mă calcă în picioare. Trimis-a Dumnezeu milă sa și adevărul său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de leu. Adormit-am, tulburat; Fiii oamenilor! Dinții lor sunt arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită. Înalță-Te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava Ta. Cursă au gătit

picioarelor mele și au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea mea groapă și au căzut ei într-însa. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea: cânta-voi și voi lăuda slava Ta. Deșteaptă-te slava mea; deșteaptă-te psaltire și alăută; deștepta-mă-voi dimineața. Mărturisi-mă-voi Ție întru popoare, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri; că s-a mărit până la ceruri mila Ta și până la nori adevărul Tău. Înalță-Te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava Ta.

Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori). Și după **Tatăl nostru:**

Troparele, glas 1

Brațele părintești, grăbește a le deschide mie, că desfrânat am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, acum nu trece cu vederea inima mea cea săracă; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: Greșit-am la cer și înaintea Ta.

Slavă...

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă și se vor cutremura toate și râul cel de foc înaintea Scaunului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi. Atunci, izbăvește-mă de focul cel nestins și mă învrednicește a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

Și acum...

Maică a lui Dumnezeu, pe tine te știm toți, care Fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate; căci pe tine te avem, păcătoșii, folositoare, pe tine te-am agonisit întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

Doamne miluiește (de 30 ori).
Veniți să ne închinăm (de 3 ori).
Și:
Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea va fi lauda Lui în gura mea. În Domnul, se va lăuda sufletul meu; audă cei blânzi și să se veselească. Măriți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele Lui

împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe dânsul și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul și îi va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu au lipsă cei ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine; frica Domnului voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața, cel ce vrea să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă binele, caută pacea și o urmează. Ochii Domnului caută spre cei drepți și urechile Lui iau aminte la rugăciunea lor. Iar fața Domnului peste cei ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit pe ei și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți cu inima și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepților și din toate acelea îi va izbăvi pe ei. Domnul păzește toate oasele lor, niciunul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pe dreptul vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul 38

Zis-am: „Păzi-voi căile mele ca să nu greșesc cu limba mea; pus-am gurii mele pază, când s-a sculat păcătosul împotriva mea”.

Amuțit-am și m-am smerit, și nici de bine n-am grăit, și durerea mea s-a înnoit. Înfierbântatu-s-a inima mea în lăuntrul meu și în cugetul meu se va aprinde foc. Grăit-am cu limba mea: „Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul zilelor mele care este, ca să știu ce îmi rămâne”. Iată, cu măsura palmelor ai măsurat zilele mele, și ființa mea e ca o nimica înaintea Ta; însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce este viu. Ca într-o închipuire trece omul și în zadar se tulbură; strânge comori și nu știe cui le adună. Și acum, cine este așteptarea mea? Au nu este Domnul? Și ființa mea de la Tine este. De toate fărădelegile

mele izbăvește-mă și nu mă lăsa să fiu batjocora nebunului. Amuțit-am și nu am deschis gura mea, că Tu m-ai făcut. Depărtează de la mine bătăile Tale, că de tăria mâinii Tale eu voi pieri. Cu mustrări ai pedepsit pe om pentru fărădelegi și ai topit ca un păianjen sufletul lui; însă, în deșert se tulbură tot omul. Auzi cererea mea, Doamne, și rugăciunea mea o ascultă; lacrimile mele să nu le treci cu vederea, că pribeag sunt eu înaintea Ta și străin ca toți părinții mei. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce și mai mult nu voi mai fi.

Psalmul 40

Fericit este cel ce poartă grijă de sărac și de mișel; în ziua cea cumplită îl va izbăvi pe el Domnul. Domnul îl va păzi, îi va da viață și-l va ferici pe pământ și nu-l va da pe el în mâinile vrăjmașilor. Domnul îl va ajuta pe patul durerii lui; tot așternutul lui îl va întoarce la boala lui. Eu am zis: „Doamne, miluiește-mă; vindecă sufletul meu, că am greșit Ție". Vrăjmașii mei grăit-au rele de mine: „Când va muri și va pieri numele lui?" Și dacă vreunul intra să mă vadă, grăia deșertăciuni; inima lui aduna fărădelege, ieșea afară și bârfea, împotriva mea șopteau toți vrăjmașii mei, despre mine gândeau rele. Cuvânt nelegiuit uneltesc asupra mea: „Au doară cel ce doarme, nu va putea a se scula?" Că însuși omul păcii mele, în care am nădăjduit, care mănâncă pâinile mele, a uneltit asupra mea vicleșug; iar Tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală, și le voi răsplăti eu lor. Din aceea am cunoscut că m-ai iubit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine. Iar pe mine, pentru nerăutatea mea, m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea Ta în veac. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac. Fie, fie.

Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori). Și după **Tatăl nostru:**

Troparele, glas 4

Smeritul meu suflet cercetează-l, Doamne, pe cel ce în păcate toată viața și-a cheltuit, și în chipul cum ai primit pe desfrânata, primește-mă și mă mântuiește.

Slavă...

Doamne, toată viața mea întru rușine am cheltuit-o, cu desfrânatele, ticălosul. Ca cel desfrânat, cu umilință, strig: Părinte ceresc, greșit-am, curățâ-mă și mă mântuiește și nu mă lepăda pe mine, cel ce singur pe sinemi de la Tine m-am depărtat și pentru lucrurile cele fără de roadă acum am sărăcit.

Și acum....

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește, că pierim, de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine una nădejde te-am câștigat.

Doamne miluiește (de 30 ori). **Veniți să ne închinăm** (de 3 ori).

Psalmul 69

(Caută-l la pag. xxx).

Psalmul 70

Dumnezeule, spre Tine am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac. Întru dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate, pleacă spre mine urechea Ta și mă mântuiește. Fii mie, Dumnezeule, ocrotitor și loc de întărire spre a mă mântui, că întărirea mea și scăparea mea Tu ești. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate; că Tu ești așteptarea mea, Doamne; Doamne, Tu ești nădejdea mea din tinerețile mele. În Tine m-am bizuit din pântece; din pântecele maicii mele, Tu ești ocrotitorul meu, întru Tine este lauda mea pururea. Ca o ciudățenie am fost pentru mulți, dar Tu ești ajutorul meu cel tare. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava Ta, toată ziua marea cuviință a Ta. Să nu mă lepezi la vreme de bătrânețe, când va slăbi puterea mea, să nu mă părăsești. Că au zis vrăjmașii mei și cei ce pândesc sufletul meu s-au sfătuit împreună, zicând: „Dumnezeu l-a părăsit pe dânsul; prigoniți-l și-l prindeți pe el, că nu are cine să-l izbăvească”. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte. Să se rușineze și să piară cei ce clevetesc sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută rele

mie. Iar eu pururea voi nădăjdui în Tine și voi adăuga la lauda Ta. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta, că mi-am cunoscut cele scrise în cărți. Intra-voi întru puterea Domnului, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta. Dumnezeul meu, Cel ce m-ai povățuit din tinerețile mele, eu și astăzi vestesc minunile Tale. Să nu mă părăsești, Dumnezeul meu, până la bătrânețe și căruntețe, până ce nu voi vesti tăria brațului Tău la tot neamul cel viitor, puterea Ta și dreptatea Ta. Dumnezeule, până la cele înalte ajung minunile ce ai făcut; Dumnezeule, cine este asemenea Ție? Multe necazuri ai arătat mie și rele, dar întorcându-Te m-ai înviat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos. Înmulțit-ai mărirea Ta și întorcându-Te m-ai mângâiat și din adâncurile pământului m-ai scos. Că eu voi mărturisi Ție întru unelte de cântare adevărul Tău, Dumnezeule; cânta-voi Ție cu alăută, sfinte al lui Israel. Bucura-se-vor buzele mele, când voi cânta Ție, și sufletul meu pe care Tu l-ai mântuit. Și încă și limba mea toată ziua va lăuda dreptatea Ta, când se vor rușina și se vor înfrunta cei ce caută rele mie.

Psalmul 76

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine. În ziua necazului meu, am căutat pe Dumnezeu, tins-am mâinile mele noaptea înaintea lui și nu m-a amăgit; încetat-a sufletul meu să se mai mângâie. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am veselit; gândit-am la el și a slăbit duhul meu. Până la străjile nopții n-am închis ochii, tulburatu-m-am și nu am grăit. Cugetat-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte; mă gândeam noaptea în inima mea, socoteam și se întreba duhul meu: „Au doară în veci ne va lepăda Domnul și nu-și va mai arăta bunăvoirea? Au până la sfârșit mila Sa mi-o va tăia, Și-a retras cuvântul în neam și în neam? Au doară uita-va să se milostivească Dumnezeu sau vor conteni întru mânia Sa îndurările sale?" Și am zis: „Acum am început, dreapta Celui Preaînalt nu mai este aceeași". Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că îmi voi aduce aminte de minunile Tale cele de demult și voi cugeta la toate lucrurile Tale și în isprăvile Tale mă voi deprinde. Dumnezeule, sfântă este calea Ta;

cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu care faci minuni. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta; mântuit-ai cu brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile, mulțimea de sunete a apelor. Glas au dat norii și săgețile Tale au zburat; glasul tunetului Tău s-a rotit, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a și s-a cutremurat pământul. Prin mare fost-a calea Ta și cărările Tale pe ape întinse, și urmele Tale nu se vor cunoaște. Povățuit-ai ca pe niște oi pe poporul Tău cu mâna lui Moise și a lui Aaron.

Sfinte Dumnezeule (de 3 ori) și după **Tatăl nostru:**

Troparele, glas 6

Cuget la ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele rele, cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat! Și cu ce îndrăznire voi privi la Judecătorul! Îndurate Părinte, Fiule Unule Născut, și Duhule Sfinte, miluiește-mă.

Slavă...

În valea plângerii, în locul pe care l-ai așezat, când vei ședea, Milostive, să faci judecata cea dreaptă, nu vădi cele ascunse ale mele, nici nu mă rușina înaintea îngerilor; ci îndură-Te de mine, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine; ci să ne mântuim prin tine de nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește (de 40 ori), **Veniți să ne închinăm** (de 3 ori) și

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea să ajungă la Tine. Să nu întorci fața Ta de la mine; ori în ce zi m-aș necăji, pleacă spre mine urechea Ta; ori în ce zi Te voi chema, degrabă mă auzi. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca o uscăciune s-au uscat. Ranița-i inima mea și s-a uscat ca iarba, uitat-am să mai mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, lipitu-s-a osul meu de carnea mea.

Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie și am ajuns ca bufnița pe ziduri părăsite, privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă lăudau împotriva mea făceau jurământ. Că cenușă am mâncat în loc de pâine, și băutura mea cu lacrimi am amestecat din pricina urgiei Tale și a mâniei Tale, că Tu m-ai înălțat și m-ai surpat. Zilele mele ca umbra au trecut și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea Ta în neam și în neam. Tu, sculându-Te vei mântui Sionul, că a venit vremea să Te milostivești de el, că a sosit timpul; că au bine plăcut robilor Tăi pietrele lui și de țărâna lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta, că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a trecut cu vederea cererea lor. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul, că a privit din înălțimea cea sfântă a Sa, Domnul, din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați în lanțuri și să dezlege pe fiii celor ce au fost omorâți, ca să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim când se vor aduna popoarele împreună și împărații ca să slujească Domnului. Răspuns-a Lui pe calea puterii Sale: împuținarea zilelor mele vestește-mi-o; nu mă răpi la mijlocul zilelor mele, neam de neam sunt anii Tăi. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor Tale; acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, și toți ca o haină se vor învechi și ca pe un vestmânt îi vei schimba pe ei și se vor primeni. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfârși.

Fiii robilor Tăi se vor așeza și semința lor în veac se va îndrepta.

Rugăciunea lui Manase Împăratul

Doamne, Atotputernice, Dumnezeul Părinților noștri: al lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Iacov, și al seminției lor celei drepte; Care ai făcut cerul și pământul, cu toată podoaba lor; Cel ce ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Cel ce ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit pe el cu înfricoșat și slăvit numele Tău; de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Tale; că nesuferită este marea cuviință a slavei Tale și nerăbdată mânia îngrozirii Tale, ce-i asupra păcătoșilor;

și nemăsurată și necurmată este mila făgăduinței Tale. Că Tu ești Domnul cel înalt, milosârd, îndelung răbdător și mult milostiv, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce greșesc Ție, și cu mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Tu dar, Doamne Dumnezeul puterilor, n-ai pus pocăință drepților: lui Avraam, și lui Isaac, și lui Iacov, celor ce n-au greșit Ție; ci ai pus pocăință asupra mea, păcătosului; pentru că am greșit mai mult decât numărul nisipului mării. Înmulțitu-s-au fărădelegile mele, Doamne, înmulțitu-s-au fărădelegile mele și nu sunt vrednic să privesc și să văd înălțimea cerului, pentru mulțimea nedreptăților mele. Împilat sunt de multă legătură de fier, încât nu îmi pot ridica capul meu și nu este slăbire. Pentru că am întărâtat mânia Ta și rău înaintea Ta m-am făcut, nefăcând voia Ta și nepăzind poruncile Tale. Și acum plec genunchii inimii, trebuindu-mi bunătate de la Tine; greșit-am Doamne, greșit-am și fărădelegile mele eu le știu; ci mă cuceresc, rugându-mă. Slăbește-mă, Doamne, slăbește-mă și nu mă pierde pe mine cu fărădelegile mele, nici în veac ținând mânie, să Te uiți la răutățile mele, nici să mă osândești în cele mai de jos ale pământului. Pentru că Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc; și întru mine să arăți toată bunătatea Ta. Că nevrednic fiind, să mă mântuiești, după multă mila Ta; și Te voi lăuda totdeauna în zilele vieții mele. Că pe Tine Te laudă toată puterea îngerilor și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Evstratie

Mărindu-Te, Te măresc pe Tine, Doamne; că ai căutat spre umilința mea și nu m-ai închis în mâinile vrăjmașilor; ci ai mântuit din nevoi sufletul meu. Și acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta și să vină peste mine mila Ta; că s-a tulburat sufletul meu și cu durere este a ieși el din ticălosul meu și spurcat trupul acesta. Ca nu cândva vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine pe dânsul și să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine cu neștiința și cu știința în viața aceasta. Milostiv fii mie, Stăpâne, și să nu vadă sufletul meu întunecatele chipuri ale viclenilor draci; ci să îl ia pe

dânsul îngerii Tăi, cei strălucițiși luminați. Dă slavă numelui Tău celui sfânt și, cu puterea Ta, mă ridică la dumnezeiasca Ta judecată. Când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă surpe pe mine, ticălosul, întru adâncul iadului. Ci stai lângă mine, și-mi fii mie mântuitor și sprijinitor. Pentru că muncile acestea trupești, veselie sunt robilor Tăi. Miluiește, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieții acesteia și curat pe el, prin pocăință și mărturisire, îl primește; că bine ești cuvântat, în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru.

Troparele, glas 8

Cu ochi milostivi vezi, Doamne, smerenia mea, că prea încet viața mea se cheltuiește și din fapte nu am câștigat mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostivi, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Veacul meu se sfârșește și înfricoșatul Tău scaun se gătește; viața mea trece, judecata pe mine mă așteaptă, îngrozindu-mă cu munca focului și cu văpaia cea nestinsă. Ploaie de lacrimi dă-mi mie și stinge puterea lui, Cel ce vrei ca toți oamenii să se mântuiască.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta, arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul tău cel deznădăjduit.

După aceasta,

Psalmul 50

Miluiește-mă Dumnezeule...

(Caută-l la pag. xx)

Sfârșitul:

Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori)

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

TROPARE ȘI CONDACE

Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită
și mai preamărită decât oștile cele de sus.

TROPARELE ȘI CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

În săvârșirea rugăciunilor obștești din Rânduiala celor șapte laude, pravila bisericească cere să se citească, la locul cuvenit, troparul și condacul zilei, al sfântului și al praznicului, care pentru această trebuință s-au așezat aici.

LUNI

Troparul, glas 4

Mai-marilor voievozi ai oștirilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca să ne acoperiți pe noi, cu rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul, glas 2

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeiești slave, povățuitorii oamenilor și căpeteniile îngerilor, cele de folos cereți nouă și mare milă, ca niște mai-mari voievozi ai celor fără de trup.

MARȚI

Troparul, glas 2

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul este mărturia Domnului, Mergătorule Înainte, că te-ai arătat cu adevărat și decât prorocii mai cinstit, că și a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, bine ai vestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce s-a arătat în trup, pe

Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condac, glas 2

Prorocule al lui Dumnezeu și Mergătorule Înainte al harului, capul tău ca un trandafir preaștiuții în pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, că iarăși, ca și mai înainte, în lume propovăduiești pocăința.

MIERCURI ȘI VINERI

Troparul, glas 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință bine-credincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul, glas 4

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie...

(Vezi pag xxx).

JOI

Troparul, glas 3

Sfinților apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul, glas 2

E propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și odihnă; că chinurile acelora și moartea ai primit mai vârtos decât toată roada, Unule cel ce știi cele din inimă.

Alt condac, glas 3, Podobie:

Fecioara astăzi...

În Mira Lichiei, Sfinte, sfinților te-ai arătat, că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, pusu-ți-ai sufletul pentru poporul tău,

mântuit-ai pe cei vinovați de moarte; pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

SÂMBĂTĂ

Troparul, glas 2

Apostolilor, mucenicilor, prorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul; pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre. Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Condacul, glas 8

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Al mucenicilor, glas 8

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, mult milostive.

TROPARELE ȘI CONDACELE SFINȚILOR ÎNDEOBȘTE

LA UN PROROC

Troparul, glas 2

A proorocului Tău, Doamne, (numele) **pomenirea prăznuind, printr-însul Te rugăm: mântuiește sufletele noastre.**

Condacul, glas 4

Luminându-se cu Duhul curată inima Ta, vas de prorocie prealuminat s-a făcut, pentru că mai înainte ai grăit cele ce erau departe, ca și cum ar fi fost acum. Pentru aceea te rugăm pe tine, fericite (numele) **slăvite, pe Hristos Dumnezeu roagă-L neîncetat pentru noi toți.**

LA UN APOSTOL

Troparul, glas 3

Apostole sfinte (numele)**, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.**

Condacul, glas 4

Ca pe o stea luminoasă, Biserica totdeauna te-a agonisit pe tine, Apostole (numele)**, cu minunile tale cele de multă dăruire luminându-se. Pentru aceea strigăm lui Hristos: mântuiește pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea apostolului Tău, ca un milostiv.**

LA UN ARHIEREU

Troparul, glas 4

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor, pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (numele)**, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul, glas 2

Dumnezeiescule tunet, trâmbița cea duhovnicească, săditorul credinței și risipitor eresurilor, mare slujitor al Treimii, sfințitule (numele)**, cu îngerii înainte stând, pururea te roagă neîncetat pentru noi toți.**

LA UN CUVIOS

Troparul, glas 8

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului ai lucrat-o, și cu suspinurile cele dintru adânc spre însutite osteneli ai făcut-o roditoare, și te-ai făcut luminător Romei strălucind cu minunile, (numele) **Părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul, glas 2

Cu curăția sufletească dumnezeiește într-armându-te și cu neîncetata rugăciune și ca o suliță tare în mâini ținând-o, ai junghiat taberele drăcești, (numele) **Părintele nostru, roagă-te neîncetat pentru noi toți.**

LA UN MUCENIC

Troparul, glas 4

Mucenicul Tău, Doamne, (numele)**, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe muncitori a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre.**

Condacul, glas 5

Stea luminoasă te-ai arătat neînșelătoare lumii, vestind pe Soarele Hristos cu razele tale, răbdătorule de patimi (numele)**, și înșelăciunea păgânească ai pierdut-o, iar nouă ne dăruiești lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toți.**

LA UN SFINȚIT MUCENIC

Troparul, glas 4

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite mucenice (numele)**, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul, glas 4

Între preoții cu bună credință viețuind și calea muceniciei săvârșind, slujbele idolești le-ai stins, ajutător făcându-te turmei tale, de Dumnezeu înțelepțite (numele)**. Pentru aceasta, pe tine cinstindu-te, cu taină strigăm ție: din nevoi izbăvește-ne pe noi cu rugăciunile tale, pururea slăvite.**

LA O MUCENIȚĂ

Troparul, glas 4

Mielușeaua Ta, Iisuse, (numele)**, strigă cu mare glas: pe Tine Mirele meu Te iubesc și pe Tine căutând mă chinuiesc, împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez întru Tine, ci ca pe o jertfă fără prihană primește-mă, pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.**

Condacul, glas 2

Biserica Ta cu totul cinstită, ca o doctorie sufletească aflând-o toți credincioșii, cu veselie strigăm ție, Muceniță fecioară (numele)**, ceea ce ești cu nume mare: pe Hristos Dumnezeu roagă-L neîncetat pentru noi**

toți.

LA O CUVIOASĂ

Troparul, glas 8

Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă (numele)**, duhul tău.**

Condacul, glas 2

Pentru dragostea Domnului, ai urât odihna și pofta; cu postul curățindu-ți sufletul tău, tare ai biruit fiarele. Ci și acum, cu rugăciunile tale, (numele)**, sfărâmă taberele celor potrivnici.**

LA UN MĂRTURISITOR

Troparul, glas 8

Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credințe învățătorule și al curăției, al lumii luminătorule, podoaba cuvioșilor (sau arhiereilor) cea de Dumnezeu insuflată, (numele) **înțelepte, cu învățăturile tale pe toți ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul, Glas 2

Îndulcitu-te-ai, de Dumnezeu înțelepte, cu înfrânarea, și poftele trupești le-ai stins; arătatu-te-ai săditor credinței și ca lemnul vieții cel din Rai ai strălucit, (numele)**, părinte prealuminate.**

TROPARELE SFINȚILOR MARI

TROPARUL SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

(La 1 Ianuarie)

Glas I

În tot pământul a ieșit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care cu dumnezeiască cuviință ai învățat, firea celor ce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, - împărătească preoție, părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

TROPARUL SFÂNTULUI PROROC IOAN BOTEZĂTORUL

(La 7 Ianuarie)

Glas 2

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Mergătorule-Înainte, că te-ai arătat cu adevărat și decât prorocii mai cinstit, căci a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceasta pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te bine ai vestit și celor din iad pe Dumnezeu, ce s-a arătat în trup; pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

TROPARUL SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC GHEORGHE

(La 23 Aprilie)

Glas 4

Ca pe un mântuitor al celor robiți și celor săraci folositor, neputincioșilor doctor, împăraților ajutător, purtătorule de biruință, mare mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

TROPARUL SFINȚILOR ȘI ÎNTOCMAI CU APOSTOLII ÎMPĂRAȚI, CONSTANTIN CEL MARE ȘI ELENA, MAMA SA

(La 21 Mai)

Glas 8

Chipul crucii Tale pe cer văzându-l, și, ca Pavel, chemare nu de la oameni luând, cel între împărați, apostolul tău, Doamne, împărătească cetate în mâinile tale a pus-o, pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule iubitorule de oameni.

TROPARUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

(La 29 Iunie)

Glas 4

Cei ce sunteți între apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

TROPARUL SFÂNTULUI SLĂVITULUI PROROC ILIE TESVITEANUL

(La 20 Iulie)

Glas 4

Cel ce a fost înger în trup, temeiul profeților, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, a trimis de sus lui Elisei dar, bolile gonește și pe cei leproși curățâ; pentru aceasta și celor ce-L cinstesc pe Dânsul le izvorăște tămăduiri.

TROPARUL CUVIOASEI MAICII NOASTRE PARASCHIVA

(La 14 Octombrie)

Glas 8

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor; pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă Paraschivo, duhul tău.

TROPARUL SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC DIMITRIE

(La 26 Octombrie)

Glas 3

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască nouă mare milă.

TROPARUL SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL, ȘI AL TUTUROR CEREȘTILOR PUTERI

(La 8 Noiembrie)

Troparul, glas 4

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre, să ne acoperiți pe noi cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu de-adinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus.

TROPARUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

(La 6 Decembrie)

Glas 3

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor; pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

TROPARUL SFÂNTULUI ARHIDIACON ȘTEFAN, ÎNTÂIUL MUCENIC

(La 27 Decembrie)

Glas 4

Cu nevoință bună te-ai nevoit, întâiule mucenice al Iui Hristos și apostole, și păgânătatea tiranilor ai vădit; căci cu pietre fiind ucis de mâinile celor fără de lege, cunună din dreapta cea de sus ai luat și către Dumnezeu ai glăsuit, strigând: Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta.

TROPARELE ȘI CONDACELE TRIODULUI

ÎN POSTUL PAȘTELUI

JOI, A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ A MARELUI POST

Condacul, glas 8

Suflete al meu, suflete al meu, scoală-te, pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și vei să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, cel ce pretutindeni este și toate le plinește.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA LUNI

Troparul, glas 8

Iată, Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind, iar nevrednic este, iarăși, pe care va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuiezi, ca să nu te dai morții și afară de Împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA JOI

Troparul, glas 8

Când slăviții ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege, pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-au dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru aceasta spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul nesățios cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra învățătorului. Cel ce spre toți ești bun, Doamne, slavă Ție.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂTĂ

Troparul, glas 2

Când Te-ai pogorât la moarte...

(caută-l la pag. xxx).

ÎN LOC DE HERUVIC

Troparul, glas 5

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur. Și nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să Se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu șase aripi, fețele acoperindu-și și cântând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

TROPARELE, CONDACELE ȘI IRMOASELE PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

Troparul, glas 5

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le.

(de 3 ori).

Condacul, glas 8

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă, și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți sculare.

Irmosul

Îngerul a strigat celei pline de dar: Curată Fecioară, bucură-te și iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din groapă și pe morți i-a ridicat; veseliți-vă, popoare.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a strălucit; saltă acum și te bucură, Sioane; iar tu, curată de Dumnezeu Născătoare, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

LA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Troparul, glas 4

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând ucenicilor cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Condacul, glas 6

Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ, unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Irmosul

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, cea mai pe sus de minte și cuvânt, care ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii cu un gând te mărim.

LA POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Troparul, glas 8

Bine ești cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat; Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Condacul, glas 8

Când s-au coborât, limbile amestecând, despărțit-a neamurile Cel Preaînalt; iar când a împărțit limbile cele de foc, întru o unire pe toți i-a chemat și cu un glas slăvim pe Preasfântul Duh.

Irmosul

Bucură-Te, împărătească Maică, slava fecioarelor, că toată gura cea limpede, bine grăitoare, vorbind, nu te poate cânta cum se cade, și se întunecă toată mintea a cunoaște nașterea ta; pentru aceasta cu un gând pe tine te slăvim.

LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ

Troparul, glas 7

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta precât li se putea; strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu; Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Condacul, glas 7

În munte Te-ai schimbat la față, și pe cât au cuprins ucenicii Tăi slava Ta, Hristoase Dumnezeule, au văzut că, dacă Te vor vedea răstignit, să cunoască patima Ta cea de bunăvoie și lumii să propovăduiască, că Tu ești după adevăr raza Tatălui.

Irmosul

Mărește, suflete al meu pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în muntele Tavorului.

Nașterea ta nestricată s-a arătat; Dumnezeu din coapsele tale a ieșit, că S-a arătat purtător de trup pe pământ și cu oamenii a petrecut; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, toți pe tine te slăvim.

LA ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Troparul, glas 1

Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale mântuiești din moarte sufletele noastre.

Condacul, glas 2

Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită și întru folosințe nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o, căci pe Maica Vieții la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecele ei cei pururea fecioresc.

Irmosul

Neamurile toate, toate te fericim pe tine, una de Dumnezeu Născătoare.

Biruiescu-se rânduielile firii întru tine, Fecioară curată, că nașterea fecioresște și moartea arvunește viața; ceea ce ești după naștere Fecioară și după moarte vie, mântuiești pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea Ta.

LA NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Troparul, glas *4*

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică.

Condacul, glas 2

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii și Adam și Eva din stricăciunea morții s-au izbăvit, preacurată, întru sfințită nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina greșelilor mântuindu-se, când strigă către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Irmosul

Mărește, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.

Străin lucru este maicilor fecioria, străină este și fecioarelor nașterea de fii, iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit; pentru aceasta toate semințiile pământului neîncetat te slăvim.

LA ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Troparul, glas 1

(Vezi pag. xxx)

Condacul, glas 4

(Vezi pag. xxx)

Irmosul

Mărește, suflete al meu, pe preacinstita Crucea Domnului.

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, întru care lemnul crucii, cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, înălțat fiind acum, închinându-ne lui, pe tine te slăvim.

LA INTRAREA ÎN BISERICĂ

Troparul, glas 1

Astăzi înainte-însemnarea bunei voințe a lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Biserica lui Dumnezeu luminat, Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește; acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului.

Condacul, glas 4

Preacurată Biserica Mântuitorului, cămara ta cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi se aduce în casa Domnului, împreună aducând darul Duhului lui Dumnezeu; pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: Aceasta este cortul cel ceresc.

Irmosul

Îngerii, intrarea celei preacurate văzând, s-au mirat, cum Fecioara a intrat în sfânta sfintelor.

Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu nicicum să nu se atingă mâna necredincioșilor, iar buzele credincioșilor fără tăcere, glasul îngerului cântând, cu bucurie să strige: Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.

LA NAȘTEREA DOMNULUI

Troparul, glas 4

Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței, că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, mărire Ție.

Condacul, glas 3

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce; îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc, că pentru noi S-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai-nainte de veci.

Irmosul

Mărește, suflete al meu, pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus.

Taină străină văd și preamărită: cer fiind peștera, scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care, lăudându-L, Îl mărim.

LA BOTEZUL DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU, IISUS HRISTOS

Troparul, glas 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumb a adeverit întărirea cuvântului; Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție.

Condacul, glas 4

Arătatu-Te-ai astăzi lumii și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință Te lăudăm; venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Mărește, suflete al meu, pe Cel ce în Iordan de la Ioan a luat botezul.

Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie; ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume a cânta Ție, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primește credința, că știi dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești folositoare; pe tine te mărim.

LA ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

Troparul, glas 1

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei din întuneric; veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Slobozitorul sufletelor noastre, care ne-a dăruit nouă și învierea.

Condacul, glas I

Cel ce ai sfințit pântecele Fecioarei cu nașterea Ta, și mâinile lui Simion le-ai binecuvântat precum se cădea, întâmpinând, și acum ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule; pentru aceasta împacă lumea întru războaie și întărește pe care ai iubit, Unule iubitorule de oameni.

Irmosul

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără, păzește, pe cei ce nădăjduiesc spre tine.

În lege, în umbră și în Scriptură închipuire vedem noi, credincioșii, toată partea bărbătească, ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este; deci pe Cuvântul, Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel întâi născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl mărim.

LA BUNA-VESTIRE

Troparul, glas 4

Astăzi este începătura mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac: Fiul lui Dumnezeu, fiu Fecioarei se face și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te cea plină de daruri, Domnul este cu tine.

Condacul, glas 8

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, aducem Ție, noi, robii Tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm Ție: Bucură-te, mireasă, pururea fecioară!

Irmosul

Binevestește, pământule, bucurie mare. Lăudați, ceruri, mărirea lui Dumnezeu.

Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu, nicicum să nu se atingă mâna necredincioșilor; iar buzele credincioșilor, fără tăcere, glasul îngerului cântând, cu bucurie să strige: Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.

LA FLORII

Troparul, glas 4

Îngropându-ne împreună cu Tine prin botez, Hristoase Dumnezeul nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta, și cântând strigăm: Osana Celui dintru înălțime, bine ești cuvântat Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, Glas 6

Pe scaun în cer și pe mânz pe pământ fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit și cântare de la pruncii cei ce strigă Ție: Bine ești cuvântat Cel ce vii să chemi pe Adam.

Irmosul

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă.

Tocmiți serbare și, bucurându-ne, veniți să slăvim pe Hristos cu ramuri, și cu stâlpări, și cu cântări, strigând Lui: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Mântuitorului nostru.

TROPARE, SVETILNE ȘI ALTE CÂNTĂRI ZIDITOARE DE SUFLET DIN SLUJBELE DE PESTE AN

HRISTOS SE NAȘTE, MĂRIȚI-L

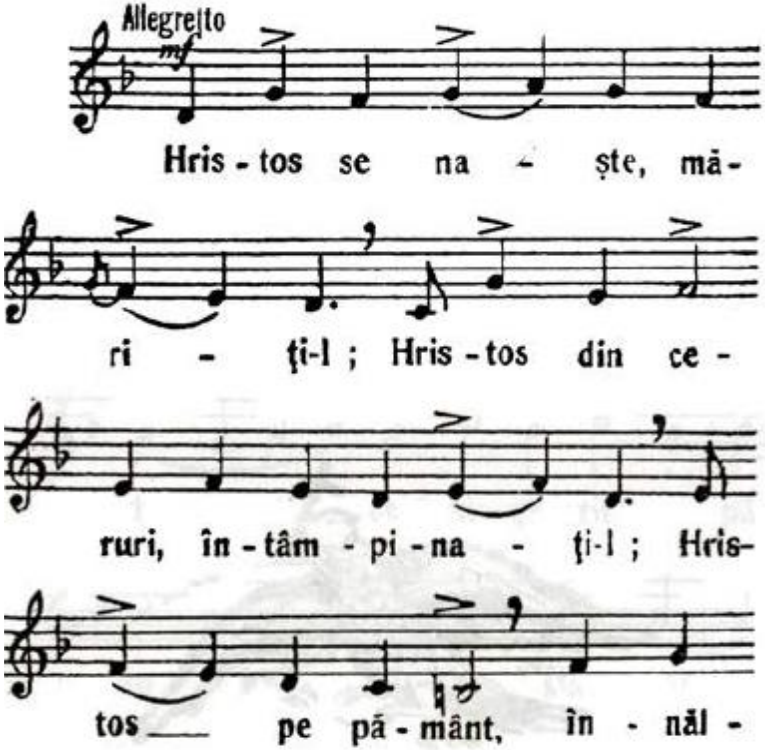

ța - ți - vă! Cân - tați Dom -

nu - lui tot pă - mân - tul

și cu ve - se - li - e,

lă - u - da - ți-l, po - poa - re

că s'a prea— mă - - - rit!

FECIOARA ASTĂZI

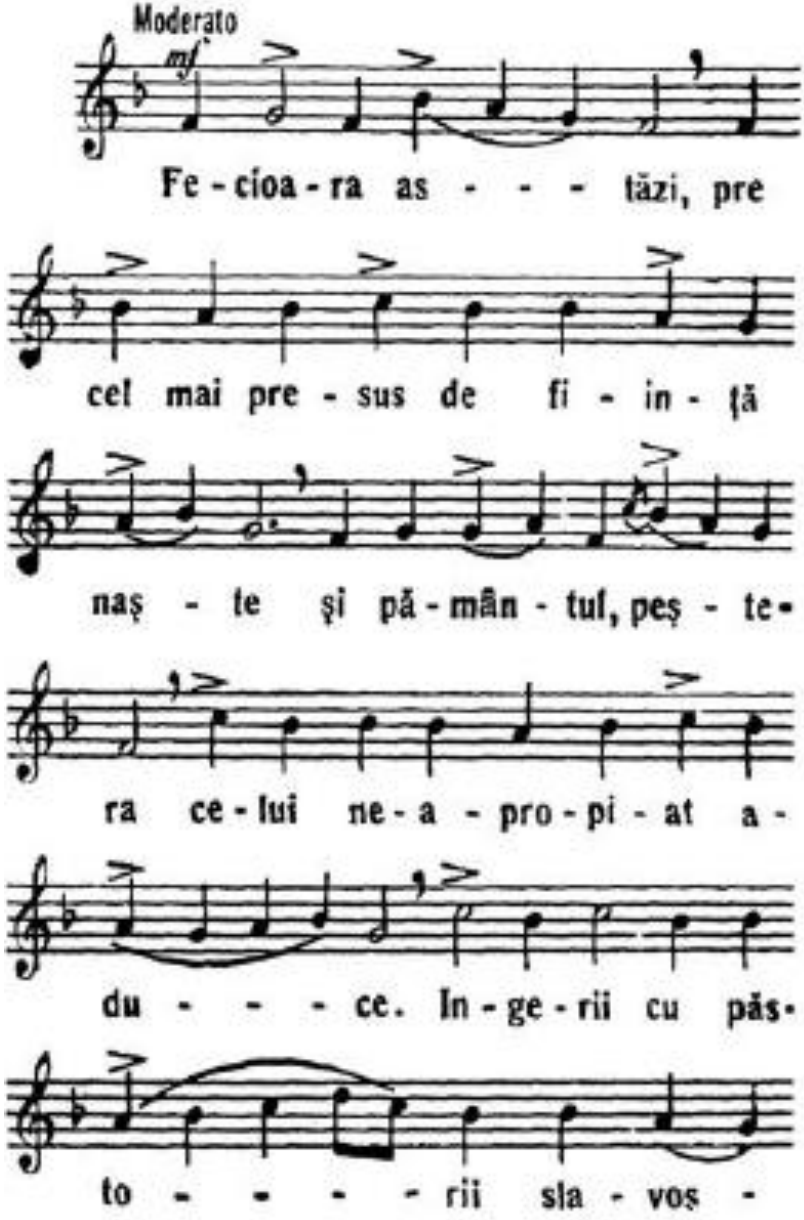

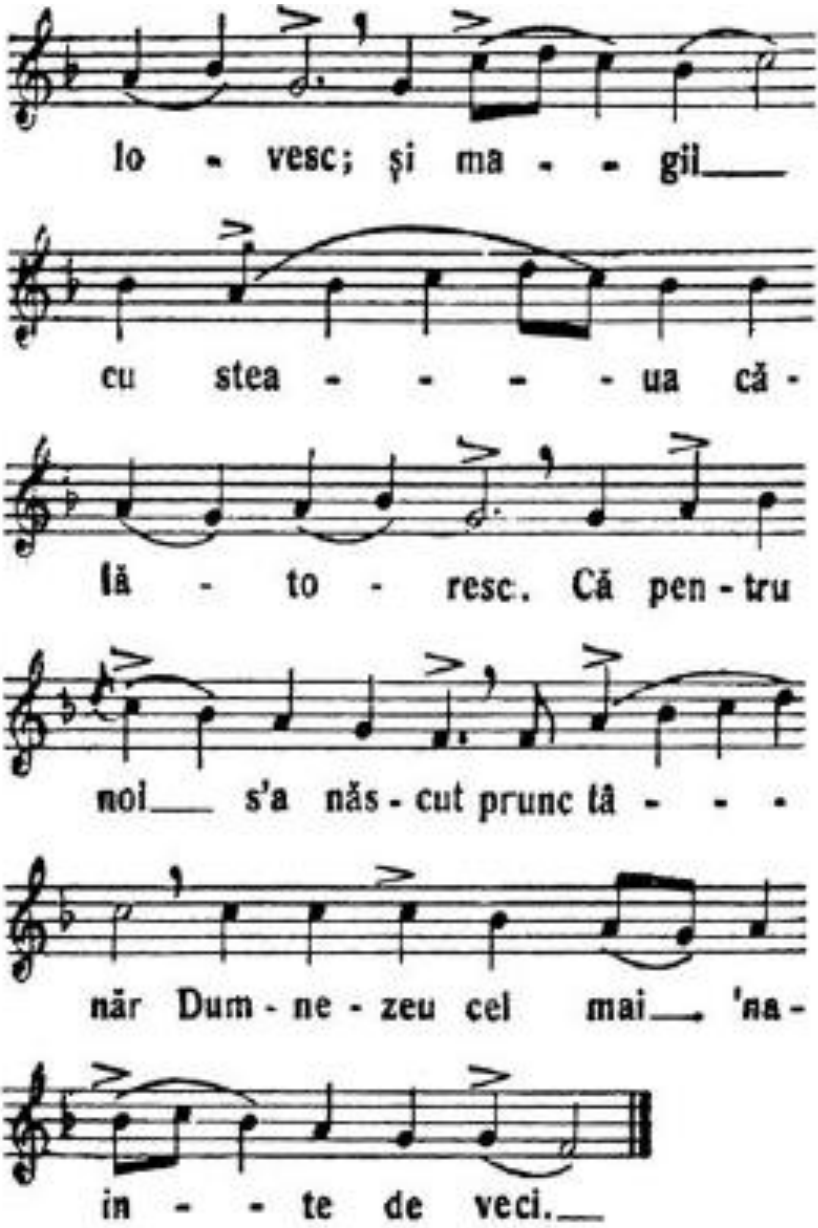
lo - vesc; și ma - - gii
cu stea - - - - ua că -
lă - to - resc. Că pen - tru
noi s'a năs - cut prunc tă - - -
năr Dum - ne - zeu cel mai 'na -
in - - te de veci.

TROPARUL BOBOTEZEI

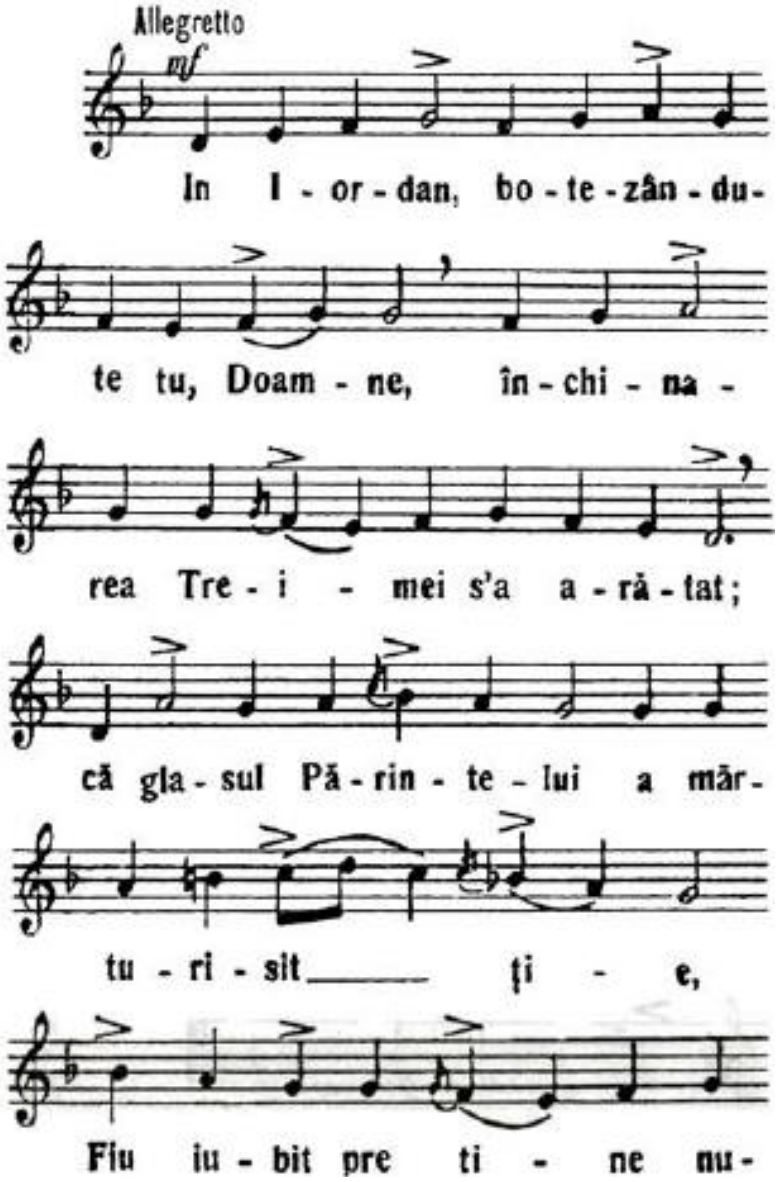

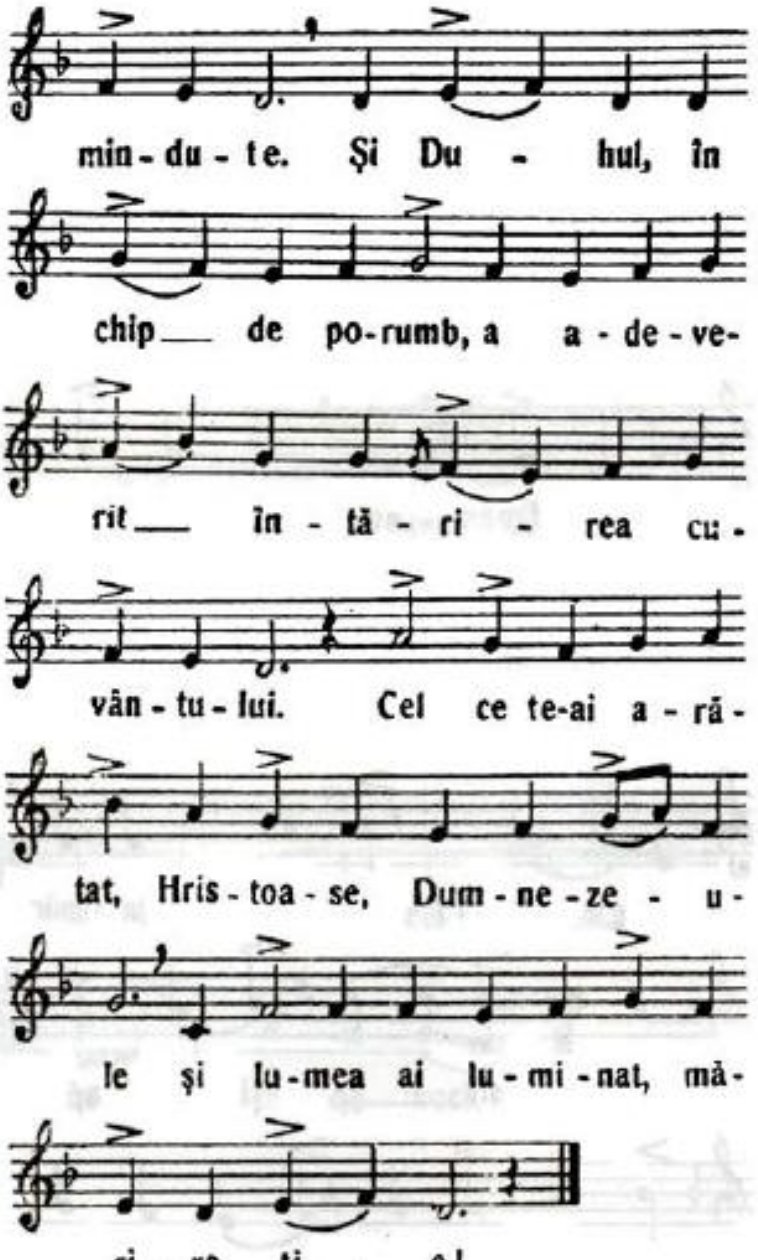
min - du - te. Şi Du - hul, în
chip de po - rumb, a a - de - ve -
rit în - tă - ri - rea cu -
vân - tu - lui. Cel ce te-ai a - ră -
tat, Hris - toa - se, Dum - ne - ze - u -
le şi lu - mea ai lu - mi - nat, mă -
ri - re ţi - e!

CĂMARA TA, MÂNTUITORUL MEU

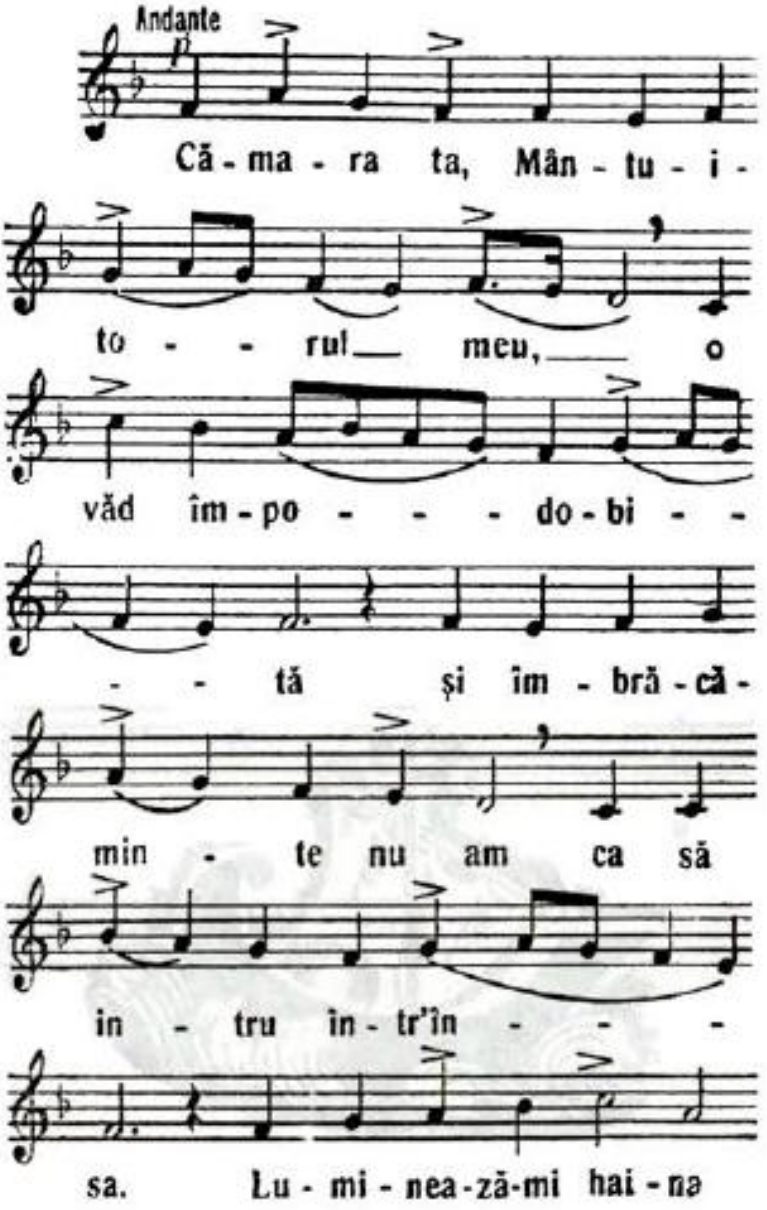

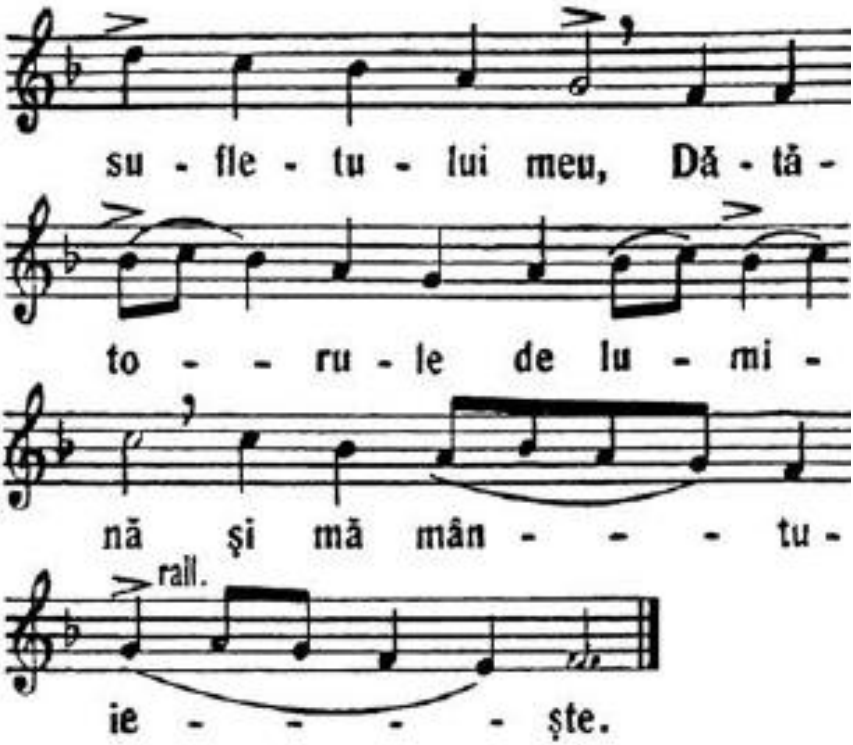
su - fle - tu - lui meu, Dă - tă -
to - - ru - le de lu - mi -
nă şi mă mân - - - tu -
rall.
ie - - - - şte.

HRISTOS A ÎNVIAT!

de AL. PODOLEANU

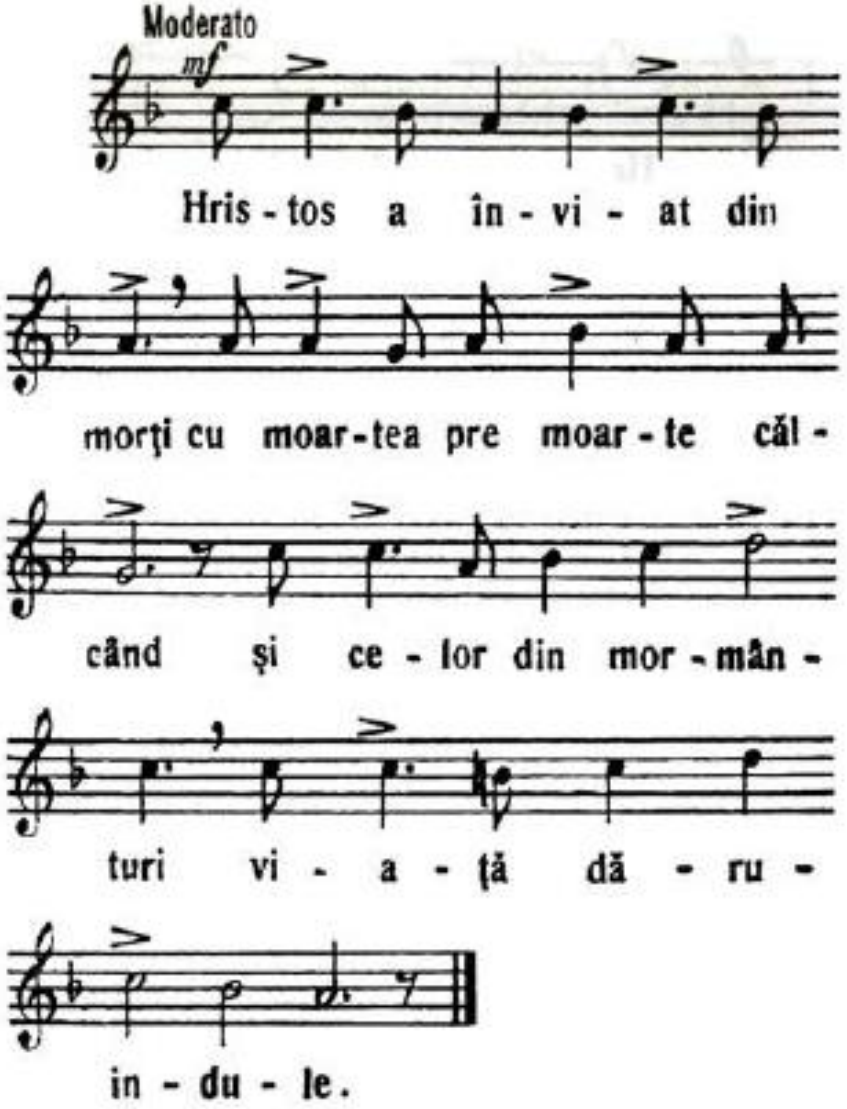

HRISTOS A ÎNVIAT!

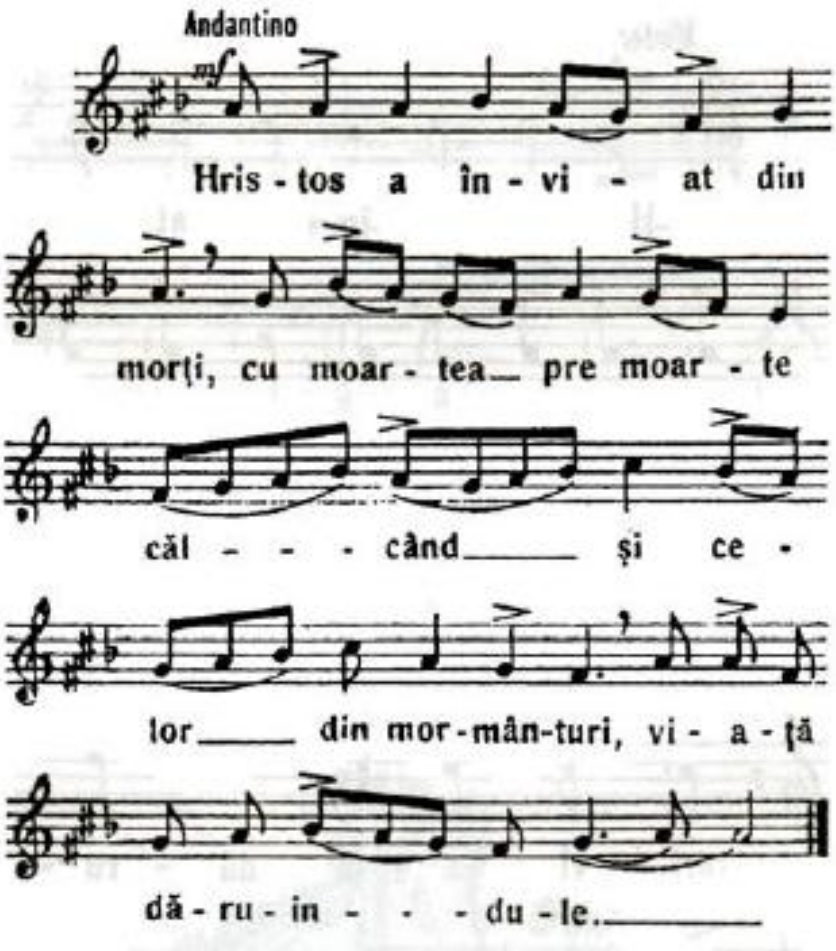

ZIUA ÎNVIERII

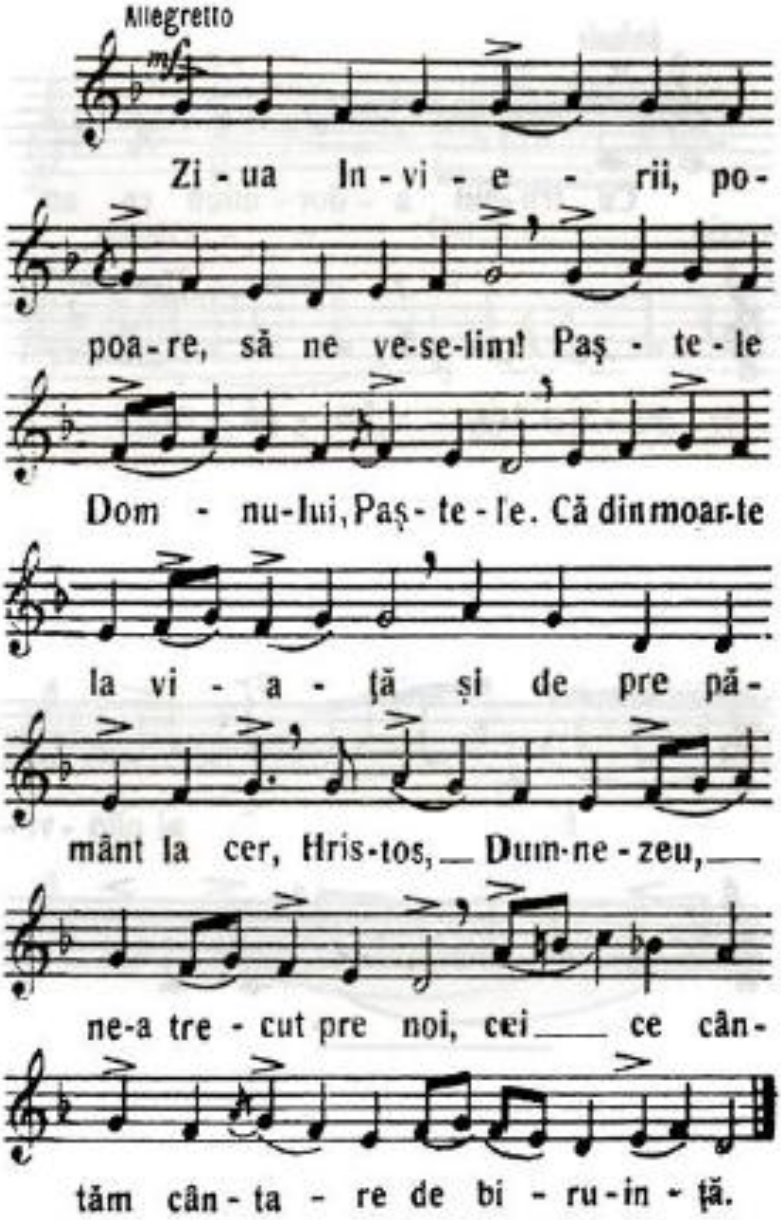

CU TRUPUL ADORMIND

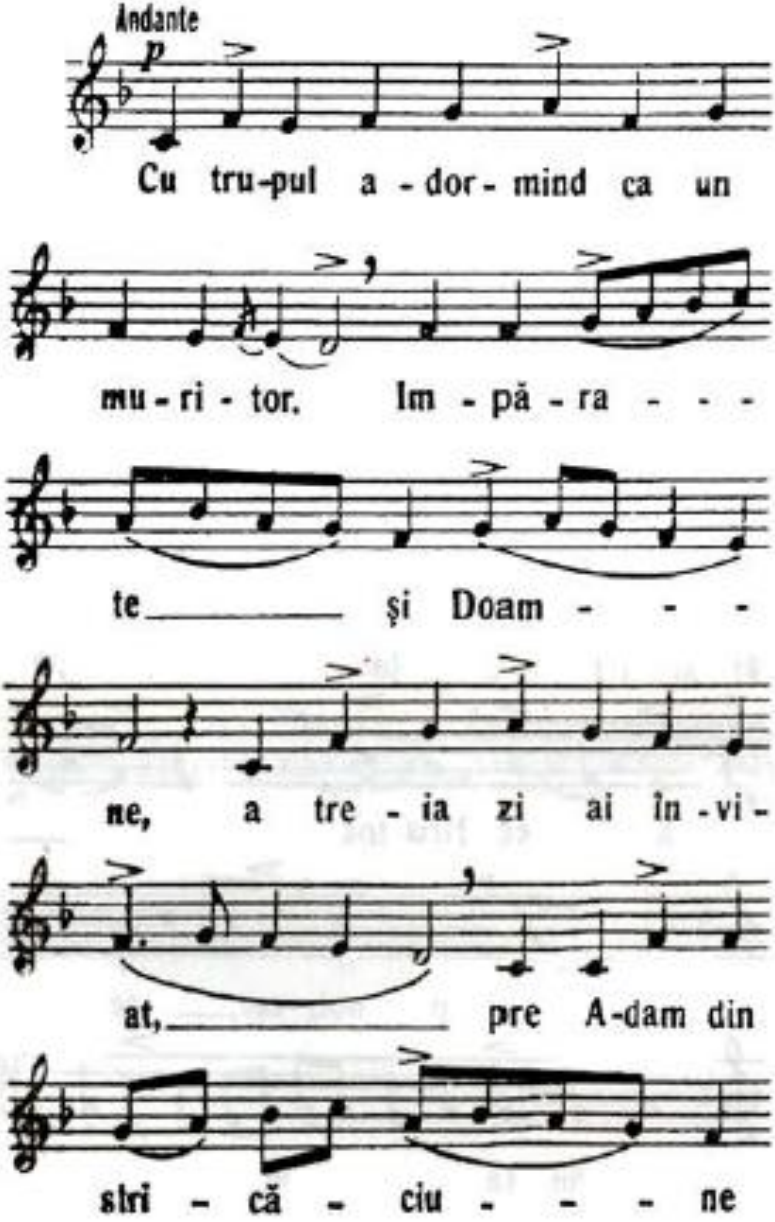

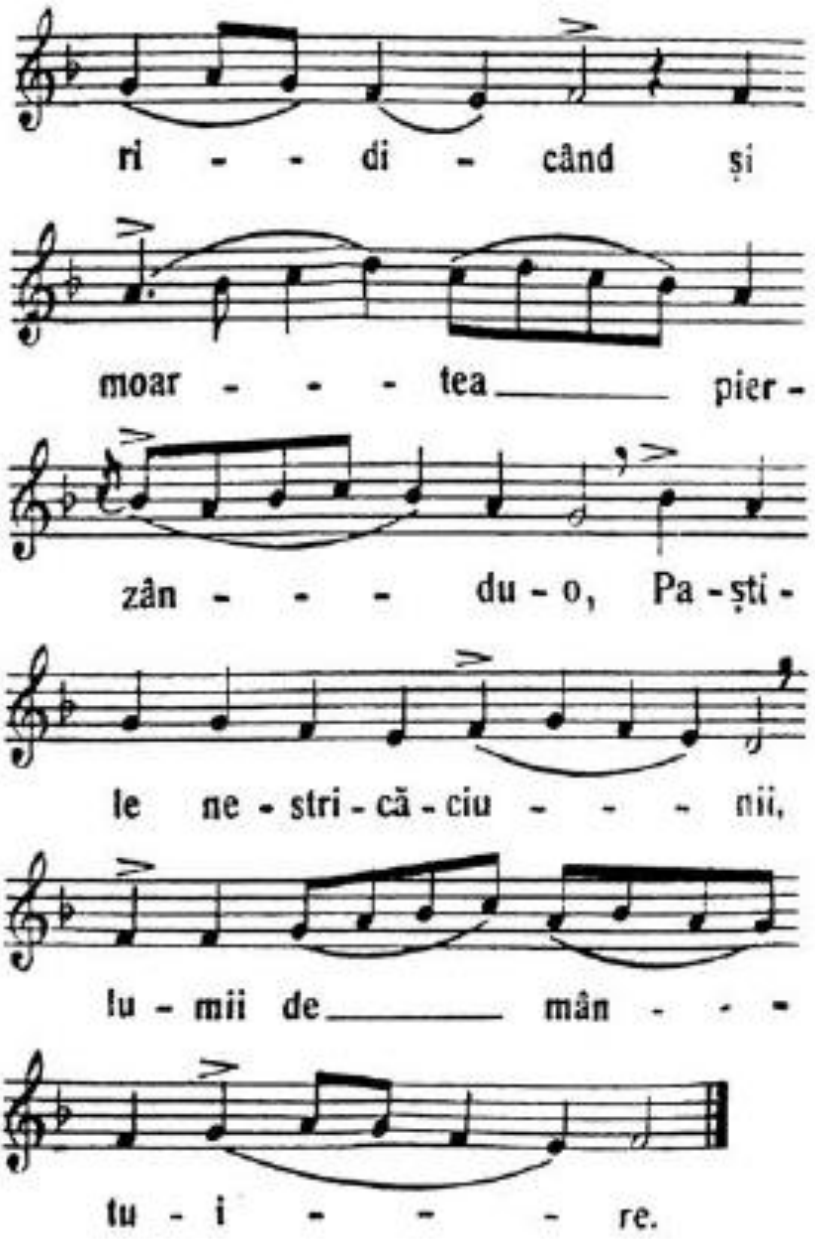
ri - - di - când și
moar - - - tea pier -
zân - - - du - o, Pa - ști -
le ne - stri - că - ciu - - - nii,
lu - mii de mân - - -
tu - i - - - re.

TROPARUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

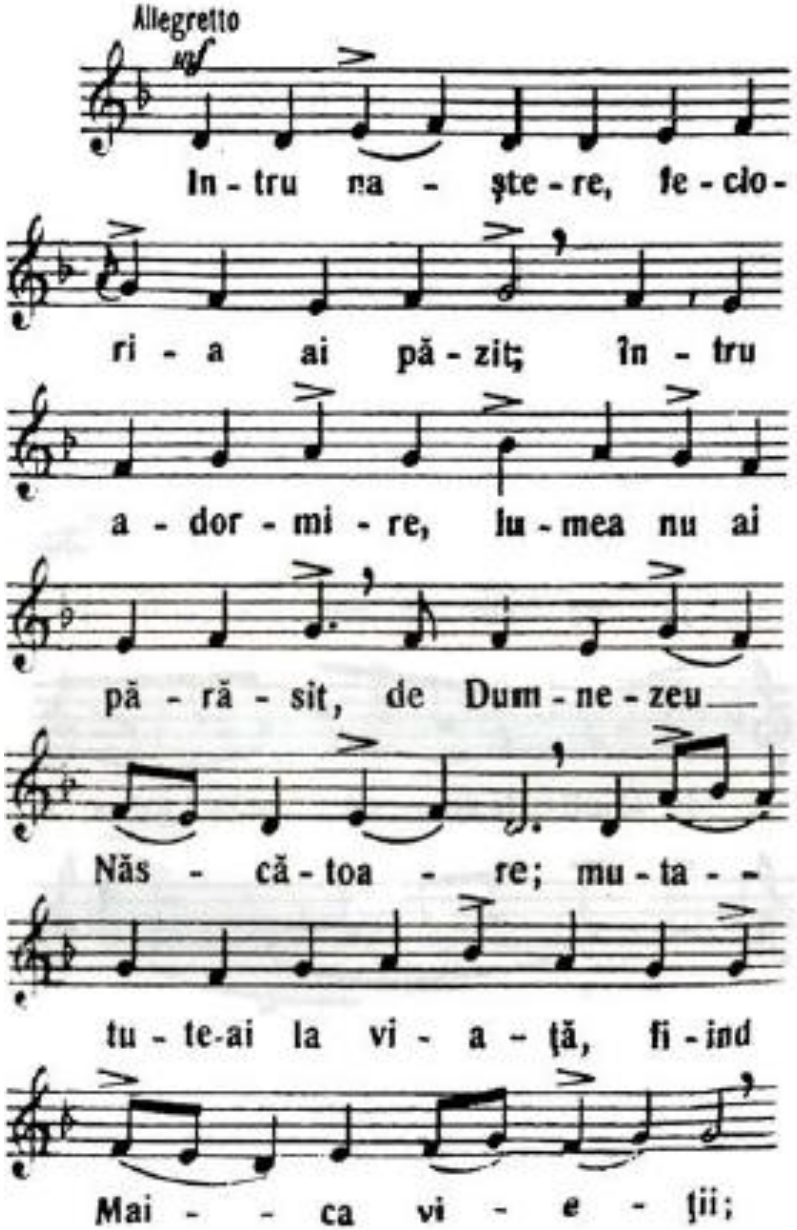

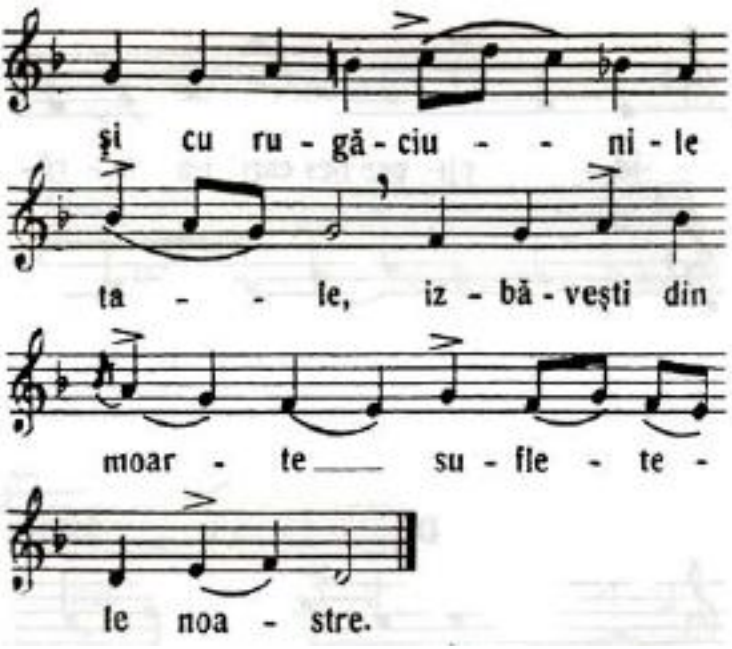

TROPARUL POGORÂRII SFÂNTULUI DUH

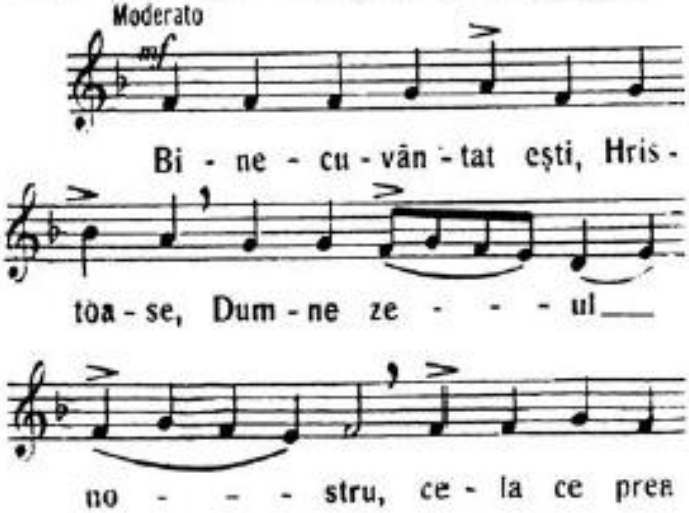

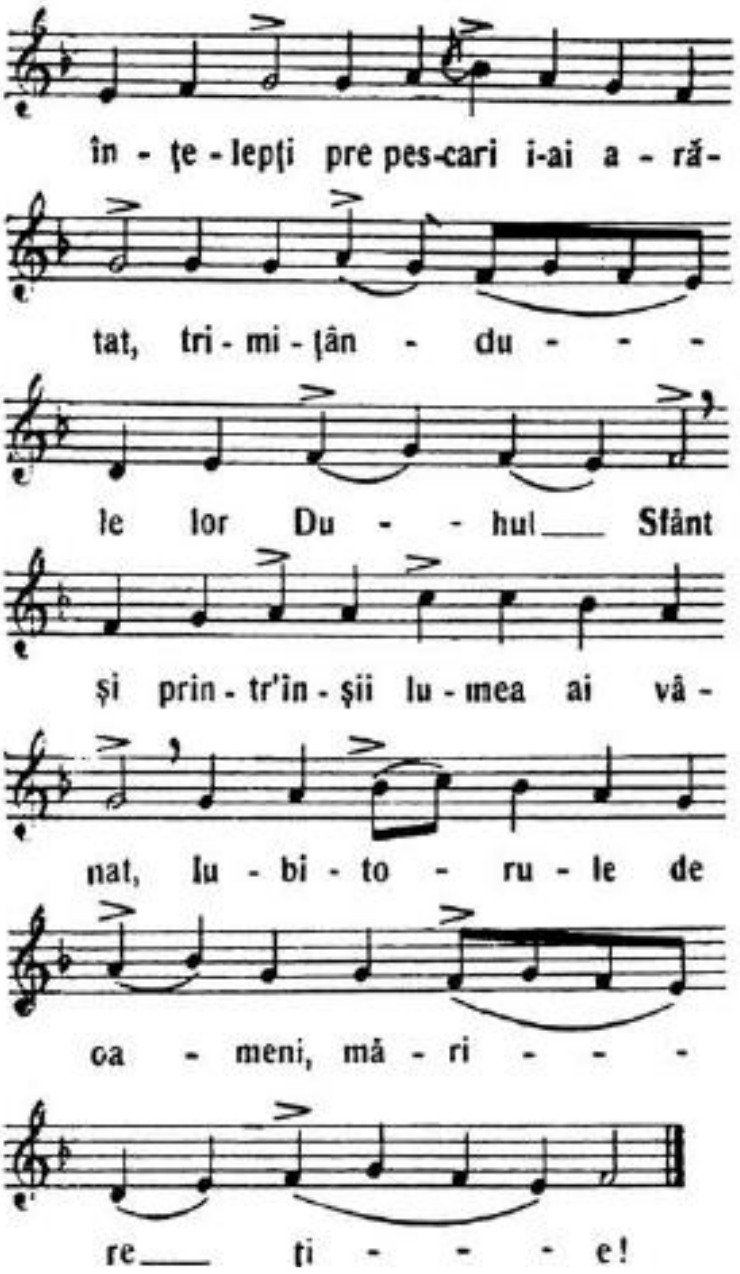
în - ţe - lepţi pre pes-cari i-ai a - ră-
tat, tri - mi - ţân - du - - -
le lor Du - - hul Sfânt
şi prin - tr'în - şii lu - mea ai vă -
nat, lu - bi - to - ru - le de
oa - meni, mă - ri - - -
re ţi - - - e!

MÂNTUIEȘTE, DOAMNE

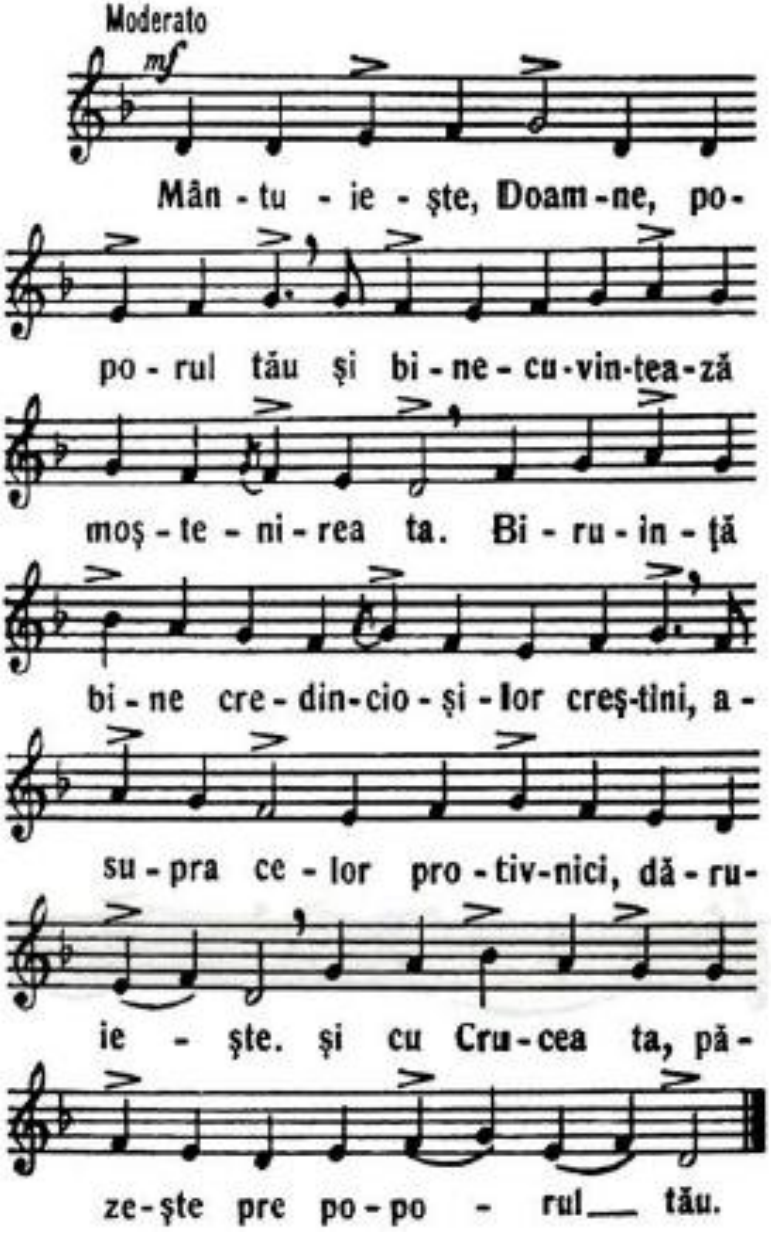

PORUNCA CEA DE TAINĂ

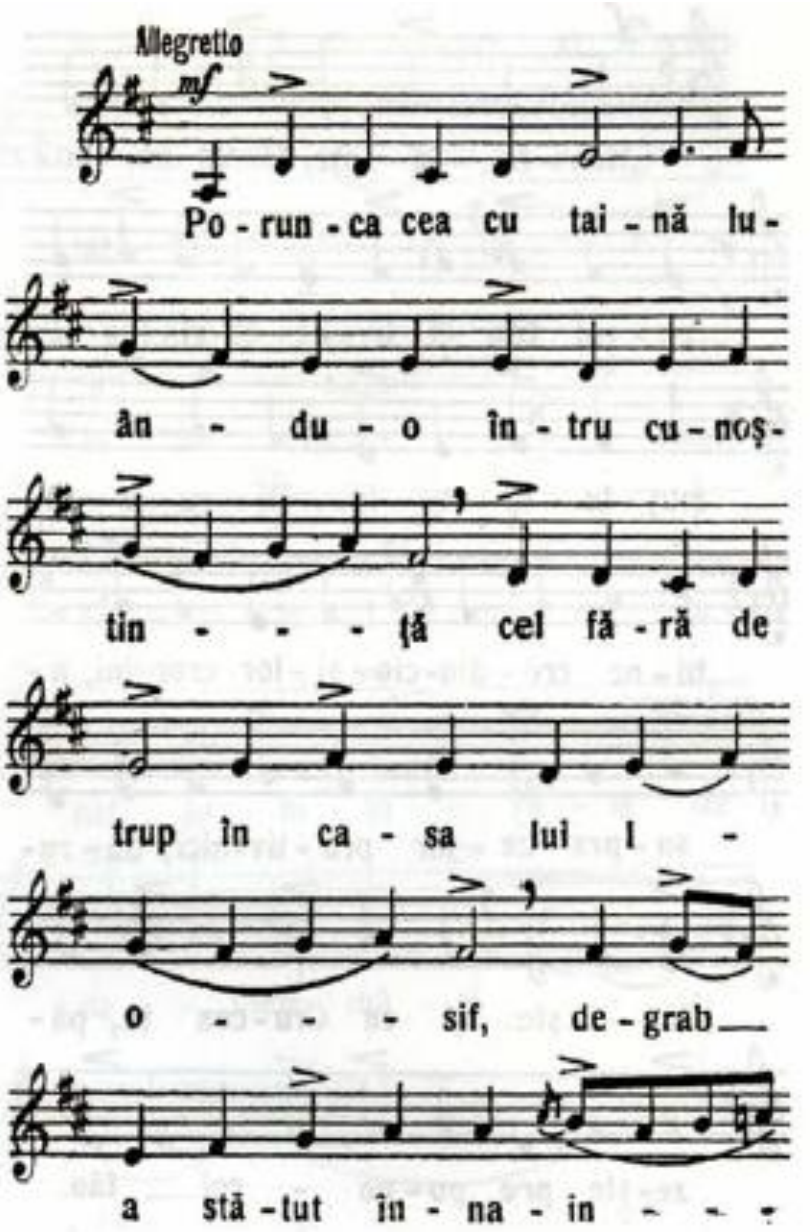

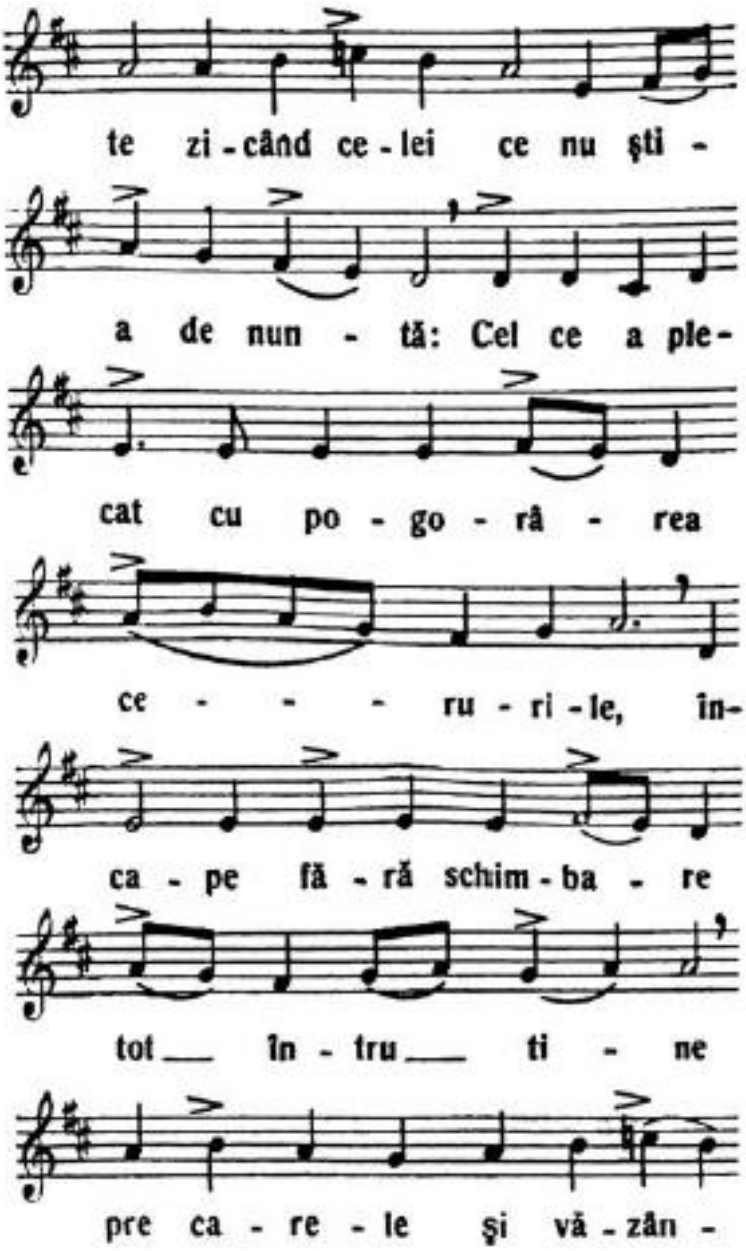
te zi - când ce - lei ce nu şti -
a de nun - tă: Cel ce a ple -
cat cu po - go - râ - rea
ce - - - ru - ri - le, în -
ca - pe fă - ră schim - ba - re
tot___ în - tru___ ti - ne
pre ca - re - le şi vă - zân -

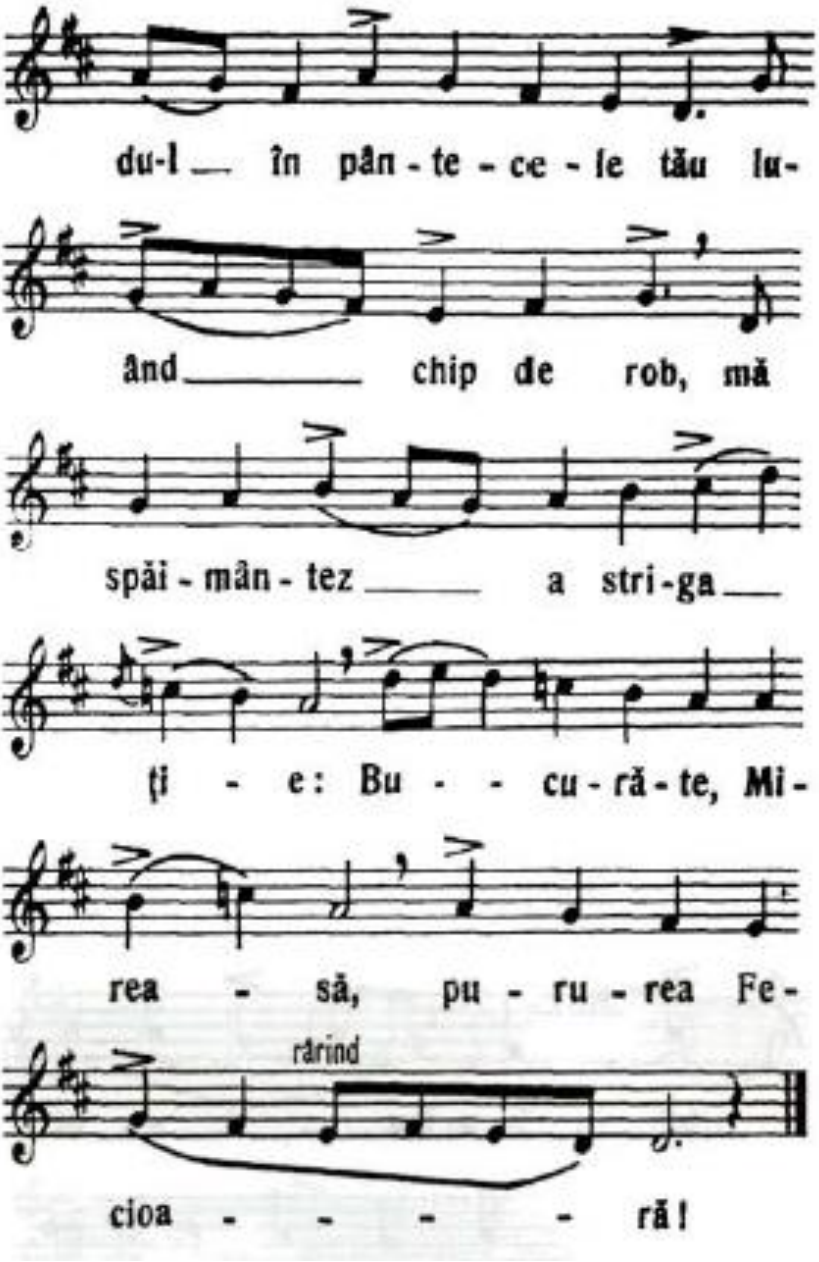
du-l în pân-te-ce-le tău lu-
ând chip de rob, mă
spăi-mân-tez a stri-ga
ți-e: Bu-cu-ră-te, Mi-
rea-să, pu-ru-rea Fe-
rărind
cioa-ră!

CÂNTĂRI LA PRIVEGHERE
- LITIE –

NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

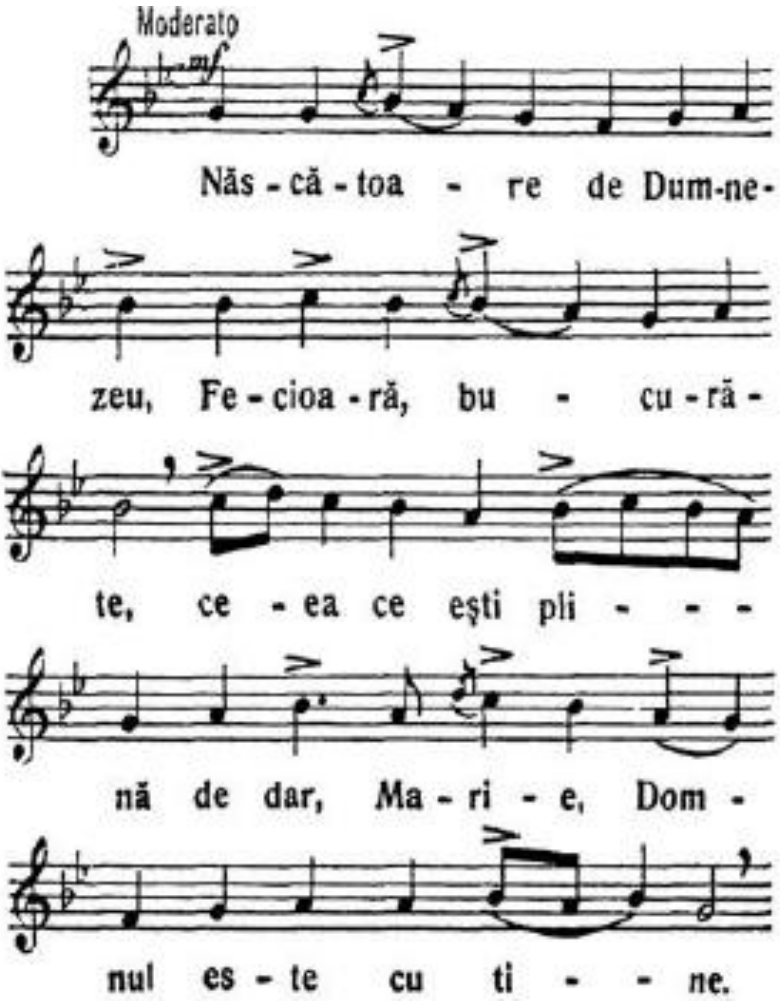

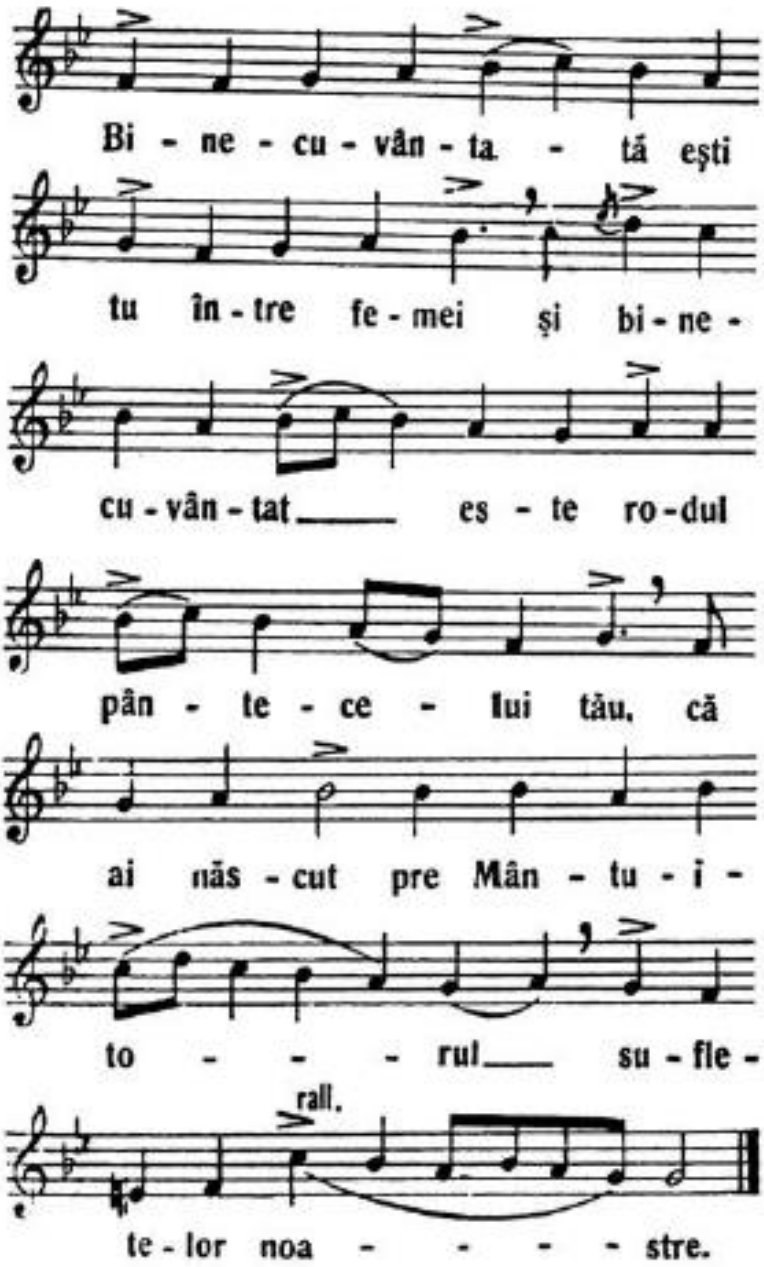
Bi - ne - cu - vân - ta - tă eşti
tu în - tre fe - mei şi bi - ne -
cu - vân - tat es - te ro - dul
pân - te - ce - lui tău, că
ai năs - cut pre Mân - tu - i -
to - - - rul su - fle -
rall.
te - lor noa - - - - stre.

BOGAȚII AU SĂRĂCIT

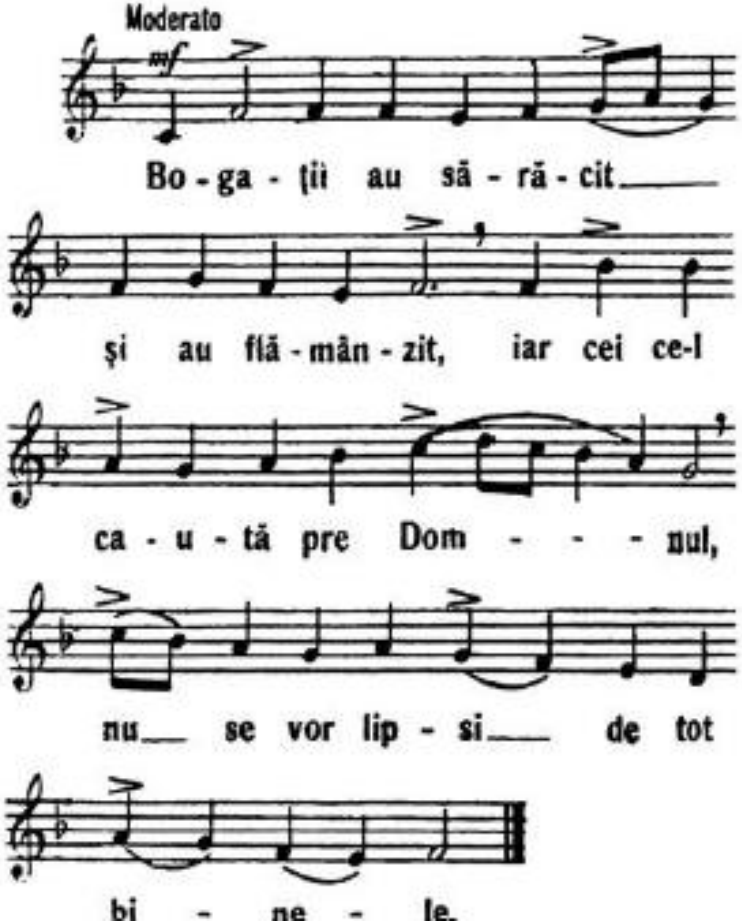

CÂNTĂRI LA LOGODNE ȘI CUNUNII

MĂRIRE ȚIE

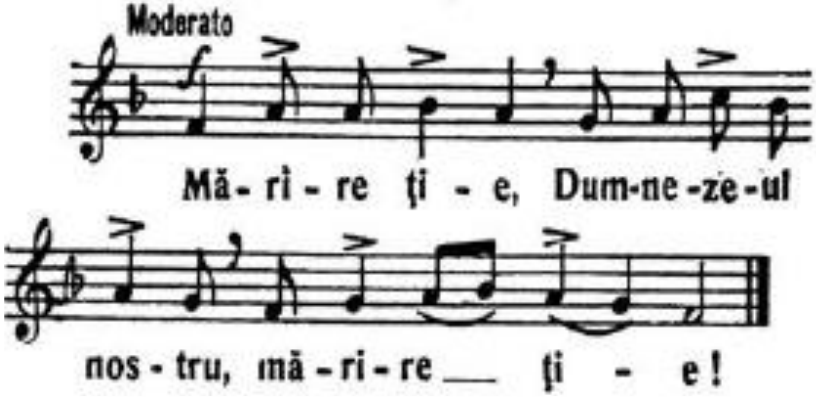

DOAMNE, DUMNEZEUL NOSTRU

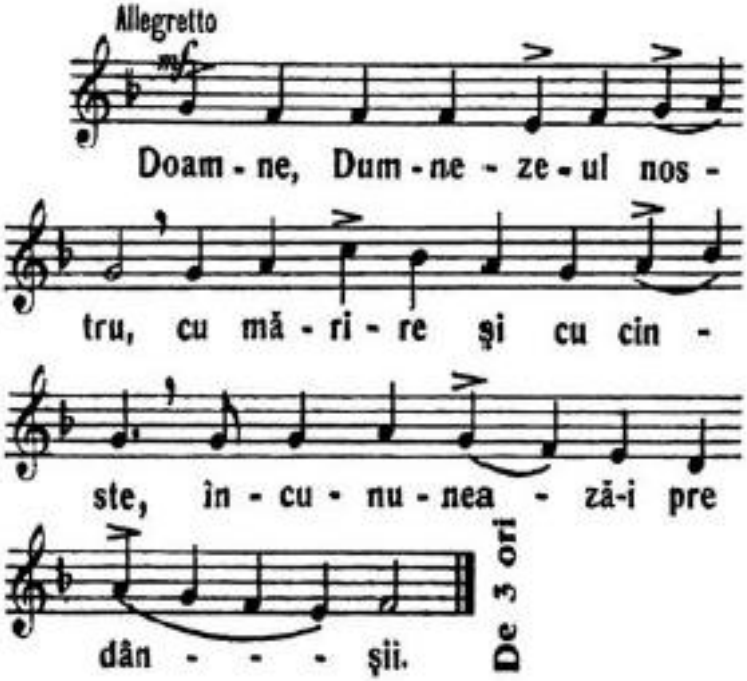

PAHARUL MÂNTUIRII

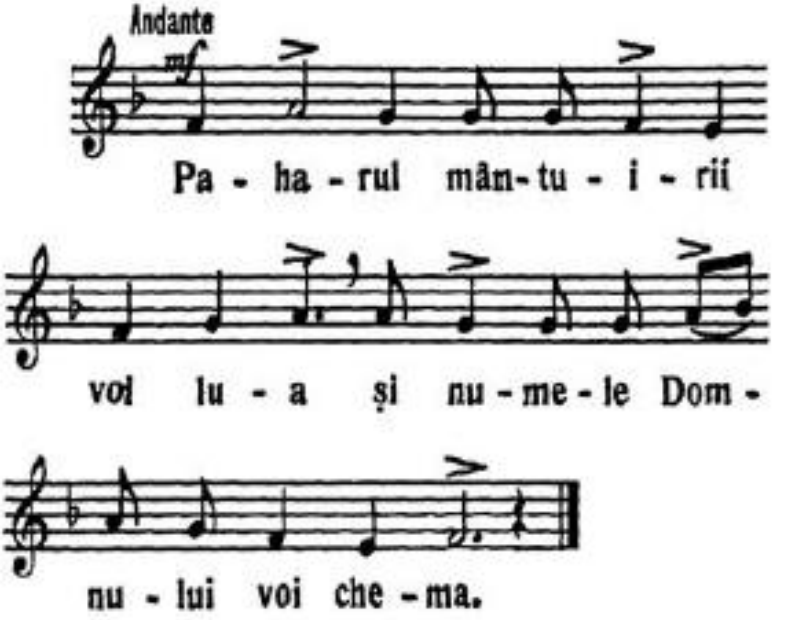

ISAIE, DĂNȚUIEȘTE

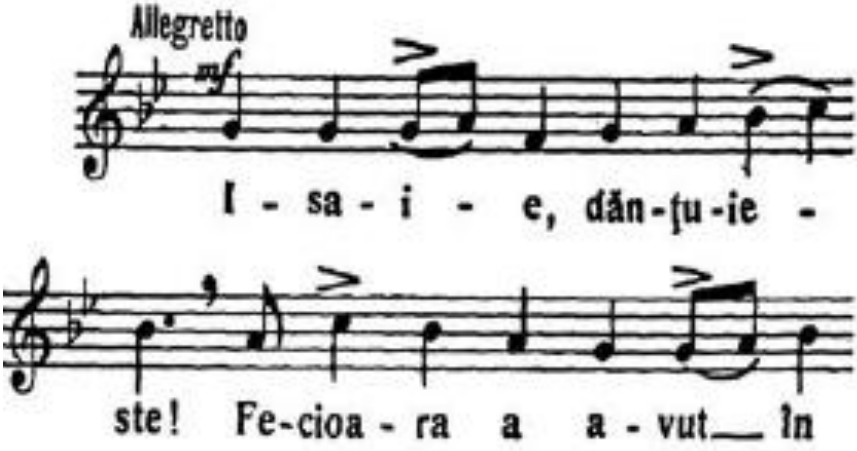

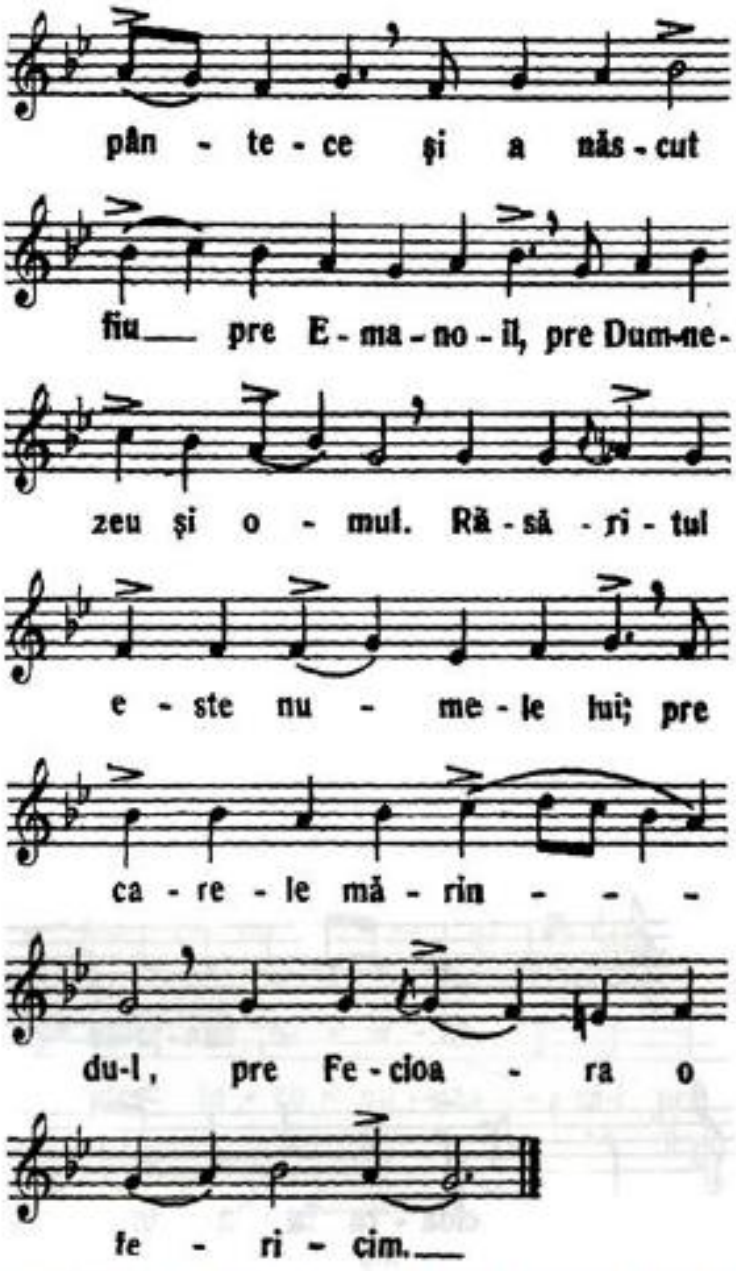
pân - te - ce şi a năs - cut
fiu___ pre E - ma - no - il, pre Dum-ne-
zeu şi o - mul. Ră - să - ri - tul
e - ste nu - me - le lui; pre
ca - re - le mă - rin - - -
du-l, pre Fe - cioa - ra o
fe - ri - cim.___

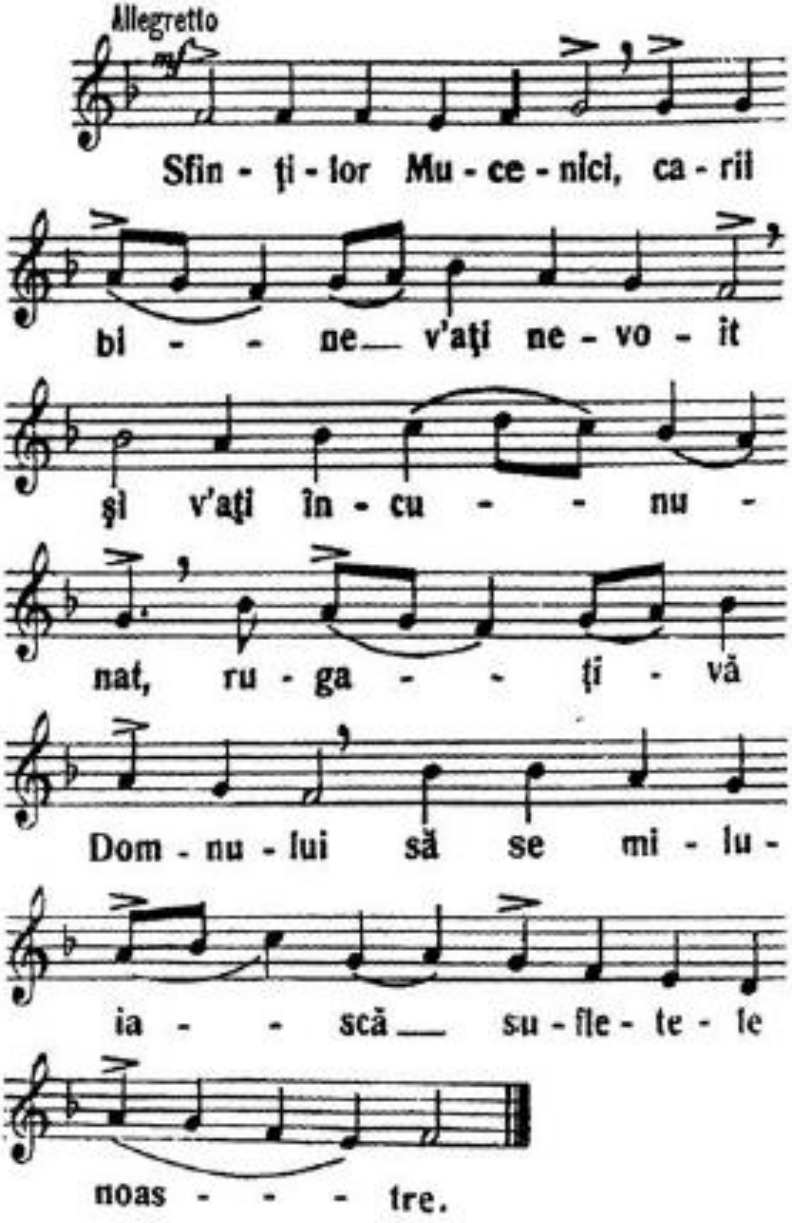
Allegretto
mf
Sfin - ţi - lor Mu - ce - nici, ca - rii
bi - - ne v'aţi ne - vo - it
şi v'aţi în - cu - - nu -
nat, ru - ga - - ţi - vă
Dom - nu - lui să se mi - lu -
ia - - scă su - fle - te - le
noas - - - tre.

SLAVĂ ȚIE, HRISTOASE

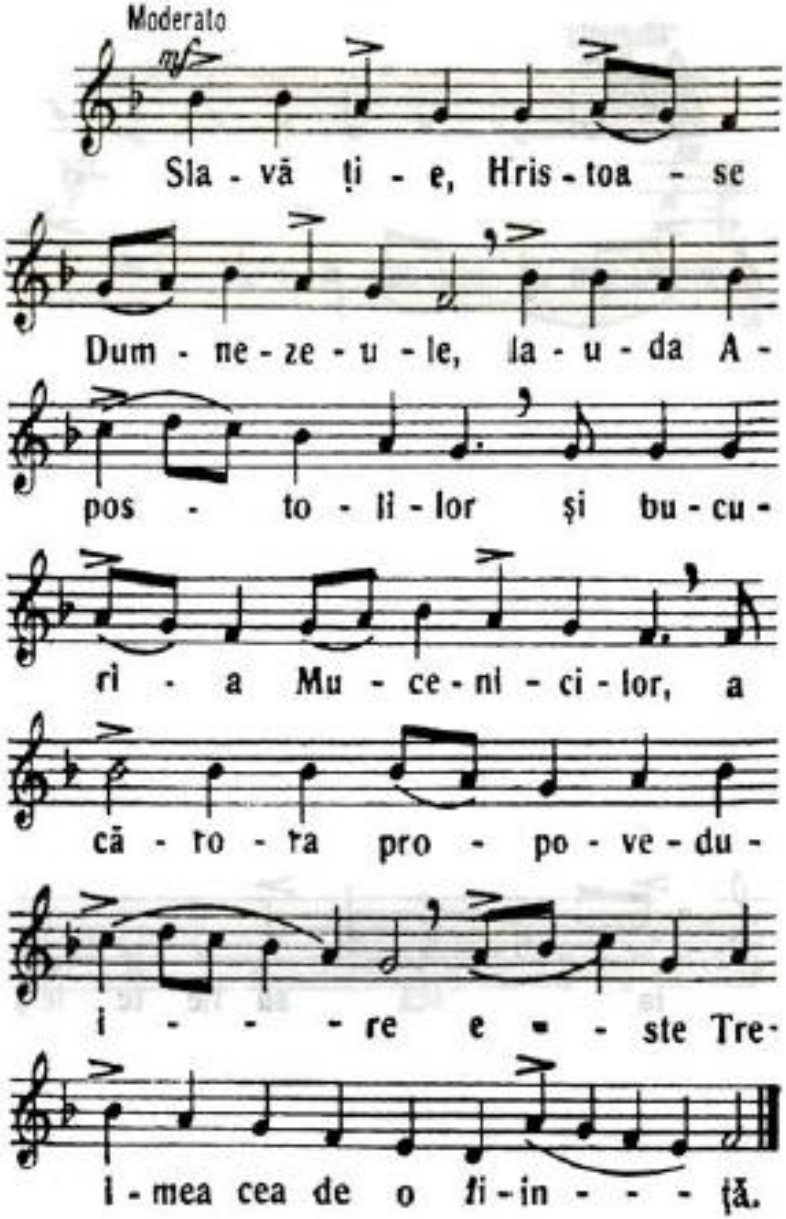

LA MULȚI ANI

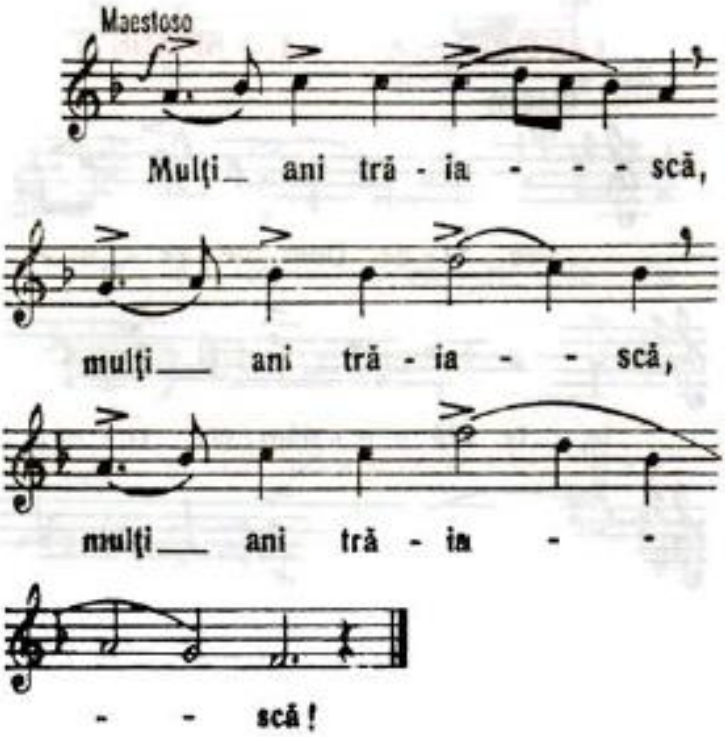
Maestoso
Mulţi_ ani tră - ia - - - scă,
mulţi___ ani tră - ia - - scă,
mulţi___ ani tră - ia - -
- - scă!

LA TE-DEUM

CÂNTAREA SFÂNTULUI AMBROZIE

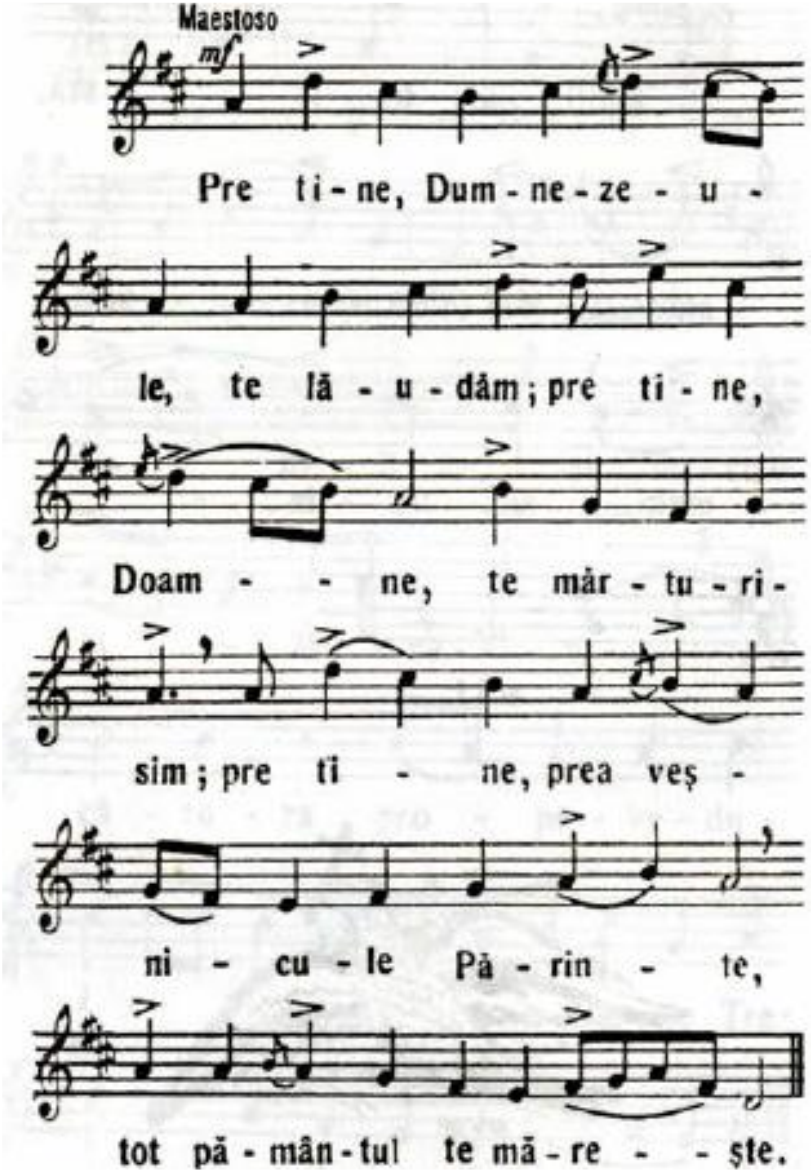

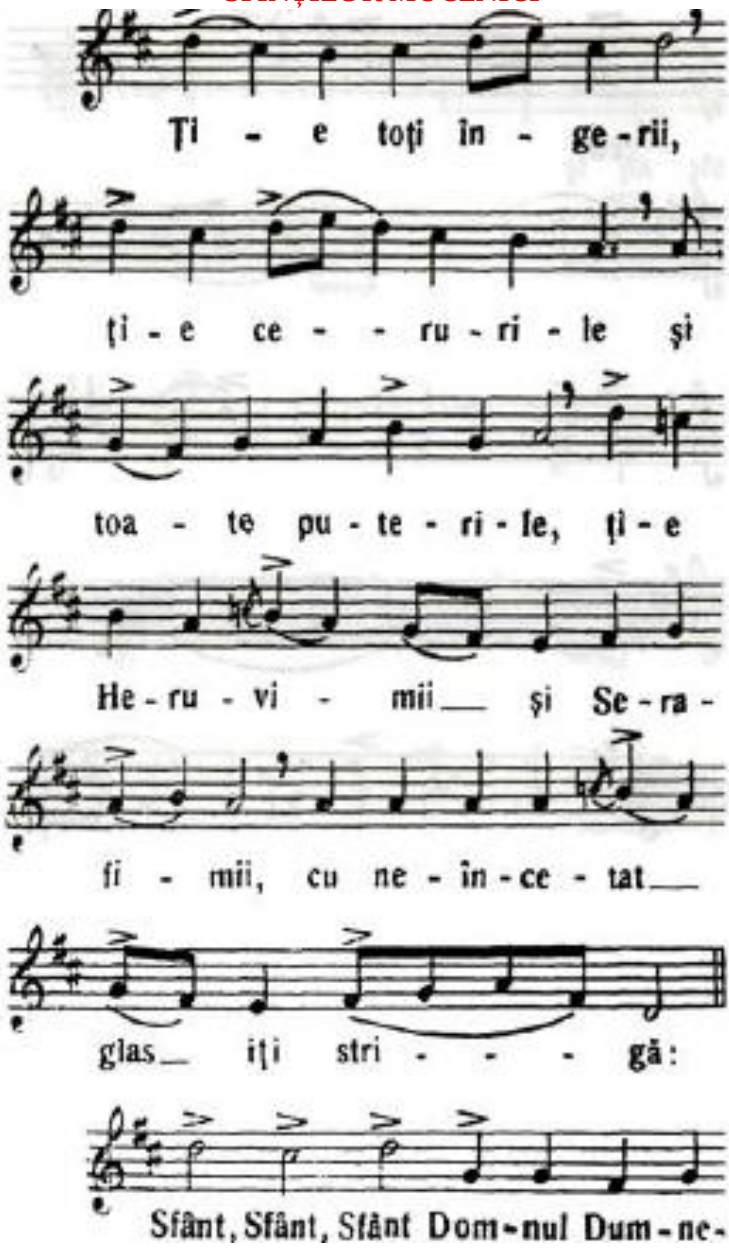
Ți - e toți în - ge - rii,
ți - e ce - - ru - ri - le și
toa - te pu - te - ri - le, ți - e
He - ru - vi - mii și Se - ra -
fi - mii, cu ne - în - ce - tat
glas iți stri - - - gă:
Sfânt, Sfânt, Sfânt Dom - nul Dum - ne -

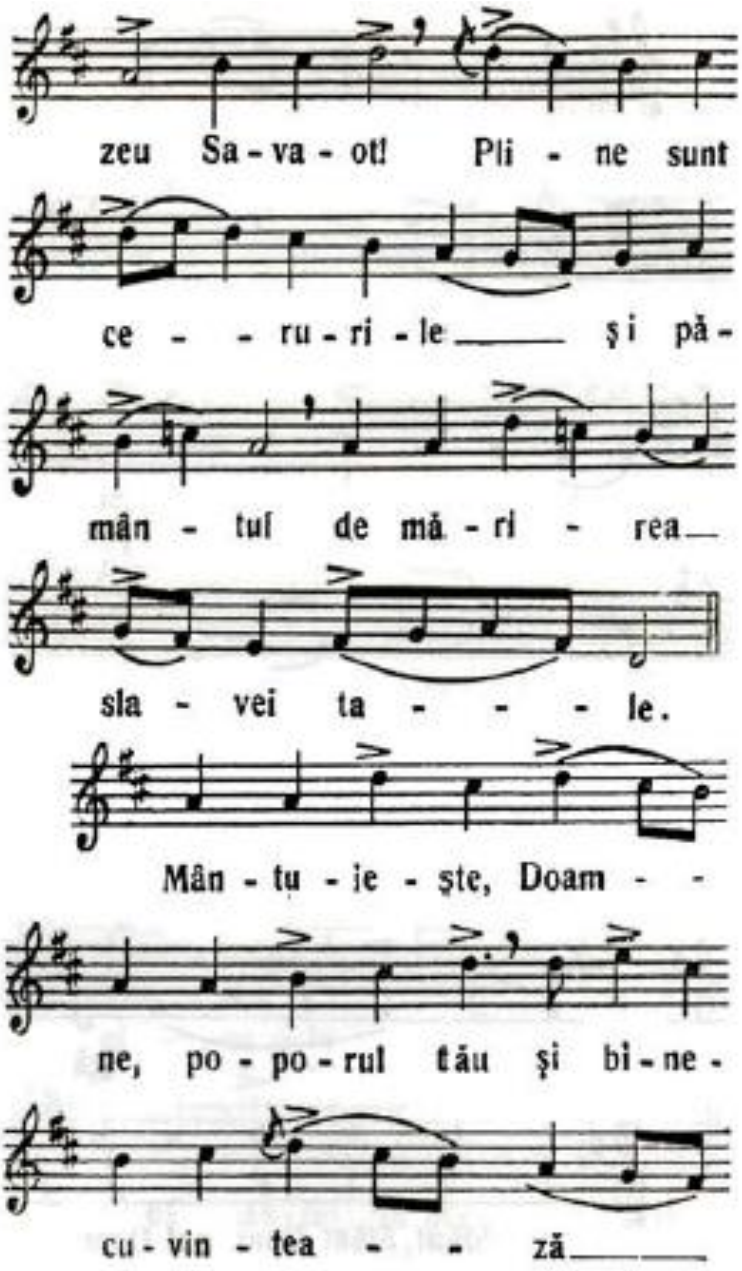
zeu Sa - va - ot! Pli - ne sunt
ce - - ru - ri - le şi pă -
mân - tul de mă - ri - rea
sla - vei ta - - - le.
Mân - tu - ie - şte, Doam - -
ne, po - po - rul tău şi bi - ne -
cu - vin - tea - - ză

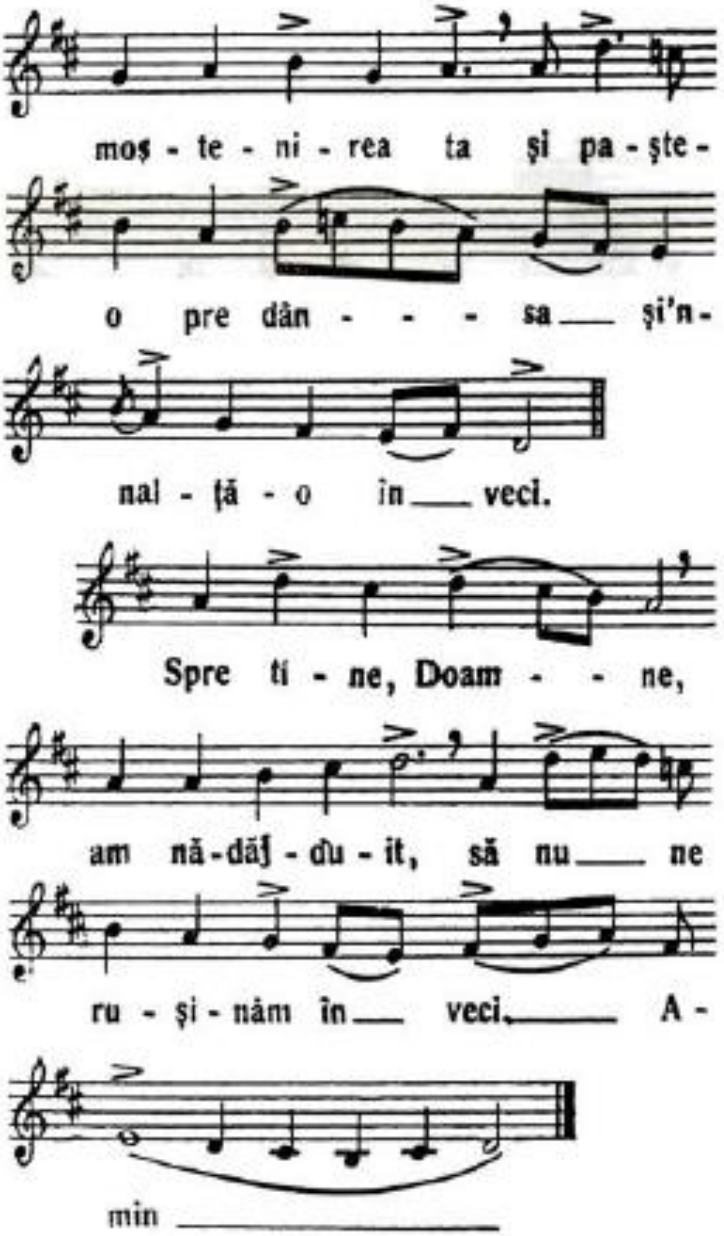
moș - te - ni - rea ta și pa - ște -
o pre dăn - - - sa ___ și'n -
nal - ță - o în ___ veci.
Spre ti - ne, Doam - - ne,
am nă - dăj - du - it, să nu ___ ne
ru - și - năm în ___ veci. ___ A -
min ___

LA PARASTASE ȘI ÎNMORMÂNTĂRI

CU SFINȚII ODIHNEȘTE

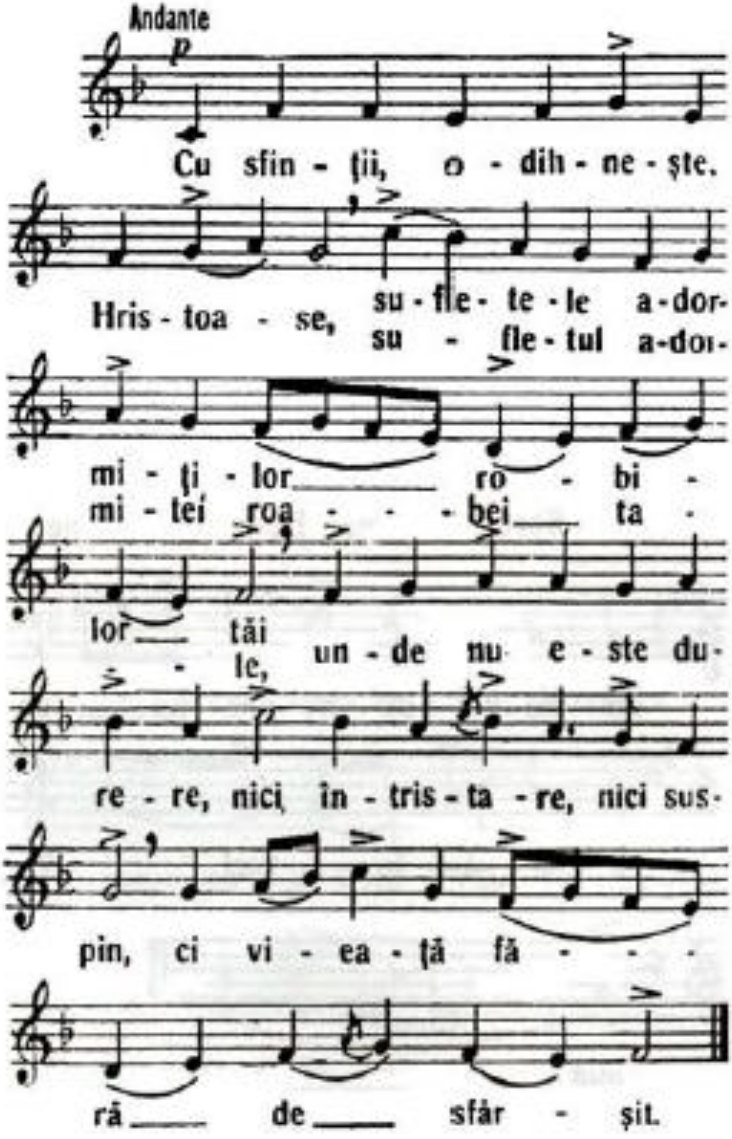

VEȘNICA POMENIRE

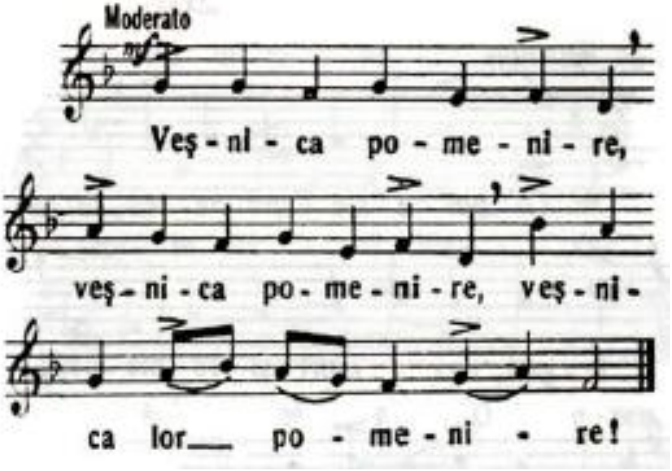

ALTĂ VEȘNICA POMENIRE

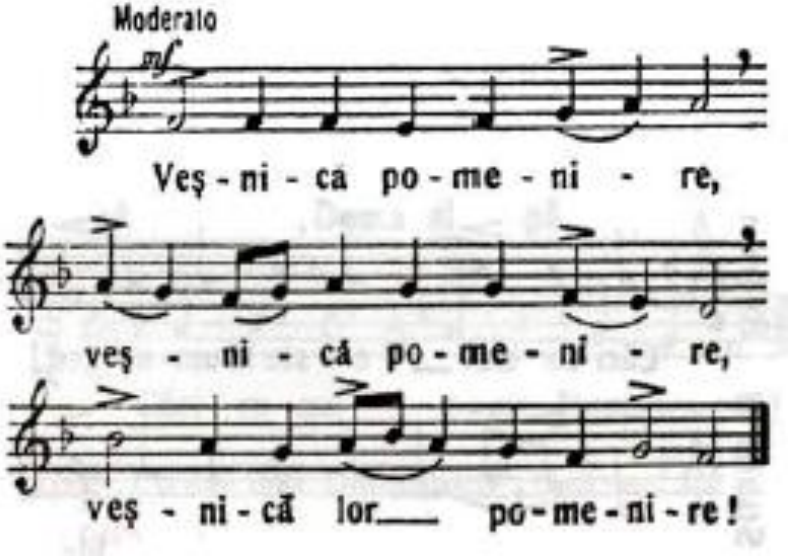

CU NOI ESTE DUMNEZEU

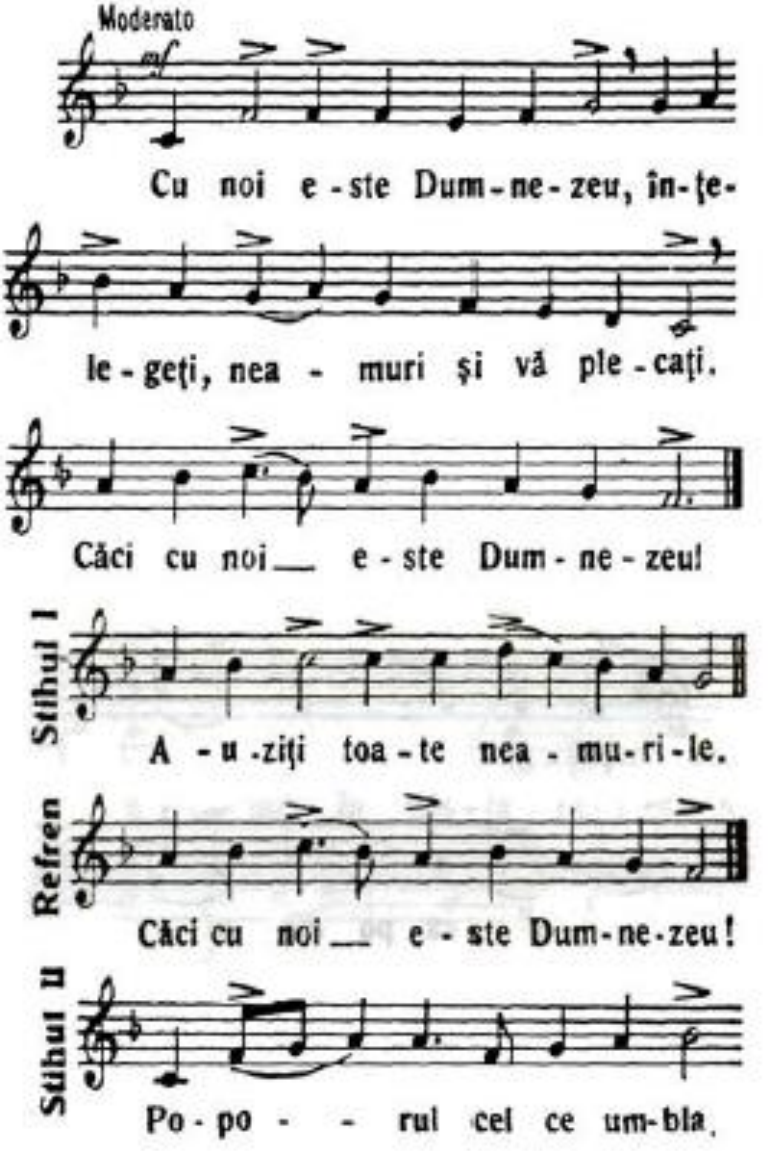

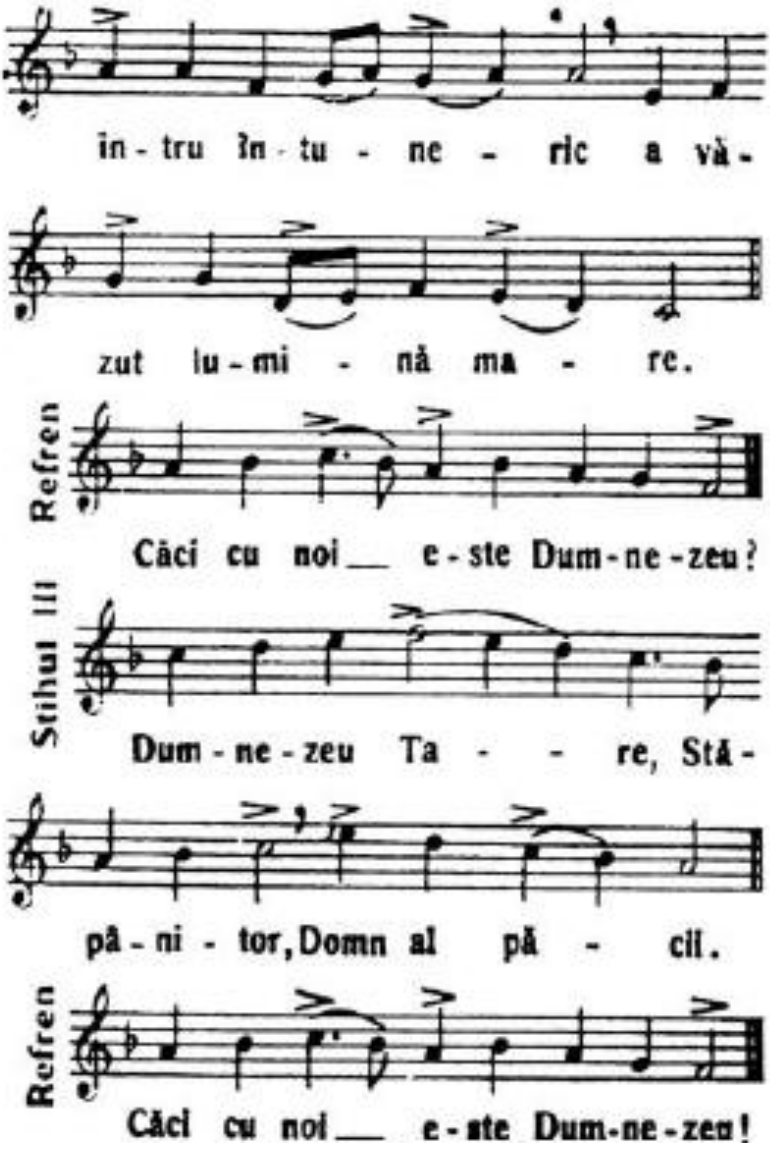

Apoi „Cu noi este Dumnezeu”, însă mai rar și cu voce puternică.

CÂNTAREA PROROCULUI ISAIA

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Auziți până la marginea pământului.

Căci cu noi este Dumnezeu

(Aceasta se cântă după fiecare vers).

Și orice sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul.

Și cuvântul, oricare veți grăi, nu va rămâne întru voi.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinți, și el va fi nouă frică.

Și de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire.

Și voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul și mă voi mântui printr-Însul.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu.

Poporul, cel ce umbla întru întuneric, a văzut lumina mare.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă.

A cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui.

Și păcii Lui nu este hotar.

Și se cheamă numele Lui: înger de mare sfat,

Sfetnic minunat,

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii.

Părintele veacului ce va să fie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Căci cu noi este Dumnezeu.

DIMINEAȚA AUZI GLASUL MEU

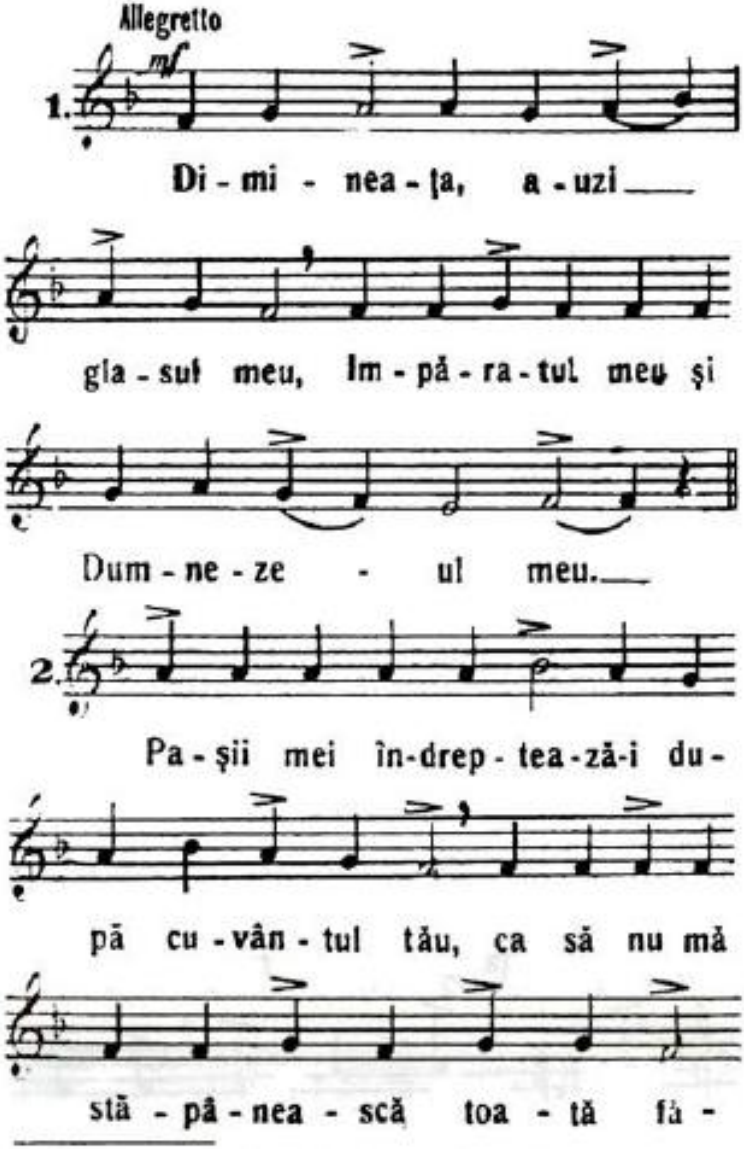

Din *Cartea de rugăciuni,* Sibiu. 1936. P. 282

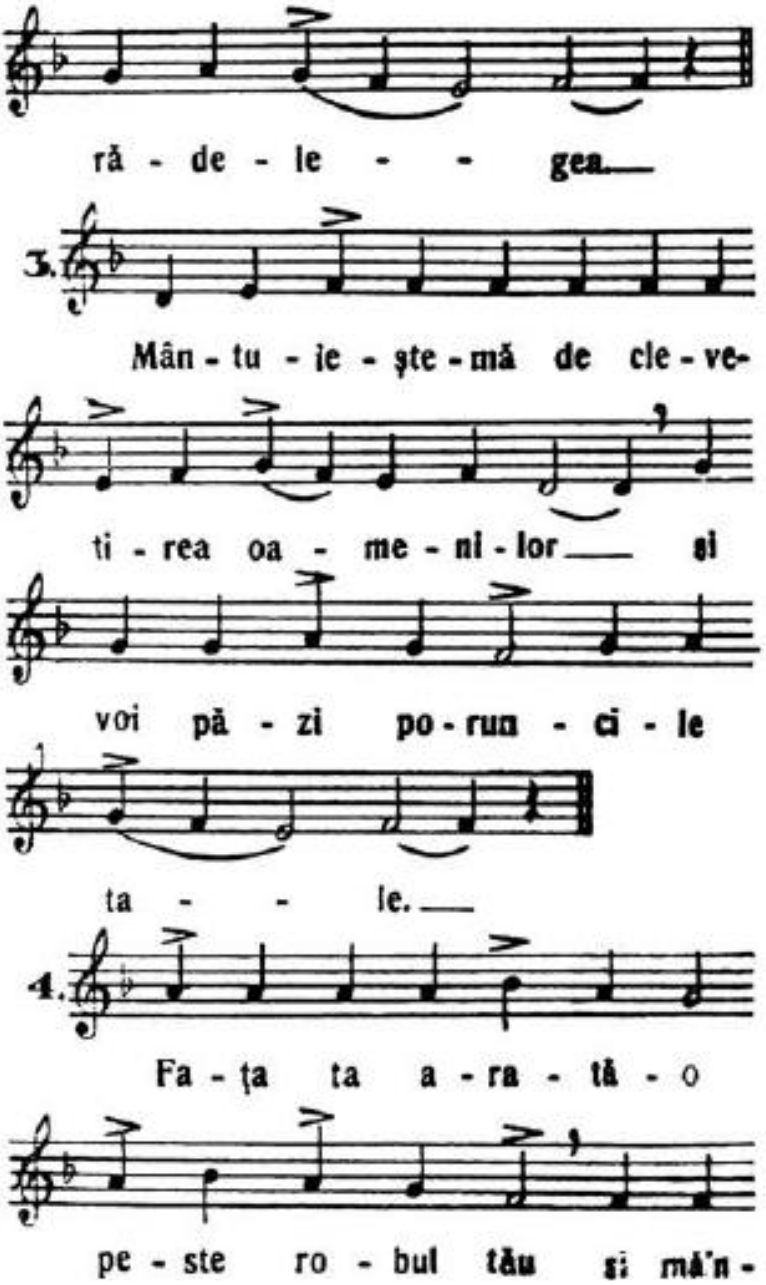
ră - de - le - - gea.
3.
Mân - tu - ie - ște - mă de cle - ve-
ti - rea oa - me - ni - lor si
voi pă - zi po - run - ci - le
ta - - le.
4.
Fa - ța ta a - ra - tă - o
pe - ste ro - bul tău și mă'n -

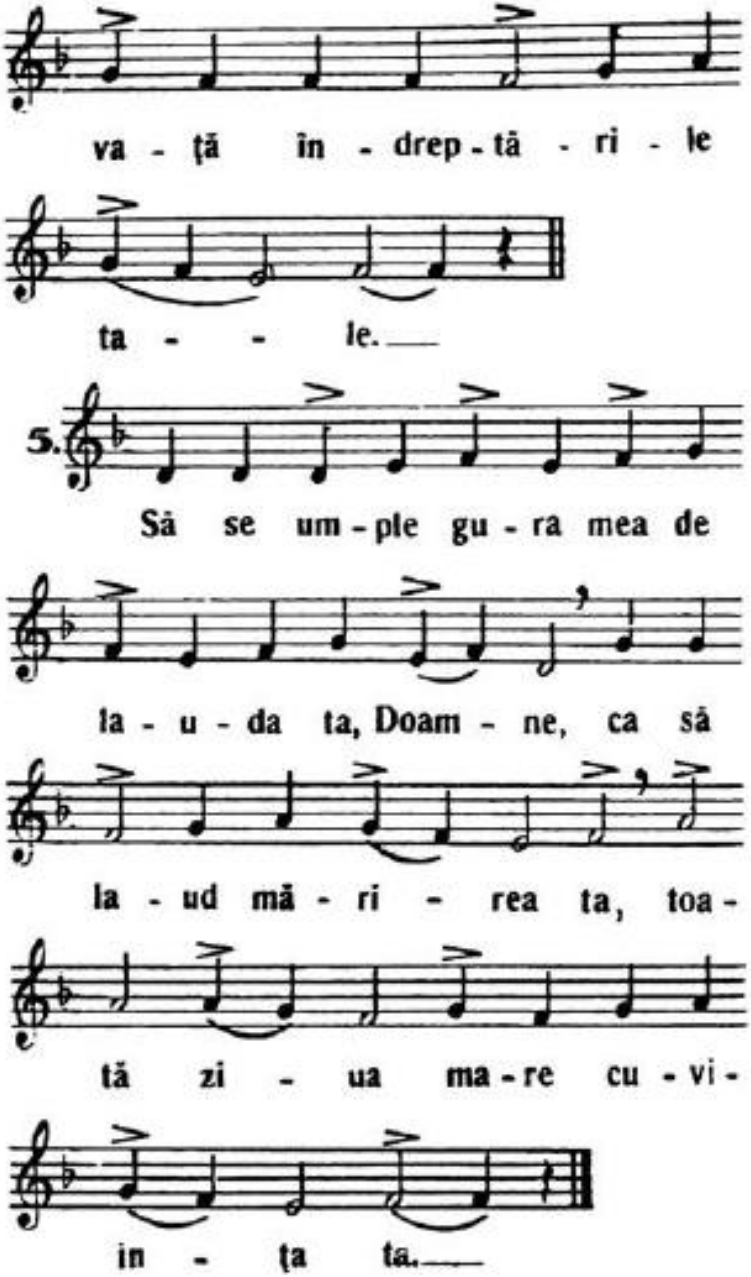
va - ţă în - drep - tă - ri - le
ta - - le.
5.
Să se um - ple gu - ra mea de
la - u - da ta, Doam - ne, ca să
la - ud mă - ri - rea ta, toa -
tă zi - ua ma - re cu - vi -
in - ţa ta.

Pe Stăpânul

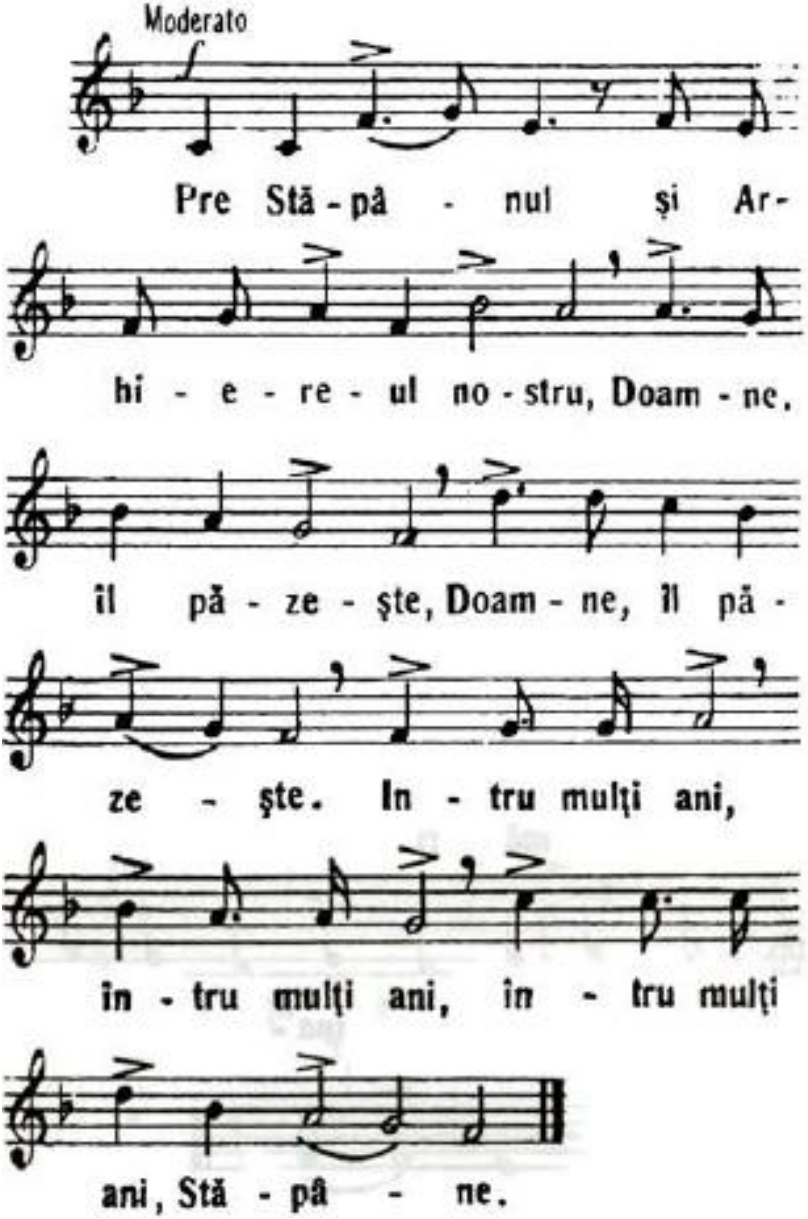
Moderato
Pre Stă - pâ - nul şi Ar-
hi - e - re - ul no - stru, Doam - ne,
îl pă - ze - şte, Doam - ne, îl pă -
ze - şte. In - tru mulţi ani,
în - tru mulţi ani, în - tru mulţi
ani, Stă - pâ - ne.

RÂNDUIALA SPOVEDANIEI

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care m-au scos din calea rătăcirii, și ca un mir de bună mireasmă să-Ți aduc viața curată agonisită prin pocăință.

POVĂȚUIRE

Spovedania, care este o taină a Bisericii, este de fapt dezbrăcarea omului de păcate și înnoirea lui prin botezul lacrimilor de pocăință și prin iertarea harică, pe care o săvârșește asupra lui preotul.

În taina spovedaniei, omul trebuie să conlucreze cu Dumnezeu, ca să se poată vindeca și ridica la viață nouă și curată. Căința trebuie să fie unită cu rugăciunea. Lacrimile spală păcatul și sunt socotite ca al doilea botez.

Dacă ai căzut, nu deznădăjdui, ci îndată ridică-te.

Deseori, însăși căderea noastră poate să ne fie cel mai puternic prilej de a deștepta în noi căința și întoarcerea spre drumul curăției, sfințeniei și desăvârșirii noastre.

Ca să te spovedești, trebuie să ai un duhovnic, pe care să-l cauți și să-l alegi numai din pricini duhovnicești. Duhovnicul, pe lângă săvârșitorul tainei de dezlegare, este și doctor sufletesc și cu cât ne cunoaște mai bine, cu atât ne poate ajuta mai mult.

Acel ce acoperă la spovedit sau nu spune vreun păcat de moarte, de care-și aduce aminte, face un nou păcat de moarte și în loc de folos, are pagubă.

Dacă ai totuși un păcat de moarte pe care nu l-ai mărturisit la spovedanie, fiindcă l-ai uitat fără voia ta, atunci este destul dacă-l mărturisești la spovedania următoare. Dacă nu l-ai mărturisit de rușine sau pentru că n-ai făcut bine cercetarea cugetului, atunci trebuie să spui duhovnicului păcatul pe care l-ai ascuns, să spui la câte spovedanii nu l-ai mărturisit și să faci o mărturisire desăvârșită.

După pravilele bisericești, schimbarea duhovnicului este oprită cu strășnicie.

„Orice om sau femeie de-și va lăsa duhovnicul, fără de oarecare vină și se va spovedi la altul, să se despartă de biserică, dimpreună cu acela care îl primește astfel pe dânsul...”.

Spovedania trebuie să aibă înaintea ei o amănunțită cercetare a cugetului și hotărârea tare de a ne îndrepta, precum și a nu ne mai întoarce la viața păcătoasă.

Duhovnicul poate fi cercetat și înainte, cu câteva zile, de a ne spovedi, cerându-i ajutor pentru pregătirea de spovedanie.

Din îndrumările unui mare duhovnic, dăm aci câteva sfaturi, pentru înlesnirea unei bune mărturisiri a păcatelor, cum și o pagină de cugetare

adâncă.

Este un cuvânt al marelui stareț Macarie de la Optina, care glăsuiește așa:

1. La spovedanie nu trebuie să repeți acele păcate de care te-ai căit mai înainte, de care ai fost dezlegat și pe care nu le-ai mai săvârșit. Altminteri, ar însemna o neîncredere în puterea tainei ce se săvârșește prin spovedanie.
2. Nu trebuie să-ți amintești de alte persoane cu care ai venit în atingere în clipa când ai făptuit păcatele, ci să te osândești numai pe tine.
3. Sfinții Părinți opresc pe credincios să-și spună păcatele în toate amănuntele, ci numai să și le recunoască îndeobște, pentru ca nu cumva luându-le pe fiecare în parte să dea prilej de sminteală atât sufletului său, cât și duhovnicului.
4. Tu ai venit să te pocăiești și totuși nu te căiești de păcatele tale, fiindcă nu știi cum trebuie să te pocăiești; adică îți săvârșești pocăința în chip rece și împietrit.
5. Tu ai înșirat toate mărunțișurile, iar ceea ce este mai însemnat ai scăpat din vedere. Nu ți-ai mărturisit cele mai grele păcate. N-ai recunoscut și n-ai însemnat că: tu nu iubești pe Dumnezeu, urăști pe aproapele, nu crezi în cele ce spune Cuvântul Domnului și ești plin de mândrie și de slavă deșartă. În aceste patru păcate intră toată răutatea și toată stricăciunea noastră sufletească. De fapt, ele sunt rădăcinile cele mai însemnate, din care răsar toate vlăstarele căderilor noastre în felurite păcate.

SPOVEDANIA OMULUI LĂUNTRIC
SAU
CERCETAREA CUGETULUI

Se face la locul arătat din Pravila pe scurt, Rugăciunile de dimineață, Rugăciunile de seară și la Spovedanie, acolo unde se arată în învățătură.

Toate aceste păcate grele le găsesc într-adevăr în mine, atunci când îmi cercetez în chip amănunțit simțirile și faptele mele:

1. **Ar trebui să iubesc mai mult pe Dumnezeu.** Căci dacă L-aș iubi mai mult, m-aș gândi mereu la El cu o bucurie pornită din adâncul inimii și orice gând despre Dumnezeu mi-ar aduce în suflet o plăcere deosebită. Dimpotrivă, eu mă gândesc mai des și cu mai multă desfătare la cele pământești, pe câtă vreme cugetarea despre Dumnezeu nu-mi pricinuiește decât greutate și uscăciune. Dacă L-aș iubi, atunci convorbirea cu El, din

vremea rugăciunii, m-ar hrăni, m-ar mulțumi și m-ar duce către o neîntreruptă legătură cu El. Eu însă nu numai că nu mă desfăt în rugăciune, ci simt o greutate tocmai în timpul când mă rog; mă lupt cu oboseala, slăbesc din pricina trândăviei și sunt gata să mă îndeletnicesc cu mai multă plăcere cu orice alt lucru mai mărunt, numai ca să scurtez sau ca să pun capăt rugăciunii.

În vorbirile despre lucrurile nefolositoare, despre cele neînsemnate pentru suflet, eu sunt treaz, simt plăcere; iar în vorbirile despre Dumnezeu sunt uscat, obosit și trândav. Și chiar atunci când, uneori, sunt atras fără voie spre vorbirile dumnezeiești, caut să trec mai repede la vorbirile care îmi măgulesc patimile. Sunt biruit de dorința să dobândesc cât mai multe cunoștințe din ale lumii, în timp ce învățăturile legii Domnului, cunoștințele despre Dumnezeu, despre religie, nu îmi lasă nicio urmă în minte, nu-mi hrănesc sufletul. De aceea, socotesc că toate aceste îndeletniciri, departe de a fi niște treburi de seamă în viața unui creștin, sunt numai niște lucruri lăturalnice și de prea mică însemnătate, de care ar trebui să mă ocup numai în timpul liber, când nu am altceva mai bun de făcut. Scurt vorbind, dacă dragostea lui Dumnezeu se cunoaște după împlinirea poruncilor Lui, așa cum spune și Mântuitorul: *„Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele”,* iar eu nu numai că nu păzesc poruncile Lui, ci îmi dau prea puțină silință să le împlinesc – atunci trebuie să trag încheierea că eu nu-L iubesc pe Dumnezeu. Aceasta o întărește și Sf. Vasile cel Mare, când spune: Dovadă că omul nu-L iubește pe Dumnezeu și pe Hristosul său este faptul că el nu împlinește poruncile Lui.

2. **Nu am dragoste pentru aproapele**: Căci departe de a mă hotărî, potrivit Evangheliei, să-mi pun sufletul pentru binele aproapelui, eu nu-mi jertfesc nici măcar cinstea, fericirea, liniștea în folosul fratelui meu. Dacă l-aș iubi ca pe mine însumi, așa cum poruncește Evanghelia, atunci nenorocirea lui m-ar durea și pe mine, iar fericirea lui m-ar umple și pe mine de bucurie. Pe câtă vreme eu, după ce ascult cu mult interes povestirile ce privesc nenorocirile aproapelui, nu mă întristez, nu-mi frâng inima de durere, ci stau nepăsător și, ceea ce e o vină și mai mare, simt parcă o plăcere când aud astfel de istorisiri, – iar pe deasupra, eu nu acopăr cu dragoste faptele rele ale aproapelui, ci le răspândesc și le osândesc. Bunăstarea, cinstea și fericirea lui nu mă înveselesc, ca și cum ar fi ale mele proprii, ci – ca orice lucru cu desăvârșire străin de mine – nu trezesc în sufletul meu niciun simțământ de

bucurie, ci, dimpotrivă, stârnesc în inima mea un fel de zavistie sau chiar dispreț.

3.**Nu sunt tare în credință.** Dacă aș fi fost bine încredințat și aș fi avut o credință tare, că – fără îndoială – dincolo de mormânt este o viață veșnică, cu o anumită răsplată pentru faptele săvârșite pe pământ, atunci m-aș fi gândit fără încetare la ceea ce mă așteaptă. Un simplu gând despre nemurire m-ar fi îngrozit și mi-aș fi trăit viața aceasta ca un creștin, care e gata să intre în patria cerească. Dimpotrivă, eu nici nu-mi pun problema veșniciei, iar sfârșitul vieții de aici îl socotesc ca pe un fel de capăt al traiului meu. Uneori un gând tainic se cuibărește în mintea mea: cine știe ce va mai fi după moarte? Și chiar dacă spun că cred în nemurire, o zic numai cu mintea, iar inima rămâne departe de puternica încredințare în cele veșnice, ceea ce o dovedesc fățiș toate faptele mele și necontenita grijă pentru o mai bună întocmire a vieții mele trupești. Dar dacă Sf. Evanghelie, care e cuvânt dumnezeiesc, ar fi fost primită în inima mea cu credință, eu m-aș fi ocupat mereu de ea, m-aș fi desfătat cu citirea ei, ba chiar o simplă privire aruncată asupra ei ar fi deșteptat în mintea mea o adâncă evlavie, înțelepciunea, fericirea și iubirea ce sunt cuprinse în paginile ei m-ar fi umplut de bucurie, iar eu m-aș fi desfătat cu învățăturile legii Domnului zi și noapte, m-aș fi hrănit cu ele, cum te hrănești cu pâinea cea de toate zilele, și aș fi purces din toată inima la împlinirea pravilelor ei. Nimic din cele pământești n-ar fi fost în stare să mă abată de la această hotărâre. Și cu toate acestea, eu chiar dacă mai ascult sau mai citesc din când în când cuvântul Domnului, o fac aceasta fie la vreo nevoie, fie dintr-o anumită ispitire. Și fiindcă în asemenea împrejurări nu mă pot adânci cu cea mai mare luare-aminte în duhul Evangheliei, simt că mă cuprinde o uscăciune, o lipsă de interes și, ca și cum m-aș afla în fața unei cărți obișnuite, rămân fără nicio roadă și sunt gata, ba chiar bucuros, s-o schimb pe orice carte lumească, pe care o citesc cu mai multă plăcere și în care găsesc mai multe lucruri pline de noutate și de interes.

4. **Sunt plin de mândrie și de o trupească iubire de mine însumi.** Toate faptele mele dovedesc următorul lucru: ori de câte ori văd în mine ceva bun, doresc să-l scot la iveală ca să mă proslăvesc în fața altora sau să mă îndulcesc înlăuntrul meu. Deși în afară arăt o oarecare smerenie, totuși în sinea mea pun toate faptele mele pe seama propriilor mele puteri și mă socotesc în fața altora cel mai desăvârșit sau, cel puțin, nu mai rău decât ei.

Dacă văd la mine un neajuns, caut să mi-l îndrept, să-l acopăr. Mă supăr pe cei ce nu mă respectă, din care pricină îi socotesc drept niște nepricepuți care nu știu să prețuiască oamenii. Mă laud cu binefacerile mele, cârtesc și mă bucur de nenorocirile vrăjmașilor mei, iar înfrângerile suferite în lucrările începute de mine mă necăjesc. Și chiar atunci când îmi dau silința să fac ceva bun, am în vedere ori lauda, ori folosul meu duhovnicesc, ori mângâierea ce vine din partea lumii. Într-un cuvânt, eu cioplesc mereu în mine însumi un idol propriu, în fața căruia săvârșesc o neîntreruptă slujbă, căutând în toate faptele mele fie o plăcere pentru simțuri, fie o hrană pentru patimile și poftele mele iubitoare de desfătări.

Din toate cele înșirate până aici, văd că sunt mândru, neînfrânat, lipsit de credință, neiubitor de Dumnezeu și neiubitor de aproapele.

Acestea și multe altele gândind, caută să-ți amintești greșelile săvârșite în cursul nopții sau în cursul zilei, mustrându-te pentru ele și făgăduind să nu le mai repeți.

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE SPOVEDANIE

Îndată ce te-ai hotărât să te spovedești, intră în cămara ta și, după **Rugăciunile începătoare** (pag xx-xx), roagă-te așa:

Ascultă-mă, Domnul meu și Ziditorul meu, ascultă-mă iarăși pe mine, păcătosul și nevrednicul robul Tău, că de multe ori Ți-am făgăduit să-mi schimb viața mea cea rea și nicidecum nu am schimbat-o. Greșit-am, Doamne, greșit-am, și cunosc greșelile mele și îmi pare rău că le-am făcut, și mi-e rușine să vin înaintea feței Tale, ieșind de atâtea ori din cuvântul meu și nepărăsindu-mă de păcatele mele. Și ce voi să zic pentru nemulțumirea mea cea mare și unde voi să mă duc? Atâtea strâmbătăți ce am făcut! Către ține vin, Stăpânul meu mult milostive, și cad cu multă îndrăzneală la picioarele Tale, de vreme ce văd că pentru păcatele mele ai primit necinstita moarte pe cruce și chemi pe păcătoși cu Scripturile Tale către Tine și strigi cu gura Ta: Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară. Drept aceea, Doamne, primește-mă și pe mine, nevrednicul, și-mi iartă toate păcatele și-mi dă harul Tău și binecuvântarea Ta, pentru mare și nemăsurată milostivirea Ta. Că eu sunt foarte căit; căci am greșit înaintea Ta și am mâniat bunătatea Ta cu cuvântul, cu lucrul și cu gândul, cu voie și fără de voie. Drept aceea, de astăzi înainte făgăduiesc, cu adevărat, cu darul Tău și cu ajutorul Tău, să nu mă mai întorc la greșelile mele cele dintâi, socotind mai bine moartea, decât să calc vreuna din poruncile Tale. Și hotărăsc să Te ascult și acum și pururea, și să mă închin numelui Tău celui sfânt, dulcele meu Iisuse, și să Te măresc în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, cel ce pentru păcatele mele ai primit ocară pe cruce și chemi pe păcătoși la Tine zicând: Pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară, primește-mă și pe mine nevrednicul. Iartă-mi toate păcatele mele și-mi dă harul Tău și binecuvântarea Ta, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată: cu rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Înainte de a porni către părintele duhovnic, socotește cu chibzuială, n-ai călcat vreuna din poruncile cele dumnezeiești sau din cele bisericești, sau n-ai săvârșit vreunul din păcatele grele, ce le înșirăm aici pentru mai bună aducere-aminte:

CELE 10 PORUNCI DUMNEZEIEȘTI

1. Eu sunt Domnul Dumnezeul Tău; să nu ai alți dumnezei afară de mine.

2. Să nu-ți faci chip cioplit, nici altă asemănare, și să te închini lor.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.

4. Adu-ți aminte de ziua Domnului și o cinstește pe ea.

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca bine să-ți fie ție și mulți ani să trăiești pe pământ.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu trăiești în fărădelegi.

8. Să nu furi.

9. Să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău.

10. Să nu poftești nimic ce este al aproapelui tău.

CELE 9 PORUNCI BISERICEȘTI

1. Să ascultăm cu evlavie Sfânta Liturghie în fiecare Duminică și sărbătoare.

2. Să ținem toate posturile de peste an.

3. Să cinstim fețele bisericești.

4. Să ne spovedim și să ne cuminecăm în fiecare din cele patru posturi mari de peste an, ori, dacă în fiecare post nu putem, cel puțin o dată pe an, în Postul Paștilor.

5. Să ne rugăm pentru cei ce stau în fruntea țării.

6. Să ținem posturile pe care le-ar orândui episcopul sau mitropolitul locului în vreme de primejdii, de boli sau necazuri.

7. Să nu citim cărți eretice sau de ale sectarilor.

8. Să nu înstrăinăm, nici să folosim spre scopuri străine, lucrurile bisericești sau averea bisericii.

9. Să nu facem nunți și ospețe, sau alte petreceri, în timpul posturilor.

PĂCATELE CELE MAI GRELE: CELE ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

1. **Necredința sau nepăsarea față de Dumnezeu, Cel în Treime mărit.**
2. **Ura împotriva lui Dumnezeu.**
3. **Deznădejdea în marea milostivire a lui Dumnezeu și în purtarea Lui de grijă față de noi, sau prea marea încredere în atotbunătatea lui Dumnezeu, încredere care te face să săvârșești fără contenire păcate, socotind că Dumnezeu te va ierta chiar dacă nu te îndrepți.**

PĂCATELE STRIGĂTOARE LA CER:

1. **Uciderea (și uciderea pruncilor).**
2. **Păcatele asemănătoare celor făcute de cei din Sodoma și Gomora.**
3. **Oprirea plății lucrătorilor.**
4. **Asuprirea văduvelor și orfanilor.**
5. **Batjocorirea și asuprirea părinților.**

PĂCATELE DE CĂPETENIE (TOT GRELE):

1. **Mândria.**
2. **Iubirea de argint (de avuții).**
3. **Desfrânarea.**
4. **Lăcomia.**
5. **Pizma sau invidia.**
6. **Mânia.**
7. **Lenea.**

Întreabă-te, apoi, și-ți adu aminte: n-ai văzut cumva pe alții făcând păcate grele și tu le-ai îngăduit să le facă, ori te-ai făcut că nu-i vezi; căci de s-a întâmplat aceasta, ai luat parte la păcatul aceluia și răspunzi înaintea lui Dumnezeu de el. Și mai cercetează dacă ți-ai îndeplinit slujba, lucrul sau orice erai dator să împlinești, așa cum se cuvenea; „lucrând ca pentru

Domnul, nu ca pentru oameni" (Coloseni 3, 23). Și te mai cercetează dacă ai împlinit și faptele cele de milostenie, pe care ni le-a cerut Domnul să le facem (Matei 26, 31-46); și dacă le-ai făcut, le-ai făcut „să nu știe stânga ta ce face dreapta ta" (Matei 6, 3). Și iată care sunt aceste fapte:

FAPTELE MILOSTENIEI TRUPEȘTI:

1. **A sătura pe cel flămând.**
2. **A da de băut celui însetat.**
3. **A îmbrăca pe cel gol.**
4. **A primi în casă pe cel străin.**
5. **A cerceta pe cel bolnav.**
6. **A cerceta pe cel din temniță.**
7. **A îngropa pe cel mort.**

FAPTELE MILOSTENIEI SUFLETEȘTI:

1. **A îndrepta pe cel ce greșește.**
2. **A învăța pe cel neștiutor.**
3. **A da sfat bun celui ce stă la îndoială.**
4. **A ne ruga pentru aproapele.**
5. **A mângâia pe cei întristați.**
6. **A suferi cu răbdare asuprirea și a întări și pe alții la răbdare când sunt asupriți.**
7. **A ierta pe cei ce ne-au greșit.**

După ce ți-ai socotit păcatele tale bine și cu de-amănuntul și ți-ai făcut și cercetarea cugetului, pornește către părintele duhovnic, gândind întru tine: cum te-ai duce la judecata lui Dumnezeu cea groaznică și înfricoșată, așa te du la duhovnic, cu frică și cu cutremur, cu smerenie și cu înfrângerea inimii; înaintea duhovnicului să îngenunchezi, să-ți faci cruce, să-ți pui mâinile cruciș pe piept și să zici:

Binecuvântează, părinte, ca să-mi pot mărturisi deplin toate păcatele mele.

Apoi să zici așa:

Eu, păcătosul, mă mărturisesc lui Dumnezeu celui întru tot puternic, Preacuratei Maicii Sale și tuturor sfinților și ție, părinte, celui ce ești în locul lui Dumnezeu, căci de la spovedania mea cea mai

de pe urmă (aici să-ți aduci aminte vremea când te-ai spovedit), adeseori și mult am păcătuit, iar mai ales mă aflu vinovat cu acestea: (aici să spui păcatele tale; apoi, după ce-ți vei fi mărturisit toate păcatele, să zici):

Pentru acestea și toate care le-am făcut, îmi pare rău din toată inima, că eu cu acestea am mâniat pe Dumnezeul cel bun, care este bunătatea cea nespusă și vrednic peste toate și în tot chipul a se iubi făgăduiesc, cu adevărat, cu milă și cu ajutorul Lui, că mă voi îndrepta, și nici acestea și nici altele nu voi mai face.

RUGĂCIUNI DUPĂ SPOVEDANIE

Tropare

Cât va fi de înfricoșată judecata Ta, Doamne, îngerii stând înainte, oamenii în mijloc aducându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercându-se, gândurile întrebându-se! Ce judecată va fi mie celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia, cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care m-au scos din calea rătăcirii, și ca un mir de bună mireasmă să-Ți aduc viață curată, agonisită mie prin pocăință, pentru ca să aud glasul Tău cel dorit: Credința ta te-a mântuit, mergi în pace.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nerușinată, nădejdea Ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui; folosința ta agonisind, preacurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și îi voi înfrânge pe ei. Întru singur acoperământul Tău îmbrăcându-mă, ca într-o platoșă, și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine, Stăpână: Mântuiește-mă cu rugăciunile tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slavă, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, izvorul înțelepciunii și al harului, deschide buzele mele ale păcătosului și mă învață cum se cuvine și pentru ce se cade să mă rog. Că Tu ești Cel ce știi mulțimea cea mare a păcatelor mele. Iată, cu frică stau înaintea Ta. Îndreaptă viața mea, Cel ce îndrepți toată zidirea cu cuvântul și cu puterea cea nespusă a înțelepciunii, Cel ce ești liman celor înviforați, și-mi arată calea, pe care voi merge. Dă cugetelor mele Duhul înțelepciunii Tale, nepriceperii mele Duhul înțelegerii. Cu Duhul temerii de tine umbrește faptele mele și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele; cu Duh stăpânitor întărește alunecarea gândului meu. Ca în toate zilele fiind îndreptat spre cele de folos cu Duhul Tău cel bun, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de mărită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA

Mult milostive, mulțumescu-Ți, că prin mărturisirea mea cea către duhovnicescul meu părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertarea păcatelor mele, ca David cel care a zis: Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale. Făgăduiesc înaintea Ta, cu voința întreagă a sufletului meu, că mai bine aleg să mor decât să mai fac de acum înainte vreun păcat de moarte și să amărăsc cu ceva bunătatea Ta cea nemărginită. Dar de vreme ce voința mea este neputincioasă de sine singură și fără de ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre, dă-mi, Doamne, ca să petrec cealaltă vreme în pace și întru pocăință și să dobândesc întru această viață darul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

RÂNDUIALA

SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Cereștilor, înfricoșatelor și sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină, acum a fi părtaș și pe mine cel deznădăjduit mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

RUGĂCIUNILE ÎNAINTE DE SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE

Zici mai întâi de toate rugăciunile începătoare: **În numele Tatălui... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă Tatălui... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește** (de 12 ori)... **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori), Psalmul 50: **Miluiește-mă Dumnezeule...** (caută-le la pag. xx-xx)... și îndată:

CANONUL

Cântarea l, glas 2

Stih:

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

(Acest stih se repetă la fiecare tropar începător, în tot cursul Canonului.)

Pâinea vieții veșnice să-mi fie mie sfântul Tău Trup, milostive Doamne, și scumpul Tău Sânge tămăduire durerilor de multe feluri.

Stih:

Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-L lua de la mine.

(Acest stih se repetă înaintea celui de al doilea tropar, în tot cursul Canonului).

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump cu credință și cu dragoste.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Întinat fiind că lucruri netrebnice, eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, cărora mă învrednicește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă, mâncându-L pe acesta să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care curăță întinăciunea inimii mele, ca fiind curățit în conștiință, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea cu darurile Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge și spre împărtășirea cu Sfântul Duh și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre depărtarea patimilor și a chinurilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc, fără de osândă, cu Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești masă preacurată a Pâinii vieții, care S-a pogorât de sus pentru milă și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din aceasta și să fiu viu.

Sedealna, glas 8

Foc și lumină să-mi fie mie; primirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată. Că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici Ție sărutare amăgitoare; ci, ca desfrânata căzând înaintea Ta și ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a 4-a

Întrupându-Te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere ca un

miel pentru păcatele omenești.

Pentru aceasta, mă rog Ție: curăță și păcatele mele.

Tămăduiește rănile sufletului meu, Doamne; sfințește-mă întreg și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștei Tale Cine celei de taină, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fă și mie îndurat pe Cel din pântecele Tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și neprihănit, ca primind înlăuntru mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a 5-a

Precum ai zis mai-nainte, Hristoase, fie acum smeritului Tău rob; și petreci întru mine, precum Te-ai făgăduit; că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbune să-mi fie mie, întunecatului, Trupul tău, spre luminare, și Sângele tău, spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci arată-mă acum vrednic de el.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălășluire scumpă a bunului miros, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales, ca să mă împărtășesc cu sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântareaa 6-a

Mintea, sufletul și inima sfințește-mi-le, Mântuitorule, împreună cu trupul meu; și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșatele Tale Taine.

Rogu-mă să fiu înstrăinat de patimi, să am adăugarea harului tău și

întărirea vieții prin împărtășirea cu sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile lui Hristos Taine și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile sfintei Maicii Tale.

Apoi:

Doamne miluiește (de 3 ori), **Slavă... Și acum...**

După aceasta, Condacul pe glasul al 2-lea.

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, a lua acum pâinea, Trupul Tău și dumnezeiescul Tău Sânge și a mă împărtăși, Stăpâne, cu preacuratele și înfricoșatele Tale Taine, eu, ticălosul. Să nu-mi fie mie spre osândă, ci spre viața cea veșnică și fără de moarte.

Cântarea a 7-a

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, neînchipuire și solire spre adăugarea și înmulțirea dumnezeiești bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași și de nevoi și de toată scârba, ca să mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești, și să cânt Ție: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaș, înspăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și bătându-te pe piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, Ție Celei curate mă rog acum eu, robul Tău cel necurat; pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele

preacurate, curăță-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a 8-a

Cereștilor, înfricoșatelor și sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină, acum a fi părtaș și pe mine cel deznădăjduit mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Către a Ta milostivire scăpând, Bunule, cu frică strig către Tine: petreci întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Mă cutremur primind foc, ca să nu mă aprind ca ceara și ca iarba.

O, înfricoșată taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge să mă fac fără stricăciune!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiască a vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceea te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Bun este Domnul, gustați și vedeți! Că de demult, pentru noi, precum suntem noi făcându-Se și odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să fiu Ție casă prin împărtășirea sfintelor Taine și să Te am pe Tine cu harul viețuind întru mine împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, mult Milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca focul să-mi fie mie și ca lumina Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă întreg pe mine, care mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta, Stăpână, te laudă pe tine tot neamul și te slăvește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luând ființă omenească.

TROPARE DE UMILINȚĂ

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curăță inima mea, făcând-o biserică preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Spre împărtășirea Sfintelor tale cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza împreună cu cei vrednici a mă apropia de Tine, haina mă vădește că nu este de cină, și osândă voi pricinui păcătosului meu suflet; ci curăță, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru multă mulțimea păcatelor mele alerg la tine, preacurată Născătoare de Dumnezeu, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și roagă-te Fiului Tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască mie iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

În sfânta și marea Joi, se zice aceasta:

Când slăviții ucenici, la spălarea Cinei, s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-au dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru aceasta spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul nesățios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce spre toți ești bun, Doamne, slavă Ție.

Apoi:

Doamne miluiește

(de 40 ori)

și stihurile:

Vrând să mănânci, omule, Trupul Stăpânului,
Cu frică te apropie, să nu te arzi, că foc este.
Vrând Sângele dumnezeiesc să-l bei spre împărtășire,
Întâi te împacă cu cei ce te-au scârbit.
Apoi să îndrăznești a mânca mâncarea de taină.

Alte stihuri:

Mai-nainte până a nu te împărtăși cu înfricoșata jertfă,
Cu Trupul Stăpânului cel de viață făcător,
În acest chip să te rogi cu cutremur.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Știu, Doamne, că în nevrednicie mă împărtășesc cu preacurat Trupul Tău și cu scump Sângele Tău și vinovat sunt și osândă mie mănânc și beau, nesocotind Trupul și Sângele Tău, al lui Hristos Dumnezeul meu. Ci, spre îndurările Tale îndrăznind, vin către Tine, Cel ce ai zis: „Cine mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, întru Mine petrece și Eu întru dânsul". Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă vădi pe mine, păcătosul, ci fă mie după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele acestea spre tămăduire, și curățire, și luminare, și pază, și mântuire, și spre sfințirea sufletului și a trupului, spre alungarea a toată nălucirea și a faptei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul în mădularele mele; spre îndrăznirea și dragostea către Tine, spre îndreptarea vieții și întărire, spre adăugarea faptei și a desăvârșirii, spre împlinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, spre merinde pentru viața de veci, spre răspuns bine primit la judecata Ta cea înfricoșată, iar nu spre certare sau spre osândă. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI SIMEON NOUL TEOLOG

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și nedefăimându-mi cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie cu îndrăzneală a grăi cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cade a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât

desfrânata, care aflând unde locuiești, a cumpărat mir și cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele tale, Hristoase, Stăpânul meu și Dumnezeul meu. Și precum pe aceea n-ai lepădat-o, pentru că s-a apropiat de Tine din inimă, nu Te scârbi nici de mine, Cuvinte, ci ale Tale picioare dă-mi-le și să le țin și să le sărut și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă și greșelile mele și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele, iar rănile mele le vezi; dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne Dumnezeul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine, le-au văzut ochii Tăi și în cartea Ta cele încă nefăptuite se află scrise la Tine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele iartă-mi-le, Dumnezeule al tuturor. Ca, cu inimă curată, cu gând înfricoșat și cu suflet smerit, să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se înfiază tot cel ce mănâncă și bea cu inimă curată. Că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, întru Mine petrece și Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu darurile dumnezeiești și îndumnezeitoare, nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din lumina cea cu trei străluciri, care luminează lumea. Deci, ca să nu rămân singur fără Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu suflet smerit. Rogu-mă să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană; ca să petreci, precum ai zis, cu mine, de trei ori ticălosul, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă osebit de harul Tău și, înșelându-mă, să mă depărteze de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad și cu căldură strig: precum pe desfrânatul și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, căci, cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine nu Ți-a greșit Ție, nici nu a făcut fapte precum am făcut eu. Ci

aceasta știu iarăși, că mărimea greșelilor și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc îndelunga răbdare cea multă a Dumnezeului meu și iubirea de oameni cea înaltă; ci pe cei ce cu căldură se pocăiesc, cu mila îndurării îi cureți și-i luminezi și luminii îi împreunezi, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire. Și, lucru străin gândurilor îngerești și omenești, vorbești cu ei de multe ori ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea-mi dau aripi, Hristoase al meu, și nădăjduindu-mă spre multele faceri de bine față de noi, bucurându-mă împreună și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc, iarbă fiind; și, slăvită minune, mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care aprins fiind, nu ardea. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu, mă închin și Te măresc și Te slăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, ca Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Greșelile mele câte Ți-am greșit, ori cu cuvântul, ori cu lucrul, ori cu gândul, cu voie sau fără voie, cu știință sau cu neștiință, pe toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile preacuratei Maicei Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților, care au bine plăcut Ție din veac, binevoiește ca fără de osândă, să primesc sfântul și preacuratul Trup și scump Sângele Tău, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOAN DAMASCHIN

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gânduri rele nu mă depărtez; ci Tu, Hristoase Dumnezeule, care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe Cananeanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și pe ceea ce-i curgea sânge. Că aceea atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar cealaltă cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare

de păcate. Iar eu ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-l primi, să nu fiu ars; ci primește-mă ca pe ele și-mi luminează simțirile sufletești, arzând greșelile păcatelor mele, pentru rugăciunile celeia ce fără de prihană Te-a născut și ale puterilor cerești. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI DE MULȚUMIRE

DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂȘANIE

După ce vei dobândi Sfânta împărtășanie, mulțumește lui Dumnezeu rostind din suflet acestea:

Slavă Ție, Dumnezeule. Slavă Ție, Dumnezeule.
Slavă Ție, Dumnezeule.

Apoi:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI DE MULȚUMIRE
a Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaș Sfintelor Tale m-ai învrednicit a fi. Mulțumescu-Ți că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu preacuratele Tale și cerești daruri m-ai învrednicit. Și, Stăpâne iubitorule de oameni, care pentru noi ai murit și ai înviat și ne-ai dăruit nouă aceste înfricoșate și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre alungarea atotpotrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufletești mele puteri, spre credință nerușinată, spre dragoste nefățarnică, spre împlinirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugarea harului Tău cel dumnezeiesc și spre unirea Împărăției Tale. Că întru sfințenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Și așa, ieșind dintru această viață, întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este

glasul lăudătorilor cel neîncetat și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA
a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Hristoase, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc de toate bunătățile câte mi-ai dat și de împărtășirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și întru umbra aripilor Tale, și dăruiește-mi până la suflarea cea mai de pe urmă, în cuget curat, cu vrednicie, să mă împărtășesc cu Sfintele Tale, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești pâinea vieții, izvorul sfințirii, dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA A TREIA
a lui Metafrast

Cel ce mi-ai dat mie de bunăvoie hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele și în toate încheieturile, în rărunchi și în inimă. Arde spinii tuturor păcatelor mele, curăță-mi sufletul, sfințește-mi gândurile, întărește-mi încheieturile împreună cu oasele, numărul drept al celor cinci simțiri îl luminează. Peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet. Curățește-mă, spală-mă și mă îndreaptă. Îmbunătățește-mă, înțelepțește-mă și mă luminează. Arată-mă sălaș numai Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului; ci Ție casă, cu intrarea împărtășirii. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc Ție pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor fără de trup, pe Înainte-Mergătorul Tău, pe înțelepții apostoli, și cu aceștia și pe preacinstită și curata Maica Ta; ale căror rugăciuni primește-le, milostive Hristoase al meu, iar pe mine, slujitorul Tău, fiu

luminii mă fă. Că Tu singur ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție după cuviință ca unui Dumnezeu și Stăpân, slavă toți Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

RUGĂCIUNEA A PATRA
a Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșata și a doua venire a Ta, mă învrednicește pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

RUGĂCIUNEA A CINCEA,
CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumescu-ți Ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, a fi părtaș preacuratului Trup și scumpului Sânge al Fiului Tău. Ci tu, care ai născut lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii, ceea ce ai născut izvorul nemuririi. Înviază-mă pe mine cel omorât de păcat, Maica Dumnezeului celui milostiv, ceea ce ești iubitoare de milostivire. Miluiește-mă și dă-mi umilință și zdrobire de inimă, smerenie în gânduri, și ridicare din robia cugetelor. Și mă învrednicește până la sfârșitul vieții, fără de osândă, a primi sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te slăvesc pe tine în toate zilele vieții mele. Că binecuvântată și preaslăvită ești în veci. Amin.

Apoi:

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăția... Și troparul sfântului a cărui Liturghie va fi întru acea zi. Slavă... Condacul lui.

Și acum...

Ceea ce ești folositoare creștinilor, ne-rușinată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar de va fi praznic împărătesc zicem: **Și acum...** Condacul praznicului, **Doamne miluiește,** de 12 ori. **Ceea ce ești mai cinstită... Slavă... Și acum...** și otpustul.

PENTRU SPORIREA

DUHOVNICEASCĂ

POVĂȚUIRE

Pentru cei ce doresc să sporească în viața duhovnicească s-au rânduit aci câteva din neprețuitele imnuri ale sfintei noastre Biserici: acatiste, paraclise, canoane de umilință și rugăciuni ale marilor Sfinți.

Credinciosul, după râvna și osebita lui înclinare, va putea să citească aceste imnuri ori de câte ori va simți nevoia și îl va îndemna cugetul său.

În chip deosebit, imnurile rânduite aci se citesc astfel:

- **Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos,** Duminică dimineața înainte de Sfânta Liturghie – așa cum se obișnuiește în mănăstiri, înainte de ceasuri.
- **Acatistul Bunei-Vestiri:**
  - în fiecare Sâmbătă dimineața din timpul anului, după Rugăciunile de dimineață;
  - în fiecare seară, înainte de culcare;
  - înainte de Sfânta împărtășanie;
  - după Obedniță;
  - și în orice împrejurare de peste săptămână sau de peste an, când sufletul se simte încărcat și are nevoie de sprijinul și de ocrotirea Maicii lui Dumnezeu.
- **Acatistul Crucii**:
  - Miercurea și Vinerea peste săptămână,
  - la sărbătorile sfintei Cruci
  - și în posturi, mai ales în sfântul și marele Post.
- **Paraclisul Maicii Domnului:**
  - la Pavecerniță,
  - înainte de Sfânta împărtășanie
  - și la toată durerea, necazul și grabnica ajutorare.
- **Canonul de umilință către Domnul nostru, Iisus Hristos**:
  - la Sfânta împărtășanie
  - și mai ales înainte de spovedanie,
  - precum și în grele încercări ale patimilor sufletești și trupești.

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU,

IISUS HRISTOS

Hristoase, lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată.

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU, IISUS HRISTOS

CONDACELE ȘI ICOASELE DE LAUDĂ

Condac 1

Apărătorul cel mai mare și Doamne, biruitorul iadului, ca cei ce neam izbăvit de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție, noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care strigăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne.

Icos 1

Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult care grăia strigând unele ca acestea:

Iisuse, preaminunate, mirarea îngerilor,
Iisuse, preaputernice, izbăvirea strămoșilor,
Iisuse, preadulce, slava patriarhilor,
Iisuse, preaslăvite, tăria împăraților,
Iisuse, preaiubite, plinirea prorocilor,
Iisuse, preaminunate, întărirea mucenicilor,
Iisuse, prealine, bucuria călugărilor,
Iisuse, preamilostive, dulceața preoților,
Iisuse, preaîndurate, înfrânarea pustnicilor,
Iisuse, preadulce, bucuria preacuvioșilor,
Iisuse, preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria,
Iisuse, cel mai-nainte de veci, mântuirea păcătoșilor,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 2

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte și, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe Fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, așa și spre mine Te milostivește, Iubitorule de oameni, și-mi înviază sufletul cel omorât cu păcatele, care strig Ție: Aliluia.

Icos 2

Înțelegerea cea neînțeleasă, căutând Filip să o înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme fiind cu mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru mine și eu întru Tatăl? Drept aceea, Cel ce ești neurmat, cu frică strigăm Ție:

Iisuse, Dumnezeule cel mai-nainte de veci,
Iisuse, Împăratul cel preaputernic,
Iisuse, Stăpânul cel îndelung răbdător,
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv,
Iisuse, Păzitorul meu cel prea bun,
Iisuse, curăță păcatele mele,
Iisuse, ridică fărădelegile mele,
Iisuse, iartă nedreptățile mele,
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine,
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine,
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine,
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 3

Iisuse, care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi, care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, și-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia.

Icos 3

Iisuse, cel ce ai mulțime de îndurări, care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită,
Iisuse, mila cea fără de sfârșit,
Iisuse, frumusețea cea prealuminată,
Iisuse, dragostea cea nebiruită,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu,
Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul,

Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi,
Iisuse, curăță-mă pe mine, cel născut în păcate,
Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul,
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul,
Iisuse, curăță-mă pe mine, spurcatul,
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 4

Vifor de gânduri îndoite având înăuntru Petru, se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine, Dumnezeu adevărat, și dobândind mână de mântuire a zis: Aliluia.

Icos 4

Auzit-a orbul pe tine, Doamne, trecând pe cale, și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându-l, i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce strig și grăiesc:
Iisuse, ziditorul celor de sus,
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos,
Iisuse, pierzătorul celor dedesubt
Iisuse, înfrumusețătorul făpturilor,
Iisuse, mângâierea sufletului meu,
Iisuse, luminătorul minții mele,
Iisuse, veselia inimii mele,
Iisuse, sănătatea trupului meu,
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă,
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă,
Iisuse, izbăvește-mă de toată munca,
Iisuse, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 5

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu

Sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate pe noi din lațurile cu care șarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupești și prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvirea cea rea, pe cei ce strigă Ție: Aliluia.

Icos 5

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile și cunoscându-L pe el a fi Stăpân, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui strigând: Osana! Iar noi aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat,
Iisuse, Fiul lui David,
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit,
Iisuse, Mielul cel nevinovat,
Iisuse, Păstorul cel prealuminat,
Iisuse, păzitorul prunciei mele,
Iisuse, îndreptătorul tinereților mele,
Iisuse, lauda bătrâneților mele,
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea,
Iisuse, viața mea de după moarte,
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta,
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina atunci,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 6

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători împlinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel ce ești neajuns; și durerile noastre le-ai ridicat, de unde cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia.

Icos 6

Răsărit-a în lume lumina adevărului tău și s-a izgonit înșelăciunea cea drăcească; că idolii, Mântuitorul nostru, nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire, strigăm Ție:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea,
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile,
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor,

Iisuse, Dumnezeule, cel ce petreci întru milă,
Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine, flămândul,
Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine, setosul,
Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, stricatul,
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul,
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele,
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce cauți, află și sufletul meu,
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă,
Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curăță fărădelegile mele,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 7

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca o oaie la junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca un miel, fără de glas înaintea celui ce-l tunde pe el, și ca un Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la ceruri Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care strigăm Ție: Aliluia.

Icos 7

Arătat-a făptură minunată, arătându-se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat și din mormânt a înviat, nestricând pecețile, și la apostoli prin ușile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea minunându-ne, cu credință strigăm:
Iisuse, Cuvântul cel necuprins,
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut,
Iisuse, puterea cea neajunsă,
Iisuse, înțelepciunea cea necugetată,
Iisuse, Dumnezeirea cea necuprinsă cu scrisoarea,
Iisuse, domnia cea nenumărată,
Iisuse, Împărăția cea nebiruită,
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit,
Iisuse, tăria cea preaînaltă,
Iisuse, puterea cea veșnică,
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă,
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă,

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 8

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru această Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce cântăm Lui: Aliluia.

Icos 8

Cu totul era întru cei de jos și dintru cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pătimit și cu moartea Sa, moartea noastră a omorât-o, și cu Învierea Sa, a dăruit viață celor ce cântă:

Iisuse, bucuria inimii,
Iisuse, tăria trupului,
Iisuse, lumina sufletului,
Iisuse, repejunea minții,
Iisuse, bucuria cunoștinței,
Iisuse, nădejdea cea aleasă,
Iisuse, pomenirea cea preaveșnică,
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri,
Iisuse, slava mea cea preaînaltă,
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine,
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine,
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 9

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia.

Icos 9

Pe ritorii cei mari grăitori îi vedem ca pe niște pești fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum

Dumnezeu, cel neschimbat, ești și om deplin. Iar noi de o taină ca aceasta minunându-ne, cu credință strigăm:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic,
Iisuse, Împăratul împăraților,
Iisuse, Stăpânul stăpânilor,
Iisuse, Judecătorul viilor și al morților,
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde,
Iisuse, mângâierea celor ce plâng,
Iisuse, slava săracilor,
Iisuse, nu mă judeca pe mine după lucrurile mele,
Iisuse, curăță-mă după mare milă Ta,
Iisuse, izgonește de la mine trândăvia,
Iisuse, luminează-mi gândul cel ascuns al inimii,
Iisuse, dă-mi aducere-aminte de moarte,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 10

Vrând să mântuiești lumea, Răsărite al răsăriturilor, către apus, firea noastră cea întunecată, venind Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele, și de la toate moștenirile cerești și pământești auzi: Aliluia.

Icos 10

Împărate cel preaveșnic, mângâietorul cel adevărat, Hristoase, curățâ-ne pe noi de toate spurcăciunile, precum ai curățit pe cei zece leproși și ne tămăduiește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să cântăm Ție întru umilință, strigând:

Iisuse, vistierul cel nestricat,
Iisuse, bogăția cea nedeșertată,
Iisuse, hrana cea tare,
Iisuse, băutura cea nesecată,
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor,
Iisuse, folositorul văduvelor,
Iisuse, apărătorul lipsiților,

Iisuse, ajutătorul celor osteniți,
Iisuse, îndreptătorul celor străini,
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare,
Iisuse, liniștea celor învăluiți,
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, căzutul,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 11

Cântare cu totul de umilință, aduc Ție, eu, nevrednicul, și strig Ție ca Cananeanca: Iisuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit se îndrăcește cu patimile și cu urgie este aprins, și dă-mi tămăduire mie, celui ce strig: Aliluia.

Icos 11

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai-nainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit repejunea sufletului. Așa și mie îmi luminează luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce strig:
Iisuse, Împăratul meu cel preatare,
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic,
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte,
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit,
Iisuse, îndreptătorul meu cel preabun,
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat,
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv,
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd,
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile,
Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele,
Iisuse, curățâ-mi mintea de gândurile cele deșarte,
Iisuse, păzește-mi inima de poftele cele viclene,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 12

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, și mă

primește pe mine, cel ce mă căiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine, trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel ce strig Ție: Aliluia.

Icos 12

Slăvind întruparea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma, că Domn și Dumnezeu ești, cel ce șezi cu Tatăl și vrei să judeci viii și morții. Atunci, adică, mă învrednicește stării celei de-a dreapta pe mine, cel ce strig:

Iisuse, Împăratul cel mai-nainte de veci, miluiește-mă,
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine miresmește-mă,
Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă,
Iisuse, acoperământul cel mai-nainte de veci, acoperă-mă,
Iisuse, vestmântul cel luminat, înfrumusețează-mă,
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă,
Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește-mă,
Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă,
Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește-mă,
Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești, izbăvește-mă,
Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului,
Iisuse, izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte munci veșnice,
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Condac 13

O! Preadulce și întru tot lăudate Iisuse, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit pe cei doi bani ai văduvei și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate scârbele și rănile cele aducătoare de moarte și din muncile cele viitoare scoate pe toți, care strigăm Ție: Aliluia (de 3 ori).

Apoi, iarăși zicem icosul 1: **Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor...** Apoi, condacul: **Apărătorul cel mai mare....** și

RUGĂCIUNEA CĂTRE DOMNUL NOSTRU, IISUS HRISTOS
A Sfântului Isaac Sirul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduiește rănile mele. Cu Sângele Tău, curăță sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma Trupului Tău, cel de viață făcător. Fierea, cu care vrăjmașii Te-au adăpat, să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de draci.

Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe cruce, să înalțe capul meu pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de necredincioși pe cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmuiri și scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Sufletul Tău, pe care l-ai dat Tatălui când erai pe cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere, ca să Te caut. Nu am pocăință, nici umilință, care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei cea pentru Tine. Ci Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă plină de durere, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta. Căci fără de Tine, mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, care Te-a născut din sânurile sale, fără de ani și mai-nainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit; să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine; ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeiești Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine, în necazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine nevrednicul, cu harul și

cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL BUNEI-VESTIRI

A PREASFINTEI

NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

”

Îngerul cel întâi stătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te!

ACATISTUL BUNEI-VESTIRI
A PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU
ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

CONDACELE ȘI ICOASELE DE LAUDĂ

Condac 1

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, aducem Ție, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm Ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Icos 1

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și împreună cu glasul netrupesc văzându-Te, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin care răsare bucuria,
Bucură-te, prin care piere blestemul,
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut,
Bucură-te, ștergerea lacrimilor Evei,
Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești,
Bucură-te, adâncime, care nu te poți lesne vedea nici cu ochi îngerești,
Bucură-te, că tu ești scaun Împăratului,
Bucură-te, că tu porți pe Cel ce poartă toate,
Bucură-te, steaua care arăți Soarele,
Bucură-te, pântecele dumnezeiești întrupări,
Bucură-te, prin care se înnoiește făptura,
Bucură-te, prin care prunc se face Făcătorul,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 2

Văzându-se pe sine sfânta întru curăție, zis-a lui Gavriil cu

îndrăznire: Preaslăvit glasul tău se arată a fi cu anevoie de primit sufletului meu; că naștere cu zămislire, fără sămânță, cum îmi spui? Strigând: Aliluia.

Icos 2

Înțelegerea cea neînțeleasă, căutând Fecioara să o înțeleagă, a strigat către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putință să se nască fiu, spune-mi? Către care el a zis cu frică, însă strigând așa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus,
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere,
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos,
Bucură-te, capul poruncilor Lui,
Bucură-te, scara cerească pe care S-a pogorât Dumnezeu,
Bucură-te, podul care treci la cer pe cei de pe pământ,
Bucură-te, minunea care de îngeri ești mult slăvită,
Bucură-te, ceea ce ești diavolilor roadă de mult plâns,
Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă,
Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip a fost,
Bucură-te, ceea ce întreci mintea celor înțelepți,
Bucură-te, ceea ce luminezi gândul celor credincioși,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 3

Puterea Celui de sus a umbrit atunci, spre zămislire, celei ce nu știa de nuntă, și pântecele ei cel cu bună roadă, ca pe o țarină dulce, l-a arătat tuturor, celor ce vor avea să secere mântuire, când vor cânta așa: Aliluia.

Icos 3

Având Fecioara în pântece pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat și cu jucările ca și cu niște cântări a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vița mlădiței celei nevestejite,
Bucură-te, câștigarea rodului Celui fără de moarte,
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe lucrătorul cel iubitor de oameni,
Bucură-te, ceea ce ai născut pe săditorul vieții noastre,

Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulțirea milelor,
Bucură-te, masă, care porți îndestularea milostivirilor,
Bucură-te, ceea ce înfloreşti ca raiul desfătării,
Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor,
Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bine primită,
Bucură-te, curăția a toată lumea,
Bucură-te, voia lui Dumnezeu cea bună către noi, cei muritori,
Bucură-te, ceea ce ești îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 4

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat, uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, ceea ce ești fără de prihană; iar dacă a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia.

Icos 4

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea trupească a lui Hristos, și alergând ca și către un păstor, văzut-au pe Acesta ca pe un miel fără prihană în pântecele Mariei păscându-se; pe care lăudând-o, au zis:
Bucură-te, maica mielului și a păstorului,
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare,
Bucură-te, muncirea vrăjmașilor celor nevăzuți,
Bucură-te, deschizătoarea ușilor raiului,
Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești,
Bucură-te, că cele pământești împreună dănțuiesc cu cele cerești,
Bucură-te, gura apostolilor cea netăcută,
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri,
Bucură-te, temeiul cel tare al credinței,
Bucură-te, cunoștința cea luminoasă a darului,
Bucură-te, prin care s-a golit iadul,
Bucură-te, prin care ne-am îmbrăcat cu mărire,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 5

Steaua ea cu dumnezeiască mergere văzând-o înțelepții, mers-au pe urma luminii ei, și ținând-o ca o făclie, cu dânsa căutau pe tarele Împărat, și ajungând pe Cel neajuns, s-au bucurat, strigând Lui: Aliluia.

Icos 5

Văzut-au pruncii haldeilor, în mâinile Fecioarei, pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâinile și, cunoscându-L a fi Stăpân, măcar că a luat chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-L sluji și a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse,

Bucură-te, raza zilei celei tainice,

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii,

Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii,

Bucură-te, ceea ce ai lepădat din dregătorie pe muncitorul cel fără de omenie,

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni,

Bucură-te, ceea ce ne-ai mântuit din slujba păgânească,

Bucură-te ceea ce ne cureți de lucrurile cele spurcate,

Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea focului,

Bucură-te, ceea ce ne-ai schimbat văpaia chinurilor,

Bucură-te, îndreptătoarea înțelepciunii celor credincioși,

Bucură-te, veselia tuturor neamurilor,

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 6

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu, fiind filosofii, s-au întors în Babilon, săvârșind prorocia Ta, și mărturisindu-Te pe tine, Hristoase, tuturor, lăsat-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia.

Icos 6

Strălucind Tu în Egipt, Lumina adevărului, ai gonit întunericul minciunii. Că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei ce au scăpat de dânșii, strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor,

Bucură-te, căderea dracilor,

Bucură-te, ceea ce ai călcat stăpânia înșelăciunii,
Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească,
Bucură-te, mare, care ai înecat pe faraon cel netrupesc,
Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetați de viață,
Bucură-te, stâlp de foc, care povățuiești pe cei ce sunt întru întuneric,
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul,
Bucură-te, hrană și năstrapă cu mană,
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte,
Bucură-te, pământul făgăduinței,
Bucură-te, din care curge miere și lapte,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 7

Vrând Simeon să se mute dintru acest veac de acum înșelător, Te-ai dat lui, ca un prunc; dar Te-ai cunoscut lui și Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceea, s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia.

Icos 7

Arătat-a făptură nouă, arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără sământă și păzindu-l întreg precum a fost; ca noi văzând minunea, să o lăudăm pe Dânsa, strigând:
Bucură-te, floarea nestricăciunii,
Bucură-te, cununa înfrânării,
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii,
Bucură-te, ceea ce ai arătat viața îngerească,
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii.
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care se adumbresc mulți,
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Îndreptătorul celor rătăciți,
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul celor robiți,
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept,
Bucură-te, iertarea multor greșiți,

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală,
Bucură-te, dragostea, care biruiește toată dorirea,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 8

Văzând naștere străină, să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru această Dumnezeu cel preaînalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia.

Icos 8

Cu totul a fost între cei de jos și de cei de sus nici cum nu s-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că pogorârea lui Dumnezeu n-a fost cu mutare din loc, ci naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput,
Bucură-te, ușa tainei celei cinstite,
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere de cei necredincioși,
Bucură-te, lauda cea fără îndoire a celor credincioși,
Bucură-te, căruța cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi,
Bucură-te, sălașul cel preamărit al Celui ce este pe serafimi,
Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una,
Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea,
Bucură-te, prin care s-a dezlegat călcarea poruncii,
Bucură-te, prin care s-a deschis raiul,
Bucură-te, cheia Împărăției lui Hristos,
Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 9

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe cel neapropiat ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi și auzind de la toți așa: Aliluia.

Icos 9

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, că

stau în fața ta ca niște pești fără de glas; că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi de o taină ca aceasta minunându-ne cu credință strigăm:

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu,

Bucură-te, comoara rânduielii Lui,

Bucură-te, ceea ce arăți pe filosofi neînțelepți,

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători,

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți,

Bucură-te, că s-au veștejit făcătorii de basme,

Bucură-te, ceea ce ai rupt vorbele cele încurcate ale atineilor,

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor,

Bucură-te, ceea ce ne-ai tras dintru adâncul necunoștinței,

Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte,

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască,

Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți,

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 10

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor, la Dânsa Însuși de Sine, fiind făgăduit, a venit și Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia.

Icos 10

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălășluindu-Se în pântecele tău și învățând pe toți să strige Ție:

Bucură-te, turnul fecioriei,

Bucură-te, ușa mântuirii,

Bucură-te, începătoarea prefacerii cei înțelegătoare,

Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc,

Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți cu rușinea,

Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte,

Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor,
Bucură-te, ceea ce ai născut pe semănătorul curăției,
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sământă,
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioși,
Bucură-te, ceea ce din fecioare una ai fost hrănitoare de prunc,
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 11

Împărate Sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu împlinim cum se cade, că se biruiește toată cântarea, care va să tindă către mulțimea milelor Tale celor multe, care ai dat celor ce-Ți strigă: Aliluia.

Icos 11

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, vedem pe preasfânta Fecioară; că aprinzând în sine focul cel netrupesc, îndreaptă spre cunoștința cea dumnezeiască pe toți, care luminează mintea cu raza ei și se cinstește cu chemarea aceasta:
Bucură-te, raza soarelui celui înțelegător,
Bucură-te, raza luminii celei neapuse,
Bucură-te, ceea ce îngrozești pe vrăjmași ca tunetul,
Bucură-te, că din tine a răsărit Strălucirea cea cu multă lumină,
Bucură-te, că ai izvorât Izvorul cel ce curge cu ape multe,
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chipul spălării,
Bucură-te, ceea ce curăță spurcăciunea păcatului,
Bucură-te, baie care speli conștiința,
Bucură-te, pahar care dregi bucuria.
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos,
Bucură-te, viața veseliei celei de taină,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 12

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omenești, venit-a singur la cei ce se depărtează de harul Lui

și, rupând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia.

Icos 12

Cântând nașterea ta, te lăudăm toți ca pe o biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu, că locuind în pântecele tău Domnul, care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să strige către tine:

Bucură-te, lăcașul lui Dumnezeu și al Cuvântului,
Bucură-te, sfântă care ești mai mare decât sfinții,
Bucură-te, ladă poleită cu Duhul,
Bucură-te, comoara vieții cea nedeșertată,
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor credincioși,
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților celor cuvioși,
Bucură-te, stâlpul bisericii cel neclătit,
Bucură-te, zidul Împărăției cel nemișcat,
Bucură-te, prin care se ridică biruințele,
Bucură-te, prin care cad vrăjmașii,
Bucură-te, tămăduirea trupului meu,
Bucură-te, mântuirea sufletului meu,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condac 13

O! Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, mântuiește de toată ispita și scoate din munca ce va să fie pe toți, cei ce-ți cântă Ție: Aliluia, (de 3 ori)

Și iarăși icosul 1: **Îngerul cel mai întâi stătător...** și

Condacul 1: **Apărătoare Doamnă...** apoi:

RUGĂCIUNEA CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preacurată, Doamnă, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri, care se cuvin de la noi, nevrednicii robii tăi, numai Ție, ceea ce ești aleasă dintre toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și

pământești; că pentru tine a fost cu noi Domnul Puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit sfântului Său Trup și preacuratului Său Sânge. Pentru aceea fericită ești între neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii și mai cinstită decât Serafimii fiind. Și acum, preasfântă Născătoare de Dumnezeu, întru tot cântată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de tot sfatul celui înșelător și de toată primejdia, și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până în sfârșit cu rugăciunile Tale ne păzește neosândiți, ca prin paza și cu ajutorul tău mântuiți fiind, mărire, laudă, mulțumire și închinăciune pentru toate să înălțăm lui Dumnezeu, Unuia în Treime, și Ziditorului tuturor, acum și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFINTEI CRUCI

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne,
Și sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

ACATISTUL SFINTEI CRUCI

Condac 1

O! De trei ori fericită și preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioșii și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavăză și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău pe cei ce strigă: Bucură-te, Lemn fericit.

Icos 1

Îngerii din cer nevăzut înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător cu strălucire, se înspăimântează și stau strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cruce, păzitoarea lumii,
Bucură-te, slava bisericii,
Bucură-te, ceea ce izvorăști tămăduiri cu îndestulare,
Bucură-te, ceea ce luminezi marginile lumii,
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor,
Bucură-te, preafericită și de daruri dătătoare,
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor,
Bucură-te, că te-ai pus spre închinarea tuturor,
Bucură-te, pahar plin de curată băutură,
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus,
Bucură-te, prin care se binecuvântează zidirea,
Bucură-te, prin care se închină Ziditorul,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 2

Văzându-se Elena pe sineși întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire: Lucrul cel preadorit sufletului tău se arată prea de bucurie

osârdiei mele; căutând însă arma cea preabiruitoare pentru tine, precum zici, strigă: Aliluia.

Icos 2

Cunoștința cea necunoscută împărăteasa cunoscând-o, a strigat către cei ce slujeau: Din sânurile pământului siliți-vă în grabă a afla și Crucea a mi-o da. Către care privind cu frică a zis, însă, strigând așa:

Bucură-te, semnul adevăratei bucurii,
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem,
Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă,
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită,
Bucură-te, Cruce cu împătrite raze, în chipul focului,
Bucură-te, scară pe înălțimi rezemată, mai înainte oarecând arătată,
Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită,
Bucură-te, rana dracilor cea mult suspinată,
Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului,
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii,
Bucură-te, Cruce, apărătoarea deznădăjduiților,
Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 3

Puterea Lemnului s-a arătat atunci, spre adevărata încredințare tuturor și pe cea fără de glas și moartă, spre viață a sculat-o; înfricoșată privire celor ce vor a culege mântuire, când cântă așa: Aliluia.

Icos 3

Având Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său; iar el tare săltând îndată, crucea cea preamare cunoscând-o, se bucură și cu săltările ca și cu niște cântări, striga către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cruce, vasul luminii,
Bucură-te, Cruce, vistierul vieții,
Bucură-te, dătătoarea darurilor Duhului,
Bucură-te, limanul cel neviforât al celor ce călătoresc pe mare,
Bucură-te, viță care porți strugurul cel copt, care dă vinul cel tainic,

Bucură-te, că păzești sceptrurile împăraților,
Bucură-te, că zdrobești capetele balaurilor,
Bucură-te, strălucită cunoștință a credinței,
Bucură-te, păzitoarea a toată lumea,
Bucură-te, blagoslovenia lui Dumnezeu către muritori,
Bucură-te, mijlocirea către Dumnezeu a celor muritori,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 4

Dumnezeiasca râvnă întru sineși luând Elena, cu osârdie a căutat și a aflat Crucea care în pământ era ascunsă și pe cer împăratului se arătase, pe care lăudând-o, au zis: Aliluia.

Icos 4

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume, și toți de lumină umplându-se și ca spre o stea alergând, o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătăți, în mâinile cele sfinte, înălțată, pe care lăudând-o au zis:

Bucură-te, raza soarelui celui gândit,
Bucură-te, izvorul mirului celui nedeșertat,
Bucură-te, a lui Adam și Evei chemare,
Bucură-te, a boierilor iadului omorâre,
Bucură-te, că înălțându-te împreună acum pe noi ne înalți,
Bucură-te, că închinându-te pe suflete le sfințești,
Bucură-te, lauda apostolilor cea în lume propovăduită,
Bucură-te, tăria nevoitorilor cea preaiubită,
Bucură-te, Cruce, mustrarea iudeilor,
Bucură-te, lauda credincioșilor,
Bucură-te, prin care s-a surpat iadul,
Bucură-te, prin care a răsărit darul,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 5

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit, privindu-l toți, la acoperământul lui acum să alergăm și ca pe o armă ținându-l, printr-însul biruim taberele vrăjmașilor, și pipăind pe Cel nepipăit, cu bucurie să strigăm

lui: Aliluia.

Icos 5

Văzut-a lumină din cer marele Constantin, arătându-se semnul Crucii cu stelele, întru care și biruind mulțimea vrăjmașilor, s-a sârguit de a arătat Lemnul și a strigat către dânsul unele ca acelea:

Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit,
Bucură-te, cornul norodului celui blagoslovit,
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmașilor,
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe draci,
Bucură-te, schiptrul cel ceresc al împărăteștei oști,
Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oști,
Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor,
Bucură-te, ceea ce ocârmuiești sufletele oamenilor,
Bucură-te, izbânditoarea multelor răutăți,
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăți,
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos,
Bucură-te, prin care iudeii se tânguiesc,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 6

Scară până la cer s-a făcut crucea Domnului, pe toți suindu-i de la pământ către înălțimea cerului, ca să locuiască împreună și totdeauna cu cetele îngerilor, lăsând pe cele ce sunt acum, ca pe cele ce nu sunt și știind ei a cânta: Aliluia.

Icos 6

Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toți cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos; iar portarii iadului, nesuferind raza ta, ca niște morți au căzut, iar cei ce s-au izbăvit de dânșii, acum văzând Crucea strigă:

Bucură-te, a celor omorâți înviere,
Bucură-te, a celor ce se tânguiesc mântuire,
Bucură-te, deșertarea vistieriilor iadului,
Bucură-te, câștigarea desfătării raiului,
Bucură-te, toiag care pe oastea cea egipteană ai afundat-o,
Bucură-te, care iarăși pe norodul israelit l-ai adăpat,

Bucură-te, lemn însuflețit, a tâlharului mântuire,
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a drept-credincioșilor mirosire,
Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc cu duhul,
Bucură-te, pecetea pe care oamenii au luat-o,
Bucură-te, Cruce, ușa Tainelor,
Bucură-te, prin care se revărsă râuri dumnezeiești,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 7

Moise, vrând truditul neam a-l mântui de stricăciune, te-ai dat lui ca un toiag, dar te-ai cunoscut lui și semn dumnezeiesc. Pentru aceea s-a spăimântat, Cruce cinstită, de tăria ta, strigând: Aliluia.

Icos 7

Cel ce de demult a dat lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce S-a pironit pentru cei fără de lege, de bărbații cei fără de lege; și blestemul cel vechi al legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o toți, acum să strigăm:

Bucură-te, îndreptarea căzuților,
Bucură-te, căderea de lume, slujitorilor,
Bucură-te, înnoirea învierii lui Hristos,
Bucură-te, dumnezeiasca desfătare a monahilor,
Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se acoperă credincioșii,
Bucură-te, lemn de proroci grăit, pe pământ sădit,
Bucură-te, ajutorul Împărăției împotriva vrăjmașilor,
Bucură-te, tare apărare a cetății,
Bucură-te, a Dreptului-Judecător arătare,
Bucură-te, a greșiților osândire,
Bucură-te, Cruce, sprijinirea sărmanilor,
Bucură-te, Cruce, îmbogățirea săracilor,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 8

Străină minune văzând, străină viață să viețuim, mintea la cer înălțând-o; că pentru aceasta Hristos pe Cruce S-a pironit și cu trupul a pătimit, vrând a-i atrage pe cei ce strigă Lui: Aliluia.

Icos 8

Tot a venit din înălțime, avându-și Dumnezeirea, singur Cuvântul cel mai înainte de veacuri și născându-Se din Fecioară-Maică și lumii arătându-Se om smerit și Crucea primind, a făcut vii pe cei ce strigă Lui:

Bucură-te, Cruce, arma păcii,
Bucură-te, semnul călătorilor,
Bucură-te, înțelepciunea și întărirea celor ce se mântuiesc,
Bucură-te, nebunia și sfărâmarea celor ce dosădesc,
Bucură-te, sad bine rodit nemuritor, de viață purtător,
Bucură-te, floare care ai înflorit mântuirea noastră,
Bucură-te, că împreunezi pe cele de pe pământ cu cele de sus,
Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos,
Bucură-te, prin care stricăciunea s-a stricat,
Bucură-te, prin care mâhniciunea s-a pierdut,
Bucură-te, bogăția bunătăților celor înmiite,
Bucură-te, lauda credincioșilor cea de mii de ori numită,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 9

A căzut tabăra dracilor cea cu tot felul de săgeți înarmată și neamul iudeilor s-a rușinat, văzând ei că de către toți cu dor Crucea se închină și că de-a pururea izvorăște tămăduiri celor ce strigă: Aliluia.

Icos 9

Râurile cugetelor celor de rea-credință s-au oprit, pironindu-Te pe lemn, Tu, Hristoase; căci cu adevărat nu se pricep cum și Crucea ai suferit și de stricăciune ai scăpat. Iar noi, învierea slăvind-o, strigăm:

Bucură-te, înălțimea înțelepciunii lui Dumnezeu,
Bucură-te, adâncimea Proniei Lui,
Bucură-te, necunoștința necuvântătorilor bârfitori,
Bucură-te, pierderea nebunilor de stele vrăjitori,
Bucură-te, că arăți învierea lui Hristos,
Bucură-te, că pătimirile Lui le înnoiești,
Bucură-te, ceea ce călcarea de poruncă a celor dintâi zidiți ai dezlegat-o,

Bucură-te, ceea ce intrările raiului le-ai deschis,
Bucură-te, Cruce, cea de toți cinstită,
Bucură-te, a neamurilor celor necredincioase potrivnică,
Bucură-te, Cruce, doctorul celor ce bolesc,
Bucură-te, de-a pururea ajutătoarea celor ce se roagă ție,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 10

Lumea vrând a o mântui, Împodobitorul lumii, la dânsa S-a pogorât negrăit și Dumnezeu fiind, Crucea a suferit pentru noi, pe toate ca noi Le primește; pentru aceea, și izbăvindu-ne pe noi, de la toți aude: Aliluia.

Icos 10

Zid al lumii, o, purtătoare de viață Cruce, nebiruit și dumnezeiesc te înțelegem; că Făcătorul cerului și al pământului pe tine gătindu-te, Își întinde mâinile. Străină auzire! Și pe toți învață a striga:
Bucură-te, temeiul dreptei credințe,
Bucură-te, biruința creștinilor,
Bucură-te, ceea ce pe Amalic cel gândit l-ai înfrânt,
Bucură-te, ceea ce de mâinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit,
Bucură-te, că tu umbrele cele preavechi le-ai înnoit,
Bucură-te, că tu glasurile cele de proroci grăite le-ai împlinit,
Bucură-te, ceea ce ai purtat pe Mântuitorul tuturor,
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul sufletelor,
Bucură-te, prin care cu îngerii ne-am unit,
Bucură-te, prin care cu lumină ne-am strălucit,
Bucură-te, că cinstindu-te, ție ne închinăm,
Bucură-te, că strigând, ție glăsuim,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 11

Cântarea toată se micșorează, vrând a urma mulțimii minunilor tale; fiindcă de-ți vom aduce ție, o, preacinstită Cruce, mulțime de laude, nimic vrednic împlinim, de cele ce ai dat nouă, dar strigăm: Aliluia.

Icos 11

Strălucire de lumină dătătoare, celor ce sunt întru întuneric se dăruiește Crucea aceasta de viață dătătoare; că lumina cea nematerialnică a primit-o și spre dumnezeiască cunoștință pe toți povățuiește și înălțându-se acum, pe mintea noastră o înalță a cânta acestea:

Bucură-te, luminătorul cel ce te arăți celor ce sunt în întuneric,
Bucură-te, stea ceea ce strălucești lumea,
Bucură-te, fulger care orbești pe ucigașii lui Hristos,
Bucură-te, trăsnet care slăbănogești pe cei necredincioși,
Bucură-te, că ai strălucit cetele pravoslavnicilor,
Bucură-te, că ai risipit capiștele idolilor,
Bucură-te, al cărei chip din cer s-a arătat,
Bucură-te, al cărei dar pe vicleșuguri le-a gonit,
Bucură-te, ceea ce însemnezi pe a trupului omorâre,
Bucură-te, ceea ce omori pe a patimilor ridicare,
Bucură-te, pe care Hristos S-a răstignit,
Bucură-te, prin care toată lumea s-a mântuit,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 12

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe Lemn Își întinde și neamurile toate împreună le cheamă și Împărăția cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie cântă cântare și cu credință strigă: Aliluia.

Icos 12

Cântând cântarea ta, te lăudăm din dor pe tine, Lemnul Domnului, ca pe un însuflețit; că pe tine pironindu-Se cu trupul, Cel ce stăpânește peste puterile cele de sus, ne-a sfințit, ne-a slăvit și ne-a învățat a striga acestea:

Bucură-te Cruce, arma cea gândită,
Bucură-te, sfânta privire a sfinților,
Bucură-te, înainte propovăduitoarea prorocilor și drepților,
Bucură-te, purtătoare de lumină, meșteșugire a lui Hristos,
Bucură-te, frumusețea și coroana drept-credincioșilor împărați,
Bucură-te, stăpânirea și întărirea curioșilor preoți,

Bucură-te, podoaba cea prealăudată a adevărului,
Bucură-te, pornirea cea preanorocită a mântuirii,
Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor,
Bucură-te, izgonirea agarenilor,
Bucură-te, a luminii celei nestricate făclie,
Bucură-te, a sufletului meu veselie,
Bucură-te, Lemn fericit.

Condac 13

O! Întru tot cântat Lemn, care ai odrăslit pe Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toți izbăvește-ne și de veșnica muncă mântuiește pe cei ce strigă ție: Aliluia. (de 3 ori)

Și iarăși zicem icosul 1: **Îngerii din cer..,**

Condacul: **O, de trei ori fericită...**

Apoi:

RUGĂCIUNEA CĂTRE MÂNTUITORUL HRISTOS

Doamne, Iisuse Hristoase, dulcele mântuitor al sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit și ai luat moarte pe cruce pentru păcatele noastre, că eu sunt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe și cu fărădelegile mele cele rele. De aceea mă rog bunătății Tale celei nemărginite, ca să mă faci și pe mine părtaș sfintelor Tale patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare; pentru ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să câștig și eu asemenea puteri, pentru dragostea Ta, precum Tu cel milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii iudei. De aceea, întărește-mă, Doamne, ca să pot ridica cu bucurie de astăzi înainte Crucea Ta cu deplină pocăință, întristarea morții Tale să o simt, precum au simțit-o iubita Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei. Și-mi înviază simțirile mele cele sufletești, ca să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai

primit în rai.

Dă-mi, Doamne, și mie, tâlharului celui rău, darul Tău precum ai dat atunci aceluia, și iartă păcatele mele, pentru sfintele Tale patimi, și mă primește prin pocăință împreună cu el în rai, ca un Dumnezeu și ziditor ce-mi ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție în toate zilele Sfânta Biserică și le lasă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei împărăției Tale și să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Mă închin Crucii Tale, Hristoase, și zic către dânsa, slavă ei, pentru dragostea Ta.

Bucură-te, preacinstită Cruce a lui Hristos, că tu ai mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus țintuit. Bucură-te, pom preamărit, pentru că tu ai ținut rodul vieții ce ne-a mântuit din moartea păcatului.

Bucură-Te, toiagul cel tare, ce ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-Te, cheia împărătească ce ai deschis ușa raiului. Mă bucur și eu pentru că văd pe vrăjmașii Tăi surpați jos, iar pe prietenii Tăi împărățind în ceruri. Pe vrăjmașii Tăi biruiți de povara Ta, iar pe creștinii ce Ți se închină înarmați cu puterea Ta. O! Răstignitul meu, Hristoase, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri și necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare. De aceea, cum pot eu să fug de Cruce, văzând pe Dumnezeul meu că este ridicat pe ea? Cum să-mi pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul meu că le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste. Rușine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce-mi aduc diavolii, trupul și gândul meu cel rău sau pentru sărăcia și bolile ce-mi vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele mele; deoarece acestea toate le trimite pentru ca să mă apropie mai mult de El, pentru ca să-L măresc și să mă pedepsesc în această viață pentru binele meu, pentru ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru Împărăția Lui cea veșnică. Și de vreme ce este așa, înmulțește-mi, Doamne, ostenelile, ispitele și durerile; dar să-mi înmulțești împreună și să-mi prisosești răbdarea și puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla.

Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneț, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta,

rob de nu mă vei răscumpăra cu bogată și dumnezeiasca Ta putere și cu darul sfintei Tale Cruci, căreia mă închin și o măresc acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CINSTITUL PARACLIS

CĂTRE PREASFÂNTA

NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

BUCURA-TE BUCURIA NOASTRA
ACOPERE-NE DE NOI DE TOT RĂUL
CU CINSTITUL TAU OMOFUR

CINSTITUL PARACLIS
CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Care se cântă sau se citește la toată scârba sufletului și la vreme de nevoie.

Facerea lui Teostirict Monahul; după alții a lui Teofan.

Preotul, de este, începe; **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...**
Credinciosul face începutul cu **Rugăciunile începătoare** de la pag. xx-xx.

Urmăm apoi cu troparele acestea, cântate pe glasul 4. Credinciosul, neștiind să cânte, le citește.

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivându-te spre noi; sârguiește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine una nădejde te-am câștigat.

Slavă... Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stătut tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

După aceste tropare zicem Psalmul 50, la vreme de umilință:
(vezi pag. xx-xx).

Apoi:

CANONUL CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ȘI PURUREA FECIOARĂ MARIA

Cântarea 1, glas 8

Irmos: **Apa trecând-o ca pe uscat, Israel..**
Stih: **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pe noi.**

(Se repetă după troparele care n-au înainte **Slavă**.., sau **Și acum..**).

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuire.

O, Maica Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe tine, care ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi; că la tine scăpând acum, îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă, una, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a

Irmos: **Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica...**

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreaptă la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Rogu-mă, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul întristărilor mele; că tu mireasă dumnezeiască pe Hristos începătorul liniștii ai născut, ceea ce ești una preacurată.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, de Dumnezeu fericită.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu neputințe cumplite și chinuri de boli fiind cuprins, Fecioară, tu-mi ajută; că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmputinată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți,

după Dumnezeu, la tine scăpăm ca la un zid nestricat, și folositoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul, de este, zice ectenia: **Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,** la care pomenește pe aceia cărora le face paraclisul, singuri sau cu neamurile lor, și ecfonisul: **Că milostiv și iubitor de oameni...** Credinciosul, în loc de ectenie, zice numai: **Doamne miluiește** de 12 ori. Apoi urmează cu sedelna, glas 2, după podobia: **Cele de sus căutând...** Neștiind să cântăm, o citim:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrabă și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce ești una grabnică folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: **Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înțeles-am lucrurile Tale...**

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slava Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, Ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nădejde de întărire și zid de mântuire nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Irmos: **Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt...**

Umple, Preacurată, de veselie inima mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut Pricina veseliei.

Izbăvește-ne din primejdii, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

Irmos: **Rugăciune vărs către Domnul meu...**

Precum a mântuit de moarte și de stricăciune firea mea, care era ținută de stricăciune și de moarte, însuși pe Sine dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău să mă izbăvească de răutatea vrăjmașilor.

Folositoare și păzitoare preatare vieții mele te știu pe tine, Fecioară, care risipești tulburarea ispitelor și gonești asuprelile dracilor; ci mă rog totdeauna, de stricăciunea patimilor mele izbăvește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca un zid de scăpare te-am câștigat pe tine, și sufletelor mântuire desăvârșită și ușurare întru necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână! Și acum pe noi de chinuri și de nevoi izbăvește-ne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog Ție celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și Izbăvitorul bolilor, din stricăciunea bolilor ridică-mă.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu; că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca la un zid nestricat și folositoare.

Preacurată, ceea ce negrăit prin cuvânt, la zilele de apoi, pe Cuvântul ai născut, roagă-L ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul, când este, pomenește cum s-a arătat la cântarea a 3-a, făcând ecfonisul: **Că tu ești Împăratul păcii...** Mireanul zice: **Doamne miluiește**

(de trei ori) **Slavă... Și acum...**

Citim, după aceea, sau cântăm condacul, glasul 2:

Ceea ce ești folositoare creștinilor neînfruntată și mijlocitoare către Făcătorul neschimbată, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și îndată prochimenul: **Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.**

Stih: **Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.**

Apoi diaconul:

Domnului să ne rugăm.

Preotul:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru... și **Toată suflarea să laude pe Domnul.**

Diaconul:

Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să rugăm. Cu înțelepciune, drepți, să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul:

Pace tuturor.

Apoi:

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire.

Diaconul:

Să luăm aminte.

Urmează Evanghelia, pe care, în lipsa preotului sau diaconului, poate să o citească și un simplu credincios, cu toată smerenia, dragostea și toată frica.

În zilele acelea, sculându-se Maria, mers-a la munte cu degrabă în cetatea Iudei și a intrat în casa Zahariei și s-a închinat Elisavetei. Și a fost când a auzit Elisaveta închinăciunea Mariei, săltat-a pruncul cu bucurie în pântecele ei. Și s-a umplut de Duhul Sfânt Elisaveta și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și

binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie această, ca să vie Maica Domnului meu la mine? Că iată, cum ajunse glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul cu bucurie în pântecele meu. Și fericită este care a crezut că va fi săvârșire celor ce s-au zis ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile, că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria cu dânsa ca la trei luni și s-a întors la casa ei.

După aceea:

Glas 2

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă, curăță mulțimea greșelilor noastre. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăță mulțimea greșelilor noastre.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare milă Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile mele.**

Apoi Stihirile, glas 6. Cântate sau citite:

Nu mă încredința pe mine ajutorului omenesc, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robului tău; că necazul mă cuprinde și nu pot să rabd săgetările dracilor. Acoperământ n-am agonisit nicăieri, să scap eu ticălosul. Pururea fiind biruit, mângâiere nu am, afară de tine, Stăpâna lumii, nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunea mea, ci fă ceea ce este de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Ci, dar bun cerând, îi primește spre cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, mântuiește țara aceasta și poporul, ceea ce ești pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău.

Cântărețul:

Doamne miluiește (de 12 ori). Apoi ecfonisul: **Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia născut Fiul Tău, cu care ești binecuvântat..**

Cântarea a 7-a

Irmos: **Pruncii care merseră din Iudeia...**

Mântuirea noastră când ai vrut, Mântuitorule, să o plinești, în pântecele Fecioarei Te-ai sălășluit, pe care ai arătat-o lumii folositoare; Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Pe voitorul milei, pe care L-ai născut, Maică curată, roagă-L să izbăvească de greșeli și de spurcăciunea sufletului pe cei ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Comoară de mântuire și izvor de nestricăciune, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce strigă: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De neputințele trupurilor și de boala sufletelor, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc învrednicește-i să se tămăduiască, ceea ce ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea 8-a

Irmos: **Pe Împăratul ceresc, pe care...**

Pe cei ce le trebuie ajutor de la tine, nu-i trece, Fecioară; care te laudă și te preaînalță întru toți vecii.

Bogăție de tămăduiri verși celor ce te laudă pe tine cu credință, Fecioară, și înalță nașterea ta cea negrăită.

Bine să cuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Tămăduiește neputințele sufletului meu și durerile trupului, Fecioară, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Asupreala ispitelor tu o gonești și năvala trupului, Fecioară; pentru

aceasta te lăudăm întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântând și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: **Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărturisim, prin tine fiind mântuiți, Fecioară curată, cu cetele cele fără de trup mărindu-te pe tine.**

De către izvorul lacrimilor mele nu te întoarce, Fecioară, care ai născut pe Hristos, cel ce a șters toată lacrima de la toată fața.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei, mâhnirea păcatului pierzând.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Adăpostire și folositoare fii, Fecioară, celor ce scapă la tine, și zid nemișcat, scăpare și acoperământ și veselie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Catavasia

O, prealuminate nor! Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică; celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă Ție. Că toate le poți câte le voiești.

Îndată:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine...

(vezi pag xx).

Preotul, dacă este, cădește altarul și pe popor. Noi cântăm aceste tropare ale Născătoarei de Dumnezeu pe glas 8. Sau le citim, dacă nu știm să cântăm:

Pe cea mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe, mi se îmbolnăvește trupul, slăbește și sufletul meu. La tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii mijlocitoare către Cel ce s-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie, Ție celei întru tot lăudate, Născătoare de Dumnezeu; cu Mergătorul-Înainte și cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Mută să fie gura păgânilor, care nu se închină cinstitei icoanei tale, celei zugrăvite de sfântul apostol Luca, ceea ce se cheamă Povățuitoarea.

Toate oștile îngerești, Mergătorule-Înainte al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim noi.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime...

Și după **Tatăl nostru,** preotul: **Că a Ta este Împărăția...**

Iar credinciosul **Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...**

Urmăm apoi cu aceste tropare, glas 6:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..; Doamne, miluiește-ne pe noi...; Ușa milostivirii...

(vezi pag. xx-xx).

După care, preotul zice ectenia: **Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta...** și **c**elelalte. În locul ecteniei, credinciosul zice: **Doamne miluiește** (de 12 ori) cu închinăciuni. Iar la sfârșit, cântăm acestea, ale Născătoarei de Dumnezeu, pe glasul 2, după podobia: **Când de pe lemn...** Sau le citim, neștiind să cântăm:

Pentru toți te rogi, ceea ce ești bună, care scapă sub acoperământul tău cel puternic; că noi, păcătoșii, nu avem către Dumnezeu, întru nevoi și întru scârbe, altă mijlocire pururea, fiind însărcinați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta; izbăvește-ne pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Tuturor scârbiților bucurie și asupriților folositoare, flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire,

bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijin, toiag bătrâneților tu ești, Preacurată Maica Dumnezeului celui de sus. Ție ne rugăm, grăbește de mântuiește pe robii tăi.

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu; păzește-mă sub acoperământul tău.

Apoi:

RUGĂCIUNEA CĂTRE MAICA DOMNULUI

Stăpâna mea preabinecuvântată, folositoarea neamului omenesc, scăparea și mântuirea celor ce aleargă la tine! Știu, adevărat știu, că am greșit mult și te-am mâniat pe tine, preamilostivă Doamnă, și pe preabunul Dumnezeu, care S-a născut cu trup din tine. Am înainte multe chipuri ale celor care, mai înainte de mine, au mâniat bună îndurarea Lui: pe vameși, pe desfrânate și pe ceilalți păcătoși, cărora, pentru pocăința și mărturisirea lor, s-a dat iertare de păcate. Deci, punând înaintea sufletului meu cel greșit acele chipuri care s-au umilit și uitându-mă la bogata milostivire a lui Dumnezeu pe care au primit-o, am îndrăznit și eu ticălosul să alerg cu pocăință la milostivirea ta cea bună, o, preamilostivă Stăpână. Dă-mi mână de ajutor și cere de la Fiul tău, și Dumnezeu, iertarea păcatelor mele cele grele. Cred și mărturisesc că Fiul tău, pe care l-ai născut, este adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Judecătorul viilor și al morților, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Cred, iară, și mărturisesc că ești cu adevărat Născătoare de Dumnezeu. Așijderea, ești izvorul milostivirii, mângâierea celor ce plâng, căutarea celor pierduți, neîncetată și puternică mijlocitoare către dânsul, mult iubitoare a neamului creștinesc și chezășuirea pocăinței mele. Căci, cu adevărat oamenii n-au alt ajutor și acoperământ afară de tine, preamilostivă Doamnă. Nimeni din cei ce au nădăjduit spre tine nu s-a rușinat și prin tine îmblânzind pe Dumnezeu, nimeni nu rămâne părăsit. Pentru aceasta rog bunătatea ta cea nemăsurată, deschide ușile milostivirii tale mie, cel ce am rătăcit și am căzut în noroiul adâncului. Nu te scârbi de mine, spurcatul. Nu trece cu vederea rugăciunea mea, păcătosul. Nu mă lăsa

pe mine, ticălosul, pe care m-a dus la pierzare răul vrăjmaș. Ci îmblânzește asupra mea pe milostivul Dumnezeu, care S-a născut din tine; ca să-mi ierte păcatele mele cele mari și să mă izbăvească din pierzania mea. Ca și eu, cu toți care au dobândit iertarea, să cânt și să slăvesc nemăsurata milostivire a lui Dumnezeu, Cel născut din tine, și neînfruntata ta folosință pentru mine, în viața aceasta și în nesfârșitul veacului. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI

Împărăteasa mea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiților, acoperitoarea necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul. Ajută-mă ca pe un neputincios; hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; dezleagă-l precum vrei că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică și nici altă mângâietoare bună afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi sfârșitul Paraclisului

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine...

(vezi pag. xx)

După aceea, preotul încheie cu otpustul. Iar mireanul face sfârșitul Paraclisului cu închinăciuni până la pământ, zicând: **Doamne miluiește** (de 3 ori) și rugăciunea:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

CANON DE UMILINȚĂ

CĂTRE DOMNUL NOSTRU,

IISUS HRISTOS

Iisuse al meu, Hristoase, mult milostive!
Primește-mă, Stăpâne, pe mine care mă
mărturisesc Ție; mântuiește-mă
și mă scoate din stricăciune.

CANON DE UMILINȚĂ
CĂTRE DOMNUL NOSTRU, IISUS HRISTOS

Preotul începe cu: **Bine este cuvântat Dumnezeul nostru.**

Credinciosul cu: **În numele Tatălui...** și toate **Rugăciunile începătoare** de la pag. xx-xx, cu **Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule** (pag. xx-xx) apoi urmăm cu aceste cântări ale Canonului:

Cântarea I

Glas 2. Irmosul:

Întru adânc a așternut de demult toată oastea lui faraon puterea cea prea într-armată.

Iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel atotpăgubitor, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih: **Iisuse, preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă** (Se repetă după fiecare tropar, care nu are înainte **Slavă Tatălui...** sau **Și acum și pururea și în vecii vecilor**).

Iisuse, preadulce Hristoase; Iisuse îndelung răbdătorule, vindecă ranele sufletului meu, Iisuse; și îndulcește inima mea mult milostive, rogu-mă, Iisuse Mântuitorul meu, ca să te măresc fiind mântuit.

Iisuse, preadulce Hristoase! Iisuse, deschide-mi ușile pocăinței, iubitorule de oameni Iisuse. Primește-mă pe mine, cel ce cad la Tine și cer fierbinte iertarea păcatelor, Iisuse Mântuitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iisuse preadulce, Hristoase! Iisuse, scoate-mă din mâna veliarului celui înșelător.

Iisuse, fă-mă părtaș de-a-dreapta slavei Tale, Iisuse Mântuitorul

meu, izbăvindu-mă de partea cea din stânga.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, care ai născut pe Unul-Dumnezeu, roagă-L pentru netrebnicii robii tăi, Preacurată; ca să ne izbăvim de muncă prin rugăciunile tale, noi care suntem spurcați. Și ne îndulcește de slava cea veșnică, ceea ce ești fără de prihană.

Cântarea a 3-a

Glas 2. Irmosul:

Pe piatra credinței întărindu-mă, ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei; căci se veselește sufletul meu când Îți cânt: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne.

Auzi-mă, iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe mine, robul Tău, care strig întru umilință: Izbăvește-mă, Iisuse al meu, de osândă și de muncă, Tu care singur ești îndelung răbdător, Iisuse preadulce, milostive.

Primește pe robul Tău, Iisuse al meu, care cade cu lacrimi, Iisuse al meu. Mântuiește-mă, Iisuse al meu, pe mine care mă pocăiesc. Și mă izbăvește, Stăpâne, de gheenă, Iisuse preadulce și mult milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iisuse al meu! Vremea ce mi-ai dat am cheltuit-o în patimi, Iisuse al meu. Dar nu mă lepăda, Iisuse al meu. Ci mă cheamă, rogu-mă, Stăpâne; și mă mântuiește, Iisuse preadulce.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheenă, fiind singura folositoare a celor scârbiți, tu care ești de Dumnezeu dăruită. Și mă învrednicește vieții celei veșnice, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

După cântarea a 3-a, facem trei închinăciuni, cu desăvârșită smerenie și mare evlavie. Apoi sedelna, cântată pe glasul 4, după podobia: **Mormântul Tău, Mântuitorule...** Cine nu știe să cânte, o citește:

Mântuitorul meu Iisuse, care ai mântuit pe desfrânatul; Mântuitorul meu Iisuse, care ai primit pe păcătoasa, miluiește-mă și pe mine acum, Iisuse milostive. Mântuiește-mă și nu Te îndura de

mine, o! Iisuse făcătorule de bine, cum nu Te-ai îndurat de Manase, ca un iubitor de oameni, milostive Iisuse al meu.

Cântarea a 4-a

Glas 2. Irmosul:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger. Ci Tu însuți. Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Vindecă, Iisuse al meu, rănile sufletului meu, Iisuse al meu, roagă-mă; și mă scoate din mâna veliarului cel stricător de suflet, Iisuse al meu milostive, și mă mântuiește.

Greșit-am, Iisuse al meu preadulce și îndurate. Iisuse al meu, mântuiește-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse, îndelung răbdătorule, fă-mă vrednic Împărăției Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iisuse al meu, n-a greșit nimeni precum am greșit eu, ticălosul. Ci acum cad, rugându-mă: Iisuse al meu, mântuiește-mă și-mi dăruiește moștenirea vieții veșnice, Iisuse al meu. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, cu totul lăudată, roagă-L să izbăvească din muncă pe toți cei ce te laudă pe tine și te numesc după adevăr Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Glas 2. Irmosul:

Lumina celor ce zac întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase al meu, și la Tine mânec, Împăratul păcii. Luminează-mă cu strălucirea Ta, căci nu știu alt Dumnezeu afară de Tine.

Tu ești lumina minții mele, Iisuse al meu. Tu ești mântuirea sufletului meu cel deznădăjduit, Mântuitorule. Tu, Iisuse al meu, de chin și de gheena mă izbăvește pe mine, cel ce strig: Iisuse al meu, Hristoase, mântuiește-mă pe mine, păcătosul.

Cu totul fiind surpat în patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisus al meu, trimite-mi mână de ajutor. Și mă scoate, pe mine cel

ce strig: Iisuse al meu, Hristoase, mântuiește-mă pe mine, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Minte spurcată, Iisuse, având, strig către Tine: Curăță-mă de spurcăciunea căderilor în păcate și, pe mine care am alunecat din neștiință în adâncul răutății, mă izbăvește, Mântuitorule, și mă mântuiește, rogu-mă, Iisuse al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Iisus; roagă-L, Preacurată, să mântuiască pe toți bine-credincioșii creștini, pe călugări și pe mireni și să izbăvească de gheena pe cei ce strigă: nu știm altă ajutătoare afară de tine.

Cântarea a 6-a

Glas 2. Irmosul:

Întru adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; Scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Iisuse al meu, Hristoase, mult milostive! Primește-mă, Stăpâne, pe mine care mă mărturisesc Ție, o, Iisuse. Mântuiește-mă și mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse al meu, n-a fost alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, o, Iisuse iubitorule de oameni. Ci Tu, Iisuse, mântuiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iisuse al meu, și pe desfrânata, și pe desfrânatul, și pe Manase, și pe vameșul am covârșit cu patimile, o, Iisuse al meu; și pe tâlharul, Iisus, și pe niniviteni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară preacurată, ceea ce ai născut pe Iisus Hristosul meu, care singură ești nespurcată, curăță-mă pe mine, spurcatul, cu isopul rugăciunilor tale.

Apoi Condacul, cântat pe glas 4, după podobia **Arătatu-Te-ai astăzi.**

Sau dacă cineva nu știe să cânte, îl citește:

Iisuse preadulce, lumina lumii; luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina cea dumnezeiește strălucitoare; ca să Te laud pe Tine, lumina cea neînserată.

Cântarea a 7-a

Glas 2. Irmosul:

Chipul cel de aur în câmpul Deirii cinstindu-se, cei trei coconi au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu și fiind aruncați în mijlocul văpăii, răcorindu-se au cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greșit pe pământ din veac, o, Iisuse al meu, precum am greșit eu, ticălosul și desfrânatul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: milostivește-Te spre mine cel ce cânt: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Hristoase Iisuse, pătrunde-mă cu frica Ta, strig către Tine, o, Iisuse al meu. Îndreaptă-mă acum la limanul cel cu bună liniște ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu îndurate, să cânt Ție strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o, Iisuse al meu, Ți-am făgăduit să mă pocăiesc. Dar am mințit, ticălosul. Pentru aceasta strig către Tine, Iisuse al meu: luminează sufletul meu care petrece fără de înțelegere, Hristoase, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus cu chip străin și mai presus de fire, roagă-L pe Acela, ceea ce ești cu totul fără prihană, să ierte toate păcatele mele cele afară de fire, Fecioară; ca, mântuindu-mă, să strig: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a.

Glas 2. Irmosul:

Pe Dumnezeu cel ce s-a coborât în cuptorul cel cu foc la prunci și a mutat văpaia în rouă, lăudați-L făpturile, ca pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog, precum ai izbăvit pe desfrânata de multe greșeli, Iisuse al meu, așa și pe mine, Iisuse al meu Hristoase, izbăvește-mă și curățește sufletul meu cel spurcat, Iisuse al meu.

Plecatu-m-am, Iisuse, dulceților celor dobitocești și m-am făcut necuvântător, o, Iisuse al meu, Mântuitorule. Așijderea m-am

asemănat dobitoacelor ca un pătimaș, eu, ticălosul. Pentru aceasta izbăvește-mă de dobitocie, Iisuse.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet și m-am dezbrăcat de haina cea țesută de Dumnezeu, Iisuse al meu. Zac cu totul rănit. Toarnă untdelemn și vin, Iisuse al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai purtat mai presus de grai pe Iisus Hristos Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu, Marie; roagă-L totdeauna să mântuiască din nevoi pe robii și cântăreții tăi, Fecioară, ceea ce nu știi de bărbat.

Cântarea a 9-a.

Glas 2. Irmosul:

Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, care a venit întru înțelepciune negrăită să înnoiască pe Adam cel căzut rău în stricăciune pentru mâncare; pe Cel ce S-a întrupat pentru noi din Sfânta Fecioară mai presus de grai, să-L mărim credincioșii, într-un gând, cu cântări.

Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameșul, pe desfrânata și pe desfrânatul, milostive Iisuse, și pe tâlharul am întrecut cu fapte de rușine și ocară, Iisuse al meu. Ci tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuiește-mă.

Pe toți cei ce au greșit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de lege, în lege, Iisuse, și după lege, în legea darului, Iisuse al meu, i-am covârșit cu patimile ca un pătimaș, eu, ticălosul. Ci Tu, Iisuse al meu, cu judecățile Tale mântuiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să nu fiu osebit, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită. Să nu aflu, Iisuse, partea cea de-a stânga, preadulce Iisuse. Ci Tu, împreunându-mă cu oile Tale cele de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, dă-mi odihnă ca un îndurat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe care L-ai purtat, Marie Fecioară, curată, singura care nu știi de bărbat, roagă-L, ca pe Fiul Tău și Ziditorul, să izbăvească pe cei ce aleargă la tine, de ispite, de nevoi

și de focul ce va să fie.

Apoi:

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI ISAAC SIRUL

(de la sfârșitul Acatistului Domnului Hristos)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, care ai plâns pentru Lazăr…

(vezi pag. xxx-xxx)

Sfârșitul canonului de umilință.

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu…

(vezi pag. xx).

După aceea, preotul încheie cu otpustul. Iar mireanul face sfârșitul Canonului de umilință cu închinăciuni mari, zicând: **Slavă Tatălui… Doamne miluiește** (de 3 ori) și rugăciunea:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

RUGĂCIUNI

ALE MARILOR SFINȚI

Doamne și Stăpânul vieții mele,
duhul trândăviei, al grijii de multe,
al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert
nu mi-l da mie.

RUGĂCIUNI
ALE MARILOR SFINȚI

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI EFREM SIRUL

care se zice în trei stări, cu trei metanii, în timpul
Postului Mare, la rugăciunile de dimineața și seara.

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie.

(o metanie)

Iar duhul curăției, al smereniei, al răbdării și al dragostei, dăruiește-mi-l mie, slugii Tale.

(o metanie)

Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

(o metanie)

Iar după rugăciunea aceasta, zicem aceste 4 stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului.

(o închinăciune)

Dumnezeule, curățâ-mă pe mine, păcătosul.

(o închinăciune)

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă.

(o închinăciune)

Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă.

(o închinăciune)

Și pe urmă iar rugăciunea Sfântului Efrem, toată, cu o metanie mare:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie. Iar duhul curăției, al smereniei, al răbdării și al dragostei, dăruiește-mi-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA ȘI CEA DE O FIINȚĂ TREIME

a lui Ioan diaconul, cel ce a fost frate al lui Marcu, mitropolitul Efesului, nomofilax al Bisericii celei Mari

Unule Dumnezeule, Cel ce Te proslăvești întru închinata Treime, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, firea cea fericită, ființa cea mai presus de ființă, bunătatea cea nemăsurată, vistieria bunătăților cea nedeșertată, adâncul milostivirii cel nemărginit, noianul iubirii de oameni cel nepovestit, Treime preasfântă și începătoare de viață, care numai pentru bunătate ai adus din neființă în ființă toată zidirea cea mai presus de lume și în lume și porți grijă și o ții; care ai izbăvit lumea de înșelăciune, cu bunăvoința Tatălui și cu însăși lucrarea Cuvântului și cu venirea Sfântului Duh, și firea noastră de păcat ai izbăvit-o, Tu mă luminează, Dumnezeule, Cel mai presus de lumină; Tu mă sfințește, Doamne, Cel mai presus de sfințenie; Tu mă curăță, Cel unul curat și nestricat.

Îmbunătățește-mă, Dumnezeule, Cel în trei ipostasuri, Cel unul bun și mai presus de bunătate. Îndumnezeiește-mă cu darul Tău după împărtășire, Cel unul adevărat Dumnezeu. Întărește-mă, Cel tare. Înviază-mă, Cel viu și fără de moarte. Înțelepțește-mă, Cel preaînțelept Spre dumnezeiasca dorință a dragostei Tale mă într-aripează. Cu Tine mă împrietenește, Dumnezeule, Cel mai presus de ființă și mai presus de viață și mai presus de lumină. Și nu mă înstrăina de bunătatea Ta, pentru nevrednicia mea.

Mulțumesc Ție, Stăpâne, Dumnezeule Atotputernice, că din

neființă întru ființă m-ai adus, că m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta, că în chip minunat am luat cunoștință de Tine, că după chipul Tău și după asemănare m-ai făcut, că mi-ai dăruit dreapta credință, că m-ai sfințit cu Tainele Bisericii, că din tinerețe mă hrănești cu toate bunătățile Tale, cel ce deschizi mâna Ta și umpli toată jivina de bunăvoință, că Tu, Dumnezeule, ești izvor al bunătăților – începutul și sfârșitul a toate.

Tu, Doamne, ești și Stăpân al sufletelor și al trupurilor noastre, al vieții și al morții, și suflarea tuturor este în mâna Ta. Veselești, faceri de bine dând, și înțelepțești, sfătuind; iuțind, mâhnești ca un doctor înțelept, dar vindeci, ca un econom minunat; pedepsești părintește, dar mângâi iarăși cu blândețe, ridicând lenevirea noastră. Slavă multei Tale înțelepciuni, slavă proniei și puterii Tale celei negrăite, slavă iubirii Tale de oameni celei neajunse.

Izbăvește-ne pe noi de toți vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, mântuiește-ne pe noi de toată ispita, întinde mână bună, tare ajutătoare, care să ne scoată pe noi din apele cele adânci, din furtunile lumii și din fundul deznădăjduirii celei cumplite. Ocărmuiește viața noastră, Cel ce ești economul și povățuitorul cel mare și minunat. Fie voia Ta, Preabunule, și peste noi, precum în cer și pe pământ.

Mângâie inima mea cu dulceața Ta cea nespusă, Cel ce ești bucuria cea preaslăvită a îngerilor; ușurează sufletului meu înțelegerea bucuriei și a veseliei Tale celei veșnice ce va să fie; învrednicește-mă și acum și după viața aceasta, să fiu împreună cu Tine, Domnul și Dumnezeul meu, ca să văd bogăția bunătății Tale și să dobândesc Împărăția Ta și să mă umplu de bunătățile Tale și să privesc fața Ta totdeauna.

Așa, Împărate Sfinte, Dumnezeule, Bunule, cel în trei ipostasuri, făcătorul meu și ziditorule a toate; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, ale sfinților îngeri celor cu chip dumnezeiesc și ale tuturor sfinților celor din veac. Că Tu ești începutul și izvorul a tot darul cel desăvârșit și a toată darea cea bună, mintea cea fără de început, Părintele luminilor, și Tu ești Cuvântul cel iubitor de oameni, Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, care ai izbăvit lumea și neamul omenesc de vrăjmășia potrivnicului; că Tu ești

Dumnezeul cel mângâietor, Duhul cel Sfânt, de la care toată darea bunătăților izvorăște la toată zidirea; deci, Ție, Unuia Dumnezeu, Cel lăudat în Treime, închinat în Ipostasuri, slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE CEL FĂRĂ DE ÎNCEPUT DUMNEZEU ȘI TATĂL
a lui Nichifor Vlemid

Stăpâne, Atotțiitorule, Părinte, mintea cea mai presus de început și mai presus de viață și mai presus de toate; ființa cea mai presus de nume, izvorul cel pururea veșnic, ascuns și mai presus de minte al celor de viață și de lumină curgătoare, începutul bunătății și al slavei; Cel ce ai întărit marginile cerului cu puterea negrăită a Duhului Tău celui Preasfânt, prin Fiul Tău și Cuvântul cel atotputernic, precum numai Tu singur știi, și ai spânzurat pământul pe nimic și cu nori ai învăluit adâncul; Bunătatea cea mai presus de cuget, Iubirea de oameni cea nemărginită, Dumnezeul a toată mângâierea și nădejdea; Cel ce prin Duhul Tău cel Sfânt, de demult ai întărit puterile cerurilor, iar după aceea peste sfinții tăi Apostoli, în chip de foc, L-ai vărsat; Cel ce bine ai voit a se săvârși taina cea mare și înfricoșată a întrupării Unuia născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, pentru mântuirea noastră; Cel ce de noi, păcătoșii, ești hulit și nu Te mânii, Te defăimezi și suferi, Te tăgăduiești și îndelung rabzi, și toate le dai nouă, așa cum suntem, din destul, spre desfătare, vrând ca pe toți să-i aduci la mântuire; Cel ce la toată zidirea faci bine, cu mila Ta și cu mulțimea îndurărilor Tale bogate, dând darurile celor ce Te cheamă pe Tine; Însuți, preabunule Stăpâne, primește și rugăciunile mele, netrebnicul Tău rob, care numai la Tine nădăjduiesc.

Milostivește-Te spre mine și cu frica Ta îngrădește toată viața mea. Pierde poverile cele rele ale păcatelor mele. Luminează-mi ochii sufletului, trupul meu curăță-l, cugetul meu înțelepțește-l, inima mea smerește-o. Întoarce ochii mei, ca să nu vadă deșertăciune. Pune strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele. Izbăvește-mă de orice lucru prihănit și gând spurcat întărește-mă, ca să mă întorc cu gândul de la toată dulceața cea pământească. Povățuiește-mă, ca să

săvârșesc calea cea strâmtă și necăjită. Înalță mintea mea la cer. Dă-mi lacrimi de pocăință, ca să plâng fărădelegile făcute de mine. Împuternicește-mă spre slavoslovia Ta și a Unuia Născut Fiului Tău și a Preasfântului și de viață făcătorului Duhului Tău.

Învrednicește-mă ca prin fapte bune să petrec pe pământ ca în cer. Și peste toate acestea, îmbracă-mă cu pavăza tare a răbdării cea până-n sfârșit și întărește, Stăpâne, slăbiciunea voinței mele alunecate, a celui ce stau înaintea slavei Tale sfinte și aștept mila Ta cea mare și bogată; că mila Ta, Doamne, este mare și puternică peste toți cei ce nădăjduiesc spre Tine.

Nădăjduiesc spre mila Ta; nu am unde să năzuiesc, afară de mila Ta. Mila Ta este înaintea ochilor mei, mila Ta totdeauna să mă sprijine pe mine, mila Ta să-mi urmeze în toate zilele vieții mele, mila Ta să mă întâmpine pe mine. În cer este mila Ta, plin este pământul de mila Ta. Izbăvește-mă, Doamne, de toată ispita vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, de toată primejdia cea sufletească și trupească și de toată rușinea patimilor mă slobozește.

Primește toate slavosloviile, laudele și rugăciunile ce-Ți aduc Ție, ca tămâia înaintea Ta, și proslăvește întru mine numele Tău cel preasfânt. Ocolește-mă cu puteri sfinte; ca întărit de dânsele, cele de folos înțelepțindu-mă, de toate săgețile potrivnicilor nerănit să rămân și întru cunoașterea cea bună fără de prihană să petrec. Tot gândul, tot cuvântul, tot lucrul meu, după voia Ta cea preasfântă, îndreaptă; că întru toate să umblu, după legile Tale cele mântuitoare.

Că a Ta este mila, a Ta este stăpânirea, a Ta este puterea, a Ta este tăria și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia Născut Fiului Tău și Preasfântului și de viață făcătorului Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL NOSTRU, IISUS HRISTOS
a Sfântului Atanasie Sinaitul

Mult Îndurate și preamilostive, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Cel ce ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu, miluiește-mă pe mine mai-nainte de sfârșitul meu.

Căci știu că înfricoșat și groaznic județ mă așteaptă pe mine, înaintea întregii zidiri, când toate lucrurile mele cele necurate și spurcate arătate se vor face. Că neiertate, cu adevărat, și nevrednice de iertăciune sunt, ca cele ce, prin mulțimea lor, covârșesc nisipul mării.

Pentru aceasta nu îndrăznesc, o, Stăpâne, a cere iertarea lor; că mai mult decât toți oamenii am greșit Ție. Mai mult decât desfrânatul, în necurăție am viețuit. Mai mult decât cel cu zece mii de talanți, dator Ție am rămas. Mai mult decât vameșul, am vămeșit. Mai mult decât tâlharul, pe mine însumi m-am omorât. Mai mult decât desfrânata, eu iubitorul de desfrânare am păcătuit. Mai mult decât ninivitenii, fără de căință am greșit. Mai mult decât ale lui Manase, fărădelegile mele au covârșit capul meu și ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine și m-au chinuit și m-au gârbovit până în sfârșit.

Că pe Duhul Tău cel Sfânt L-am mâhnit, poruncile Tale am călcat, bogăția Ta am risipit, darul Tău am pângărit, arvuna care mi-ai dat mie întru fărădelegi am cheltuit-o, sufletul meu, lucrul cel cinstit după chipul Tău, l-am spurcat, vremea pe care mi-ai dat-o spre pocăință, cu vrăjmașii tăi împreună am viețuit-o; nicio poruncă a Ta n-am păzit. Haina mea, cu care m-ai îmbrăcat, am întinat-o. Făclia dreptei socoteli am stins-o. Fața mea, pe care ai luminat-o, prin păcate am făcut-o netrebnică. Ochii mei, pe care i-ai deschis, de voie i-am orbit și buzele mele, pe care de multe ori cu dumnezeieștile Tale Taine le-ai sfințit, cu cuvinte de rușine le-am spurcat. Știu că voi sta, fără îndoială, înaintea înfricoșatului Tău Scaun, ca un osândit, eu, preaspurcatul. Știu, că atunci toate cele făcute de mine se vor vădi și nimic nu se va ascunde înaintea Ta.

Pentru aceasta, mă rog Ție, preaîndurate și mult milostive, iubitorule de oameni, Doamne: nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine! Nu zic să nu mă certi, căci față de faptele mele cu neputință este aceasta; dar nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine. Voi dobândi aceasta de la Tine, dacă nu mă vei certa cu mânia Ta, nici cu urgia Ta, nici nu vei arăta faptele mele înaintea îngerilor și a oamenilor, spre rușinea și ocara mea. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine. Dacă mânia împăratului muritor nimeni nu o poate suferi, cu cât mai vârtos voi suferi eu, ticălosul, mânia Ta. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri

pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți! Știu: tâlharul a cerut și îndată a dobândit iertare de la Tine. Știu: desfrânata, din tot sufletul, s-a apropiat și a fost iertată. Știu: vameșul din adânc a suspinat și s-a îndreptat. Iar eu, preaticălosul, pe toți covârșindu-i cu păcatele, nu vreau să urmez pocăința lor; pentru că nici lacrimi cu de-adinsul nu am, nu am mărturisire curată și adevărată, nu am suspin din adâncul inimii, nu am suflet curat, nu am dragoste după Dumnezeu, nu am sărăcie duhovnicească, nu am rugăciune neîncetată, nu am înfrânare a patimilor trupești, nu am curăția gândurilor, nu am voință plăcută lui Dumnezeu.

Deci, cu ce chip sau cu ce îndrăzneală voi cere iertare? Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine! De multe ori, Stăpâne, am făgăduit să mă pocăiesc; de multe ori în biserică umilindu-mă, cad la Tine, dar afară ieșind, îndată mă poticnesc în păcate. De câte ori m-ai miluit, iar eu Te-am mâniat; de câte ori îndelung ai răbdat, iar eu nu m-am întors! De câte ori m-ai ridicat, iar eu iarăși alunecând, am căzut! De câte ori m-ai ascultat, iar eu pe Tine nu Te-am ascultat! De câte ori m-ai dorit, iar eu nicidecum nu Ți-am slujit! De câte ori m-ai cinstit, iar eu nu Ți-am mulțumit! De câte ori ca un bun părinte, pe mine, cel ce păcătuiam, m-ai rugat și ca pe un fiu m-ai sărutat și brațele deschizându-mi-le ai strigat: Scoală-te, nu te teme, stai, iarăși vino, nu te înfrunt, nu mă scârbesc, nu te lepăd, nu îngădui să fie împietrită zidirea mea, Fiul meu, chipul meu, omul pe care l-am zidit cu mâinile mele și m-am îmbrăcat întru el, pentru care mi-am vărsat Sângele. Nu mă întorc de către oaia mea cea cuvântătoare ce s-a rătăcit, când vine către mine; nu pot să nu-i dau cinstirea cea dintâi, nu pot să nu o număr cu cele nouăzeci și nouă de oi – că pentru aceasta singură m-am coborât pe pământ și am aprins făclia, adică Trupul meu, și am măturat casa și am chemat pe prietenele, puterile cerești, să ne veselim pentru aflarea ei.

Deci, pe toate acestea, ca un bun și iubitor de oameni mi le-ai dăruit mie, Stăpâne, iar eu, ticălosul, pe toate defăimându-le, în țara străină și depărtată a pierzării m-am dus. Ci Tu, Preabunule, iarăși mă întoarce și nu Te iuți asupra mea, ticălosul, Doamne, nici cu mânia Ta să mă mustri, Milostive; ci mai îngăduie-mă încă, nu Te grăbi a mă tăia, ca pe smochinul cel neroditor, nici porunci ca să mă secere mai -nainte

de vreme din viața aceasta; ci dă-mi soroc vieții și mă povățuiește la pocăință, Doamne, și nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, Stăpâne, nici cu iuțimea Ta să mă cerți!

Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt cu sufletul, neputincios sunt cu gândul, neputincios cu socoteala, neputincios cu voința. Că a lipsit puterea mea, a lipsit vremea mea, a lipsit întru deșertăciune zilele mele și sfârșitul a sosit.

Deschide, deschide mie, Doamne, celui ce cu nevrednicie bat și numi închide ușa milostivirii Tale. Că de vei închide Tu, cine-mi va deschide? De nu mă vei milui Tu, cine-mi va ajuta? Nimeni altul, nimeni, fără numai Tu, cel din fire milostiv și îndurat. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt, pentru că m-a slăbit vrăjmașul și neputincios m-a făcut și m-a zdrobit; iar cel neputincios și zdrobit nu poate să se scoale singur, nu poate să se vindece singur. Cel zdrobit nu poate să-și ajute singur. Deci, miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt!

Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele, s-a tulburat și s-a zdrobit sufletul meu! Deci, cel cu oasele zdrobite nu poate să se scoale și să caute doctor, nu poate să alerge și să scape de vrăjmașul. Tu, dar, mă caută, Stăpâne, Cel ce ai venit să cauți oaia cea pierdută; Tu mă cercetează pe mine, cel ce am căzut între tâlhari, că nu numai mort, ci cu totul mort m-a lăsat.

Deci, vindecă-mă, Doamne, că neputincios și fără suflare m-a făcut vrăjmașul; iar cel neputincios și fără suflare zace jos, și este aruncat ca un stârv ticălos. Abia cheamă doctorul, abia strigă pe Izbăvitorul, abia caută împrejur cu ochii, să vadă când va veni și-l va cerceta pe el Cel ce vindecă pe cei zdrobiți cu inima și îndreaptă pe cei surpați și mântuiește pe cei deznădăjduiți.

Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele și sufletul meu s-a tulburat foarte. Tulburare trupească și sufletească m-a cuprins pe mine, Stăpâne, pentru că în patimi trupești am căzut, pentru că și trupul și sufletul batjocură dracilor l-am făcut. Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele cele care încheie omul cel dinlăuntru. Și care sunt: credința, înțelepciunea, nădejdea, dreptatea, înfrânarea, evlavia, blândețea, smerita cugetare și milostivirea. Aceste oase s-au

zdrobit, Stăpâne. Ci vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele, și sufletul meu s-a tulburat foarte.

Văd că a sosit ceasul vieții mele și sufletul meu s-a tulburat foarte; văd calea cea lungă și grea către cele de acolo și pe mine că nu sunt gătit către dânsele, și sufletul meu s-a tulburat foarte; văd pe împrumutătorul că-mi cere și nu pot să-i plătesc, și sufletul meu s-a tulburat foarte; văd pe scriitorul că-mi clatină zapisul și pe muncitori că scrâșnesc asupra mea, și sufletul meu s-a tulburat foarte; văd mulți pârâși, iar părtinitori niciunul, și sufletul meu s-a tulburat foarte. M-am umplut de tulburare și de întunecare și mă înfior și mă cutremur și mă înfricoșez și mi se rup cele dinăuntru și nu știu ce să fac sau cu ce față să văd pe Judecătorul meu. Mă întunec, mă tulbur, mă necăjesc și nu mă pricep, și pentru aceasta sufletul meu s-a tulburat foarte.

Miluiește-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele și sufletul meu s-a tulburat foarte! Vicleanul nu încetează a mă supăra, vrăjmașii mei nu încetează de a mă lupta, războiul cel dintru mine al trupului mă aprinde totdeauna, gândurile cele viclene nicidecum nu se astâmpără.

Și Tu, Doamne, până când? Iată vezi, Doamne, toate cele ale mele sunt nedumerite și ticăloase; iată, vezi împotrivirea cea asupra mea: și războiul trupului și cuptorul patimilor și slăbiciunea puterii sufletului meu. De aceea, Doamne, de ce nu Te milostivești? De ce nu izbândești? De ce nu grăbești? De ce nu cauți? Până când treci cu vederea? Doamne, întru mila Ta, mântuiește-mă; nu mă trece cu vederea, Doamne, pe mine, nevrednicul, pentru mila Ta. Că trecerea Ta cu vederea este căderea mea, Stăpâne.

Pentru aceasta, întoarce-Te, Doamne, izbăvește sufletul meu și mă mântuiește pentru mila Ta. Ca un îndurat, miluiește-mă; ca un milostiv, îndură-Te; ca un iubitor de oameni, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Iar nu pentru lucrurile mele, că sunt rele; nu pentru ostenelile mele, că sunt neputincios; nu pentru gândurile sau cuvintele mele, că sunt spurcate și necurate. Ci pentru mila Ta, mult milostive Doamne, mântuiește-mă. Iar de voiești să Te judeci cu mine, Stăpâne, eu cel dintâi aduc asupra mea hotărârea; eu mărturisesc asupra mea, că sunt vrednic de moarte; deci mântuiește-mă, pentru mila Ta. La iubirea Ta de oameni scap, Preabunule, nu am ce să-Ți aduc Ție vrednic.

Milostenie cer, să nu-mi ceri prețul ei. Adu-Ți aminte de cuvintele Tale, Doamne, cum că se pleacă gândul omului cu de-adinsul spre cele rele din tinerețile lui și omul deșertăciunii s-a asemănat și zilele lui ca umbra trec și nimeni nu este curat de întinăciune și că întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că de vei lua aminte la fărădelegile noastre, nimeni nu va putea suferi, Doamne. Pentru aceea, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru mila Ta, iar nu pentru lucrurile mele.

Că de vei milui pe cel vrednic, nu este niciun lucru minunat; de vei mântui pe cel drept, nu este un lucru neasemănat. Mântuiește-mă pe mine, pentru mila Ta. Peste mine fă minunată mila Ta, Doamne; arată-mi milostivirea Ta, Stăpâne; spre mine mărește iubirea de oameni, Sfinte; arată peste mine milele Tale cele dintru început, precum că pe cei drepți mântuiești și pe cei păcătoși miluiești. Să nu biruiască răutatea mea bunătatea Ta, Doamne, nici să intri la judecată cu robul Tău; că de vei voi să Te judeci cu mine, se va astupa gura mea, neavând ce să grăiască sau ce să răspundă. Pentru aceea, să nu intri la judecată cu robul Tău, nici să cumpănești păcatele mele cu frica Ta; ci întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le și mă mântuiește, pentru mila Ta, Doamne. Mila Ta să-mi urmeze în toate zilele vieții mele, să-mi urmeze mila Ta, Doamne, mie, cel ce m-am abătut rău de la Tine, cel ce pururea fug de la Tine și către păcat pururea rău alerg.

Aceasta numai cer și mă rog: mântuiește-mă, pentru mila Ta; mântuiește-mă mai înainte de a merge la județurile cele de acolo sau, mai bine, să zic adevărul – la muncile cele de acolo, unde nu este pocăință, nici mărturisire. Că în iad, zice, cine se va mărturisi Ție? Pentru aceea mântuiește-mă, pentru mila Ta, că în moarte n-are cine să Te pomenească pe Tine, nici în iad n-are cine să Te mărturisească. Că acolo nu este pocăință, nu este iertare pentru cei ce aici nu se pocăiesc, nici nu se mărturisesc Pentru aceea, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, care mă pocăiesc și mă mărturisesc, pentru mila Ta, Doamne, iar nu pentru lucrurile mele. Că Tu ai zis, Doamne: căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă; și oricâte veți cere crezând, veți lua. Pentru aceea, mântuiește-mă pentru mila Ta,

iubitorule de oameni, Stăpâne. Ca și prin mine să se slăvească numele Tău cel preasfânt și preaproslăvit, Doamne Dumnezeul meu, cel ce pentru mine Te-ai făcut ca mine; ca și eu, împreună cu toți sfinții numărându-mă, să Te slăvesc pe Tine, Iisuse Hristoase, preabunule și iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, împreună și pe Părintele Tău cel fără de început și pe Preasfântul și bunul și făcătorul de viață, Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTUL DUH
a lui Ioan Diaconul

Mângâietorule, bunule, Duhule Sfinte, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl negrăit purcezi, Cel ce ești împlinitor Sfintei și începătoarei de viață Treimi, Unuia Dumnezeului nostru, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul ești închinat și slăvit, Cel după adevăr, adevărat Dumnezeu și îndumnezeitor; Cel ce sfințești și luminezi și lăcașuri Ție faci pe cei vrednici de primirea și darul Tău, Cel ce ești împreună ziditor, cu mintea cea întâi și cu cuvântul, a toată făptura cea gândită și simțită, Cel ce împreună bine ai voit, la venirea cea către noi și întruparea Cuvântului, celui împreună cu Tine veșnic, și împreună ai sfințit firea noastră, și după slăvita Lui înălțare la ceruri, Te-ai pogorât pe pământ; Cel ce pretutindenea ești și toate le plinești și în chip de limbi de foc Te-ai arătat peste sfinții Apostoli și i-ai umplut pe ei de darul și de puterea Ta cea negrăită, și printr-înșii toată lumea la cunoștința adevărului ai povățuit-o, Însuți, Împărate ceresc, iubitorule de oameni, iubitorule de dăruiri și dătătorule de daruri mari, lesne îndurate și mult milostive, vistierule al bunătăților și dătătorule de viață, caută cu blândețe din sfintele înălțimi ale slavei Tale celei sfinte spre ticăloșia și smerenia mea, în ziua și ceasul acesta și în toată vremea și locul, întru care, cu nevrednicie, chem numele Tău cel preasfânt și închinat, și nu Te scârbi de mine, iubitorule de bunătate, pentru necuviincioasele mele fapte, gânduri rele și păcate. Ci, precum ai ajutat lui Manase și lui David, spre pocăință, precum tâlharului celui binecunoscător pe cruce, precum desfrânatei, spre bună întoarcere, precum ai insuflat pe sfinții proroci și pe cuvântătorii de Dumnezeu și ai grăit printr-înșii, precum, acum și până la sfârșitul veacului, ajuți,

spre fapta cea bună și frica lui Dumnezeu, tuturor celor ce voiesc – așa, îmi ajută și mie, păcătosul celui ce alerg la blândețea și darul Tău.

Scoate-mă din fundul deșertăciunii și din adâncul neștiinței și al orbirii, Cel ce ai izbăvit lumea din înșelăciunea vrăjmașului. Sfințește-mă cu puterea Ta cea făcătoare de viață, Cel ce ești firea cea sfințitoare, lumina cea mai-nainte de veci, de la care toată darea bunătăților izvorăște la toată zidirea. Arde mulțimea cea nemăsurată a greșelilor mele, Cel ce ai șters meșteșugirile balaurului cel potrivnic, cu focul dumnezeirii Tale, nematerialnice. Zdrobește capul lui sub picioarele mele, în pace. Cu arme de lumină mă ocolește, cu pavăza credinței mă apără, cu zaua dreptății mă îngrădește, cu cuvântul lui Dumnezeu gura mea o sfințește, duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele și cu duh stăpânitor alunecarea cugetului meu o întărește, încununează-mă cu cununa veșnică a slavei și a cinstei celei de la Tine, cu mulțimea faptelor bune și sfințite împodobește-mă, Cel ce ții toată puterea cerurilor. Proslăvește-mă Mângâietorule, bunule, cu darurile Tale cele în multe feluri. Dăruiește-mi duhul înțelepciunii, al priceperii, al sfatului, al tăriei, al cunoștinței, al evlaviei, al temerii de Dumnezeu.

Hrănește-mă cu roadele Tale cele sfinte, Cel ce umpli toată ființa de bunăvoință și de dar. Cu înfrânare și cu nepătimire, întărește viața mea; cu bunătatea blândeții, îmbunătățește-mi inima; cu tăria credinței, zidește-mi casa sufletului; cu liniștea bunătății, păzește-mi gândurile; cu milostivirea îndurării, înmoaie-mi voința mea cea nemulțumitoare; cu suferirea îndelungii răbdări, îndreaptă-mi lenevirea.

Pace dulce dăruiește puterilor sufletului meu, cu bucurie desăvârșită pierde mâhnirea mea cea din păcat și, prin dragostea cea curată către aproapele, fă-mă desăvârșit către dragostea Ta. Tu, Mângâietorule, Bunule, mintea mea cea întunecată de pâcla patimilor, cu strălucirea puterii Tale celei mântuitoare o luminează; partea cea cuvântătoare ce s-a supus necuvântării, înțelepțește-o și o fă stăpână pe poftele cele necuvântătoare și la calea cea dreaptă a voii Tale celei sfinte povățuiește-o; duhul meu, cel înghețat de răceala lenevirii și omorât de gerul păcatului, încălzește-l cu darul Tău cel făcător de viață; mânia întoarce-o numai asupra păcatului și asupra șarpelui cel

pierzător; pofta, numai către Tine, Cel ce ești vârful dorirorilor; graiul fă-l ca să ocârmuiască toate și să le îndrepte după voia Ta cea preasfântă. Și cu duhul și cu adevărul să mă închin Ție, Mângâietorului Dumnezeu și Ție să-Ți slujesc, pe Tine să Te slavoslovesc, pe Tine să Te laud, Ție să-Ți mulțumesc întru toate mă învrednicește, Cel ce totdeauna în veci ești slavoslovit întru cele înalte, de sfintele puteri cele fără de trupuri.

Tu, Mângâietorule, bunule Dumnezeu, preabunule, ești săvârșitorul sfintelor Taine ale Bisericii. Prin Tine, a doua oară m-ai născut și de iznoavă m-am zidit și m-am înnoit și m-am apropiat de Dumnezeu. Prin Tine, ca ungere împărătească, m-am însemnat și m-am pecetluit în partea lui Dumnezeu și a Darului Tău. Prin Tine, de masa cea fără de moarte a Tainelor celor făcătoare de viață m-am învrednicit, și în chipul lui Hristos mă fac și Dumnezeu după dar. Tu ești al preoției lucrător, celor întru însoțire, spre înfrânare, ajutor, celor feciorelnici de curăție dătător, celor ce se duc din viață către pocăință, povățuitor. Tu îmi ajută mie, cel ce sunt în primejdie; cu puterea Ta cea negrăită, Atotputernice, sprijină neputința mea și fie-Ți milă de lenevirea și trândăvirea mea; nu mă lăsa să fiu ocară dracilor vătămători de suflet; nu mă părăsi robit de patimile cele de rușine. Ci, dă-mi, lesne îndurate, ca până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă, întru curățenie și luare-aminte și frica lui Dumnezeu, sfârșitul vieții acesteia să-l petrec și de pârga vieții veșnice și a desfătării ce va să fie, de aici arătat încredințându-mă, să dobândesc bunătățile cele cerești și pe Tine, Cel proslăvit, Mângâietorul Dumnezeu, să Te slăvesc și să-Ți mulțumesc și să mă închin, împreună și Tatălui și Fiului în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

pe care, precum spun unii, o rostea Sfântul marele
Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului,
precum se vede în viața lui.

Fecioară, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu-Cuvântul cu trup, știu cu adevărat, știu, că nu se cuvine,

nici se cade ca eu, cel atâta de desfrânat, cu ochi spurcați, să văd icoana ta, a celei preacurate, a celei pururi Fecioare, a celei care ai și trupul, și sufletul curat, și să o sărut cu buze necurate și întinate sau să mă rog. Căci cu dreptate este ca de mine, cel desfrânat, să se îngrețoșeze și să mă urască curăția ta. Dar, fiindcă Dumnezeu, pe care L-ai născut, S-a făcut om, ca să cheme pe cei păcătoși la pocăință, pentru aceasta îndrăznind și eu, mă apropii de tine, cu lacrimi rugându-mă.

Primește-mi această mărturisire, a greșelilor mele cele multe și grele, și o du Fiului Tău și Dumnezeu, rugându-te Lui, ca să fie milostiv ticălosului meu suflet; că de mulțimea fărădelegilor mele, sunt oprit a căuta la dânsul și a cere iertare. Pentru aceasta, pe tine te pun înainte solitoare și mijlocitoare. Că multe și mari daruri dobândind eu de la ziditorul meu Dumnezeu și uitându-le pe toate și nemulțumitor arătându-mă, ticălosul, cu cuviință m-am făcut asemenea dobitoacelor cele fără de minte și m-am asemănat lor. Fiind sărac de fapte bune, bogat de patimi, plin de rușine, lipsit de dumnezeiasca îndrăzneală, osândit de Dumnezeu, ajungând plânsul îngerilor, râsul dracilor și urâciunea oamenilor, mustrat de conștiință, rușinat de lucrurile mele cele rele, și – mai-nainte de moarte – fiind mort, mai-nainte de judecată de mine însumi osândit, mai-nainte de munca cea fără de sfârșit, de deznădăjduire muncit, pentru aceasta numai la al tău ajutor alerg, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; eu, care sunt dator cu zece mii de talanți, care în dezmierdări cu desfrânatele am cheltuit avuția cea părintească, care am desfrânat mai mult decât păcătoasa, care am făcut fărădelegi mai mult decât Manase, care am fost nemilostiv mai mult decât bogatul, care sunt slugă lacomă, vas al gândurilor rele, vistierie a cuvintelor necurate și spurcate și străin de toată fapta cea bună.

Miluiește-mă, pe mine cel smerit, milostivește-te spre mine, cel neputincios. Multă îndrăzneală ai la Cel ce s-a născut din tine. Nimeni nu are putere pe cum ai tu, Maica lui Dumnezeu. Că toate le poți, ca ceea ce ești mai presus de toate zidirile, și nimic nu este Ție cu neputință, numai de vei voi. Deci, nu trece cu vederea lacrimile mele. Nu te întoarce de către suspinul meu. Nu lepăda durerea inimii mele. Nu rușina nădejdea mea cea către tine. Ci cu rugăciunile tale de Maică,

silind nesilita milostivire a Fiului tău cel bun și Dumnezeu, învrednicește-mă pe mine, ticălosul și nevrednicul robul tău, să mă îmbrac în frumusețea cea dintâi și din început și să lepăd grozăvia patimilor, să mă liberez de păcat și să mă fac rob dreptății, să mă dezbrac de spurcăciunea dulcеții trupești și să mă îmbrac în sfințenia curățeniei sufletești, să mor lumii și să viez faptei celei bune. Călătorind eu, împreună călătorește cu mine; pe mare înotând, împreună înoată; priveghind, întărește-mă; necăjindu-mă, mângâie-mă; împuținându-mă la suflet, îmbărbătează-mă; bolnăvindu-mă, vindecare îmi dăruiește; nedreptățindu-mă, izbăvește-mă; năpăstuit fiind, îndreaptă-mă; în primejdie de moarte, degrabă scoate-mă; vrăjmașilor nevăzuți, înfricoșat mă arată; ca să cunoască toți tiranii mei cei nedrepți al cui rob sunt eu. Așa, preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, ascultă ticăloasa mea rugăciune și nu mă rușina în nădejdea mea cea către tine, ceea ce ești, după Dumnezeu, nădejdea tuturor marginilor pământului. Fierberea trupului meu stinge-o, viforul cel cumplit din sufletul meu potolește-l, mânia cea amară, îmblânzește-o, trufia și mândria deșartelor păreri șterge-le din mintea mea, nălucirile de noapte ale duhurilor viclene și bântuielile cele de ziua ale gândurilor necurate, din inima mea, împuținează-le; învață limba mea să grăiască cele de folos, povățuiește-mi ochii să vadă drept faptele bune și adevărate, picioarele mele îndreaptă-le să alerge fără de împiedicare pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu, mâinile mele fă-le să se sfințească și cu vrednicie să le ridic pe ele către Cel preaînalt; curăță-mi gura mea, ca să chem cu îndrăzneală: Tată, pe Dumnezeu cel înfricoșat și Preasfânt; deschide-mi urechile, ca să aud desăvârșit cuvintele, mai dulci decât mierea și fagurul, ale sfintelor Scripturi și să viețuiesc după dânsele, întărit de tine.

Dă-mi vreme de pocăință, de întoarcerea gândurilor. De moartea cea de năprasnă, ferește-mă; osândit de conștiință fiind, izbăvește-mă. Fii lângă mine, la despărțirea sufletului de ticălosul meu trup. Sila cea nesuferită potolind-o, durerea cea nespusă ușurând-o, strâmtoarea cea grozavă mângâind-o, de chipul cel întunecos al dracilor izbăvindu-mă, de cercetarea cea amară a vameșilor din aer și a stăpânitorilor întunericului slobozindu-mă, și zapisele multelor mele păcate

rupându-le, cu Dumnezeu mă împrietenește și stării fericite de-a dreapta lui, la înfricoșatul județ, mă învrednicește și bunătăților celor veșnice și nestricăcioase moștean să mă faci pe mine.

Această mărturisire îți aduc Ție, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecați, mângâierea sufletului meu, folositoarea și nădejdea mea cea după Dumnezeu. Pe care cu blândețe primind-o, curăță-mă de toată spurcăciunea trupului și a duhului și mă învrednicește, în veacul de acum, fără de osândă să mă împărtășesc cu preasfântul și preacuratul Trup și Sânge al Fiului și Dumnezeului tău, iar în cel ce va să fie, cu cina cea cerească a desfătării raiului, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Ca aceste bunătăți dobândindu-le eu, nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor preacinstit și de mare cuviință numele Fiului și Dumnezeului tău, cel ce primește pe toți cei ce să pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, ceea ce te-ai făcut mijlocitoare și chezășuitoare tuturor păcătoșilor; că prin tine, prealăudată și preabună Stăpână, se mântuiește toată firea omenească, lăudând și binecuvântând pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea preasfântă și de o ființă, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII
din rânduiala Sfântului Munte

Doamne, Domnul meu, preadulcele meu Iisuse Hristoase, Dumnezeul îndurărilor, adâncul milei, Cel ce îți pare rău de răutățile oamenilor, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc acum și vin cu credință, și mă miluiește pe mine, păcătosul, desfrânatul, spurcatul, ticălosul, hulitorul, călcătorul de jurământ, mincinosul, ocărâtorul, gâlcevitorul, clevetitorul, mâniosul, pomenitorul de rău, zavistnicul, pricinuitorul de sminteli, neînduratul, nemilostivul, iubitorul de avere, iubitorul de slavă, iubitorul de dezmierdare, lacomul, necumpătatul, leneșul, pricinuitorul de râs, risipitul cu mintea, trufașul, nebăgătorul de seamă la dumnezeiești le Tale porunci și nu pentru mulțimea greșelilor mele să fiu dat mulțimii muncilor.

Ci Tu, Doamne Iisuse, Dumnezeul meu, cel îndelung răbdător și îndurat, milostivește-Te spre inima mea cea zdrobită de păcate și osândită de conștiință, pentru că nu am păzit sfintele făgăduințe ale Sfântului Botez. Și acum, pentru aceste făgăduințe, suspin și mă tânguiesc, rugându-mă ca să fiu miluit în dar și, pentru bunătatea Ta, iertat și, în ziua cea înfricoșată a judecății, de munci izbăvit. Așa Doamne, Domnul meu, preadulce al meu Iisuse, mântuiește-mă pe mine, cel deznădăjduit, și nu mă rușina în nădejdea și așteptarea mea. Milostivește-Te spre mine, cel ce chem milele Tale; curățește-mă pe mine cel întinat, albește-mi haina mea cea mânjită și mă mântuiește pe mine, desfrânatul. Să nu mă osândești pe mine, cel osândit, să nu dai fiarelor gânditoare suflet care Te cheamă pe Tine, să nu mă găsești vinovat de focul gheenii, pentru călcarea făgăduințelor și sfințitelor așezăminte ale Sfântului Botez.

Doamne, Domnul meu, preadulcele meu Iisuse, cel îndelung răbdător, care suferi răutățile și nu Te căiești de darurile Tale învrednicește-mă de astăzi să-Ți slujesc Ție curat, întru lucruri bune și să fac roadă vrednică de pocăință.

Doamne, Domnul meu, preadulcele meu Iisuse, cel atotțiitor, atotputernic și tare, sădește întru inima mea frică Ta și dragostea legilor Tale. Mintea mea o luminează cu razele darurilor Tale, simțirile mele le supune cuvântului Tău, voia mea o întoarce către Tine, Cel ce ești singura dorință adevărată, limba mea o învață ca să zică totdeauna: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru fericită pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, milostiv fii mie, păcătosului, și mă mântuiește. Doamne, prin cinstita și de viață făcătoare Crucea Ta, păzește-mă. Doamne, prin sfinții Tăi îngeri, îngrădește-mă. Doamne, prin sfinții Tăi apostoli și mucenici, întrarmează-mă. Doamne, pentru toți sfinții Tăi, trimite peste mine mila Ta cea mare și în dar mă mântuiește pe mine, cel ce sunt răscumpărat cu sângele Tău cel preascump.

Întinăciunile cele vechi ale păcatelor mele șterge-le, duhurile înverșunării și ale răutății de la mine gonește-le; de împătimirile veacului acestuia izbăvește-mă; cu totul către dragostea veacului ce va să fie trage-mă; și a călători pe calea cea strâmtă și necăjită mă

întărește, până la ziua și ceasul și răsuflarea mea cea mai de pe urmă, ca sufletul meu îngerilor celor buni să-l dau și de vămile cele din văzduh să scap și cu sfinții cei din veac împreună să mă număr și bunătăților celor veșnice să mă învrednicesc.

Preamilostivă Maică a preadulcelui meu Iisus, roagă-te pentru mine, ticălosul și păcătosul, ca să-mi asculte săraca mea rugăciune Fiul Tău și Dumnezeu. Cruce preacinstită, arma și semnul mântuirii noastre, gonește de la mine tot gândul rău și toată vrăjmășia puterii potrivnicului, ce se lucrează prin draci și prin oameni. Mai-marilor voievozi, Mihaile și Gavrile, chezășuitorii și izbăvitorii mei, sfinte îngere, păzitorul și acoperitorul meu, și toți sfinții îngeri ai lui Dumnezeu, povățuiți-mă la voia lui Dumnezeu, cea preasfântă, ajutați neputinței mele, de care sunt cuprins și ca trupul și cu voința, păziți-mă de vicleșugurile vrăjmașilor și vă rugați milostivului Ziditor ca să mă miluiască pe mine, călcătorul poruncilor Lui sfinte, și să mă ajute să petrec în pace sufletească și în pocăință adevărată până la sfârșitul vieții mele. Iar la ieșirea sufletului meu din trup, fiți lângă mine aproape mângâietori, acoperindu-mă, păzindu-mă și luându-mi parte pentru izbăvirea de muncile cele de sub pământ, numai din mila lui Dumnezeu.

Sfinte slăvite Ioane, Prorocule, Înainte-Mergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru mine, păcătosul. Sfinților slăviților, de Dumnezeu propovăduitori și verhovnici ai apostolilor, Petre și Pavel, Ioane de Dumnezeu cuvântătorule, împreună cu ceilalți evangheliști și apostoli, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Sfinților și drepților dumnezeiești părinți, Ioachime și Ano, Iosife logodnicule și Simioane de Dumnezeu primitorule, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Sfinților proroci și propovăduitori ai venirii lui Hristos Dumnezeu, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Sfinților părinți, păstori și învățători ai lumii: Vasile, Grigore, Ioane Gură-de-Aur, Atanasie, Chirile, Nicolae, Spiridoane și toți sfinții ierarhi, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Sfinților sfinților mucenici, cuvioșilor mucenici și mărturisitori, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Sfinților marilor mucenici: Dimitrie, Gheorghe, Teodore, Artemie, Procopie, cei patruzeci, Ioane cel Nou și

toți sfinții mucenici, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Sfinților cei fără de arginți și de minuni făcători, Cosma și Damiane, Chire și Ioane, Pantelimoane și Ermolae, și ceilalți, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Cuvioșilor de Dumnezeu purtătorilor părinți, Antonie, Pavele, Eftimie, Savo, Arsenie, Onufrie, Pahomie, Teodosie, Efreme, Ioane Damaschine, Ioane al Scării, Petre, Atanasie și toți cuvioșii, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Cuvioasă maică Marie Egipteancă, maica noastră Parascheva cea Nouă, și celelalte cinstite și cuvioase femei, care bine ați pustnicit și v-ați nevoit și pe Hristos ați mărturisit, rugați-vă pentru mine, păcătosul. Toți sfinții cei ce din veac bine ați plăcut Domnului, rugați-vă pentru mine, cel fără de răspuns și care sunt mai păcătos ca toți păcătoșii cei din veac.

Ale căror rugăciuni și cereri primindu-le și ascultându-le, Doamne Dumnezeul meu, preadulcele meu Iisuse, iartă-mi orice Ți-am greșit Ție, de la naștere și până în ziua și ceasul de acum, cu cuvântul, cu lucrul, cu știința și cu neștiința, cu mintea și cu cugetul și cu toate simțirile mele. Așijderea, iartă și miluiește și pe părinții și frații mei și pe toți cei de pretutindeni arhierei, preoți, monahi și drept-credincioși creștini, pe cei ce mă urăsc și mă iubesc, pe cei ce mă miluiesc și îmi slujesc, pe cei ce mi-au poruncit mie, nevrednicului, să mă rog pentru dânșii, pe cei ce i-am vătămat sau i-am scârbit sau i-am blestemat, pe cei ce cele asemenea mie îmi fac sau mi-au făcut. Și dăruiește cele de folos sufletelor noastre, în veacul acesta și în cel viitor, așa cum bine voiește iubirea Ta de oameni. Odihnește și pe cei mai-nainte răposați părinți și frați ai noștri și, pentru rugăciunile tuturor, milostivește-Te spre mine, ticălosul, și fă-mă cum voiești, măcar de voiesc, măcar de nu voiesc.

Învrednicește-mă, nevinovat și fără osândă, a mă împărtăși cu preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, și nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie, apropiindu-mă de dânsele cu nevrednicie; ci spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izbăvirea de muncile cele veșnice și spre arvuna vieții fără de sfârșit și fericite, întru care mă așază împreună cu toți sfinții cei ce din veac Ți-au plăcut Ție, Doamne Dumnezeul meu, preadulcele meu Iisuse. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea cea de la toți, împreună și Părintelui Tău cel

fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ORÂNDUIRI

BISERICEȘTI

PSALMII

CARE SE CITESC ÎN ÎMPREJURĂRI GRELE:

Împotriva celor ce te asupresc: Ps. 3, 19, 30 și 31.

Când bântuie boli sau vreo molimă grea: Ps. 90.

După ce ai căzut în păcat: Ps. 50, 45, 46, 70 și 72.

Când mergi la judecată: Ps. 20 și 75.

Când ești cuprins de spaimă: Ps. 6, 66 și 76.

Când te supără diavolul: Ps. 37.

Când ai căzut prizonier sau în robie: Ps. 69.

Când s-au dezlănțuit furtuni și bate grindina: Ps. 84.

Când faci cea dintâi pâine din recoltă nouă, sau bei cel dintâi vin nou, sau guști din orice fel de pârgă a fructelor: Ps. 33.

REGULI TIPICONALE

Al pravoslaviei Îndreptătorule,
al bunei credințe și al curăției Învățătorule,
al lumii Luminătorule, podoaba cuvioșilor
cea de Dumnezeu insuflată, cu învățăturile Tale
Pe toți ai luminat.

REGULI TIPICONALE

Mulți creștini nu-s dumeriți, totdeauna, asupra posturilor mari și mici, asupra zilelor și sărbătorilor în care se dezleagă postul, precum și asupra multor rânduieli bisericești. În calendar nu se găsesc, iar preotul nu-i oricând la îndemână pentru lămuriri.

De aceea, s-au adunat aci, după putință, însemnări culese din Tipicul cel mare al Bisericii. Și s-au mai adăugat și alte însemnări din cărțile de slujbă, ca să le știe orișicare credincios și să le urmeze întocmai.

POSTURILE RÂNDUITE DE BISERICĂ ÎN CURSUL ANULUI

Biserica Ortodoxă de Răsărit a rânduit pentru drept-credincioșii creștini anumite posturi. Căci „Postul – zice Sfântul Ioan Gură de Aur – potolește trupul, înfrânează poftele cele nesăturate, curățește și înaripează sufletul, îl înalță și îl ușurează". De aceea Sfintele Soboare și Așezămintele Părinților bisericești pedepsesc cu asprime pe stricătorii de posturi.

Astfel, Canonul 69 al Sfinților Apostoli poruncește: „Dacă vreun episcop sau citeț, sau cântăreț, nu postește Sfântul Marele Post, sau Miercurea, sau Vinerea, să se caterisească (adică să i se ia darul); afară, dacă nu-i împiedicat de boală; iar de va fi mirean, să se afurisească".

Posturile de peste an și pricinile pentru care ținem aceste posturi, sunt:

I. **Sfântul și Marele Post**, care se mai numește și postul patruzecimii, Păresimile, Postul Paștilor, este rânduit pentru curățirea sufletului prin ajunare, rugăciune, milostenie, spovedanie și împărtășirea cu Sfintele Taine.

El închipuie postul cel de 40 zile al Mântuitorului. Ține șapte săptămâni. Stă în legătură cu Paștele, sărbătoare care se mută. De aceea, începutul acestui post este arătat în calendarul fiecărui an. În acest post nu mâncăm: carne, ouă, brânză. De asemenea postim de: pește, vin și untdelemn. Mâncăm deci numai bucate fără unsoare, legume și poame. Zilele de dezlegare la vin și untdelemn, precum și acelea în care dezlegăm la pește, s-au așezat în altă parte și trebuie căutate la însemnarea despre: „Zilele posturilor în care mâncăm untdelemn și dezlegăm la vin", la pagina xxx, precum și la însemnarea despre „Zilele posturilor în care mâncăm pește", la pagina xxx.

Cu deosebită evlavie, se cuvine să postim săptămâna de la începutul Postului Mare și săptămâna Patimilor. Astfel, în săptămâna de la începutul Marelui Post: Luni și Marți, se mănâncă numai odată pe zi – seara – pâine și apă. Iar în săptămâna Patimilor, afară de Joi – când facem două mese –, se mănâncă la fel; Vineri și Sâmbătă e post desăvârșit.

Bolnavii au voie să mănânce bucate cu untdelemn și să bea vin în Postul Mare.

II. **Postul Sfinților Apostoli** sau al Sâmpietrului, s-a așezat de Biserică în cinstea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, precum și a celorlalți Apostoli. Acest post e un prilej de înălțare a sufletului. Stă în legătură cu Paștele și cu Pogorârea Duhului Sfânt, sărbători care se mută. De aceea nu începe la dată sorocită, ci ține când mai mult, când mai puțin. Lăsăm sec însă totdeauna în Duminica Tuturor Sfinților, seara, și postim până la 29 Iunie – ziua Sfinților Apostoli, care dacă va cădea Miercurea sau Vinerea, nu mâncăm de dulce.

În acest post nu mâncăm: carne, ouă și brânză. Lunea, Miercurea și Vinerea nu mâncăm untdelemn și nu bem vin, Marțea și Joia dezlegăm la untdelemn și avem voie la vin.

Dacă în zilele de Luni, Marți și Joi cade vreun Sfânt mai mare, însemnat în calendar cu cruce neagră (†) – pe care să-l cauți și în Sinaxarul din această carte, de la paginile xxx-xxx – atunci mâncăm pește; iar de cade Miercurea sau Vinerea, mâncăm numai untdelemn și bem vin. Întâmplându-se Miercurea sau Vinerea vreun Sfânt cu priveghere sau hramul bisericii, dezlegăm la untdelemn, la vin și la pește.

III. **Postul Sfintei Marii**, sau al Sântămăriei, numit și postul lui August, se ține în cinstea Născătoarei de Dumnezeu, care, înainte de Adormire, a petrecut în neîncetată rugăciune și ajunare.

Durează două săptămâni: de la 1 la 15 August.

Lăsăm sec la 31 Iulie; iar de va cădea aceasta și Miercurea sau Vinerea, lăsăm sec la 30 Iulie. De asemenea, dacă Adormirea Maicii Domnului cade în zi de post, mâncăm dulce a doua zi, adică la 16 August; iar în ziua Adormirii mâncăm pește. Nu mâncăm în acest post: carne, ouă, brânză și pește. Untdelemn și vin, numai Sâmbăta și Duminica.

IV. **Postul Nașterii Domnului**, sau al Crăciunului, iarăși ne dă putința curățirii trupești și sufletești. El închipuie, apoi, ajunarea de 40 zile a proroculuiMoise, precum și postul patriarhilor din Vechiul Testament. După cum aceia așteptau venirea lui Mesia cu post și rugăciune, așa se cuvine să aștepte creștinii și să întâmpine prin ajunare pe „Cuvântul lui Dumnezeu", născut din Fecioara Maria.

Acest post ține 40 de zile: de la 15 Noiembrie la 25 Decembrie. Lăsăm sec în seara Sfântului Filip, la 14 Noiembrie. Dacă această zi cade Miercurea sau Vinerea, începem postul în seara zilei de 13 Noiembrie.

Postim de: carne, ouă și brânză. Lunea, Miercurea și Vinerea mâncăm bucate fără unsoare și fără vin. Marțea și Joia, se dezleagă untdelemn și vin, iar Sâmbăta și Duminica, dezlegare la pește, untdelemn și vin.

Dacă în zilele de Lunea, Miercurea și Vinerea, prăznuim vreun Sfânt mare, însemnat în calendar cu cruce neagră (†), mâncăm untdelemn și bem vin; iar de va cădea hramul bisericii sau sărbătoare însemnată în calendar cu cruce roșie (†), atunci dezlegăm și la pește. Marțea și Joia mâncăm pește, untdelemn și bem vin, când cade în aceste zile: vreun sfânt mare, hramul, sau sărbători cu roșu (despre zilele acestor sfinți și despre aceste sărbători, s-au așezat însemnări deosebite, pe care să le cauți la „Zilele posturilor în care mâncăm untdelemn și bem vin", la pagina xxx precum și la „Zilele posturilor în care mâncăm pește", pagina xxx din această carte).

În ziua de „Ajun", se mănâncă tocmai seara, și anume: grâu fiert îndulcit cu miere, poame, covrigi sau turte din făină, căci cu semințe a ajunat Daniil proorocul și cei trei tineri din Babilon, care au închipuit – mai înainte – Nașterea lui Hristos.

La Crăciun, în orice zi ar cădea, mâncăm dulce.

ZILELE DE POST DIN CURSUL ANULUI

Afară de cele patru posturi, Biserica Ortodoxă poruncește credincioșilor săi să ajuneze și în anumite zile de peste an, ca să se facă ei părtași patimilor și morții Domnului și să se învrednicească de mijlocirea pe lângă Dumnezeu a sfinților, în cinstea cărora postesc. Aceste zile sunt:

1. **Miercurea și Vinerea** de peste săptămână.

Miercurea postim, pentru că în această zi s-au sfătuit iudeii să vândă pe Hristos; iar Vinerea, fiindcă în ziua de Vineri a fost răstignit și a murit Mântuitorul. De aceea, aceste zile sunt întocmai cu Postul Mare.

Clericul care nu le postește este caterisit, iar mireanul afurisit.

Se mănâncă în aceste zile numai o dată pe zi – seara – bucate fără untdelemn și nu se bea vin. Miercurile și Vinerile în care se dezleagă la untdelemn și vin, la pește și la dulce, sunt arătate mai jos.

2. **Ajunul Bobotezei**, la 5 Ianuarie. În această zi creștinii postesc, mâncând numai o dată – seara – bucate fără untdelemn și nu beau vin; sau, dacă vor, nu mănâncă nimic. Ei se pregătesc să ia Agheasmă mare, a doua zi.

3. **Ziua Sf. Cruci**, la 1 August, se prăznuiește amintirea patimilor Domnului. Dezlegare la vin și untdelemn.

4. **Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul**, la 29 August, este praznic de întristare, pentru uciderea celui mai aspru postitor și mai aprins vestitor al pocăinței. Se dă binecuvântare la untdelemn și vin.

5. **Înălțarea Sfintei Cruci**, la 14 Septembrie, amintește aducerea Sf. Cruci la Ierusalim, după ce fusese răpită de Hosroe, împăratul perșilor, în veacul VII. Dezlegare la vin și untdelemn.

ZILELE POSTURILOR ÎN CARE MÂNCĂM UNTDELEMN ȘI DEZLEGĂM LA VIN

Pentru asprimea posturilor și pentru slăbiciunea trupului omenesc, precum și pentru cinstirea zilelor în care se săvârșește Sf. Liturghie, canoanele Bisericii îngăduie creștinilor dezlegare la vin și la untdelemn, în zilele arătate aci:

În Postul Mare: Sâmbăta și Duminica; în ziua de 24 Februarie: Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul; la 9 Martie: Sfinții 40 de Mucenici; la Buna-Vestire, când cade în ziua de Joi-Mare, sau în Vinerea și în Sâmbăta din Săptămâna Patimilor.

În Postul Crăciunului: la 23 și 30 Noiembrie, la 4, 5, 6, 9, 16 și 20 Decembrie, dacă aceste zile cad Lunea, Miercurea sau Vinerea – căci în aceste zile se prăznuiesc sfinți mai însemnați.

ZILELE POSTURILOR ÎN CARE MÂNCĂM PEȘTE

Însemnătatea unor praznice împărătești și a unor sfinți este așa de mare, încât Sfinții Părinți au dezlegat mâncarea de pește în posturile aspre. Arătăm aci, aceste praznice și sfinți:

În Postul Mare: Buna-Vestire – la 25 Martie și Duminica Floriilor.

În Postul Sântămăriei: Schimbarea la Față – la 6 August.

În Postul Crăciunului: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului – la 21 Noiembrie – chiar dacă această sărbătoare ar cădea Miercurea sau Vinerea.

De asemenea mâncăm pește în Lunile, Miercurile și Vinerile acestui post, dacă în aceste zile cade hramul bisericii din enoria noastră.

În sfârșit, dezlegăm la pește, în zilele cu sfinți însemnați, precum: 23 și 30 Noiembrie, 4, 5, 6, 9, 16 și 20 Decembrie, dacă aceste zile cad Marțea sau Joia. Cu atât mai mult, când Marțea sau Joia se întâmplă hramul bisericii.

ZILELE DE POST ÎN CARE SE MĂNÂNCĂ DULCE

Pentru bucuria Învierii Domnului, a Pogorârii Duhului Sfânt, pentru prisosirea postului, sau din pricina unor eretici, cu care nu trebuie să se asemene nicicum creștinul, Sfânta Biserică dă voie să mâncăm de dulce în anumite zile de post. Acestea sunt:

Miercurile și Vinerile din săptămâna Vameșului și a Fariseului, din săptămâna Brânzei (mâncăm numai ouă, brânză, lapte și pește), din săptămâna Luminată – între Paști și Duminica Tomii, din săptămâna Rusaliilor – de la Pogorâre până la Duminica Tuturor Sfinților; și cele dintre Crăciun și Bobotează, afară de ajunul Bobotezei – când postim. Aceste Miercuri și Vineri sunt însemnate în calendar cu vorba „harți".

Miercurile și Vinerile în care cade Crăciunul și Botezul Domnului, mâncăm tot de dulce.

ZILELE ȘI POSTURILE ÎN CARE NU SE FAC NUNȚI

„Nu se cuvine să facem nuntă oricând – zice Sf. Simeon al Tesalonicului – căci acest lucru este trupesc și aducător de veselie trupească. Nu poate cineva

să se îngrijească de-ale trupului și-n același timp să și postească; după cum nimeni nu poate să aibă și gânduri lumești și să plângă totodată și pentru suflet". De aceea, Canonul 69 (tâlcuirea) al Sfinților Apostoli, Canonul 25 al Sinodului din Laodicea, precum și Sfinții Părinți, opresc nunta în zilele și posturile arătate aci:

În ajunul tuturor praznicelor împărătești (scrise cu roșu în calendar); în ziua Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul (29 August); în ziua Înălțării Sfintei Cruci (14 Septembrie); în toate Miercurile și Vinerile de peste an; în Postul Mare și în Săptămâna Luminată (dintre Paști și Duminica Tomii); în postul Sfinților Apostoli; în Postul Sântămăriei; în Postul Crăciunului și în zilele dintre Crăciun și Bobotează.

Logodnă se poate face în Postul Mare – la Buna-Vestire (dacă nu cade în Săptămâna Patimilor și în Duminica Floriilor).

ZILELE ȘI POSTURILE ÎN CARE SE FACE SPOVEDANIA

Nu este rău ca un creștin să se spovedească de câte ori simte nevoia și cât mai des. Unii zic: în fiecare săptămână. Spovedania este însă legată mai ales de posturi. Biserica poruncește atunci oricărui creștin să-și mărturisească păcatele la duhovnic. Așadar, timpul cel mai bun de spovedanie este în cele patru posturi din an. Atunci creștinul primește și Sfânta împărtășanie, dacă are voie de la duhovnic, pe care este oprit să-l schimbe cineva – fără pricină întemeiată. Locul spovedaniei este biserica. Numai cei bolnavi se mărturisesc acasă.

ZILELE ȘI TIMPUL ÎN CARE SE FACE SFÂNTUL MASLU

Sfântul Evanghelist Marcu scrie despre Sfinții Apostoli, că „scoteau mulți draci și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și-i tămăduiau", după pilda și porunca lăsată lor de Mântuitorul. De aceea Sf. Apostol Iacob, în epistola sa, îndeamnă pe creștinii bolnavi, zicând: „Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții bisericii și să se roage pentru dânsul, ungându-l pe dânsul cu untdelemn întru numele Domnului". Pe aceste temeiuri, Biserica noastră a orânduit Taina Sfântului Maslu, despre a cărui putere Sf. Simeon al Tesalonicului învață așa: „Maslul dă dezlegare păcatelor, ridică din boli și dă sfințire". Este bine, deci, să facă maslu și cei bolnavi și cei sănătoși: cei bolnavi pentru tămăduire, iar cei sănătoși pentru iertarea păcatelor.

Maslul se face oricând ai nevoie. Dar se obișnuiește mai cu seamă zilele de post și în toate posturile.

Astfel: Lunea, Miercurea și Vinerea din cursul oricărei săptămâni; Miercurea, Joia și Sâmbăta din Săptămâna Patimilor, când se face Maslu și pentru bolnavi și pentru cei sănătoși; în toate celelalte posturi de peste an.

Untuldelemn și făina de la maslu, pe care credincioșii le iau acasă, să se păstreze la loc sfințit, ca să nu se pângărească, prin necinste și călcare, „cele peste care a umbrit puterea lui Dumnezeu, s-a chemat numele Lui și care s-au pecetluit cu semnul Sfintei Cruci", cum bine grăiește Sfântul Simeon al Tesalonicului, în una din cărțile sale.

Căderea la Sfintele Daruri, însemnarea cu Sfânta Copie și dezbrăcarea Sfintelor Veșminte peste cel suferind sunt mijloace pe care Biserica ni le pune la îndemână pentru tămăduirea de boli. Ele se fac numai în zilele în care se săvârșește Sfânta Liturghie. Cereți preoților să vi le facă. Căci căderea la Sfintele Daruri și atingerea de ele vindecă pe cel bolnav întocmai cum a vindecat pe femeia din Evanghelie, care, fiind bolnavă de scurgerea sângelui, s-a atins de haina Mântuitorului; însemnarea cu Sfânta Copie ne ridică din boli, așa cum Hristos, cel împuns cu sulița în coastă, a ridicat din osânda blestemului pe Eva, zidită din coasta lui Adam; iar dezbrăcarea veșmintelor, pe care o face preotul peste bolnav, închipuie dezbrăcarea creștinului de boli și de neputințele sale.

ZILELE PENTRU POMENIREA OBȘTEASCĂ A MORȚILOR

Sfânta noastră Biserică de Răsărit mărturisește nemurirea sufletului și crede în învierea morților. Ea ne învață, pentru aceasta, să ne rugăm pentru răposații noștri și pentru toți cei care au murit în dreapta-credință, ca să aibă partea lor de viață veșnică și de împărtășirea cu Sfinții în Rai.

De aceea, a rânduit ca zi de rugăciune pentru morți – Sâmbăta – precum și anumite zile de peste an, în care ducem colivă la biserică și dăm pomelnic pentru toți morții noștri. Aceste zile de obștească pomenire sunt anumite Sâmbete – numite și Sâmbetele morților, precum:

Sâmbăta Lăsatului sec de carne, pentru Postul Paștelui, în care Biserica se roagă pentru morții cei din veac – moșii și strămoșii noștri, adormiți în bună credință și mai ales pentru cei ce au răposat în diferite întâmplări nenorocite, fără împărtășirea Bisericii și a rânduielilor sale.

Facem parastas mai ales pentru răposații noștri nespovediți, neîmpărtășiți, morți fără lumânare, precum și pentru morții neștiuți din războaie. Această Sâmbătă se numește „a Moșilor".

Sâmbetele din săptămâna a 2-a, a 3-a și a 4-a din Postul Paștilor sunt rânduite tot pentru pomenirea obștească a morților, ca să nu rămână ei fără mijlocirea Bisericii, tocmai în această vreme de pocăință.

Facem și noi parastase pentru ai noștri.

Sâmbăta dinaintea Rusaliilor este tot pentru morți, ca să se împărtășească și ei de mângâierea Sfântului Duh, care S-a pogorât peste Sfinții Apostoli și de atunci cârmuiește lumea în chip nevăzut. Poartă numele de „Sâmbăta Moșilor".

Lunea sau Marțea lui Toma, care se mai numește și **Paștele Blajinilor**, vine îndată după Duminica Tomii. Deși nu-i răspândită pretutindeni, este o zi de pomenire a morților, în care, din vechime, creștinii pomeneau pe răposații lor, ca să se împărtășească și ei de bucuria Învierii Domnului. S-a așezat după Duminica Tomii, fiindcă în Săptămâna Luminată, ce vine după Paști, nu se fac rugăciuni pentru răposați.

Praznicul „Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul" – la 29 August – și **Sâmbăta dinaintea Sfântului Dimitrie**, sunt iarăși zile în care se obișnuiește să se pomenească morții căzuți în războaie, morți care au luptat cu credință, pentru lege și patrie, întocmai ca niște mucenici.

Joia Mare (Joi Mari) și feluriții „Moși" sunt, de asemenea, zile ale morților, care se păstrează în popor – deși Biserica nu pomenește de ele în chip deosebit în tipicul de slujbă.

ZILELE ÎN CARE FACEM PARASTASE OMULUI CÂND MOARE

După părăsirea trupului, sufletul omului străbate văzduhul către Tronul lui Dumnezeu, trecând prin înfricoșatele vămi. În acest timp, rudeniile caută să ușureze răposatului trecerea prin vămi și să plece îndurarea lui Dumnezeu către el, făcându-i parastase, urmate de pomeni. Acestea sunt:

Parastasul de trei zile, care înseamnă Învierea lui Hristos a treia zi. Biserica se roagă, atunci, ca Cel înviat a treia zi din morți să învieze și pe cel răposat.

Parastasul de nouă zile, prin care rugăm pe Iisus, care a murit în ceasul al nouălea din zi, precum și pe cele nouă cete îngerești, să odihnească pe

răposat cu sfinții și cu îngerii.

Parastasul de patruzeci de zile, întru pomenirea Înălțării Domnului, care a avut loc după 40 de zile de la Înviere. Tot la 40 de zile de la ieșirea sufletului, Mântuitorul îi hotărăște locuința, până la judecata viitoare. Noi ne rugăm să-l așeze în Rai, cu drepții.

Parastasele de 3, 6 și 9 luni și apoi parastasele de un an, până la 7 ani. Aceste parastase mărturisesc dragostea noastră pentru cel răposat și necontenita legătură cu sufletul acestuia.

ZILELE ÎN CARE NU SE FAC PARASTASE ȘI POMENI

Fie din pricina însemnătății unor praznice și sărbători, în care nu se cuvine decât bucurie; fie din cauză că nu se săvârșește Sfânta Liturghie și deci Sfânta Jertfă, care spală păcatele celor morți, nu facem parastase și pomeni în aceste timpuri:

- Duminicile de peste an, pentru că în această zi a înviat Hristos;
- De la 20 Decembrie, în Postul Crăciunului, până la Sfântul Ioan Botezătorul;
- De la Lăsata Secului de carne pentru Postul Paștelui și până în Sâmbăta 1 din Postul Mare;
- De la Sâmbăta Floriilor și până la Duminica Tomii;
- Lunea, Marțea, Miercurea, Joia și Vinerea din Postul Mare, afară de cazul că în aceste zile cade vreun praznic în care se săvârșește dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan sau Vasile.

ZILELE PENTRU PURTAREA „CAPETELOR" LA CEI MORȚI

Se obișnuiește în unele părți să se ducă la biserică, pentru pomenirea mortului, o colivioară, un colac sau covrig, puțin vin și o lumânare. Preotul face parastas pe scurt și scoate coliva la mormânt. Aceste pomeniri se numesc „capete" – în Muntenia – și se fac în Postul Mare, de obicei, timp de 40 zile. În alte părți se fac îndată după moarte.

SĂRINDARELE DE OBȘTE, SĂRINDARELE PARTICULARE, POMELNICUL ANUAL

Grija neîntreruptă pentru soarta morților este una din datoriile creștinești cele mai mari. Nimic nu îmblânzește mai mult pe Dumnezeu și nu-L pleacă

spre iertarea celor răposați, decât rugăciunile preotului la Sfânta Liturghie. Atunci se pomenesc numele celor vii și mai ales ale celor morți, care nu au putința să se roage singuri. Sângele lui Hristos, care se varsă spre mântuirea tuturor, mântuiește de păcate și pe morții noștri. Pentru pomenirea lor la Sfânta Jertfă, se dau anumite slujbe, care sunt:

Sărindarele obștești – acelea care se dau la sfințirea unei biserici, a unei fântâni, sau când se face preot nou în sat. Preotul săvârșește atunci 40 de Liturghii, neîntrerupt, la care pomenește viii și morții creștinului care a dat pomelnicul. La sfârșitul celor 40 de Liturghii, se face parastas și se pomenesc morții tuturor credincioșilor care au dat pomelnice.

Sărindarele particulare, sunt pomenirile la 40 de Liturghii răzlețe. Creștinul scrie în pomelnic un singur răposat sau pe toți, iar alteori pune și numele celor vii.

Se mai dau sărindare pentru sporul casei și binele familiei.

Pomelnicul anual, cu vii și morți, se cheamă acela pe care-l dă credinciosul preotului, ca să-l pomenească la toate Liturghiile din timpul anului. Pomelnicul anual se dă mai ales la mănăstiri, pentru că acolo se săvârșește în fiecare zi Sfânta Liturghie.

PRINOASELE CARE SE DAU PENTRU SUFLETUL MORTULUI

În ce stare te-a găsit moartea, în aceea te afli, scrie un Părinte bisericesc. Adică, de te va găsi moartea mântuit, vei moșteni Împărăția veșnică; iar de te află în păcate, chinurile iadului sunt partea ta. Deci mortul nu poate să-și mai schimbe starea de dincolo. O singură scăpare mai este. Ne-o arată „Mărturisirea Credinței Ortodoxe", care zice: „Credința ne învață că un mare număr de păcătoși, care s-au căit în clipa de pe urmă, sunt scăpați din iad, prin rugăciunile și milosteniile celor vii".

Prin rugăciunile celor vii, înțelegem: rugăciunile preotului la Sfânta Liturghie, rugăciunile noastre, ale fiecăruia, pentru răposați și parastasele pentru pomenirea morților; pomelnicele morților pe care le dăm preotului la Sfânta Liturghie, să fie însoțite de o prescură, din care se scoate Trupul Domnului la Sfânta Jertfă; de o lumânare – ca să aibă parte mortul de lumină; și de vin, din care se pregătește Sângele Domnului. Parastasele se însoțesc de colivă îndulcită cu miere sau zahăr, căci coliva închipuie nădejdea noastră în învierea celui răposat, iar mierea și zahărul, credința noastră în viața tihnită

și plăcută a mortului.

De asemeni se însoțesc de colaci, vin și lumânări, care închipuie Trupul, Sângele și Lumina lui Hristos. Apoi tămâie și untdelemn – toate, jertfe plăcute Domnului.

Prin milostenii înțelegem: mâncarea ce urmează după parastas, vasele, hainele, banii, oile și juncile și orice alte lucruri date de pomană, pentru sufletul răposatului. Se cuvine, însă, ca aceste pomeni să fie împărțite săracilor, nu rudelor noastre sau celor avuți, căci atunci pomana nu-i deplină și deci nu-i primită. Iar pomana să o facem cu dragoste și cu râvnă, nu pentru ochii lumii sau din silă.

ZILELE PENTRU ADUCEREA DE PÂRGĂ LA BISERICĂ

Se cuvine să aducem la biserică pârga roadelor noastre, ca să le blagoslovească preotul. În acest chip, vom mulțumi Domnului pentru „toate câte ne-a dat nouă". Aceste zile sunt:

Sfântul Marele Mucenic Gheorghe – 23 Aprilie – zi în care se obișnuiește, prin unele părți, să se aducă la biserică felii de caș dulce.

Schimbarea la Față – 6 August –, în care zi se aduc la biserică poame pârguite (mere, pere), struguri și faguri de miere.

Nașterea Maicii Domnului (Sântămăria Mică) – 8 Septembrie – sau una din Duminicile următoare – în care se aduce, pentru blagoslovire, vin nou.

În țara noastră se mai obișnuiesc și alte zile pentru aducere de pârgă. S-au însemnat aici numai cele mai de seamă.

ACATISTE, PRIVEGHERI ȘI RUGĂCIUNI LA TOATĂ CEREREA

„Veniți către Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi", zice Domnul.

Adevăratul credincios ascultă numai această chemare. El caută alinarea nevoilor și împlinirea cererilor sale numai la Dumnezeu. Biserica îi pune la îndemână toate mijloacele. Între aceste mijloace sunt și următoarele slujbe și rugăciuni:

Acatistele sunt slujbe anumite, care se pot citi și la cererea credinciosului, pentru feluritele sale nevoi. Să spună dar, preotului, ce acatist vrea să-i citească. La acatist aducem: pomelnicul viilor, tămâie și untdelemn și le dăm

preotului.

Privegherile sunt tot slujbe pentru binele și sporul casei, pentru boală, sau pentru o mare nevoie. Ele se fac seara, în orice zi, dar mai ales în posturi. Când vrem să facem priveghere, aducem la biserică: 5 pâini – care la orașe se numesc „artose" – sau 5 prescuri, puțin grâu, o sticlă cu vin și una cu untdelemn. După ce le binecuvântează preotul, luăm o parte din ele acasă. Prescurile și vinul le folosim la mâncare, untdelemnul îl ardem în candelă, iar grâul îl amestecăm în sămânță, când semănăm.

Rugăciunile la toată cererea le face preotul la biserică, atunci când săvârșește Sfânta Liturghie. Aceste rugăciuni se fac pentru: boală, pagubă, călătorie, vrăjmași și pentru orice trebuință.

Credinciosul spune preotului pentru ce să se roage, iar el știe ce să facă.

La începutul Sfintei Liturghii, ducem preotului prescuri, din care va scoate o părticică, pe care o dăm celor bolnavi sau o mâncăm noi înșine, înainte de masă.

SPRE ȘTIINȚĂ

Se aduce aminte creștinilor că nu-s îngăduite alte sărbători decât cele rânduite de Biserică. Cine mai prăznuiește și altele păgânești, precum: Foca, Păliile, Filipii, Joile-Verzi și altele – care se țin de popor, cade sub osânda și blestemul Bisericii.

Pentru știință, se înseamnă aci numai sărbătorile cu ținere, lăsate de Biserică.

SĂRBĂTORILE BISERICEȘTI CU ȚINERE:

Duminicile de peste an.

Praznicele mari, care se împart în: sărbători domnești și sărbători ale Maicii Domnului și care sunt:

1 Ianuarie: Tăierea împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos și Sfântul Vasile cel Mare.

6 Ianuarie: Arătarea Domnului, sau Bobotează.

2 Februarie: Întâmpinarea Domnului sau Stretenia.

25 Martie: Buna-Vestire a Maicii Domnului, sau Blagovestenia.

Cu dată schimbătoare: Duminica Stâlpărilor, sau Floriile.

Cu dată schimbătoare: Duminica Învierii, sau Sfintele Paști.

Cu dată schimbătoare: Înălțarea la cer a Domnului, sau Ispasul.

Cu dată schimbătoare: Duminica Pogorârii Duhului Sfânt, sau Rusaliile.
Cu dată schimbătoare: Sfânta Treime.
6 August: Schimbarea la față a Domnului, sau Pobreajenul.
15 August: Adormirea Maicii Domnului, sau Sântămăria Mare;
8 Septembrie: Nașterea Maicii Domnului, sau Sântămăria Mică;
14 Septembrie: Înălțarea Sfintei Cruci, sau Ziua Crucii;
21 Noiembrie: Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, sau Ovidenia;

Sărbătorile Sfinților mai mari sunt:
7 Ianuarie: Sfântul Ioan Botezătorul;
30 Ianuarie: Sfinții Trei Ierarhi – Vasile, Grigorie și Ioan, sau Trisfetitele;
23 Aprilie: Sfântul Mare Mucenic Gheorghe;
21 Mai: Sfinții Împărați și întocmai cu Apostolii, Constantin și Elena;
24 Iunie: Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, sau Drăgaica.
29 Iunie: Sfinții Apostoli Petru și Pavel, sau Sânpietru.
20 Iulie: Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul, sau Sântilie;
1 August: Aflarea Sfintei Cruci;
29 August: Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul;
14 Octombrie: Sfânta Cuvioasă Paraschiva, sau Vinerea Mare;
26 Octombrie: Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, sau Sâmedru;
8 Noiembrie: Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, sau Sfinții Voievozi;
6 Decembrie: Sfântul Ierarh Nicolae.

SINAXAR

ADICĂ ÎNSEMNARE DESPRE TOȚI SFINȚII DE PESTE AN PRECUM

ȘI DESPRE SĂRBĂTORILE CARE NU SE MUTĂ

Adâncurile Tale, Doamne, sunt pline de apă;
cu ele faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.
Așa încununezi anul cu bunătățile Tale.

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile

Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14

1. † **Tăierea împrejur a Domnului; Sf. Vasile.**
2. Sfinții: Silvestru, papa Romei și Serghie.
3. Sf. Proroc Maleahi; Mucenicul Gordie.
4. Soborul Sf. 70 de Apostoli; Cuviosul Teoctist.
5. Sf. Mucenici: Teopemt și Teona (Ajunul Bobotezei).
6. † **Botezul Domnului (Boboteaza).**
7. † **Sf. Proroc Ioan Botezătorul.**
8. Sf. Cuvioși: Gheorghie Hozevitul și Domnica.
9. Sf. Mucenic Polieuct; Cuviosul Evstratie.
10. Sf. Grigore al Nissei; Cuviosul Dometian.
11. † Sf. Cuviosul Teodosie cel Mare.
12. Sf. Mucenițe: Tatiana și Eutasia.
13. Sf. Mucenici: Ermil și Stratonic.
14. Sf. Cuvioși uciși în Sinai și Rait.
15. Sf. Cuvioși: Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.
16. Închinarea lanțului Sfântului Apostol Petru.
17. † Sf. Preacuviosul Antonie cel Mare.
18. † Sf. Atanasie și Chiril, patriarhii Alexandriei.
19. Sf. Cuvioși: Macarie, Meletie și Marcu.
20. † Sf. Preacuviosul Eftimie cel Mare.
21. Sf. Maxim Mărturisitorul; Mucenicul Neofit.
22. Sf. Apostol Timotei; Cuviosul Anastasie.
23. Sf. Mucenici: Clement și Agatanghel.
24. Sf. Cuvioasă Xenia; Mucenicul Vavila.
25. † Sf. Grigorie Teologul; Cuviosul Puplie.
26. Sf. Cuvioși: Xenofont, Maria, Arcadie, Ioan.
27. † Aducerea moaștelor Sf. Ioan Gură-de-Aur.
28. Sf. Cuvioși: Efrem Sirul și Paladie.
29. Aducerea moaștelor Sf. Ignatie.
30. † **Sfinții Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan.**
31. Sfinții Mucenici Chir și Ioan.

LUNA FEBRUARIE

Are 28 sau 29 de zile

Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13

1. Sf. Mucenic Trifon; Muceniţa Perpetua.
2. † **Întâmpinarea Domnului**.
3. Sf. Simeon și Ana proroci̦ța.
4. Sf. Cuviosul Isidor; Sf. Mucenic Avramie.
5. Sfintele Mucenițe: Agapia și Teodula.
6. Sf. Vucol; Mucenicii Iulian, Fausta.
7. Sf. Partenie; 1003 mucenici din Nicomidia.
8. Sf. Mucenic Teodor Stratilat; Prorocul Zaharia.
9. Sf. Mucenici: Nichifor, Marcel, Pangratie.
10. † Sf. Mare Mucenic Haralambie, Valentina.
11. Sf. Mucenic Vlasie; Sf. Teodora Împărăteasa.
12. Sf. Melelie; Mucenicul Hristea.
13. Sf. Martinian; Sf. Apostoli Achila și Priscila.
14. Sf. Cuvioși: Avxentie, Maron, Filimon,
15. Sf. Apostol Onisim; Sf. Mucenic Maior.
16. Sf. Mucenici: Pamfil, Valent; Cuviosul Flavian.
17. Sf. Mucenic Teodor Tiron; Sf. Mariamna.
18. Sf. Leon, Papa Romei; Cuviosul Agapit.
19. Sf. Apostol Arhip; Cuvioșii Evghenie și Macarie.
20. Sf. Cuvioși: Leon Episcopul și Visarion.
21. Sf. Cuvios Timotei; Sf. Evstatie.
22. Sf. Cuvioși: Atanasie, Talasie și Limneu.
23. Sf. Mucenic Policarp; Sf. Gorgonia.
24. † Aflarea capului Sf. Ioan Botezătorul
25. Sf. Tarasie; Sf. Mucenic Alexandru.
26. Sf. Porfirie; Sf. Muceniţa Fotini.
27. Sf. Cuvioși: Procopie Decapolitul, Talaleu.
28. Sf. Cuvioși: Vasile și Proterie; Sf. Chira.
29. Sf. Cuviosul Casian Romanul (în anii bisecți).

LUNA MARTIE

Are 31 de zile

Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12

1. Sf. Muceniță Evdochia; Sf. Domnina.
2. Sf. Mucenici: Teodot, Isihie, Nestor.
3. Sf. Mucenici: Eutropiu, Cleonic, Vasilisc.
4. Sf. Cuviosul Gherasim; Sf. Mucenic Pavel.
5. Sf. Mucenic Conon; Sf. Muceniță Iraida.
6. Sf. 42 Mucenici din Amorea; Sf. Eufrosin.
7. Sf. Mucenici: Efrem, Vasilevs, Agatodor.
8. Sf. Cuviosul Teofilact; Sf. Mucenic Dometie.
9. † Sf. 40 de Mucenici din cetatea Sevastiei.
10. Sf. Mucenici: Codrat, Ciprian, Dionisie.
11. Sf. Sofronie; Sf. Mucenici: Trofim și Talu.
12. Sf. Cuviosul Teofan; Sf. Grigorie Dialogul.
13. Aducerea moaștelor Sf. Nichifor.
14. Sf. Cuviosul Benedict; Sf. Mucenic Alexandru.
15. Sf. Mucenici: Agapie; Plisie, Timolau.
16. Sf. Mucenici: Savin, Papa, Romano.
17. Sf. Alexie omul lui Dumnezeu; Sf. Mucenic Marin.
18. Sf. Chiril, Arhiepiscopul Ierusalimului.
19. Sf. Mucenici: Hrisant și Daria; Sf. Muceniță Ilaria
20. Sf. Cuvioși uciși în mănăstirea Sf. Sava.
21. Sf. Cuviosul Iacob; Sf. Toma, Serapion.
22. Sf. Mucenic Vasile Preotul; Sf. Drosida.
23. Sf. Mucenic Nicon și cei 199 de ucenici.
24. Sf. Cuviosul Artemon; Sf. Mucenic Luca.
25. **† Buna Vestire.**
26. Soborul Sf. Arhanghel Gavriil.
27. Sf. Muceniță Matrona; Sf. Proroc Anania.
28. Sf. Cuviosul Ilarion; Sf. Mucenici Filit și Lidia.
29. Sf. Mucenici: Marcu Episcopul și Chiril.
30. Sf. Cuviosul Ioan Scărarul; Sf. Euvula.
31. Sf. Mucenic Ipatie; Sf. Veniamin.

LUNA APRILIE

Are 30 de zile

Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11

1. Sf. Cuvioasa Maria Egipteanca.
2. Sf. Cuviosul Tit; Sf. Mucenici: Amfian și Edesie.
3. Sf. Cuviosul Nichita; Sf. Mucenic Elpidifor.
4. Sf. Cuviosul Iosif; Cuviosul Zosima și Platon.
5. Sf. Mucenici: Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor,
6. Sf. Cuviosul Evtihie; Cuvioasa Platonida.
7. Sf. Mucenic Caliopie; Sf. Muceniță Achilina.
8. Sf. Apostoli: Irodion, Agav, Rut, Ermeu.
9. Sf. Mucenic Evpsihie; Cuviosul Vadim.
10. Sf. Mucenici: Terentie, Pompie, Sf. Dima.
11. Sf. Mucenic Antipa; Cuvioasa Trifina.
12. Sf. Cuviosul Vasile Episcopul, Sf. Antusa.
13. Sf. Mucenici: Artemon, Cvintilian și Dada.
14. Sf. Martin, Papa Romei; Sf. Muceniță Tomaida.
15. Sf. Apostoli: Aristarh, Trofim și Pud.
16. Sf. Mucenițe: Irina, Agapi, Hionia.
17. Sf. Mucenici: Simeon, Avdela, Adrian.
18. Sf. Cuviosul Ioan; Sf. Mucenic Sava Gotul.
19. Sf. Cuviosul Ioan Paleolavritul; Sf. Gheorghe.
20. Sf. Cuviosul Teodor; Sf. Mucenic Anastasie.
21. Sf. Mucenic Ianuarie; Sf. Muceniță Filipia.
22. Sf. Cuviosul Teodor; Sf. Apostol Natanail.
23. **† Sf. Marele Mucenic Gheorghe.**
24. Sf. Muc. Sava Stratilat; Sf. Elisaveta, Valentin.
25. Sf. Apostol și Evanghelist Marcu.
26. Sf. Mucenici: Vasile al Amasiei, Sf. Glafira.
27. Sf. Simeon, Episcopul Ierusalimului.
28. Sf. Apostoli: Iason și Sosipatru.
29. Sf. 9 Mucenici din Cizic; Sf. Memnon.
30. Sf. Apostol Iacov Zevedeu; Sf. Donat.

LUNA MAI

Are 31 de zile

Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10

1. Sf. Ieremia; Sf. Cuvioși: Eftimie, Ignatie, Acachie.
2. Aducerea moaștelor Sf. Atanasie cel Mare.
3. Sf. Mucenici Timotei și Mavra; Sf. Diodor.
4. Sf. Muceniţa Pelaghia; Sf. Cuviosul Valerian.
5. Sf. Marea Muceniță Irina; Sf. Mucenic Gaian.
6. Sf. și Dreptul Iov; Cuvioșii Mamant și Pahomie.
7. Arătarea Sf. Cruci; Sf. Mucenic Acachie.
8. † Sf. Ap. și Evangh. Ioan; Sf. Arsenie cel Mare.
9. Sf. Proroc Isaia; Sf. Mucenic Hristofor.
10. Sf. Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isihie.
11. Sf. Mucenici: Mochie și Dioscur.
12. Sf. Epifanie; Sf. Gherman.
13. Sf. Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie.
14. Sf. Mucenici Isidor și Terapont.
15. Sf. Cuviosul Pahomie cel Mare.
16. Sf. Cuviosul Teodor Sfințitul.
17. Sf. Apostoli: Andronic și Iunia.
18. Sf. Mucenici: Petru, Veniamin, Hristina fecioara.
19. Sf. Mucenic Patrichie; Sf. Muceniță Chiriachi.
20. Sf. Mucenic Talaleu; Cuviosul Marcu.
21. **† Sf. Împărați Constantin și Elena.**
22. Sf. Părinți ai Soborului II Ecumenic.
23. Sf. Cuviosul Mihail Mărturisitorul.
24. Sf. Cuviosul Simeon; Sf. Muceniță Marciana.
25. † A treia aflare a capului Sf. Ioan Botezătorul.
26. Sf. Apostoli Carp și Alfeu.
27. Sf. Mucenici: Eladie, Terapont, Alipie.
28. Sf. Cuvios Nichita; Sf. Muceniță Eliconida.
29. Sf. Muceniță Teodosia; Sf. Mucenic Olivian.
30. Sf. Isachie; Cuviosul Varlaam.
31. Sf. Mucenic Ermie filosoful.

LUNA IUNIE

Are 30 de zile

Ziua are 15 ceasuri și noaptea 9

1. Sf. Mucenic Iustin filosoful; Sf. Mucenic Firmilian.
2. † Sf. Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.
3. Sf. Mucenici: Luchilian, Ipatie, Paul, Paula.
4. Sf. Mitrofan; Cuvioasa Sofia.
5. Sf. Mucenici: Doroftei, Nicandru, Leonid.
6. Sf. Cuviosul Ilarion; Sf. Mucenic Ghelasie.
7. Sf. Muceniță Zenaida; Cuviosul Antim.
8. Sf. Muceniță Caliopi; Cuvioasa Melania.
9. Sf. Mucenițe: Tecla, Mariamni, Marta, Maria.
10. Sf. Mucenici: Alexandru și Antonina.
11. Sf. Apostoli: Vartolomeu și Varnava.
12. Sf. Cuviosul Onufrie și Petru Atonitul.
13. Sf. Muceniță Achilina; Cuviosul Trifilie.
14. Sf. Proroc Elisei; Sf. Melodie.
15. Sf. Proroc Amos; Cuviosul Ieronim.
16. Cuviosul Tihon, Episcopul Amatundei.
17. Sf. Mucenici: Manuil, Savel, Ismail.
18. Sf. Mucenic Leontie; Cuviosul Erasm.
19. Sf. Apostol Iuda; Cuviosul Paisie cel Mare.
20. Sf. Mucenic Metodie: Cuviosul Calist.
21. Sf. Mucenici: Iulian și Afrodisie.
22. Sf. Mucenici: Evsevie, Zenon și Zina.
23. Sf. Muceniță Agripina; Sf. Mucenic Aristocle.
24. **† Nașterea Sf. Ioan Botezătorul.**
25. Sf. Muceniță Fevronia; Sf. Mucenic Procopie.
26. Sf. Cuviosul David din Tesalonic.
27. Sf. Cuviosul Samson; Sf. Mucenic Anect.
28. Aflarea moaștelor Sf. Mucenici Chir și Ioan.
29. **† Sf. Apostoli Petru și Pavel.**
30. † Soborul celor 12 Sfinți Apostoli.

LUNA IULIE

Are 31 de zile

Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10

1. Sf. Mucenici Cosma și Damian; Sf. Mavrichie.
2. Așezarea veșmântului Maicii Domnului în raclă.
3. Sf. Mucenic Iachint; Cuviosul Anatolie.
4. Sf. Andrei; Cuvioasele Marta și Ciprila.
5. † Sf. Cuvios Atanasie Atonitul și ucenicii săi.
6. Sf. Cuvios Sisoe cel Mare; Sf. Muceniță Lucia.
7. Sf. Cuviosul Toma; Sf. Muceniță Chiriachi.
8. Sf. Mucenic Procopie; Sf. Muceniță Teodosia.
9. Sf. Mucenici: Pangratie, Chiril, Andrei și Prov.
10. Sf. 45 de Mucenici din Nicopole-Armenia.
11. Sf. Mare Muceniță Eufimia prealăudata.
12. Sf. Mucenici: Proclu și Ilarie; Sf. Veronica.
13. Soborul Sf. Arhanghel Mihail; Sf. Mucenic Ștefan.
14. Sf. Apostol Achila; Sf. Mucenici Iust și Iraclie.
15. Sf. Mucenici Chiril și Iulita; Cuviosul Iosif.
16. † Sf. Mucenici: Antinoghen, Avudim și Faust.
17. † Sf. 630 de Părinți ai Soborului IV; Sf. Marina.
18. Sf. Mucenici: Emilian, Pavel, Valentina.
19. Sf. Cuvioasa Macrina; Cuviosul Dia.
20. **† Sf. Proroc Ilie Tesviteanul.**
21. Sf. Cuviosul Simeon; Prorocul Iezechil.
22. Sf. Mironosiță Maria Magdalena.
23. Aducerea moaștelor Sf. Mucenic Foca.
24. Sf. Muceniță Cristina; Sf. Mucenic Ermoghen.
25. Adormirea Sf. Ana; Cuv. Olimpiada, Evpraxia.
26. Sf. Mucenici: Ermolae, Ermip și Ermocrat.
27. † Sf. Mare Mucenic Pantelimon; Cuv. Antuza.
28. Sf. Apostoli Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.
29. Sf. Mucenici: Calinic, Teodota, Mamant.
30. Sf. Apostoli: Sila, Silvan, Crescent, Andronic.
31. Sf. Evdochim; Sf. Iosif cel din Arimateia.

LUNA AUGUST

Are 31 de zile

Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11

1. † Scoaterea Sf. Cruci; Sf. 7 Mucenici Macabei.
2. Aducerea moaștelor Sf. Arhidiacon Ștefan.
3. Sf. Cuvios Dalmat; Sf. Solomeia Mironosița.
4. Sf. 7 tineri din Efes; Cuvioasa Evdochia.
5. Sf. Mucenic Evsignie; Cuvioasa Nona.
6. **† Schimbarea la Față a Domnului.**
7. Sf. Mucenici: Dometie, Narcis, Potamia.
8. Sf. Cuvios Emilian; Sf. Mucenic Stirachie.
9. Sf. Apostol Matia; Sf. Mucenic Antonin.
10. Sf. Mucenici: Lavrentie, Xist și Ipolit.
11. Sf. Evplu; Sf. Nifon, Patriarhul Constantinopolei.
12. Sf. Mucenici: Fotie și Anichit; Sf. Pamfil.
13. Sf. Cuviosul Maxim Mărturisitorul.
14. Sf. Proroc Miheia; Sf. Mucenic Ursichie.
15. **† Adormirea Maicii Domnului.**
16. Sf. Mucenici: Diomid, Alcibiad, Stamatie.
17. Sf. Mucenici: Miron, Straton, Ciprian.
18. Sf. Mucenici: Fior, Lavru, Polien.
19. Sf. Mucenici: Andrei Stratilat, Agapie, Tecla.
20. Sf. Proroc Samuil; Sf. Mucenic Iliodor.
21. Sf. Apostol Tadeu; Sf. Teoclita.
22. Sf. Mucenici: Agatonic, Zotic, Irineu, Or.
23. Sf. Mucenic Lup; Cuviosul Calinic.
24. Sf. Mucenici: Eutihie, Tation.
25. Întoarcerea moaștelor Sf. Apostol Vartolomeu.
26. Sf. Mucenici: Adrian și Natalia, Atic.
27. Sf. Cuviosul Pimen; Sf. Muceniță Evtalia.
28. Sf. Cuviosul Moise Arapul; Sf. Ana.
29. **† Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul.**
30. Sf. Alexandru; Cuviosul Fantin.
31. Așezarea brâului Maicii Domnului în raclă.

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile

Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12

1. Sf. Cuviosul Simion. (Începe anul bisericesc).
2. Sf. Mucenic Mamant; Sf. Ioan Pustnicul.
3. Sf. Mucenic Antim; Sf. Muceniță Vasilisa.
4. Sf. Mucenici: Vavila, Ermionia, Haritina.
5. Sf. Proroc Zaharia; Sf. Mucenic Urban.
6. Sf. Mucenici: Evdoxie, Zenon, Macarie.
7. Sf. Mucenic Sozont; Sf. Apostoli: Evod și Onisifor.
8. † **Nașterea Maicii Domnului.**
9. Sfinții și Drepții Ioachim și Ana.
10. Sf. Mucenițe: Minodora, Mitrodora și Nimfodora.
11. Sf. Cuvioși: Teodora, Eufrosin bucătarul.
12. Sf. Mucenic Autonom; Sf. Teodor Episcopul.
13. Sf. Mucenici: Cornelie sutașul, Leontie.
14. † **Înălțarea Sfintei Cruci.**
15. Sfântul Mucenic Nichita; Cuviosul Filotei.
16. Sf. Marea Muceniță Eufimia și Melitina.
17. Sf. Mucenițe: Pistis, Elpis, Agapi și Sofia.
18. Sf. Cuviosul Evmenie; Sf. Muceniță Ariadna.
19. Sf. Mucenici: Trofim, Savatie, Dorimedont.
20. Sf. Mucenici Eustațiu, Teopisti, Agapie.
21. Sf. Apostol Codrat; Prorocul Iona.
22. Sf. Mucenici: Foca, Isaac și Martin.
23. Zămislirea Sf. Ioan Botezătorul.
24. Sf. Marea Muceniță Tecla; Sf. Coprie.
25. Sf. Cuvioasa Eufrosina; Cuviosul Pafnutie.
26. † Adormirea Sf. Ioan Evanghelistul.
27. Sf. Mucenic Calistrat; Sf. Muceniță Epiharia.
28. Sf. Cuviosul Hariton; Prorocul Varuh.
29. Cuviosul Chiriac Sihastrul; Sf. Gudelia.
30. Sf. Mucenici: Grigorie al Armeniei, Ripsimia.

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile

Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13

1. Sf. Apostol Anania; Cuviosul Roman din Atos.
2. Sf. Mucenici: Chiprian și Iustina; Cuviosul Teofil.
3. Sf. Muc. Dionisie Areopagitul, Elefterie și Rustic.
4. Sf. Ieroftei; Sf. Mucenic Avdact și Calistena.
5. Sf. Mucenițe: Haritina și Mamelta.
6. Sf. Apostol Tonta; Sf. Mucenită Erotiida.
7. Sf. Mucenici: Serghie și Vach; Sf. Polihronie.
8. Sf. Cuvioasa Pelaghia; Sf. Taisia.
9. Sf. Apostol Iacob; Cuv. Andronic și Atanasia.
10. Sf. Mucenici: Evlampia și Evlampie.
11. Sf. Apostol Filip; Sf. Mucenițe Zenaida și filonia.
12. Sf. Mucenici: Prov, Tarah și Andronic.
13. Sf. Mucenici: Carp, Papii, Agatonic, Florentie.
14. **† Sf. Cuvioasa Maica noastră Paraschiva.**
15. Sf. Mucenic Luchian; Cuviosul Vars.
16. Sf. Mucenic Longhin Sutașul; Cuviosul Mal.
17. Sf. Proroc Osie; Sf. Andrei Criteanul.
18. Sf. Apostol și Evanghelist Luca.
19. Sf. Proroc Ioil; Sf. Felix preotul.
20. Sf. Marele Mucenic Artemie.
21. Sf. Ilarion cel Mare; Mucenicul Azis.
22. Sf. Averchie, făcătorul de minuni.
23. Sf. Apostol Iacob, fratele Domnului.
24. Sf. Mucenic Areta; Cuviosul Proclu.
25. Sf. Mucenici: Marchian și Martirie; Sf. Tavifta.
26. **† Sf. Mare Mucenic Dimitrie.**
27. **† Sf. Cuviosul Dimitrie cel nou de la Basarabov.**
28. Sf. Mucenici: Terentie și Neonila; Sf. Firmilian.
29. Sf. Marea Mucenită Anastasia Romana.
30. Sf. Mucenici: Zenovie și Zenovia, Evtropia.
31. Sf. Apostoli: Stahie, Amplie, Urban, Apeles.

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile

Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14

1. Sf. Mucenici Cosma și Damian; Sf. Ermininghеld.
2. Sf. Mucenici: Achindin, Pigasie, Elpidifor.
3. Sf. Mucenici: Achepsima, Iosif și Aitala.
4. Sf. Cuviosul Ioanichie cel Mare; Sf. Nicandru.
5. Sf. Mucenici: Galaction și Epistimi; Sf. Silvan.
6. Sf. Pavel Arhiepiscopul Constantinopolei.
7. Sf. 33 de Mucenici din Meletina; Cuviosul Lazăr.
8. † Sf. Voievozi: Mihail, Gavriil și Rafail.
9. Sf. Mucenici: Onisifor și Porfirie, Artemon.
10. Sf. Ap. Olimp, Rodion, Sosipatru și Erast.
11. Sf. Mare Mucenic Mina; Sf. Muceniță Ștefanida.
12. Sf. Ioan Milostivul; Cuviosul Nil pustnicul.
13. † Sf. Ioan Gură de Aur, arhiep. Constantinopolei.
14. † Sf. Apostol Filip; Sf. Grigorie Palama.
15. Sf. Mucenici: Gurie, Samona și Aviv.
16. Sf. Apostol și Evanghelist Matei.
17. Sf. Grigorie; Cuviosul Lazăr zugravul.
18. Sf. Mucenici: Platon, Romano, Zachei.
19. Sf. Proroc Avdie; Sf. Mucenic Varlaam.
20. Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Mucenic Anatolie.
21. † **Intrarea în Biserică a Maicii Domnului.**
22. Sf. Apostoli: Filimon, Arhip, Sf. Cecilia.
23. † Sf. Amfilohie; Cuviosul Sisinie.
24. Sf. Mucenici: Ecaterina și Mercurie.
25. Sf. Clement Romanul și Sf. Petru al Alexandriei.
26. Sf. Cuviosul Alipie stâlpnicul; Sf. Stelian.
27. Sf. Mucenic Iacob Persul; Sf. Onufrie.
28. Sf. Cuviosul Ștefan cel Nou și Sf. Irinarh.
29. Sf. Mucenici: Paramon și Filumen.
30. † **Sf. Apostol Andrei**; Sf. Frumentie.

LUNA DECEMBRIE

Are 31 de zile

Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15

1. Sf. Proroc Naum; Cuviosul Filaret.
2. Sf. Proroc Avacum; Sf. Mucenița Miropi.
3. Sf. Proroc Sofonie; Sf. Ioan Sihastrul.
4. † Sf. Mucenița. Varvara; Sf. Ioan Damaschin.
5. † Sf. Cuvios Sava Sfințitul; Sf. Atanasie.
6. **† Sf. Ierarh Nicolae, făcătorul de minuni.**
7. † Sf. Cuviosul Ambrosie; Sf. Mucenița Filofteia.
8. Sf. Cuviosul Patapie; Preacuviosul Sofronie.
9. † Zămislirea Sf. Ana, mama Maicii Domnului.
10. Sf. Mucenici: Mina, Ermoghen, Evgraf.
11. Sf. Cuvios Daniil Stâlpnicul.
12. † Sf. Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni.
13. Sf. Mucenici: Evstratie, Mardarie, Orest.
14. Sf. Mucenici: Tirs, Levchie, Calinic.
15. Sf. Mucenici: Elefterie, Susana, Vah.
16. † Sf. Proroc Agheu; Sf. Teofana împărăteasa.
17. Sf. Proroc Daniil; Sf. Anania, Azaria, Misail,
18. Sf. Mucenic Sevastian; Sf. Melodie.
19. Sf. Mucenic Bonifaciu; Cuviosul Grighentie.
20. † Sf. Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.
21. Sf. Mucenici: Iuliana și Temistocle.
22. Sf. Mucenița Anastasia; Sf. Mucenic Hrisogon.
23. Sf. 10 Mucenici din Creta; Sf. Naum.
24. Sf. Cuvioasa Eugenia și cele cu dânsa. (Ajunul).
25. **† Nașterea Domnului. (Crăciunul).**
26. **† Soborul Maicii Domnului; Sf. Nicodim.**
27. **† Sf. Arhidiacon Ștefan, întâiul mucenic.**
28. Sf. 20.000 mucenici arși în Nicomidia.
29. Sf. 14.000 de prunci uciși de Irod.
30. Sf. Mucenița Anisia; Cuvioasa Teodora.
31. Sf. Cuvioasa Melania Romana; Sf. Zotic.

Argument

La zece ani de la înființarea Sfintei Episcopii a Alexandriei și Teleormanului, am gândit că editarea unei *Cărți de rugăciuni* este prinosul de mulțumire cel mai potrivit pe care îl putem aduce lui Dumnezeu, clerului și bine-credincioșilor creștini din această Eparhie.

Pentru aceasta, am ales *Cartea de rugăciuni* tipărită de fericitul și vrednicul de pomenire Patriarh Justinian în anul 1951. Întâi, pentru că această carte mi-a călăuzit copilăria și tinerețea, fiind cartea pe care Dumnezeu a rânduit să o primesc în mâinile mele, ca pe un odor de mare preț, la vârsta înțelegerii și care m-a mângâiat și m-a înălțat sufletește ani de-a rândul. Apoi, pentru frumusețea și dulceața limbii, dar și pentru bogăția cuprinsului de rugăciuni și învățături al acestei cărți, având încredințarea că poate să folosească și altora, aducând aceleași roade, mângâieri și bucurii.

Am găsit de cuviință că este necesar să păstrăm textul original neschimbat (doar cu mici aduceri la zi, de exemplu: *mântuiește* în loc de *mântuește, voi* în loc de *voiu)* cu convingerea că dificultatea, nu foarte mare, a primei lecturi va fi ușor depășită, iar frumusețea graiului acestor rugăciuni va cuceri și credincioșii vor iubi această carte și o vor folosi pentru mângâierea și sporirea lor duhovnicească.

În acest fel, nădejdea noastră fiind pusă numai în bunătatea lui Dumnezeu, sărbătoarea va purta, o dată în plus, darul Cuvântului lui Dumnezeu, rostit în acest fel, însă dăruit cu toată dragostea noastră.

Cu inimă smerită și plină de părintească dragoste, ne rugăm și cerem că harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți. Amin.

† GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

POMELNIC

Ca să nu uiți pe cineva dintre rudele și binefăcătorii tăi, scrie numele lor aci; pe cei vii la șirul viilor, iar pe cei morți la șirul morților. Dacă cineva dintre cei vii a răposat, îl ștergi din șirul viilor și-l treci la morți. Când mergi la biserică să dai pomelnicul, culege-l de pe această foaie.

Vii	Morți

Felurite însemnări

CUPRINS

CUVÂNT CĂTRE CITITORI 5
ÎNVĂȚĂTURI 9
RUGĂCIUNEA CEA MAI SCURTĂ 12

POVĂȚUIRE 13
LA SEMNUL SFINTEI CRUCI 15
LA VREME DE NECAZ ȘI ISPITĂ 15
CELE 12 ÎNCHINĂCIUNI 16
STIHURI DIN PSALMI 16
PRAVILA PE SCURT 19

POVĂȚUIRE 21
STIHURI PREGĂTITOARE 23
RUGĂCIUNILE ÎNCEPĂTOARE 24
PSALMUL 50, AL LUI DAVID 25
RUGĂCIUNE CĂTRE MÂNTUITORUL HRISTOS 26
CREZUL SAU SIMBOLUL CREDINȚEI 26
RUGĂCIUNE CĂTRE MÂNTUITORUL HRISTOS 27
RUGĂCIUNILE DE POMENIRE ȘI CERCETAREA CUGETULUI 27
RUGĂCIUNE DE POCĂINȚĂ 28
RUGĂCIUNILE DE SFÂRȘIT 29
RUGĂCIUNI DE ZI ȘI DE NOAPTE 33

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ 33
TROPARE 33
RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTA TREIME 34
RUGĂCIUNE CĂTRE DUMNEZEU TATĂL 34
RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER, PĂZITORUL VIEȚII NOASTRE 35
RUGĂCIUNE CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU 36

RUGĂCIUNILE DE PESTE ZI 37

RUGĂCIUNE PENTRU ÎNCEPEREA LUCRULUI....37
RUGĂCIUNE DUPĂ SFÂRȘIREA LUCRULUI....37
RUGĂCIUNILE DE LA VREMEA MESEI....38
RUGĂCIUNILE DE SEARĂ....40
RUGĂCIUNEA CĂTRE DUMNEZEU TATĂL a Sfântului Macarie cel Mare....41
RUGĂCIUNEA CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS a Sfântului Antioh....41
RUGĂCIUNE CĂTRE DUHUL SFÂNT....41
RUGĂCIUNE CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU....42
RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ÎNGER, PĂZITORUL VIEȚII NOASTRE....42
RUGĂCIUNILE DE LA PAVECERNIȚĂ....43
RUGĂCIUNEA CĂTRE NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU a lui Pavel monahul....43
RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS a lui Antioh monahul....44
RUGĂCIUNEA ÎNAINTE DE CULCARE a Sfântului Ioan Damaschin....44
RUGĂCIUNI....48
PENTRU FIECARE ZI....48
A SĂPTĂMÂNII....48
Pentru Luni,....50
Pentru Marți....51
Pentru Miercuri....53
Pentru Joi....54
Pentru Vineri....54
Pentru Sâmbătă....56
Pentru Duminică....57
RUGĂCIUNI....60

LA FELURITE TREBUINȚE 60

RUGĂCIUNEA ÎNVĂȚĂCEILOR 62
RUGĂCIUNEA PĂRINȚILOR PENTRU FII 62
RUGĂCIUNEA SOȚILOR UNUL PENTRU ALTUL 63
RUGĂCIUNE PENTRU CĂLĂTORIE 63
PSALMUL 64 — La semănatul grânelor - 64
RUGĂCIUNE LA NECONTENIREA PLOILOR 64
RUGĂCIUNE PENTRU OCROTIREA DE GRINDINĂ 64
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI MODEST 65
RUGĂCIUNE LA NECAZURI ȘI SUPĂRĂRI 66
RUGĂCIUNE PENTRU ÎMPĂCARE 66
RUGĂCIUNE LA TIMP DE BOALĂ 66
RUGĂCIUNE PE PATUL DE MOARTE 67
RUGĂCIUNE PENTRU IZBĂVIRE DE VRĂJMAȘI 67
RUGĂCIUNE LA ZIUA NUMELUI 68
RUGĂCIUNE LA VREME DE ÎNDOIALĂ ȘI ISPITĂ 68
RUGĂCIUNE PENTRU BINEFĂCĂTORUL TĂU 69
RUGĂCIUNE LA VREME DE SECETĂ ȘI FOAMETE 70
RUGĂCIUNE PENTRU BINEFACERILE PRIMITE DE LA DUMNEZEU 70
RUGĂCIUNE PENTRU MÂNTUIRE 71
ÎMBISERICIREA 73

RUGĂCIUNI CÂND MERGI LA BISERICĂ 76
TROPARELE ȘI CÂNTĂRILE UTRENIEI 80
TROPARELE ȘI CÂNTĂRILE UTRENIEI DIN DUMINICI ȘI SĂRBĂTORI . 82
TROPARELE ÎNVIERII 83
POLIELEUL 84
STIHURILE DE LA LAUDE 87
DOXOLOGIA de GHELASIE BASARABEANUL 89
DOXOLOGIA CEA MARE 93
CÂNTĂRILE SFINTEI LITURGHII 95

ECTENIA MARE 97
PENTRU RUGĂCIUNILE 100
ANTIFONUL II Mărire... Și acum... Unule născut 101
ANTIFONUL III Apărătoare Doamnă 104

VENIȚI SĂ NE ÎNCHINĂM 106
SFINTE DUMNEZEULE 108
CÂȚI ÎN HRISTOS 110
CRUCII TALE 111
ALILUIA 113
MĂRIRE ȚIE, DOAMNE 114
DOAMNE MILUIEȘTE ÎNTREIT 114
HERUVIC 117
CA PE ÎMPĂRATUL 121
ECTENIA PUNERII ÎNAINTE 122
RĂSPUNSURILE MARI după A. Pann 124
PE TINE 127
AXIONUL de I. Popescu-Pasărea 129
TATĂL NOSTRU după A. Pann 133
UNUL SFÂNT 135
BINE ESTE CUVÂNTAT 136
AM VĂZUT LUMINA 136
FIE NUMELE DOMNULUI 138
APOLISUL 139
RÂNDUIALA LAUDELOR 141

POVĂȚUIRE 143
CEI ȘASE PSALMI 146
OBEDNIȚA 154
PAVECERNIȚA MICĂ 158
RÂNDUIALA 161

CELOR DOISPREZECE PSALMI 161

POVĂȚUIRE 163
RÂNDUIALA 164
CELOR DOISPREZECE PSALMI 164
Rugăciunea lui Manase Împăratul 172
Rugăciunea Sfântului Evstratie 173
TROPARE ȘI CONDACE 176

TROPARELE ȘI CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ 178
TROPARELE ȘI CONDACELE SFINȚILOR ÎNDEOBȘTE 181

TROPARELE SFINȚILOR MARI 185
TROPARELE ȘI CONDACELE TRIODULUI 188
TROPARELE, CONDACELE ȘI IRMOASELE PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI 190
TROPARE, SVETILNE ȘI ALTE CÂNTĂRI ZIDITOARE DE SUFLET DIN SLUJBELE DE PESTE AN 198
HRISTOS SE NAȘTE, MĂRIȚI-L 198
FECIOARA ASTĂZI 200
TROPARUL BOBOTEZEI 202
CĂMARA TA, MÂNTUITORUL MEU 204
HRISTOS A ÎNVIAT! 206
de AL. PODOLEANU 206
HRISTOS A ÎNVIAT! 207
ZIUA ÎNVIERII 208
CU TRUPUL ADORMIND 209
TROPARUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI 211
TROPARUL POGORÂRII SFÂNTULUI DUH 212
MÂNTUIEȘTE, DOAMNE 214
PORUNCA CEA DE TAINĂ 215
CÂNTĂRI LA PRIVEGHERE- LITIE – 218
NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU 218
BOGAȚII AU SĂRĂCIT 220
CÂNTĂRI LA LOGODNE ȘI CUNUNII 221
MĂRIRE ȚIE 221
DOAMNE, DUMNEZEUL NOSTRU 221
PAHARUL MÂNTUIRII 222
ISAIE, DĂNȚUIEȘTE 222
SLAVĂ ȚIE, HRISTOASE 225
LA MULȚI ANI 226
LA TE-DEUM 227
CÂNTAREA SFÂNTULUI AMBROZIE 227

LA PARASTASE ȘI ÎNMORMÂNTĂRI 231
CU SFINȚII ODIHNEȘTE 231
VEȘNICA POMENIRE 232
ALTE CÂNTĂRI ZIDITOARE DE SUFLET 233
CU NOI ESTE DUMNEZEU 233
DIMINEAȚA AUZI GLASUL MEU 236
Pe Stăpânul 239
RÂNDUIALA SPOVEDANIEI 240
POVĂȚUIRE 242
SPOVEDANIA OMULUI LĂUNTRIC SAU 243
CERCETAREA CUGETULUI 243
RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE SPOVEDANIE 247
CELE 10 PORUNCI DUMNEZEIEȘTI 248
CELE 9 PORUNCI BISERICEȘTI 248
PĂCATELE CELE MAI GRELE: 249
PĂCATELE STRIGĂTOARE LA CER 249
PĂCATELE DE CĂPETENIE 249
FAPTELE MILOSTENIEI TRUPEȘTI 250
FAPTELE MILOSTENIEI SUFLETEȘTI 250
RUGĂCIUNI DUPĂ SPOVEDANIE 251
RÂNDUIALA 253
SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII 253
RUGĂCIUNILE ÎNAINTE DE SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE 255
CANONUL 255
TROPARE DE UMILINȚĂ 260
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI VASILE CEL MARE 261
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI SIMEON NOUL TEOLOG 261
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR 263
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI IOAN DAMASCHIN 263

RUGĂCIUNI DE MULȚUMIRE 265
RUGĂCIUNEA ÎNTÂI DE MULȚUMIRE a Sfântului Vasile cel Mare 265
RUGĂCIUNEA A DOUA a Sfântului Vasile cel Mare..... 266
RUGĂCIUNEA A TREIA a lui Metafrast 266
RUGĂCIUNEA A PATRA a Sfântului Chiril al Alexandriei..... 267
RUGĂCIUNEA A CINCEA, ... 267
CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU 267
PENTRU SPORIREA..... 269
DUHOVNICEASCĂ..... 269
POVĂȚUIRE 270
ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU, IISUS HRISTOS 271
ACATISTUL BUNEI-VESTIRI 284
ACATISTUL SFINTEI CRUCI..... 296
CINSTITUL PARACLIS CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU 311
CANON DE UMILINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU, IISUS HRISTOS 324
RUGĂCIUNI ALE MARILOR SFINȚI 331
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI EFREM SIRUL 333
RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA ȘI CEA DE O FIINȚĂ TREIME a lui Ioan diaconul 334
RUGĂCIUNE CĂTRE CEL FĂRĂ DE ÎNCEPUT DUMNEZEU ȘI TATĂL a lui Nichifor Vlemid 336
RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL NOSTRU, IISUS HRISTOS a Sfântului Atanasie Sinaitul.....337
RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTUL DUH a lui Ioan Diaconul 343
RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU 345
RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII din rânduiala Sfântului Munte..... 348
ORÂNDUIRI 353
BISERICEȘTI 353
PSALMII CARE SE CITESC ÎN ÎMPREJURĂRI GRELE:.....354

REGULI TIPICONALE.....357
POSTURILE RÂNDUITE DE BISERICĂ ÎN CURSUL ANULUI 357
ZILELE DE POST DIN CURSUL ANULUI 360
ZILELE POSTURILOR ÎN CARE MÂNCĂM UNTDELEMN ȘI DEZLEGĂM LA VIN 360
ZILELE POSTURILOR ÎN CARE MÂNCĂM PEȘTE 361
ZILELE DE POST ÎN CARE SE MĂNÂNCĂ DULCE..... 361
ZILELE ȘI POSTURILE ÎN CARE NU SE FAC NUNȚI 361
ZILELE ȘI POSTURILE ÎN CARE SE FACE SPOVEDANIA.....362
ZILELE ȘI TIMPUL ÎN CARE SE FACE SFÂNTUL MASLU.....362
ZILELE PENTRU POMENIREA OBȘTEASCĂ A MORȚILOR.....363
ZILELE ÎN CARE FACEM PARASTASE OMULUI CÂND MOARE..... 364
ZILELE ÎN CARE NU SE FAC PARASTASE ȘI POMENI 365
ZILELE PENTRU PURTAREA „CAPETELOR” LA CEI MORȚI.....365
SĂRINDARELE DE OBȘTE, SĂRINDARELE PARTICULARE, POMELNICUL ANUAL 365
PRINOASELE CARE SE DAU PENTRU SUFLETUL MORTULUI 366
ZILELE PENTRU ADUCEREA DE PÂRGĂ LA BISERICĂ 367
ACATISTE, PRIVEGHERI ȘI RUGĂCIUNI LA TOATĂ CEREREA.....367
SPRE ȘTIINȚĂ..... 368
SĂRBĂTORILE BISERICEȘTI CU ȚINERE..... 368
SINAXAR, ADICĂ ÎNSEMNARE DESPRE TOȚI SFINȚII DE PESTE AN PRECUM ȘI DESPRE SĂRBĂTORILE CARE NU SE MUTĂ.....370
Argument..... 384
POMELNIC.....385
Felurite însemnări 386

ACEASTĂ FOLOSITOARE CARTE DE RUGĂCIUNI,
DATĂ LA LUMINĂ CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD ȘI SUB ÎNDRUMAREA
ÎNALT PREASFINȚITULUI ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT
JUSTINIAN,
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE,
S-A ÎNTOCMIT DE CĂTRE ÎNALT PREASFINȚITUL
ARHIEPISCOP FIRMILIAN, MITROPOLITUL OLTENIEI,
CARE CU MULTĂ GRIJĂ ȘI LUARE-AMINTE S-A SÂRGUIT
A O FACE CÂT MAI CUPRINZĂTOARE
PENTRU TREBUINȚELE SUFLETEȘTI ALE
DREPT-CREDINCIOȘILOR CREȘTINI.
ICONIȚELE ȘI PODOABELE ACESTEI CĂRȚI SUNT
LUCRATE DE PICTORUL D. DIMITRIU-NICOLAIDE;
IAR CÂNTĂRILE SUNT AȘEZATE PE NOTE LINEARE,
DUPĂ IZVOD PSALTIC, DE CONFERENȚIARUL
UNIVERSITAR NICOLAE LUNGU ȘI DIACONUL
ANTON UNCU, ASISTENT UNIVERSITAR.
CU DIORTOSIREA ȘI PRIVEGHEREA TIPARULUI S-A
OSTENIT DIACONUL GHEORGHE I. MOISESCU,
PROFESOR LA INSTITUTUL TEOLOGIC UNIVERSITAR DIN
BUCUREȘTI, CARE CERE IERTARE PENTRU GREȘELILE
CE SE VOR FI STRECURAT, FIE DE LITERĂ, FIE DE
ORTOGRAFIE ȘI ROAGĂ PE CITITOR SĂ LE ÎNDREPTE CU
INIMĂ BLÂNDĂ, IAR NU OSÂNDIND.
TIPĂRIREA S-A ÎNCEPUT ÎN ZIUA DE 8 IULIE 1951 ȘI S-A
SFÂRȘIT LA 22 FEBRUARIE 1952, ÎN TIPOGRAFIA
INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ,
AFLATĂ SUB CONDUCEREA PREOTULUI DUMITRU
STANCU, CONSILIER PATRIARHAL.
SCRIE, DOAMNE, ÎN CARTEA VIEȚII PE TOȚI OSTENITORII
ACESTUI LUCRU ZIDITOR DE SUFLET.

Lucrare apărută cu sprijinul
domnului Liviu-Nicolae Dragnea,
Președintele Consiliului Județean Teleorman
Tipărit la
Lumina Tipo, București